

ВЕЛИКА СРБИЈА

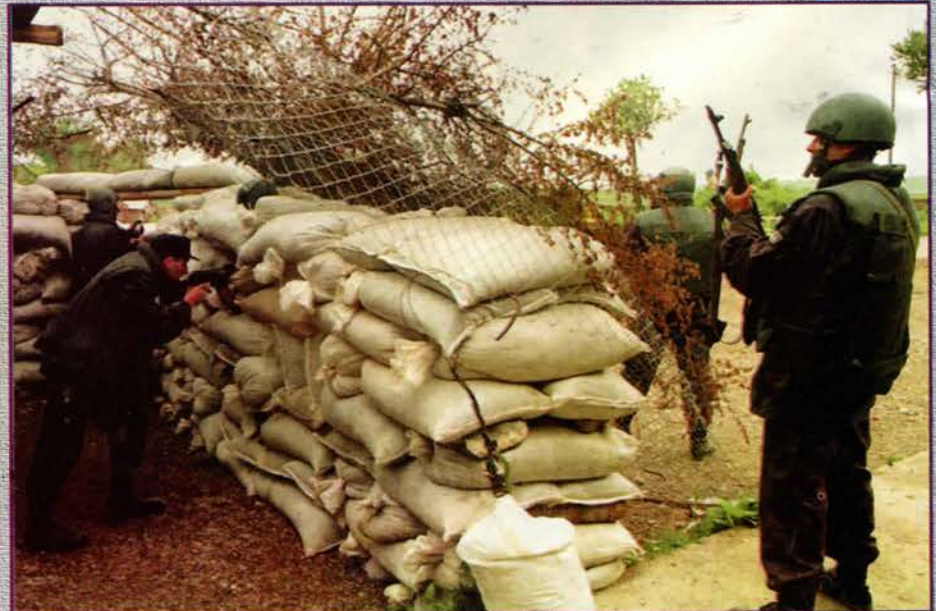
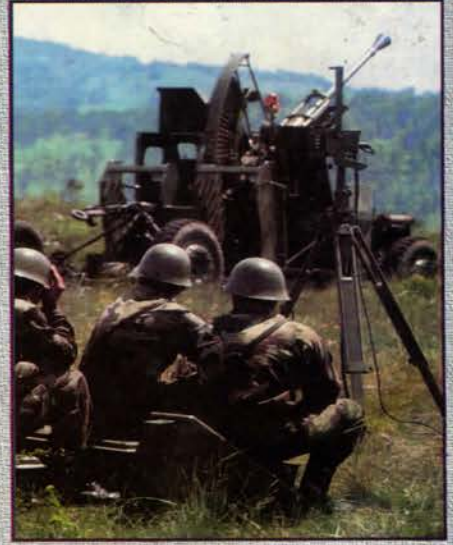
НОВИНЕ СРПСКЕ РАДИКАЛНЕ СТРАНКЕ
ЦЕНА 3 ДИНАРА

БЕОГРАД, АВГУСТ 1999. ГОДИНЕ
ГОДИНА X, БРОЈ 650

ОТАЏБИНА НЕМА ЦЕНУ

Војска Југославије и српска полиција НИСУ ИЗГУБИЛЕ РАТ

СРПСКИ РАДИКАЛИ У САВЕЗНОЈ ВЛАДИ

Идеја коју су месецима уназад, као рецепт за превазилажење настале политичке кризе на републичком и савезном нивоу, заговарали српски радикали - о нужној прекомпозицији органа извршне власти, заживела је првих дана августа. Мандатар српске Владе народног јединства, 4. августа 1999. године, сазвао је представнике свих парламентарних странака на договор око реконструкције министарског кабинета. Колико сутрадан, настављене су и консултације савезног премијера са представницима оних странака које имају своје посланичке клубове у Савезној скупштини. Сенку на оба сусрета успео је да баца цинизам представника политичких опција, које су показале да промене желе ван институција система, гурајући земљу тек изашлу из рата у нове провалије и искушења.

Десетогодишње искуство вишестраначког плурализма овим назови демократама у пеленама, очигледно није помогло ни да проходају. Заводећи малобројне жаловим обећањима, која су изневерили чим су се дочепали мрвица власти у локалним самоуправама, претећи улицом, али не и изборима, домаћа детињаста "опозиција" ставила је на услугу страним интересима свој инат. У неким другим, мање опасним и ризичним временима по отаџбину, можда би ово надигравање освежавало озбиљан политички миље естаблишмента. У тренутку најтеже агоније кроз коју пролази заједничка држава, падају маске и постаје јасно ко колико добра носи и жели. Начин на који је Српски покрет обнове показао добру вољу за разговоре у Републичкој и Савезној влади, показује да је странка на коју се типовало као на озбиљног саговорника, дефинитивно изгубио сваку везу с реалношћу, бирачима и да се у свом слепилу ослања искључиво на преостале острашћене следбенике. А од таквих су дигли руке и страни налогодавци и спонзори!

У овој игри побрканих лончића чини се да су усамљени на патриотском курсу остали једино српски радикали. Иако су, после прихватања мировног плана за Косово и Метохију практично само технички

остали у Влади Србије, до верификације оставки на своје министарске положаје, и раскинули коалицију са левицом, прихватили су пружену руку за мирно, институционално, једино могуће решење нагомиланих политичких тензија у земљи. Без икаквих претходних условљавања, трговина, учена, као праве, доследне патриоте, сели су за преговарачки сто и изнова започели дијалог о променама, у оквирима могућег. Врхунац толеранције у разговорима са Српским покретом обнове била је понуда да се скупштинском већином, коју ове странке имају у Парламенту Србије, изнуде превремени избори, али је изостала спремност друге стране на овакав компромис. Очекивати од странке која је на последњим парламентарним изборима освојила 83 мандата, само три мање од владајућих социјалиста, да сада устукне и преда заслужену позицију у извршној власти, било би сувише. И тако су српски радикали поново на своме у реконструисаној Републичкој влади.

Још тежој опструкцији Српски покрет обнове прибегао је на консултацијама код савезног премијера, одржаним у Палати федерације 5. августа. Демократска партија социјалиста Црне Горе игнорисала је позив. Десетоминутно присуство састанку, шеф посланичког клуба Српског покрета обнове, Милан Комненић, искористио је за класичне политикантске фразе, којима су само потврђене неискрене намере за опстанак Савезне Републике Југославије. Бојкот понуде за реконструкцију савезног кабинета показао је која је политика за, а која против ове државе.

Понуду да уђу у реконструисану Савезну владу прихватили су Српска радикална странка, Социјалистичка партија Србије, Југословенска левица, Социјалистичка народна партија Црне Горе и Српска народна странка, свесни да се компромиси међу неистомишљеницима морају тражити, али и да за искрене патриоте отаџбина нема цену.

Жана Живаљевић

• Оснивач и издавач: др Војислав Шешељ • Главни и одговорни уредник: Синиша Аксентијевић • Заменик главног и одговорног уредника: Душан Весић • Помоћник главног и одговорног уредника: Јасна Олујић • Издање приредно: Ђоко Кесић • Редакција: Момир Марковић, Наташа Јовановић, Јадранка Шешељ, Жана Живаљевић, Огњен Михајловић, Весна Арсић, Коста Димитријевић, Ивана Ђурић, Драгољуб Стаменковић, Вељко Дукић, Александар Вучић, Весна Зобеница, Весна Марић • Техничко уређење, компјутерски прелом, дизајн и израда колора: Северин Поповић • Лектор: Зорица Илић • Штампа: НИГП "АБЦ ГРАФИКА" д.д., Влајковићева 8, 11000 Београд • Редакција prima пошту на адресу: "Велика Србија", Трг победе 3, 11080 Земун • Рукописи се не враћају • Новине "Велика Србија" уписане су у Регистар средстава јавног информисања Министарства за информације под бројем 1104. од 5. јуна 1991. године.

ДАН ПОСЛЕ

Претрпели смо озбиљан ударац, а наши непријатељи иду даље. Следеће фазе су Црна Гора и атак на Рашку област, тзв. Санџак, и Војводину. Непријатељ се неће ни ту зауставити. Он настоји да, у крајњој инстанци, осакаћеној Србији наметне квислиншку власт. Сада се налазимо у позицији када треба да размишљамо како и какве потезе даље да повлачимо, ради политичког опстанка државе и биолошког опстанка њених становника

Водитељ: Поштовани гледаоци, наш вечерашњи гост је др Војислав Шешељ, председник Српске радикалне странке. Господин Шешељ је већ неколико пута гостовао у програму Телевизије Лесковац. А, вечерас ћемо разговарати о свим актуелним питањима које муче Србе и Србију. Добро дошли, господине Шешељ, у програм Телевизије Лесковац.

Др Шешељ: Боље вас нашао.

Водитељ: Ја предлажем да почнемо овај разговор питањем које ми се чини битнијим од свих питања, како је стање српске нације данас, а и српске државе такође, после свега што смо преживели последњих месеци.

Др Шешељ: Па, веома тешко јер прете и нове опасности. Претрпели смо један озбиљан ударац, и наши непријате-

љи иду даље. Следећа фаза је отцепљење Црне Горе и атак на Рашку област, односно Санџак и Војводину. Непријатељ се ни ту не би зауставио. Он настоји, у крајњој инстанци, и тој осакаћеној Србији да наметне квислиншку власт.

Циљ Американца је да се униште српска држава и српски народ. И они систематски тај циљ реализују. Косово и Метохија су дошли под окупацију НАТО-а, и то је нешто повољнија варијанта од оне коју су под притиском покушали да нам наметну у Рамбујеу, јер НАТО долази под окриље м Уједињених нација.

Повољност је у томе, што је мандат ограничен на годину дана, мада се може продужавати сваке године. Али, у једном тренутку може се десити да нека од великих сила, чланица Савета безбед-

ности, на пример Кина или Русија уложе вето, и тог тренутка, по међународном јавном праву, трупе би се морале повући. Међутим, у Македонији се показало да Американцима ништа не значи међународно јавно право. Уосталом, ни агресија на Савезну Републику Југославију, претходна агресија на Републику Српску Крајину и Републику Српску, за нас су и те како болно искуство, таквог сазнања.

Међутим, ми имамо још једну шансу да спасемо Косово и Метохију. То је Савез са Русијом и Белорусијом, односно стицање статуса пуноправног чланства тог Савеза. Тај Савез има статус конфедерације. И, да би се олакшао тај поступак очувања Косова и Метохије, за нас је важно да што већи број Срба

Здравица руским генералима Ивашову и Филатову:
Савез са Русијом и Белорусијом је шанса да СР Југославија спасе Косово и Метохију

остане на подручју Косова и Метохије, и да се руске трупе што брже распореде и да су што бројније на Косову и Метохији.

Славље на програмима државне телевизије

Водитељ: Ми ћемо о свим овим тезама касније и детаљније разговарати, посебно о опцији коју Српска радикална странка већ одавно предлаже, о кон-

Притисци се настављају: амерички званичници директно прете Хашким судом, економском блокадом, финансијским санкцијама...

федерацији Русије, Белорусије и Југославије. Потписивање војно-техничког споразума, грађани Србије су славили као престанак бомбардовања и убијања.

Од једног броја званичника, то је оцењено као наша победа. Други сматрају да смо потписали капитулацију. Да ли је рат уопште завршен? Део тога сте казали у вези претходне тезе, а ако јесте завршен, ко је у њему победио?

Др Шешел: Морам да будем искрен, то славље ни где нисам приметио, осим на програмима државне телевизије. Народу до тог славља није било. Било је извесно олакшања, што је бомбардовање престало, и свако је осетио то олакшање. Не морамо да стрепимо, хоће ли нас ноћу погодити нека ракета, хоће ли дању негде ударити, хоће ли страдати нека болница, нека школа, нека кућа, неки објект итд. У томе је неко олакшање у чисто психолошком смислу.

Пуцање у празно

Водитељ: Народ је вероватно због тога излазио на улице, пуцало се, свирале су сирене аутомобила ...

Др Шешел: Знате шта, то пуцање је више било давање неког одушка. И, с друге стране, мислим да у првом тренутку грађани нису били свесни шта то подразумева. У целости је објављен план Черномирдин-Ахтисари, али није био објављен војно-технички споразум. Није то нешто повољно за нас, што би се морало славити. То је одлука која је веома тешка по природи, Српска радикална странка у њој није учествовала, ми смо гласали против у Народној скупш-

тини, и због тога смо поднели оставке на учешће у Влади Србије.

Ми то нисмо могли да прихватимо, и данас смо убеђени да смо издржали још петнаестак дана или месец дана да би све било другачије. Поготово, што је Черномирдин претходно долазио са контурама такзваног руског плана. И за нас је он био неупоредиво повољнији. И он је подразумевао долазак страних трупа, али уз остајање наше војске и наше полиције, и то око 15 хиљада војника, колико је у мирнодопским условима имао приштински корпус, и 10 хиљада полицајаца. И дошле би само трупе земаља које нису учествовале у агресији. Ми смо били спремни на тај компромис.

И то је за нас значило једно велико попуштање, јер смо раније били категорични да нећемо никакве трупе. А онда се Черномирдин вратио са Ахтисаријем и донео овај ултимативни захтев, где су унети сви услови НАТО пакта. Ја мислим да то није требало прихватити, Међутим, Народна скупштина је тако одлучила. Та одлука је дакле, легална и легитимна, из ове се коже сад даље не може.

Притисци се настављају

Сада треба да размишљамо, како и какве потезе даље да повлачимо. Косово нисмо дефинитивно изгубили. Још нисмо. Али би га могли изгубити, и прети опасност да га дефинитивно изгубимо. Американцима се сада не жури, они и немају намеру да дефинитивно отпуне Косово, и да прогласе његову независност, него да чекају извесно време. Они ће покушати да Косову издејствују статус федералне јединице у Савезној Републици Југославији, па да онда, уз помоћ проамеричког режима у Подгорици, и проамеричког режима у Приштини управљају Србијом. То је сада америчка стратешка замисао. Знате, у Републичкој скупштини Албанија са Косова и Метохије могли би имати чак тридесетак посланичких мандата. У Савезној скупштини, у Већу грађана, петнаестак. Али, ако издејствују статус посебне федералне јединице, онда ће у Већу грађана имати најмање 30, тако је по Уставу. А у Већу република 20, исти број колико има и Србија и колико има и Црна Гора. И, ту би се Србија нашла заробљена.

Водитељ: И вероватно ће се у том случају наставити са праксом перманентних притисака, чега смо сведоци, и чега смо сведоци били раније.

Др Шешел: Наравно, притисци се настављају, претње са свих страна, претње Хашким трибуналом, претње економском блокадом, финансијским санкцијама, директна уцена од стране америчких званичника и слично.

Две трагичне грешке по српски народ

Водитељ: Ми смо током целе протекле године били сведоци припрема за ову срамну агресију. Сетимо се само, верификатора, Рачка, Вокера, Дакле, јесмо ли могли у таквом односу снага да избегнемо рат и разарања? И на крају, зашто шиптарско питање није решавано почетком 80-тих година, вероватно у том случају до оваквих последица и оваквих притисака не би дошло.

Др Шешел: Да ми нисмо имали комунистички режим, не би се шиптарско питање никада ни постављало. Да није краљ Александар увео српски народ у Југославију, не би се овако питање никада ни поставило. То су две фаталне грешке.

А сада су те две грешке историја. Не можемо ми који припадамо много каснијим генерацијама, сада постављати питање шта би било кад би било. У историји се нешто десило, а то што се десило сада има трагичне последице по српски народ. Ми морамо бити трезвени и рационално размишљати о тим последицама. Почетком 80-тих година, ништа се није могло урадити на Косову, јер је комунистички режим у Југославији био изразито антисрпски.

Тек, променама режима у Србији 1988. године, направљени су неки озбиљнији кораци на Косову и Метохији. И,

ти озбиљни кораци су окончани 1990. године. Од 1990. године па наовамо ништа се опет није радило. А морало се радити, и било је шанси док је био рат између Српске Крајине и Хрватске 1991, док је био грађански рат у бившој Босни и Херцеговини 1992. и 1993. године.

Мислим да смо пропустили шансу да дефинитивно средимо стање на Косову и Метохији. Ту шансу је Влада националног јединства успешно искористила.

Ми смо прошле године сузбили у потпуности шиптарски тероризам, ако се сећате оне летошње акције наше полиције. А онда су дошли притисци са Запада, претње бомбардовањем, и ми смо зауставили полицијске акције, а савезни државни врх је прихватио долазак такзованих верификатора ОЕБС-а. И то је за нас значило само одгоду бомбардовања.

Бомбардовање је и тада било непосредно пред нама, и оно је одгођено за неколико месеци. Ми смо ту добили један драгоцен предах, који је наша војска и те како добро искористила, и боље се припремала за све ово. У Рамбујеу је било јасно да Американци желе да нас бомбардују по сваку цену. Они су пројектовали такав споразум за који је унапред било јасно да је апсолутно неприхватљив.

Тај споразум, између осталог, потпуно је извлачио Косово и Метохију из правног система Србије, обећавао Шиптарима референдум за три године, и гарантовао НАТО-у да се његове трупе слободно крећу по читавој територији Савезне Републике Југославије.

Навео сам вам само три најупечатљивија примера неприхватљивости тог споразума, који ми нисмо потписали. Уследило је бомбардовање, то бомбардовање нам је нанело огромну материјалну штету. Имали смо велике жртве. Око две хиљаде људи је погинуло у том бомбардовању. Више од 1200 цивила и

више од 600 војника, официра и полицајаца. То су за нас непроболни губици. Али, треба имати у виду да се НАТО авијација показала крајње неефикасна у овом рату.

Они су нам уништавали само фиксне објекте, фиксирани објекте. Наша војска је остала готово неокрзнута. Запрепали су се официри НАТО-а, када су установили да је у току целе кампање бомбардовања уништено само 13 наших тенкова. Наша војска и полиција показале су огроман хероизам и способност. И ми имамо разлога да будемо поносни. Наша војска није побеђена.

Систематски прогони Срба

Међутим, код нас је превагнуо политички фактор, који је закључио да се по сваку цену мора зауставити бомбардовање, и да се морају прихватити сви ултимативни захтеви, које су донели Черномирдин и Ахтисари. То су изгласале три партије у Републичкој скупштини, уз противљење српских радикала. Сада, шта је ту је. Да видимо, како даље треба да се понашамо. Очигледно је да се сада на Косову и Метохији систематски прогоне Срби, да је дошло до масовних убијања, отмица, тешко да је ико од отетих Срба остао у животу.

Срби беже из многих косовских градова и села, у Пећи и Призрену, готово да нема више ниједног Србина. Срби су још у извесном броју присутни у Приштини, али све су прилике да и тамо неће дуго остати.

Покушавају да се одрже у Косову Пољу и Гњилану. У Гњилану су Американци, и не верујем да ће се Срби одржати, ако тамо не дођу и руске трупе. Јер, Американци највише потпомажу прогон Срба. У Косову Пољу је могуће да се одрже, али нисам апсолутно сигуран. Верујем да је могуће да се Срби одрже

у четири општине: Косовска Митровица, Лепосавић, Звечан и Зубин Поток.

Водитељ: Овде се дакле...

Др Шешељ: И ми треба максимално да им помогнемо да се одрже. Не могу ја сада да аргументирам да се одрже. Не могу ја са Косова и Метохија, вратите се, идите тамо итд. Не могу ја на своја плећа да преузем толико бреме одговорности, да на неког утичем да се врати, а он сутра погине од шиптарске руке. Али, овде износим шта је српски национални интерес, да би се сачувало Косово и Метохија. Да сачувамо ових неколико општина, где су Срби у већини или где живе искључиво Срби.

Видим да ће тамо бити по приличном броју распоређени и руски војници. И то је, за нас извесна нада да ће Срби у одређеном броју остати да живе на Косову и Метохији. То је за Србе и те како важно. Али, тамо где Шиптари владају, где Шиптари управљају, Србима нема опстанка и то је свима јасно.

Американци помажу све српске непријатеље

Водитељ: Колико се, дакле, у овом контексту може веровати припадницима КФОР-а, с озбиром на чињеницу да је егзодус Срба са Косова и Метохије управо изазвао безбедносни вакуум, који су они изгледа намерно створили, јер је сувише дуго трајао да би човек мислио да је то случајно. Затим, примећена је неефикасност у поступцима њихових јединица, када се ради о заштити Срба и српских светиња.

Како дакле, помирити такву једну чињеницу са позивима Србима који су избегли са Косова и Метохије, да се врате у тренутку када се оцењује једна дефинитивна неефикасност КФОР-а, и какве су будуће шансе Србима да се уопште врате својим кућама?

Др Шешељ: Окупатору се ништа не може веровати. А, Косово и Метохију су окупирали исти они који су нас до јуче бомбардовали. Који су нас два и по месеца бомбардовали. Они који су убијали српску децу, уништавали српске градове и инфраструктуру, они су сада дошли на Косово и Метохију. Како можемо да им верујемо?

Они су против нас, они желе да нас униште и народ и државу. Американци потпомажу све српске непријатеље, и Немци, и Французи, и Енглези. Потпомагали су Словенце, Хрвате, босанске Муслимане, сада Албанце. Све издајнике унутар српског народа, потпомажу, финансирају њихове активности. Шта ми њима можемо веровати? Ништа. Апсолутно им ништа не можемо веровати. Не треба се ту заваравати. Они су дошли да нам напакосте, да нам нанесу зло.

А ми морамо да размислимо, како да их одатле отерамо. Ја сам лично убеђен да би ми одбранили нашу територију, да би они још за петнаестак дана морали да траже неку другу варијанту, да се извлече из свега овога. Неки кажу, да би они онда бесомучно бомбардовали цивилне објекте по целој Србији, итд.

Две фаталне грешке: да српски народ није уведен у Југославију и да није имао комунистички режим, о шиптарском питању никада се не би расправљало

Да би тепихе бомби истресали на српске градове. Ја у то не верујем. То је и за Американце превелик залагај, који не би могли да прогутају.

Попуштање Западу било погрешно

Водитељ: Атрибути државности у овом тренутку на Косову не постоје. То су чињенице. Чујемо да се један број судија, ових дана тамо вратио, али тамо не-

постоји државни суверенитет ни Србије ни Југославије на Косову и Метохији. Државни суверенитет постоји само на оној територији која је под ефективном контролом наше власти, и где су наша војска и полиција.

Где нема наше власти, нема ни државног суверенитета. Зашто је опасна та формулација? У Резолуцији Савета безбедности се гарантује територијални интегритет Савезне Републике Југославије. Нигде се Србија не помиње.

је, вероватно одмах пре Санџака и Војводине. Сада је за нас још тежа битка, за очување Савезне Републике Југославије, као заједничке државе Србије и Црне Горе. И, има још једна ствар која је овде веома важна. Бомбардовани смо два и по месеца, а где је гаранција да више никада нећемо бити бомбардовани? Отели су нам Републику Српску Крајину, и нису се зауставили. Значи, попуштање је било погрешно. Бомбардовали су Републику Српску, па отели једну трећину њене територије и остатак окупирали.

Нема краја претњама и уценама

Водитељ: И нису поштовали Дејтонски споразум.

Др Шешељ: Наравно, шта год потпишу не поштују. Инсистирају да ми поштујемо, када је то у њиховом интересу и ништа више. Сада нам отимају Косово и Метохију. Сутра ће претити бомбардовањем, рећи ће или ћемо вас бомбардовати или омогућите да се отцепи Црна Гора.

Значи, онда рећи или ћемо вас бомбардовати или допустите да се отцепи Санџак, или ћемо вас бомбардовати или допустите да се отцепи Војводина, или ћемо вас бомбардовати или испоручите све ове оптужене Хашком трибуналу, или ћемо вас бомбардовати или доведете на власт проамеричке људе попут Драшковића, Ђинђића или шта ја знам Вука Обрадовића. Нема краја тим претњама и уценама.

Срби европски Индијанци

Водитељ: А шта је разлог због чега се то баш Србији дешава?

Др Шешељ: Србији се то дешава зато што смо ми у америчким очима традиционални савезник Русије на Балкану. Американци се журе да униште Србију, јер су свесни да Русија вечито не може остати на коленима. Они би да је униште и они покушавају да је униште, али нису сигурни у успех те акције. Русија не може вечито остати у садашњој ситуацији. Она има огромне потенцијале и Балкан је за њу од изузетно великог стратешког значаја. А Србија је одувек била савезник Русије. То је разлог. И да ми Срби дубимо на глави, не можемо довринути Американце. Они су против нас.

За Американце је само мртав Србин добар Србин или послушан, неко ко гмиже по земљи и лиже чизме НАТО-у.

Уредба Милутиновића престала да важи

Водитељ: Четрнаестог јуна сви министри Српске радикалне странке поднели су колективну оставку у Влади Србије са образложењем да Српска радикална странка не прихвата ултиматуме НАТО-а. Да ли је тиме раскинута коалиција са Социјалистичком партијом Србије и ЈУЛ, с обзиром на скупштинску

Војска Југославије није поражена: официри НАТО-а су се запрепастили када су установили да је током целе кампање бомбардовања уништено само 13 тенкова

ма наше војске и полиције. Да ли смо изгубили део државног суверенитета? Да ли је територијални интегритет у овом тренутку на Косову стваран или декларативан?

Др Шешељ: Територијални интегритет је само декларативан. И то кроз једну веома опасну формулацију. А, државни суверенитет нам је нарушен. Не

А сада, Американци раде на отцепљењу Црне Горе, и акција је већ кренула. Ако се отцепи Црна Гора, престаје да постоји Југославија, и нестаје ова гаранција из Резолуције Савета безбедности.

Значи, Србија ће бити присиљена да тражи међународно правно признање. А Уједињене нације ће бити спремне да признају Србију без Косова и Метохи-

процедуру која се подразумева и мишљење председника Србије о томе.

Др Шешел: Да, коалиција је раскину-та, а што се тиче Милана Милутиновића и његове уредбе она је престала да важи јер је укинута ратно стање.

Водитељ: Аутоматски престаје да важи?

Др Шешел: То је сад једно правничко питање, да ли престаје или не престаје, али она нема ону обавезну снагу какву је имала у време ратног стања. С друге стране, мислим да је та уредба и сувишна, јер по нашем Уставу ми смо обавезни да настављамо своје редовне дневне дужности до избора нових министара. Чак и кад би цела Влада поднела оставку, она би морала да обавља своје дужности до избора нове владе.

Тако изричито стоји у Уставу Србије. Очекује се да у току овог лета буде и неко ванредно заседање Републичке скупштине и тада би се констатовале наше оставке и Скупштина би изабрала нове личности на наша места. Ако не буде ванредног заседања, онда тек 1. октобра почиње редовно заседање.

Међутим, што се тиче евентуалних коалиција у будућности, ми смо сад у једној фази преиспитивања. Ми смо почели отворене разговоре са нашим досадашњим коалиционим партнерима о будућности Србије, српског народа и Савезне Републике Југославије. Ми смо прошле недеље упозорили Булатовића да више не може да опстане ни његова мањинска влада на савезном нивоу.

Мањинска Влада без подршке

Водитељ: Повлачењем радикала из власти српска политичка сцена постаје крајње компликована. Може ли мањинска влада у оваквом контексту да фун-

кционише и шта је по вама излаз из оваквог стања?

Др Шешел: Одмах се поставља питање ко би подржао ту мањинску владу. Радикали неће да подржавају никакву мањинску владу. Дакле, могући су нови преговори, нови разговори, прекомпозиција извршне власти у нашој земљи или ванредни избори. Нисмо ми сада по сваку цену за ванредне изборе, иако бисмо желели те изборе у што скорије време.

Међутим, није сад паметно да се расписују избори за републички и савезни ниво власти, јер би их било немогуће провести на Косову и Метохији, а веома је опасно да држимо изборе у остатку Србије и у остатку Југославије, а да изузмемо Косово и Метохију.

Водитељ: У том случају столице у парламенту би остале празне.

Др Шешел: Не само што би остале празне, него би то симболично у јавности било схваћено као дефинитивно издвајање Косова и Метохије. Држите изборе, а нема их на једном делу територије. Међутим, можемо држати локалне изборе у остатку Србије и то би било добро што пре расписати, већ ове сени.

Прекомпозиција политичке сцене

Водитељ: Шта по вама значи најава да сте "српски на разговоре о прекомпозицији српске и југословенске политичке сцене и извршних органа власти". О каквој прекомпозицији је реч?

Др Шешел: Да, ми смо о томе говорили и прошле недеље на конференцији за штампу и већ десетак дана на томе инсистирамо. Данас је стигао позив од Момира Булатовића за сутрашњи састанак челника свих парламентарних страна-

ка које имају посланичку групу у Савезној скупштини.

Водитељ: Да, све странке које имају посланичку групу, сво у "Вести" пише - позив је упућен Социјалистичкој партији Србије, Социјалистичкој народној партији Црне Горе, Српској радикалној странци, Демократској партији социјалиста Црне Горе, Југословенској левици, Српском покрету обнове, Српској народној странци Црне Горе и Савезу војвођанских Мађара.

Др Шешел: Да, то су странке које имају самосталне посланичке групе у Савезној скупштини и ми ћемо учествовати у том разговору који се одржава сутра у 13,00 часова у Палати федерације. Ми смо спремни на један конструктиван дијалог.

Водитељ: Шта очекујете од тог састанка?

Др Шешел: Идеално би било да се све ове странке, које су набројане, договоре о формирању јединствене владе, дакле о реконструкцији Савезне владе, да свака од њих партиципира и да свој допринос, јер ми и даље живимо у веома тешком времену, у неким ванредним околностима, без обзира што је укинута ратно стање и ради спаса народа и државе неопходна је та међустраничка сарадња. Ја мислим да свима треба понудити да у томе учествују, па ко прихвати прихвати, али да се нађе заиста један озбиљан договор, да се прекомпонује извршна власт на савезном нивоу и да се крене одмах на посао.

У том смислу се залажемо за прекомпозицију извршне власти и овај позив Момира Булатовића сведочи да је он заправо на извештај начин прихватио ту иницијативу. Он неће можда рећи да је то наша иницијатива, али у сваком случају се евентуално поклапа и са његовим мишљењем, ако је оно и раније било такво, али га није саопштавао. И на републичком нивоу онда треба да размотримо те ствари.

Видите, у Србији постоји пет озбиљних политичких партија. Добро, ту је и Савез војвођанских Мађара као странка једне националне мањине, али она нема толику моћ да би је у овом смислу на нивоу Србије сматрали изразито озбиљном политичком формацијом. Постоји Српска радикална странка, Социјалистичка партија Србије, Југословенска левица, Српски покрет обнове и овај Савез за промене, где је водећа Демократска странка. То је тих пет политичких формација.

Рејтинг Савеза за промене одредиће избори

Водитељ: Ипак, Савез за промене није позван од стране господина Булатовића.

Др Шешел: Не може да буде позван, јер нема посланичку групу у Савезној скупштини.

Водитељ: Имају двојицу посланика Демократске странке.

Др Шешел: Али, двојица посланика нису довољна за посланичку групу. Они

Двострука улога злочинаца: под другим именом Косово и Метохију су окупирали они који су 78 дана жарили и палили по Србији

Зашто би Американци некоме давали милијарде долара када има политичке фукаре која за ситне паре извршава њихове налоге

су бојкотовали републичке изборе у Србији.

Водитељ: Поштовали су се формални разлози.

Др Шешељ: Морају се поштовати, али кад говоримо о реалној политичкој снази, онда та извесна реална политичка снага постоји. Да ли је то два, три, пет процената показате следећи избори на крају крајева. Е, сад се поставља питања ко са ким може у коалицију, кад је реч о ових пет политичких фактора.

Ми, радикали, показали смо да под извесним условима можемо са ове две левичарске партије. Основни мотив уласка у коалицију са тим странкама и формирање Владе националног јединства била је одбрана Косова и Метохије. То смо увек наглашавали на сваком месту. Пошто се све ово десило на Косову, што се десило, сад треба и циљ преформулисати. Сада је циљ одбрана голог опстанка српског народа и Савезне Републике Југославије. Схватили сте какве све опасности са собом носи евентуални распад Југославије, као међународно признате државе.

Не би нам признали наставак, наследство правног континуитета, које смо с тешком муком изборили и које су, осим Американца, признале скоро све остале државе, бар прећутно, Кина и Русија и званично, а ове остале државе прећутно, тако што су послале амбасадоре у Београд. Е, сад би се све ствари из темеља мењале и то би била једна стравична

ситуација. Због тога смо ми конструктивни и спремни на сарадњу. Нисмо ми по сваку цену спремни на неки општи политички сукоб у коме се не би знало ни ко пије ни ко плаћа и који би можда докусурио Србију. Хоћемо да разговарамо о свему.

Радикали неће СПО и јаничаре

Тако смо прихватили и овај сутрашњи разговор у палати Федерације, али на републичком нивоу. Нама је јасно да ми радикали не можемо са Српским покретом обнове. Не можемо ми сами са њима. Кад би то била нека општа коалиција, могло би да се разговара, а ми радикали сами са Српским покретом обнове не можемо. Не само да ми не можемо, него нико други не може. Питајте Ђинђића може ли он? Тешко, не може.

Питајте социјалисте могу ли они. Да су могли не би избацивали Драшковића из Савезне владе, а није се навршило ни три месеца од његовог уласка. Је ли тако? Ми, радикали, не можемо са Савезом за промене правити неку варијанту, неку комбинацију ни за следеће изборе. Видели сте, челнике Савеза за промене окупља Гелбард у Херцег Новом, путовали су у току рата по агресорским државама, уживали њихову подршку, финансијску помоћ и слично.

Шта онда ми са њима да тражимо? Хтели, не хтели, ми на неки начин опет морамо остати у дијалогу са ове две левичарске партије, а и оне су упућене на нас и отуда њихово инсистирање да останемо у Влади, отуда чак принуда којој је прибегао Милан Милутиновић, као председник Републике Србије да останемо у Влади. Не би ни ови други избегавали коалицију са радикалима. Зашто?

Зато што радикали имају углед озбиљних и способних људи и, ево, за ових 15 месеци никакве криминалне афере није било у Влади Србије, не само кад је реч о радикалима, него када је реч и о нашим коалиционим партнерима. Нећу ја сада да тврдим да је све било у Влади као подмазано, било је ту извесних спорења и проблема, али смо знали да то решавамо на конструктиван начин, отворено, објективно и у јавности смо наступали јединствено и имали за собом добре резултате.

Неки би хлеба без мотике

Можемо да говоримо и о тим резултатима, мислим да је и то врло значајно. Дакле, дијалог је нужан, свима неопходан. Нико се не жури са заказивањем избора, чак ни овај Савез за промене не би одмах изборе, него за неких шест месеци, али би они нешто друго. Они би да се садашња власт сруши па да дође нека привремена влада, а ко би поставио ту

привремену владу? Е, на то питање не дају одговор. Они кажу ова власт не ваља, треба сад довести неке паметне и способне људе у прелазну владу. Ко је тај ко може да процени који је човек паметан?

То може само народ на изборима. Ту се умешала академија, па се умешао црквени врх итд. Сви би нешто без избора да постигну, да негде шчепају неки комад власти, али не долазе у обзир било какве промене без избора. Нека сви изађу на изборе, нека Академија наука изађе на изборе, нека се региструје као политичка партија, нека се и Свети архијерејски синод региструје као политичка партија, па нек изађе на изборе, па да видимо како ће проћи на изборима.

Јака полиција императив Србије

Водитељ: Ја предлажем, господине Шешељ, да сада почнемо да одговарамо на питања наших гледалаца која су се већ нагомилала на овом столу, а сигурно ће их бити још и да будемо брзи и ефикасни како смо то знали раније. Да ли је Влада Србије расправљала о радикалном смањењу милиције бар за пола? Овакво бројно стање је велики баласт за економски слабу Србију.

Др Шешељ: Нисмо расправљали и не верујем да ћемо смањивати милицију. Сад долази до демобилизације њеног резервног састава, а нама је потребна јака полиција, јер је наша држава и даље у великој опасности.

Био бих за њену реорганизацију, ја мислим да има места да се направе

уштеде у раду полиције. Ја никад нисам могао да се помирим, отворено сам износио своје мишљење, да полиција сад форсира и фудбалски клуб који се такмичи у првој лиги, јер то доноси огромне трошкове, и неке друге ствари, али ми морамо да имамо јаку, способну и добро обучену полицију. Ми смо својевремено потписали извесне међународне споразуме којима је ограничен број наших војника у мирнодопским условима и због тога морамо имати изузетно јаку полицију.

Водитељ: Да ли је Влада Србије, чији смо чланови, ово је очигледно члан Српске радикалне странке, још увек расправљала о томе како се десило да се читава јединица код Призрена препусти терористичком окружењу и евентуалном масакру и да ли их је од масакра спасила немачка војска из састава КФОР-а - Веља Миленковић.

Др Шешељ: Влада није о томе расправљала, јер то је ингеренција савезног нивоа власти, али мислим да Немци нису спасили нашу јединицу од масакра и наша јединица уопште није употребила оружје. Да је дошло до употребе оружја Шиптари би се разбежали куд који, јер та наша јединица је располагала великом ватреном моћи, али наши војници су покушали да одбију физичке нартаје без употребе ватреног оружја и у томе су били прилично успешни, а да је пригустило морали би да пуцају, наравно.

У будућем дијалогу сва питања на сто

Водитељ: Господине Шешељу, докле мислите да будете у коалицији са СПС, када је очигледно да третман Српске радикалне странке није на нивоу који странка заслужује - Томислав Величковић, Велика Грабовница.

Др Шешељ: Рекао сам већ да се мора преиспитати та сфера извршне власти и у Србији и на савезном нивоу. С друге стране, проблема са нашим коалиционим партнерима је више било у унутрашњости Србије, на локалном нивоу, од општине до општине. Ту је било негде великих притисака, а негде је сарадња била добра, негде су односи били коректни.

Дакле, то је оно што варира, али за неки будући дијалог морају се сва питања ставити на сто. У току ових 15 месеци, радикали су, за љубав одбране Косова и Метохије, били спремни да прогутају многе ствари које иначе не бисмо и нећемо у будућности, укључујући и стање на државној телевизији, у Компанији "Политика" итд.

Са већином посланика у фотељу савезног премијера

Водитељ: Да ли, по вашем мишљењу, председник Милошевић треба да понуди место председника Савезне владе представницима ДПС-а?

Др Шешељ: Не, то није неопходно. Место председника Савезне владе поверава се оном кандидату неке парламен-

Резултати једне успешне Владе: од априла прошле године није било поскупљења бензина и нафте, а од маја није било ни једног поскупљење струје

Пребијање дугова: све што је држава обавезна према грађанима (пензије, разни додаци) а није у стању да им исплати, могла би да им измири у боновима за плаћање струје и комуналија

тарне политичке партије за кога је извесно, или за кога се оправдано може претпоставити да може постићи парламентарну већину и у горњем и у доњем дому Савезне скупштине и нигде се у Уставу не каже да то мора бити из једне или друге републике.

Устав има једну начелну одредбу - ако је председник републике из једне федералне републике, да по правилу председник владе треба да буде из друге федералне јединице, али само по правилу. То није нека категорична одредба. Ми смо имали случај када су оба председника била из Србије, и Добрица Ћосић и Милан Панић, па ником то није сметало.

Нису нама Панић и Ћосић сметали због тога, него због начина обављања своје дужности. Не може власт у Црној

Гори да каже да председник Савезне владе мора да буде из њених редова, јер ни у једној федералној држави нема такве везе између власти федералне јединице и федералне власти. У Америци, на нивоу федералне јединице, односно државе могу бити на власти демократе, а на нивоу савезне државе Републиканци или обратно.

Водитељ: Што зависи од изборних резултата?

Др Шешељ: То зависи од изборних резултата. То што је једна партија на власти у Црној Гори или у Србији не значи да она мора бити на савезном нивоу владајућа, ако не обезбеди већину посланика у једном и у другом дому.

Срби неће заборавити "комшијске услуге" НАТО зликовцима

Водитељ: Да ли се сећате обећања да ће Србија сравнити Албанију и Македонију ако буде почињена агресија на Југославију?

Др Шешељ: Да ће Србија сравнити Албанију и Македонију нисам никад обећавао, али да ће наши суседи трпети последице учешћа у евентуалној агресији, то им и данас обећавам и не само Албанији и Македонији, него и Мађарској, Румунији, Бугарској. Никад им српски народ неће заборавити оно што се десило и доћи ће време да се плаћају рачуни, да се измирују рачуни.

Што се тиче Македоније, тамо се пробудила душа македонског народа, који је веома близак Србима и многих Срба који тамо живе и они су осветлили образ Македонији. У Македонији је проблем македонска власт, мањинска власт која влада уз помоћ шиптарске сепаратистичке партије и подршку Американца и која вуче потезе против интереса сопственог народа.

Политички сукоб кумова

Водитељ: Имам овде једно лично питање, али претпостављам да има политичку димензију, па ћу га прочитати - Хоће ли господин Шешељ да се помири са својим кумом господином Драшковићем - Братислав Јовишић из Лебана.

Др Шешељ: Шта ја имам да се мирим са Драшковићем, ја се са њим никада нисам ни свађао. Природа нашег сукоба је изразито политичка, нема никаквог приватног сукоба, а Драшковић је непрекидно и у току рата призивао НАТО трупе, обећавао народу - долази НАТО, он ће заштитити Србе, трупе УН, плави шлемови итд., а сад кука што ти исти потпомажу егзодус српског народа и злочин геноцида над Србима. Да ли сте видели његово јучерашње саопштење? А до јуче се залагао да они дођу.

Глас народа је глас Бога

Водитељ: Пошто сам био учесник рата у Хрватској и на Косову, питам господина Шешеља када ће да нас поведе да освојимо границе, које он зацртао Карлобаг - Карловац - Огулин - Вировитица - Петар Митић.

Др Шешељ: Ја сам убеђен да ћемо ми једног дана поново бити на тим границама. Једном смо већ били, па смо изгубили Републику Српску Крајину, али ћемо је кад тад повратити. Једна од шанси да повратимо то што је наше је овај Савез са Русијом и Белорусијом.

Водитељ: Радосав Митић пита - Шта се планира са Приштинским универзитетом и да ли ће да се прозове кривац и казни за оно што је учињено Србији?

Др Шешељ: Кривци увек треба да се прозивају, али их треба претходно и установљавати, а када је реч о политичкој одговорности, ту су избори. На избори-

"Демократизација" Косова и Метохије: нови Вандали,
под заштитом КФОР-а, срушили су споменик Вуку Караџићу у Приштини

ма народ кажњава и награђује, по заслуги и против народне воље се ништа не може.

Глас народа је и глас Бога. Што се тиче Приштинског универзитета, ситуација је крајње неизвесна. Влада је била спремна да учини све да Приштински универзитет нормално функционише, али нема никаквих безбедносних гаранција. Српске професоре нападају, прогоне, протерују, настала је немогућа ситуација, убијени су неки истакнути професори, међу њима један истакнути лекар, можда најугледнији у Приштини.

Водитељ: Ваш велики присталица из Лебана пита - Зашто желите да напустите Владу и да ли ћете бити независни кандидат на следећим изборима? Вероватно мисли да ли ће странка самостално да излази на изборе.

Др Шешел: Наша странка ће, ја мислим, увек самостално да излази на изборе. То је наш принципијелни став. Могуће је да се некада направи изузетак, уз неке изузетно јаке аргументе. Ми за разлику од неких других странака не волимо предизборне коалиције.

Американци се не разбацују доларима

Водитељ: Запад нуди паре за обнову, а ви нећете. Вероватно се мисли на коалицију. - Зашто не одете са власти?

Др Шешел: Па, ја сам отишао, поднео сам оставку. Шта још да радим, да се

убијем, да би био убедљивији? Отишао сам са власти даном подношења оставке. Сад обављам само редовне текуће активности, док се не изабере мој наследник на тој функцији, а што се тиче Запада он никакву помоћ неће никоме дати, јер да је хтео дао би Хрватској, дао би Босни и Херцеговини, дао би Румунији, дао би Бугаској, дао би Македонији.

Може ли се замисли кооперативнија држава према Американцима од Македоније? Шта год им кажу Американци они прихватају. Шта су добили, ништа. Признали Тајван, завадили се са Кином. Тајван им обећао милијарду долара, јесу ли добили, нису. Ништа нису добили. Што би Американци давали велике паре, зашто би Американци сада давали милијарде долара, постоји ли неки разлог, има ли аргумената за тезу да би Американци дали само кад би отишао тај и тај са власти.

Нема потребе да Американци дају. Американци цене свој долар, не разбацују се њиме и зашто би они давали милијарде долара, кад увек имају ове политичке фукаре којима дају по неки милион долара да извршавају њихове налоге. Боље је Американцима да дају девет милиона долара Савезу за промене и да подмите још пар политичара, и да постигну своје циљеве, као што су то урадили у Македонији или Бугарској, или Румунији доводећи на власт проамеричке гарнитуре и онда не морају да улажу милијарде у економски развој, привредни опоравак.

Укратко о ратној штети и генералу Перишићу

Водитељ: А како ми да извучемо ратну штету?

Др Шешел: Само део ратне штете можемо да извучемо и то кроз пребијање међусобних потраживања. Ми дугујемо, кажу негде око 12 милијарди долара на име страних кредита и то би могли да пребијемо.

Водитељ: Ко је сменио генерала Перишића?

Др Шешел: Сменио га је врховни командант Слободан Милошевић, председник Савезне Републике Југославије. Он по Уставу има такво овлашћење, а генерал Перишић је пет година био на функцији начелника Генералштаба, па да ничим другим није заслужио смену, то је већ био довољан разлог да буде смењен.

Десет година у клинчу са Западом

Водитељ: Ко је потписао мировни споразум, када се Трећа армија није сложила са тиме?

Др Шешел: Никакав мировни споразум није потписан. Народна скупштина је прихватила начела.

Водитељ: Наш гледалац вероватно мисли на војно-технички споразум.

Др Шешел: То није мировни споразум, то је само операционализација ових

начела која су донели Ахтисари и Черномирдин у Београд.

Водитељ: Може ли Југославија да се одупре великим силама, а да не уђе у Савез са Русијом и Белорусијом?

Др Шешељ: Може да се одупре, али са тешким изгледима. И са опасним последицама. Ми се и сада одупиремо, ми се већ десет година одупиремо. Они напреду даље.

Водитељ: Како ће проћи они који су пљачкали по Косову?

Др Шешељ: Онај ко је пљачкао, треба да буде кажњен. Неки су већ кажњени. Ја никада не могу да станем иза оних који су пљачкали, било где и било шта.

Водитељ: Пре почетка агресије, господин Шешељ је рекао да ће првој земљи из које дође бомба на нашу територију, бити узвраћено истом мером и та земља ће бити савијена. Ово опет у вези Македоније, зашто није било тако?

Др Шешељ: Ја нисам имао моћи. А, да сам имао и војну моћ, односно да сам учествовао у командовању оружаних снага, ја бих сигурно гађао НАТО базе у Македонији и Албанији.

НАТО додатно успорио пензије

Водитељ: Због чега пензије касне годину и по дана, и како да пензионери преживе када им пензије толико касне?

Др Шешељ: Пензије касне четири месеца. И у овим ратним условима, дошло је до тог додатног закашњења. Раније су касниле три месеца. Држава нема пара, слабија је наплата. Двеста хиљада радника је остало без посла. Одмах су слабије уплате доприноса. Уместо да ти радници остваре зараду, па део те зараде иде у Фонд пензијског осигурања, сада држава мора и њима тај минималца да исплаћује.

То је сада 270 динара, од тога се не може живети, и неки пакет намирница. Али, бар симболично им држава да неки динар. И, пензије дакле овога пута касне из објективних разлога. А, када смо формирали ову Владу, у пензијском фонду нисмо затекли ни динара. Оно што је раније улагано у пензијски фонд, то је данас скоро нетрагом нестало.

Водитељ: Ви сте својевремено обећавали корекцију односа између највиших и најнижих пензија, другим речима један вид њихове нивелације. То је лепо и топло примљено, против су били само они који су примали повлашћене пензије, али то се ипак није десило.

Др Шешељ: Није се десило, па ово је коалициона влада, није ово била влада искључиво Српске радикалне странке. Па, не можемо у потпуности да остваримо свој програм. Коалициона влада оствари само оно што се договори. Што се договоре коалициони партнери. А и респект пензијског осигурања припада Социјалистичкој партији, тамо је њихов министар. Министар има основну иницијативу код предлагања промена, закон из свог домена.

Др Шешељ угроњени од војника

Водитељ: Томислав Михајловић пита, шта господин Шешељ мисли када каже да је требало издржати још петнаестак дана бомбардовања, и где се он налазио за време бомбардовања, зашто нико из Радикалне странке није посетио јединице на Косову, рецимо ону која је била стационирана код Призрена?

Др Шешељ: Ја сам непрекидно био у Београду на својим ратним задацима. Мој ратни распоред је био у Влади Србије. И ја сам поносан што је Влада Србије изузетно добро функционисала. И Влада Србије је била погођена. Ја сам претходне ноћи, пред гађање Владе Србије био дежуран. А, у овом рату се показало да су цивили много више угроњени него војници. И свуда је било опасно, на сваком месту. Тако да, се не може рећи да је у Београду било мање опасно него на Косову и Метохији. И нико није знао где ће ракета да падне, и где ће бомба да експлодира, је ли тако?

Тако је било у свим другим местима у Србији. Нико није био сигуран, ни заштитен до краја. Није било склоништа за те бомбе велике снаге. Ја ниједном нисам био у склоништу, ниједном. Батајница је скоро сваке ноћи бомбардована, само једне ноћи у току целог рата Батајница није била бомбардована. А ја сам скоро три четвртине ноћи у току рата провео у Батајници, у својој кући. Ја сам само децу склонио у друге делове града.

Таксе за социјалне програме

Водитељ: Вера Јовановић пита, зашто на амерички намет ви као власт одговарате наметом нових пореза и дажбина на српски народ?

Др Шешељ: Сада никакве нове намете нисмо увели. Не знам о којим наметима је реч.

Водитељ: Па вероватно госпођа мисли на доприносе који су у току протекле године били намењивани ...

Др Шешељ: То су таксе. Али, госпођа треба да зна да је ова Влада изузетно успешна што, од маја прошле године, није било ниједног поскупљења струје, ниједног јединог. У мају прошле године било је само 9,5%. Ми и даље имамо најјефтинију струју на свету. Када је требало кренути на зимску тарифу, која је 50% скупља од летње, ми смо преполовили то поскупљење на 25%. Од априла прошле године нема поскупљења горива, бензина и нафте. Да ли је то истина?

Водитељ: Да, сада је 7 динара бензин - супер.

Др Шешељ: Затим, није било поскупљења хлеба, млека, брашна, шећера, уља. И ако је било, то је нека нивелација цена, динар тамо динар овамо, као што је са уљем био случај, динар - два поскупљења. А, имали смо довољне количине у продаји, два - три пута је дошло до кризе због шпекуланата. Па смо енергичном интервенцијом Министарства трговине сузбили те шпекулације, и

снабдевање је било добро. Снабдевање у рату је било прилично добро.

Водитељ: Да, то је писало и по новинама.

Др Шешељ: То су велики резултати. Међутим, ми смо негде морали да нађемо паре за социјалне програме. Боље је увести таксу на регистрацију возила, него поскупљивати бензин, јер када поскупи бензин, онда се то рефлектује на све остале цене.

Када поскупи регистрација, нема рефлексије на остале цене. Ако имате аутомобил од 1300 кубика, регистрација је негде око 500 динара.

Водитељ: Регистрација на возило од 1100 кубика је негде око 1200 динара...

Др Шешељ: Али са свим осталим дажбама, које су и раније постојале.

Водитељ:... мора се додати још неких 300 динара такси за путеве, да ли је то тачно?

Др Шешељ: То уопште није тачно, до сада о томе није било говора.

Националиста синоним за патриоту

Водитељ: Да наставимо са нашим питањима. Ево, имамо једно уџбеничко питање. За господина Шешеља, шта је по вама национализам и ко је националиста, да ли човек који воли свој народ или своју земљу или онај који није у стању да прихвати било коју другу нацију, као равноправну.

Др Шешељ: Националиста је човек који воли свој народ. Националиста је исто што и патриота. Националиста воли своју нацију, патриота воли своју земљу. А, шовиниста је човек који мрзи други народ.

Водитељ: Који ће бити ваш став у вези бораца који су учествовали у одбрани Косова. Какав статус би они по вашем мишљењу требало да имају?

Др Шешељ: Њима се све ово време учешћа у рату, мора убројати у радни стаж у двоструком трајању, а држава мора посебну бригу посветити заштити породица палих бораца, и рањеницима овога рата. Поготову трајним инвалидима.

Заштитити статус студената Приштинског универзитета

Водитељ: Да ли су документа са Педагошког факултета у Призрену пребачена у неко друго место, и када ће мој син, који је већ апсолвент, моћи да настави школовање на призренском факултету. И још једно питање, која је судбина студената Приштинског универзитета, с обзиром да су Шиптари већ ушли на неке факултете, а то је питала Данијела из Приштине.

Др Шешељ: На ово прво питање, не бих знао да одговорим. Не знам да ли су документа спасена, али претпостављам да сваки студент има свој индекс. И да се на основу тога може реконструирати ко је колико испита положио. Што се тиче Приштинског универзитета, пред нама су још два-три месеца, дакле

до септембра, да видимо како ће се ствари даље одвијати.

У сваком случају, статус студената Приштинског универзитета мора се заштити, они су изгубили неколико испитних рокова, али то није тако велики губитак у односу на све ово што смо као народ и држава изгубили. Уколико буде немогуће да се држи настава, на Приштинском универзитету, онда ће се признати право студентима да се упишу на друге универзитете у Србији, али ће Министарство просвете прво покушати са нормализацијом рада Приштинског универзитета.

Водитељ: Следеће питање поставио је господин Јовановић. Када је Влада Републике Србије последњи пут разматрала извештај о раду МУП-а Србије, и ако јесте, да ли господин Шешељ може да каже колико је особа у Србији убијено од плаћених убица?

Др Шешељ: Ми смо имали извештај о укупном раду Министарства унутрашњих послова. На дневном реду Владе до сада ниједном, али смо имали информације пре свега по питању Косова и Метохије. Били смо прескупирани сузбијањем шиптарског тероризма на Косову и Метохији.

Камата на камату изум харачлија

Водитељ: Ја молим наше гледаоце да више не постављају питања за господина Шешеља, да се овога пута уздрже јер имамо их већ превише, а наше време приводимо крају. Хоће ли бити ски-

нуте камате на камате које су до сада биле уведене у Управи прихода?

Др Шешељ: Ја сам лично против увођења камате на камату, и у цивилизованом свету се иначе, када држава обрачуна нечија дуговања, не признаје камату на камату. Не признаје се институција камате на камату ни код обичних грађанских контаката, код обичних грађанских уговора, ако уговором изричито није предвиђено такво обрачунавање. И има још један проблем, који ми морамо да решимо у правном поретку. Код нас се дешава да камата својом висином, надмаши главницу. Нигде у свету, и од римског права наопако не признаје се нагомилана камата већа од главнице.

Сматра се онога тренутка када камата достигне ниво главнице, да се одмах мора ићи на извршење или прогласити потпуно дужника инсолвентним, са свим последицама коју та инсолвентност доноси.

Водитељ: Како смо сви били у рату, да ли заслужујемо да нам се телефонски рачуни и рачуни за струју отпишу, јер једино смо путем телефона одржавали контакте са породицама и децом која су нам била на ратишту?

Др Шешељ: Ја сам против отписивања било којих рачуна, али ми радикали имамо једну стару идеју, излагали смо је више пута досадашњим коалиционим партнерима, и даље сматрамо да је изузетно добра. Да се све заостале пензије, сви заостали дечији додаци, матерински додаци, труднички додаци, социјална помоћ и све оно што је држава обавезна према грађанима, а није у стању да измири, да се измири у боновима за пла-

ћање електричне енергије и боновима за плаћање комуналија.

Па да се на тај начин изврши једно пребијање, и да имамо онда прилично чисту ситуацију, дакле да пензије иду редовно, месец за месец, да сва ова друга давања иду месец за месец. Значи, тешко је очекивати у садашњим условима, а прилике нам могу бити још теже него што су биле, судећи према намерама Американца, да ће се тако лако надокнадити стара дуговања.

Српске енклаве очекују Русе

Водитељ: Имамо једно тешко питање, колико Срба сада после агресије живи на Космету?

Др Шешељ: Па, не знам тачно, али надам се да их има више од 100 хиљада, али не бих могао гарантовати.

Водитељ: Ево, читам у новинама да су се у неким местима на Косову, Срби самоорганизовали, рецимо у Косовској Митровици половину града држе наша наоружана сабраћа, и да ту ситуацију контролише КФОР. У склопу овог питања и питања једног нашег гледаоца, шта ће се догодити са Србима из општинe Ораховац, пре свега у Великој Хочи где има преко 400 српских домова, ако је већ таква ситуација, и ако су Срби из Пећи и Призрена упозорени и евакуисани, због чега се и они не спасу, становницима Велике Хоче не може да стигне ни хуманитарна помоћ због ситуације, прети им стално опасност од шиптарских терориста, а многи већ и гладују.

Западу змија у цепу: за своју сервилност НАТО-у, Македонија није добила ни пребијене паре

Др Шешел: Велика Хоча је потпуно опколјена. И, неизвесна је судбина њених становника. Наша власт је немоћна да ту било шта уради. Ми ишчекујемо да видимо како ће се Руси распоредити. Очекујемо да се руске трупе распореде у још преосталим енклавама где живе Срби. Има још једно место где су Срби опколјени, а то је такозвана Средачка Жупа. То је област општине Штрпче.

И тамо има још извештај број Срба, не знам тачно колико. И проблем је Гњилана, Косовске Витине, Новог Брда. Извештај број Срба је отишао из тих места, али је још поприлично велики број остао.

Анархија и хаос стижу из Албаније

Водитељ: Да ли имате информације, због чега постоји сукоб врло отворен и жесток између немачких трупа и шиптарских сепаратиста, ако је то уопште тачно?

Др Шешел: Не верујем ја у те сукобе. Можда је негде дошло до неке инцидентне ситуације, али ја мислим да ће се трупе НАТО-а о свом јаду забавити тек када се Шиптари добро заваде међусобно. Јер ту неће бити праве државне организације. Ситуација ће бити још хаотичнија него у Албанији, и преовлађиваће криминална структура организовања друштвеног живота, на мафијашки начин, и онда ће ти мафијашки кланови међусобно да се обрачунавају.

Водитељ: Гледалац из Вучја констатује да је главни разлог проблема у нашој држави зато што не постоји правна држава, зашто се не уведе омбудсман, пита наш гледалац јер закон у свим демократским земљама се контролише омбудсманом, тако да може да се зна ко је крив, а ко је у праву?

Др Шешел: Мислим да је ваш гледалац у великој заблуди. Омбудсмана нема у Америци, нема у Енглеској, нема у Француској, нема у Немачкој, нема у Италији, нема у Белгији, нема у Холандији. Он постоји само у Шведској и кад год неко покуша да замути нешто на вишем политичком теоријском нивоу лати се омбудсмана.

Кад год нам неки мутан споразум покушавају наметнути са Запада, онда посебно инсистирају на институцији омбудсмана. Зашто? Да би носилац једне инокосне функције, који би у принципу био странац, имао неограничена овлашћења, и био изнад свих осталих државних институција.

"Хвала Русима што нас не бомбардују"

Водитељ: Нека од питања наших гледалаца нису прочитана, зато што је господин Шешел већ раније у својим одговорима дотакао те теме, ја предлагам да ових пет-шест минута, колико је остало до краја наше емисије, посветимо и овим питањима које је редакција припремила.

Почетком априла чули смо за једну вашу ефектну реченицу - "Хвала Русима што нас не бомбардују". Шта данас мислите о руској политици и како тумачите стратегију њихове дипломатије?

Др Шешел: Ми нисмо задовољни руском помоћи у овом рату, ни руском подршком. Очекивали смо много више, али опет, на крају крајева, Русија није имала непријатељски став према нама, а то је значило много. Кад имате с једне стране околико моћних непријатеља и кад вам неко упути лепу реч, попут Кинеза, па вам срце заигра од тога, или Индије или неке друге државе.

Водитељ: Да ли државни савез Москве, Минска и Београда и даље остаје наше стратешко опредељење, с обзиром да ова иницијатива није зауставила агресију?

Др Шешел: Та иницијатива није зауставила агресију, али да смо на време реализовали Савез, агресије не би било. Ја сам у то убеђен.

Водитељ: Све су чешће процене да се стање на Балкану неће ускоро смирити, али да се следећи пут неће ратовати нити у Рашкој области нити у Црној Гори, нити у Војводини, већ у Македонији. Очигледно је да шиптарски терористи не губе време. Како ви на то гледате?

Др Шешел: Ја мислим да је ситуација у Македонији крајње експлозивна. Само је питање времена када ће доћи до обрачуна између Македонаца и Албанаца, али Американци неће одустати од намере да нам отму и Црну Гору, и Санџак, и Војводину, и ми на време, благовремено, упозоравамо на то. Тони Блер је скоро изјавио да је на реду демократизација Санџака и Војводине. Ово двоипомесечно бомбардовање је показало шта у замисли западних сила представља реч демократизација, а што се тиче Црне Горе акција у праву отцепљења је већ почела.

Бесмислене намере Миловог режима

Водитељ: У контексту овога о чему говорите најављено је увођење неке нове валуте у Црној Гори, што додатно компликује већ иначе затегнуте односе у Федерацији. Који је ваш коментар?

Др Шешел: Бесмислено је увођење нове валуте. У економском смислу се ништа не би постигло. Код нас је непрекидно немачка марка оријентир стабилности курса динара и у свести људи је то већ одређено као правило. Сви крупни износи се обрачунавају у немачким маркама, а и реални курс динара се пореди према немачкој марки и на тај начин утврђује стварна вредност било које робе. Ако Црна Гора покуша да уведе неку нову валуту то ће пропасти.

У глави Серђа де Мела звезкају марке

Водитељ: И прелазни администратор за Косово и Метохију, Серђо Де Мело, изнео је предлог да ова област под контролом УН такође добије своју валуту,

са образложењем да је без стабилне валуте немогућа ефикасна обнова Косова. Шта то може да значи?

Др Шешел: Ја мислим да ту преовлађује мишљење да треба увести немачку марку, као званичну валуту. Они ће то настојати да ураде, али не треба се уопште заваравати, њихов је циљ да издвоје у потпуности Косово из правног система Србије. Они су то већ у великој мери остварили.

Водитељ: Постоји реална бојазан да је ово начин да Косово изађе из састава Србије на мала врата и то економски ојачаном.

Др Шешел: Али у прелазној фази ће инсистирати да Косово буде федерална јединица Југославије.

Обећање Фонда за обнову Балкана, лудом радовање

Водитељ: Како ви тумачите ове потезе, који су кренули одмах по окончању систематских бомбардовања, да једино Србија од свих земаља које су на посредан или директан начин доживеле штете, неће добити никакву помоћ од неког новог фонда за обнову Балкана чије је седиште у Солуну?

Др Шешел: Па неће ту нико добити неке озбиљне паре, а Југославији неће да дају јер и даље намеравају да је униште, да је разбију. Како да је помажу, а с друге стране да је разбијају и уништавају, али видећете и овима којима буду дали то ће бити само мрвица. Можда ће милијарду, две инвестирати на Косову, да би се тамо учврстио НАТО, да би се поправила инфраструктура, да би се лакше држало све под контролом, а што се тиче Македоније жалосна је њихова судбина.

Водитељ: Наше време полако истиче. Имамо времена да одговоримо на још једно питање. Шта Српска радикална странка у овом тренутку предлаже? Нове превремене изборе или неку врсту националног консензуса или нешто треће?

Др Шешел: Ми смо за нове превремене изборе на локалном нивоу, да се закажу негде за јесен, за септембар, октобар. То би било паметно. Да мало и странке провере своју снагу, да виде са којом то снагом располажу и да се убудуће понашају у политичком животу имајући то у виду. Друго, ми смо за отварање свеобухватног дијалога свих озбиљних политичких партија.

Да се сва питања ставе на дневни ред и да покушамо да усагласимо страначке интересе са интересима народа и државе, о тим најважнијим, егзистенцијалним питањима и проблемима.

Водитељ: Господине Шешел, верујем да сте успели да помогнете у решавању неких непознаница и недоумица које су наши гледаоци имали и хвала вам на гостовању у овој емисији.

Др Шешел: Хвала вама.

Водитељ: Поштовани гледаоци, гост вечерашње емисије "Актуелно" био је господин Војислав Шешел, председник Српске радикалне странке. Желимо вам пријатно вече и останите уз наш програм.

НЕОПХОДНЕ ЕКОНОМСКЕ И СОЦИЈАЛНЕ РЕФОРМЕ

За петнаест месеци Владе народног јединства није било никаквих афера. Либерализацијом и тржишном конкуренцијом против мафијашког монопола. Протести оправдани, али не и насиље. Прекомпозиција власти, реформе и избори - три пута из кризе

Водитељ: Поштовани гледаоци, добро вече из студија телевизије "Лав". У емисији телевизије "Лав", задовољство нам је да поздравимо председника Српске радикалне странке и потпредседника Владе Републике Србије, додуше у оставци, др Војислава Шешеља. Добро вече и добро дошли.

Др Шешељ: Добро вече, боље вас нашао.

Водитељ: Прилика је, да вас упитам, ви сте често били у Вршцу, да ли се виде неке промене овде, у односу на ваше раније боравке?

Др Шешељ: Не знам на које промене мислите, а Вршац опет има телевизију, одавно је није имао. Сада има две телевизије. А неколико година није имао ни једну. Ја сам раније био гост једном,

двапут можда и трипут на ранијој вршачкој телевизији.

Често сам долазио ради страначких трибина, митинга на отвореном простору, а неколико пута сам боравио и приватно у Вршцу, тако да ми је Вршац прилично близак, али не знам на које конкретно промене мислите, на шта асоцирате

Водитељ: Да ли је лепши град, да ли је

Др Шешељ: Па, Вршац је одувек леп град. Али, њега погађа економска криза, као и све остале делове Србије, тако да од неког озбиљног развоја нема нешто нарочито да се истакне. Криза се осећа на сваком кораку. А криза се осећа чак и по томе што људи нису у стању ни да редовно обнављају фасаде у главним

градским улицама, па када се једна фасада обнови град као да заблиста. А у неким нормалнијим околностима, све би се то редовно радило.

За овом Владом не вуку се репови

Водитељ: Да одмах позовемо гледаоце да се директно укључе постављајући питања нашем госту, др Шешељу. Телефон је 811-073.

У очекивању ваших питања, додуше доста их је већ пристигло, да упитамо нашег госта, најпре да нам објасните садашњи положај председника ваше странке у Влади Србије и све ово

Левица кочи верификацију оставки српских радикала, зато што озбиљнијег и одговорнијег партнера, СПС и ЈУЛ у Србији не могу да нађу

што се догађа уочи сутрашње Скупштине.

Др Шешел: Сви министри Српске радикалне странке поднели су оставку на чланство Владе Републике Србије. И ми чекамо да Скупштина констатује те наше оставке, да будемо разрешени, да предамо дужност, новоизабраним министрима, новоизабраним члановима Владе. И, надамо се да ће се то сутра де-

шавају скоро на све начине да нас задрже у Влади.

Зашто? Не зато што нас воле и што смо им драги, него зато што је Влада Републике Србије, Влада националног јединства, ових 15 месеци била и те како успешна. Влада није била суочена са никаквом унутрашњом криминалном афером. Министри Српске радикалне странке су врло озбиљно и одговорно

савезном нивоу и одмах заказивати ванредне изборе. То је једини легални пут за превазилажење политичке кризе. Српска радикална странка је кренула са иницијативама на савезном и републичком нивоу, да се праве што шире коалиције парламентарних политичких странака, и да се праве конкретни реформски програми. Онај ко кочи те реформе не може дуго остати на политичкој сцени. Реформе су нужне, неминовне на свим пољима, поготово на економском и социјалном. Али, код појединих политичких субјеката нема добре воље да се томе озбиљно приступи.

Протести оправдани, али не и насиље

Водитељ: Био је рат, господине Шешел и свакако све оно што се радило, и како се радило, и оно што се догађало пре рата, чини ми се да не може да буде и сада, после рата. Ви говорите о договору међу странкама, да ли је то реално, да ли то може да буде и увод у питање шта се догађа у држави која је разорена економски, да узмемо само то не рачунајући људске жртве. Крећу митинзи, креће незадовољство људи. Додуше, лето је још

Др Шешел: Незадовољство у народу је велико и незадовољство је оправдано. Народ је незадовољан, пре свега, ситуацијом поводом Косова и Метохије, прихватањем окупације страних, НАТО трупа до које је дошло пристанком Народне скупштине. За ту одлуку су гласали социјалисти, ЈУЛ и Српски покрет обнове. Све ово што се дешава на Косову и Метохији, нас егзистенцијално угрожава. Очигледне су и даље намере западних сила да иду на потпуно уништење Србије и српског народа.

Народ је незадовољан даљим погоршањем економског и социјалног положаја, нарочито због кашњења реформи. То незадовољство се сваки даном све очигледније испољава. Некада се испољи на митинзима овог Савеза за промене, који чине углавном неозбиљне парламентарне политичке партије.

Међу свим тим партијама једино Демократска странка има неко реално упориште у народу, све остале су трећерзредног карактера. И у перспективи неће ништа значити, у то сам убеђен, али то што су њихови митинзи масовнији него што се очекивало, не значи само по себи ништа. Народ жели да одушка свом незадовољству, али то не значи да ће гласати за њих на изборима. На изборима сигурно неће.

Даље, има један проценат разочараних припадника Српског покрета обнове, који се углавном прикључују тим митинзима и представљају отприлике већину учесника. То је по нашим анализама случај већег броја митинга који су до сада одржани у Прокупљу, у Ужицу, у Нишу, у Лесковцу, у Врању и неким другим местима. Ми нисмо против митинга, ми нисмо против јавних протеста, ми сматрамо да је то средство демократске политичке борбе, али сматрамо да

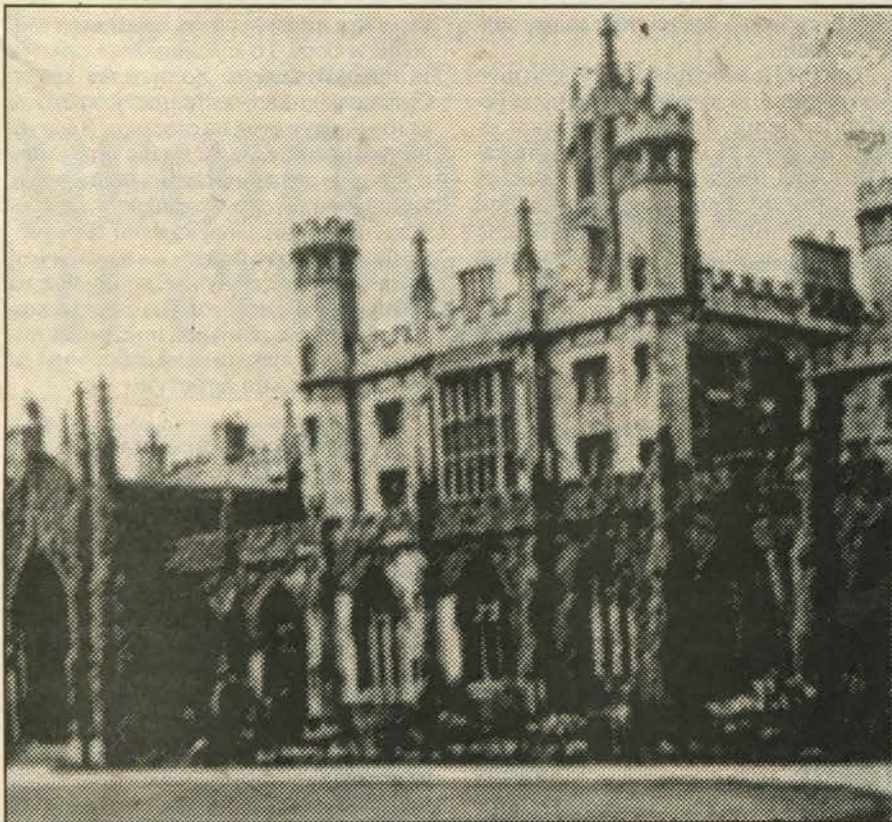

Др Војислав Шешел: шта "ЖТП", "НИС" или "Телеком" имају са малинама!?!

сити. Да нећемо морати да чекамо 1. октобар и редовно заседање. Али, видећемо, сутра су могућа разна изненађења. Мало нас је поколебала најава Српског покрета обнове да неће учествовати у раду Скупштине, што значи да нећемо имати већину за изнуђивање констатације наших оставки. Ви знате да наши досадашњи коалициони партнери поку-

обављали своје дужности. Били су крајње коректни, кооперативни и постизали одговарајуће резултате. А, оно што повећава бојазан левичарских странака то је што оне не знају с ким би могле да праве нову владу. То је оно што њих највише брине.

И треће, ми сматрамо да у најскорије време треба извршити прекомпозицију извршне власти на републичком и

Кембриџ, колеџ "Гринџи": питање престижа – неки министри и директори јавних предузећа школују своју децу у иностранству за "тричавих" 20.000 марака годишње

организатори треба да поступају у складу са законом. И због тога смо против овога што се десило у Ваљево.

Против покушаја насилног заузимања зграде скупштине општине, или против било каквог другог насиља. Осудили смо и насиље које се десило у Београду, где је онај криминалац Синиша Вучинић био актер, али није он сам проблематичан, нити је проблематично то што је криминалац или набеђени силеџија. Проблематично је што код неких владајућих странака он има извесно упориште и они га медијски форсирају.

Погледајте, сваке недеље у "Политици" његова саопштења, његове конференције за штампу итд. Значи, он некоме служи, он некоме користи. Е, то је оно што је лоша појава у нашем политичком животу. Ми треба да имамо динамичан политички живот, и парламентарни и ванпарламентарни. Али, да он буде у складу са Уставом и законом, али сам против тога да се власт мења на било који други начин, осим изборима.

Они који мисле да имају упориште у народу, који се понесу малобројношћу људи на митинзима, сматрају да имају право да траже да им се преда власт без избора. Што је потпуно бесмислено.

Профит за повлашћене

Водитељ: Добро, имамо пример Италије где су политичке промене много лакше, када је економска сфера у питању, подносе, готово нису ни битне. Желео бих да нам појасните сво то незадовољство народа, и ваше оцене чини ми

се политичке, да ова држава не функционише по правним мерилима.

Др Шешел: Непримерено је да се поредимо са Италијом. Италија од Другог светског рата има динамичан економски развој и сталне кризе влада нису пореметиле тај економски развој. Чак ни ова велика криза парламентаризма која се десила пре неколико година, када су скоро све традиционалне политичке партије напустиле политичку позорницу. Италија није имала комунистичку диктатуру, као ми пола века.

Ми још увек лечимо ране комунизма и још дуго ћемо их лечити. Једноставно, из ове коже се не може. Комунизма још увек има и у нашој свести и у нашим главама. Неко га лакше елиминиса, неко теже и спорије. Али се на његове рецидиве мора рачунати. Ти комунистички нивои свести се могу препознати и у економији и у социјалној сфери, а поготово у политичкој. И на њима израстају одређени монополи и нису толико опасни политички колико су опасни економски монополи.

Економски монополи, који су код нас успостављени, имају већ одавно карактер мафијашког организовања, што разара нашу економију. То могу да вам покажем на неколико конкретних примера. Ми сада имамо цену бензина 7 динара, али тог бензина нема нигде. Питање је, да ли можете оно своје следовање од 20 литара месечно да добијете на пумпама када пожелите. А опет имате бензин на црном тржишту по цени од 2 марке. У Београду је око 2 марке, а у Вршцу можда мање, пошто је близу румунска граница, можда марку и по. Не знам тачно колико је.

Водитељ: И ниже.

Др Шешел: Јесте. Имамо једну крајње невероватну ситуацију, да је званична цена бензина веома, веома ниска, неоправдано ниска, а по тој цени га не можете набавити. Зашто је та цена ниска? Зато што држава фаворизује само једног увозника, а тај увозник код Народне банке Југославије добија девизе по курсу 1 марка 6 динара. А на црном тржишту, које је реално тржиште, марка је већ одавно 11 динара.

Тај који узме марку за 6 динара, увози бензин. Тона бензина је сада по 230 долара, то је 23 цента литар, односно негде око 40, 45 пфенинга и пута 12 то вам је већ скоро 6 динара по литру, 5 и по 6 динара. А где су акцизе, где су порези држави, где су транспортни трошкови. Значи, имамо нерепално ниску цену. Да је та цена 10 динара за литар или 12 динара, бензина би било свуда.

Држава би много више напунила своје буџетске ставке доприносима, акцизама, порезима, а народ би био задовољнији, и не би морао да купује бензин на црном тржишту по марку и по или по 2 марке литар. Та бесмисленост наше судбине, проузрокована монополом, огледа се и у пољопривреди. Савезна влада је одредила откупну цену пшенице 1 динар и 40 пара за килограм. Републичка влада, што је пракса сваке године, додала је 10 пара на то. Како је прављења казкулација?

На светском тржишту цена пшенице је негде између 12 и 15 пфенинга килограм. А код нас, када је прављена калкулација производне цене, рачунало се као да су сељаци заиста добили довољно горива по привилегованим ценама, а гарантујем да је Влада Републике Србије обезбедила довољно горива за сељаке по тим привилегованим ценама. Али, то гориво често не дође до сељака. Где је онда проблем? Да ли су проблем окузи, да ли су проблем општине, да ли су проблем снабдевачи? Негде је то гориво залутало. Неко га је преузео а конто сељака, па га је на црно продавао по много већим ценама. Профит је ступао у своје целове.

Таквих појава не би било да ми имамо нормално снабдевање бензином и нафтом преко пумпи и да је та цена примерена цени бензина на светском тржишту и нашој куповној моћи, као што је била за време овога рата. Имали смо свуда горива, морате признати. Имали смо јефтино гориво, а свуда га је било у неограниченим количинама. Сада то није могуће, јер је курс динара онемогућио тако јефтино снабдевање горивом.

И морала се цена горива прилагодити, морала се извршити ревалоризација динара, јер је динар реално двоструко јефтинији него што је био у време последње девалвације из марта прошле године. Више од годину дана нисмо имали то усклађивање курса.

Дакле, вртимо се у једном зачараном кругу, државни органи глуме да се ствари успешно одвијају, имају реалне показатеље, кажу сељаци су добили толико и толико горива, то је довољно за сет-

ву, то је довољно за жетву, то је довољно за ово то је довољно за оно. И тако стоји на папиру. И заиста је било довољно тог горива, али гориво није дошло до сељака. И ако сељак није успео да купи нафту по привилегованој цени, он је морао да је набави на црно по вишој цени, и њему је жетва већ много скупља.

Затим, не поштује се ни прописана цена комбајнирања, која је можда 600 динара за хектар, не знам тачно, немојте да ме држите за реч. У пракси се сусрећемо са ценом од 900 или 1000 динара. Значи, скоро двоструко више. Ту су онда реални импугни, много другачији од оних замишљених и од оних прописаних.

Са неколико конкретних потеза, та се ствар може рашчистити. Да ослободимо увоз горива, да цена горива буде реална, 10 или 12 динара, колико треба, не треба сада о томе да лицитирамо. А заштитимо сељака тако што ћемо га ослободити свих пореза и царина за вештачко ђубриво.

И ђубрива треба да има напретек и да буде по најнижим могућим ценама, поготово сада када нам је уништена азотара. Ми смо оријентисани на увоз, ослободимо сада то вештачко ђубриво свих дажбина, па нека ту сељак надокнади ову разлику досадашње привилеговане цене горива и оне која би била реална 10 - 12 динара. А онда му све рачунајмо према томе, па му смањимо порезе, па му укинемо обавезно пензијско осигурање, што је можда главно оптерећење за сељака и тако даље. Дакле, боље је да сељак дише слободним плућима, да је самосталнији, него да држава преузима сву бригу, а онда не задовољи његове потребе.

Држава је преузела обавезу да га снабде горивом, а он не добије гориво. Држава је преузела бригу да му се откупе сви производи, а они му се често не откупе или се преузму, а не плате се. Оно што је држава прошле године дуговала сељацима, све је исплаћено у роковима, али ми не можемо да контролишемо поједина пољопривредна газдинства, поједине задруге и друге фирме које су такође учествовале у откупу, а неке можда ни до данас нису исплатиле сва дуговања од прошле године.

Зашто државне фирме морају да откупљују и извозе малине, малине се можда не узгајају у вршачком крају, па вам тај проблем није близак. Ми смо некада имали слободан откуп малина, сад имамо монополске фирме. Сад је формирана нека фирма "Југовоће" у којој су железница, нафтна индустрија, чак Телеком Србије. Шта они имају са малинама. Место да то буде потпуно слободно, да се сељацима на њиви исплаћују, а онај ко их откупи преузима ризик за њихову даљу судбину.

Рат прикочио реформе

Суштина наше реформе о пољопривреди је ослобађање сељака и успостављање слободне конкуренције. Ако се произведе тржишни вишак пшенице, а

произведен је и ове године, онда треба пустити и слободан извоз. Зашто би само привилеговане фирме извозиле? Међутим, до сада није било политичке воље за једну свеобухватну реформу, цити је досадашња Влада Србије стигла да се тиме озбољније позабави. Ми смо имали пред собом, пре свега, Косово и Метохију, добро смо се носили са тим проблемом, имали смо рат, а као Влада добро смо функционисали у време рата.

Морате признати да су државне институције у току рата функционисале боље него у мирнодопским условима, да није било несташица, да смо имали редовно снабдевање и да је све функционисало у најтежим могућим условима сасвим солидно. Да није било проблема са Косовом, да није било рата, ми бисмо ту енергију, те организационе способности уложили у ове друге ствари.

Неког помака је ту било, али недовољно. Сад морамо имати једну брзу и врло добро осмишљену реформу, ако желимо да изађемо из економске кризе. Ако то не урадимо чека нас дуготрајно труљење без икакве наде за опстанак.

Водитељ: Гост телевизије "Лав" је, поштовани гледаоци, потпредседник Владе Србије у оставци и преседник Српске радикалне странке, др Војислав Шешељ. Очекујемо и даље ваша питања, наш телефон је 811073.

Господине Шешељ, дали сте врло занимљиво објашњење, надам се за наше гледаоце, за сељаке, али, неће ли ово повећање цена нафте бити тај трећи фактор, који може да доведе до хиперинфлације, до онога што, верујем, нико у овој држави не жели?

Др Шешељ: Па ја мислим да неће доћи до хиперинфлације, јер се гориво плаћа по много скупљим ценама и инфлаторни удар је већ просто преживљен. Кад у нужди дате марку и по за литар бензина, или дате две марке, у свести људи је то већ превладано и онај ко калкулише са својим ценама не рачуна ту званичну цену горива у транспортне трош-

кове, већ рачуна цену на црно, је ли тако?

Чак рачуна много вишу цену од оне која би била да се изврши једна нормална корекција горива. Тако да сам лично убеђен да не би било инфлаторног удара. Инфлаторни удар се најлакше осети кроз повећање цена горива, али је оно у пракси већ повећано. Ништа ново не бисмо имали, чак бисте ишли на смањење. Уместо да литар бензина буде марку и по или две марке, ви бисте имали цену од 10 или 12 динара, значи једну марку. Реално ви бисте ишли на смањење цена, а горива би било довољно, а кад је горива довољно, онда се полако и куповна моћ становништва изрази кроз набавку тог горива, па се државна بلاгајна попуни кроз ове доприносе, акцизе, односно порезе. Ја сам убеђен да ту не би било инфлаторног удара.

Оно што је само по себи представљало инфлаторни удар већ је преживљено кроз несташицу горива, а затим појаву горива на црном тржишту. Значи, ми морамо мењати цену горива, чак и под условом да буде извесног инфлаторног удара. Јер, најважније је да тржиште буде снабдевано горивом у довољним количинама и да имамо конкуренцију међу увозницима горива.

Штедња од приватизације

Водитељ: Питање наших гледалаца - шта је са старом девизном штедњом, и докле ће ова Влада, чији сте ви члан, да омаложавава, мучи и вређа просветне раднике мизерним платама?

Др Шешељ: Да идемо једно по једно питање. Шта се тиче старе девизне штедње, требало је у јуну ове године да почне њена исплата у оним редовним полугодишњим износима, међутим, то је, по захтеву Савезне владе, одложено за следећу годину. Лично мислим да се стара девизна штедња не може исплатити без продаје државне имовине до 2001. године и сад треба да организујемо велику акцију.

Зачарани круг: држава је преузела сву бригу да сељаке снабде горивом, а гориво истарило

Ми се за то залажемо, а да ли ће то успети или неће то ћемо видети. Српски радикали су за то да се иде у продају пословног простора, да се иде у приватизацију градског - грађевинског земљишта и да се иде у легализацију свих бесправно подигнутих објеката, којих је у Србији више од 200.000 и да се људима омогући да одговарајуће таксе, доприносе и тако даље плаћају и готовим новцем и старом девизном штедњом.

Али, то је у већем степену ингеренција Савезне владе, него републичке. Савезна влада је Савезној скупштини предложила Закон о старој девизној штедњи, он је тамо усвојен. Ми смо се појавили само као спроводници тог закона у једном његовом делу и ништа више. То се мора рецити на савезном нивоу државне власти, али се може на овај начин решавати.

Један део штедње би сигурно на тај начин био решен, затим имамо огроман проценат штедиша са уложима до 100 марака, можда чак 80% од свих такозваних партија старе девизне штедње. Све оно што је до 100 марака може се решити на овај начин на који се залажемо, за исплату заосталих пензија, дечијих додатака, породилских додатака, социјалне помоћи и тд. кроз бонове за електричну енергију.

Држава једноставно ликвидира велики део дуга, велики број тих штедних улога, а сваки је до 100 марака, а кад је реч о крупним штедишама, са великим девизним уложима, њима се може понудити да купују државну имовину, не само акције у предузећима која су кренула путем приватизације, него некретнине. Држава има много тога и зграда и земље и тако даље.

Државни чиновници на белом хлебу

Водитељ: Оно што је заиста веома важно питање, то су мизерне плате запослених у просвети. Ево, овде, у вашем окружењу, у локалном Одбору радикала је и лекар, начелник одељења. И они су ужасно слабо плаћени.

Др Шешел: Све плате у државном сектору су веома ниске, и плате државних чиновника У Влади Србије државни чиновници са високом стручном спремом имају плату негде око 1.500,00 динара, са средњом стручном спремом имају испод 1.000,00 динара. Плате су веома лоше у просвети и прилично су лоше у здравству, у свим државним установама. Држава сад нема изворе којим може повећати те плате. Ја нисам дошао да обећавам да ће бити боље. Ситуација може бити још тежа, још гора, јер тако сада стоје ствари.

Уништено нам је 17% индустријских капацитета у овоме рату, имамо проблем са инфраструктуром, имамо проблем са функционисањем електропривреде, имамо проблем са прерадом горива. Ми не можемо ни 700.000 тона домаће нафте да прерадимо, јер су нам уништене рафинерије, тако да ће ситуација бити још тежа, а у тако тешким услови-

ма ми ћемо морати у друштвеном сектору да идемо на уједначавање плата. Нешто су већ на том плану урадили на железници у току ратног стања и то је успешно функционисало.

Мораће те мере солидарности у свим другим јавним установама да се спроведу, у државним установама, а да се само приватни сектор пусти да буде пот-

дузећа, чланова управних одбора и тако даље и ми смо установили да има неких министара и неких директора јавних предузећа који школују децу у иностранству.

Одакле им паре? Од плате то сигурно не могу. Значи, негде се те паре узимају. Е, како и зашто? Зашто је то до сада могло да иде тако неконтролисано. Ми

Испражњени фондови - новац се сада пензионерима обезбеђује чистим доприносима из текућих плата

пуно слободан и да не зависи од државне регулативе стања у њему, осим што ће држава водити рачуна колика ће бити најнижа плата. У свему осталом ми ћемо морати извесан принцип уравниловке да спроведемо, док ова земља не изађе из ове кризе.

Ако неко мисли да може другачије, онда се грдно вара. Ми још имамо огромне плате у јавним предузећима, имамо директоре јавних предузећа који своју децу школују у иностранству.

На иницијативу Српске радикалне странке ми смо извршили проверу и у Влади Србије, код свих министара, заменика министара, директора јавних пре-

још увек имамо неке прикривене унутрашње ресурсе, који су предмет провере, а могли бисмо једном стриктним контролом, да их ставимо у неку корисну друштвену функцију.

Радикали стоје иза добрих закона

Водитељ: Драган Велимир пита - да ли је код нас природна својина заштићенија од интелектуалне и да ли постоји расцеп у моћи између природне и интелектуалне својине и који је разлог да више увозимо, него да развијамо сопствене снаге?

Др Шешељ: Давно је код нас интелектуална својина заштићена, али њена одбрана на суду је тешка, као и одбрана материјалне својине. Ја то не бих звао натуралном својином, натурална својина је само она природна. Материјална је вероватно у питању и то је хтео да каже ваш гледалац.

И једно и друго вам је тешко на суду да обезбедите. Ако вам неко нешто дугује, требају вам године да се изборите на суду, да суд пресуди у вашу корист, а и онда не знате да ли ћете бити сигурни код извршења, да ли ће пресуда бити извршена или неће. То је проблем нашег правосуђа и правосуђе је у кризи, као и сви остали сегменти друштва. И правосуђе се мора реформисати.

Водитељ: Мислим да је уочи рата било речи да се припрема Закон?

Др Шешељ: Јесте, радили смо на томе у Влади Србије, пројекат још није завршен, а шта ће сада бити с њим то ћемо да видимо.

Водитељ: Ви сте веома продуктивни за те законе, који су изазвали револуцију?

Др Шешељ: Па доста смо законских пројеката завршили. Мислим да смо донели добар закон у области информисања, Закон о универзитету, затим завршили смо Закон о локалној самоуправи, који би сада требало да се нађе и пред Народном скупштином.

Коалиције диктира однос снага у Парламенту

Водитељ: Да ли осећате и мало срамоте и имате ли осећај кривице због останка у коалицији са СПС-ом, после толико патњи и зла које су нам нанели у десет година владавине, пита један наш гледалац.

Др Шешељ: Прво, не осећамо, ни Српски радикали, ни ја лично никакву срамоту, нити имамо осећај кривице. Ми смо у Владу Србије у коалицију са левичарским партијама ушли у најтежем критичном моменту и Владу смо формирали да бисмо одбранили Косово и Метохију и што је било до нас, ми смо урадили и то врло успешно.

Ово што се десило са одлуком Народне скупштине и са уласком НАТО трупа било је ван наше моћи. Ми смо се томе супротстављали, али наше супротстављање није било довољно да се то и спречи. Са друге стране, ако учествујете у парламентарном политичком животу, не можете показивати такву врсту галдивости.

Прво, ми смо желели да сами победимо на изборима, да сами формирамо владу, а народ нам није дао довољно гласова. Народ је на прошлим изборима рекао - не може ниједна партија сама да има апсолутну већину у Народној скупштини, него ће посланике имати Српска радикална странка, СПС, ЈУЛ и СПО, да занемаримо ове мале, скоро безначајне странке. И како је народ одлучио на изборима, таква нам је и Народна скупштина.

Народ нас је усмерио, јер ни једној политичкој партији није дао апсолутну већину, да тражимо могућности међусобне сарадње и ми смо једну такву могућност нашли. Ако се сећате, радикали су се упорно залагали, одмах после избора, у септембру 1997. године, да се прави велика четворна коалиција - радикала, социјалиста, јуловаца и СПО. Српски покрет обнове је то избегао, односно одбио.

Он је хтео са левичарским партијама, али није хтео са нама, а претио је неком техничком коалицијом, ако левичарске партије не прихвате његове услове. И све парламентарне странке су у неким фазама биле у коалицији са социјалистима. Демократска странка је била 1992. године, њен члан потпредседник Миодрог Перишић био је савезни министар у коалицији са социјалистима и ДПС Црне Горе. СПО је био у коалицији на савезном нивоу власти, а био је у једној неформалној коалицији на градском нивоу, и још увек је, јер мањинска власт СПО опстаје већ две године у Београду захваљујући директној подршци СПС.

Дакле, немате ниједну партију у Србији, ни једну озбиљну партију, која у некој фази није била у коалицији са левичарским странкама. И даље ће се правити коалиције и даље ће се мешати карте на српској политичкој сцени. Ја мислим да једна таква врста галдивости једноставно није примерена неком парламентарном политичком животу. Неко нас напада на такав начин што смо са левичарским странкама.

Можда ће сутра левичарске странке напасти што су са радикалима, кад су они фашисти, кад су овакви, кад су онакви, како су нас све називали, сетите се, док све то није пало у воду и сада више нико озбиљан себи не би дозволио да тако нешто изјави, али било је ранијих година, не тако давно, кад је то била масовна појава у политичком животу, да нас конкуренти обасипају различитим увредама, етикетама сличне врсте.

Судбина једне државне виле

Водитељ: Али ипак, ви седите у Влади. Рекли сте малопре за владавину мафије, криминала, ви сте синоћ на ТВ "Политика" јасно рекли да је од оних 18 вила које су уступљене СВП-у, једну вилу узео министар.

Др Шешељ: Ја сам рекао да се прича у чаршији. Не знам, још нисам проверио, али сам у писаној форми затражио од министра да ми поднесе извештај, као председник Одбора Владе Србије за привреду и финансије. Одбор је одлучио да се затражи тај извештај, ја сам га упутио и захтевао објашњење. Још није стигао тај извештај. У јулу прошле године је објављен коњурац. Ништа не тврдим унапред, али хоћу да се провери, а министар на то ћути.

Тражио сам то и то, постоји таква и таква сумња, још нисам добио одговор. Ја ћу то на сваком месту да кажем.

Водитељ: То је једини од министара у Влади, за кога се тако прича.

Др Шешељ: Ја не знам ни за један други случај. Ова влада је била изузетно дисциплинована. Мислим да у досадашњој историји Србија није имала дисциплинованију владу, гарантујем вам то. Није ту било неких великих афера, а овде тражим само извештај. Влада је одредила 18 државних вила, то је било у складу са нашом политиком, чак је одлука и раније донета да се продају те виле и да се за те паре полицијима купе станова.

И то је једна сасвим добра одлука. Ми немамо довољно пара из буџета, полицијима треба сваке године обезбедити одређену квоту станова, јер је то специфична професија о којој се мора водити рачуна и на овај начин. Ми смо нашли 18 државних вила, расписали јавну лиценцијацију, понудили их на продају или за готов новац или у замену за станове. Овај посао је поверен Министарству унутрашњих послова, а ми тражимо само извештај, ништа више.

Да видимо шта садржи извештај, коме је продата која вила, по којој цени, ко је још конкурисао, који су станова купљени, и коме су станова додељени. Да ли тражим нешто нелогично? Не тражим. То што се министар запрепастио и што још не реагује, има 20 дана како сам ја то писмено упутио, то је друга ствар, али ја од тога нећу одустати. Ја ћу инсистирати до краја да се то расчисти.

Отворено о становима

Водитељ: Господине Шешељ, претпрошли број НИН-а је донео оцену да радикали продавају станова у Влади, ради станова које су добили.

Др Шешељ: Читате погрешне новине, смешне новине читате. Од када смо ми у Влади, само су три радикалска министра добили станове, и то они који ни су имали никакве станове. Добио је Томислав Николић, претходно је становао у службеном стану, сад је добио стан у друштвеној својини.

Годинама је становао у службеном стану, у центру Београду, а сада је отишао на Нови Београд, добио је Драган Тодоровић, који је живео у мајчином стану, са женом и четворо деце, у двособном стану и Александар Вучић, који је са женом и дететом живео као подстанар у 28 квадрата. То су једна три министра који су добили станове. Један министар је добио од Владе помоћ да прошири стан и то у Новом Саду, није пресељен у Београд и у току је поступак за Зорана Крашића и за овог Недељковића из Горњег Милановца, али за Горњи Милановац.

Дакле, нисмо дозвољавали министрима да се пресељавају из унутрашњости у Београд. Ми се поносимо чињеницом да су наши министри и заменици министара из разних делова Србије и они треба да остану са својим породицама тамо, а на раду су у Влади Србије.

Водитељ: Имате и са Косова и Метохије?

Ако су посланици Савезне скупштине изгласали одлуку о приступању СР Југославије Савезу са Русијом и Белорусијом, чему референдум?

Др Шешел: Имамо са Косова и Метохије Јоргованку Табаковић. Додуше, она сада није у могућности да живи у Приштини, она је ваљда код родитеља свог мужа у Новом Саду, а ако се врати српска власт на Косово и Метохију, ако се врате наша војска и милиција, вратиће се и она. А да је тамо излажемо погибији, зашто бисмо то радили. Ми се нисмо ни сагласали са доласком окупатора НАТО пакта.

Ми се нисмо сагласили са повлачењем наше војске и полиције, зашто би онда она односила конеквенце такве једне одлуке?

Водитељ: У питањима која смо припремили за вас, управо је такво једно питање.

Др Шешел: Дакле, шта је сад поента у свему овоме - о свему говоримо отворено, чистих карата, немамо шта да кријемо, а не дозвољавамо ни другима да крију. О свему смо у стању да говоримо и да гледамо саговорника у очи.

Наш народ може да цени учешће радикала у Влади успешним, или неуспешним, а нико не може да каже да смо лопови, да смо неискрени, да смо лажови, да смо покваренаца итд. То сигурно нико не може да каже.

Пријем у Савез - гарант очувања земље

Водитељ: Да ли су Косово и Метохија изгубљени, господине Шешел?

Др Шешел: Још нису дефинитивно изгубљени, али опасност од дефинитивног губљења данас је много већа него што је била пре овога рата. Косово и Метохија су под окупацијом НАТО-а. НАТО, предвођен Америком, вреба прилику да нам потпуно отме Косово

и Метохију. Да ли ће у томе успети, или не то је већ друга ствар.

Ми треба да учинимо све што је у нашој моћи да их у томе спречимо. Да бисмо то спречили, морамо онемогућити евентуално отцепљење Црне Горе, јер гаранција Савета безбедности, кроз његову резолуцију, односи се на територијални интегритет СРЈ, а не интегритет Србије. Србија се и не помиње.

Ако се распадне Савезна држава, ако оде Црна Гора, оде и Косово аутоматски. Најснажнија гаранција за одржање Косова и Метохије у саставу наше државе је улазак у статус пуноправног члана у Савез Русије и Белорусије. То би нам сигурно спасило Косово и Метохију.

Референдум сувишан

Водитељ: Ја сам пратио синоћ, ви сте о томе говорили на ТВ Политика, многи гледаоци у Вршцу можда то нису могли да виде, али ви сте рекли да је то скупштинска процедура, да је то већ државна ствар.

Др Шешел: Што се тиче наше државе, ми смо то завршили.

Водитељ: Али, Руси говоре да је то неискрено.

Др Шешел: Није тачно да Руси то говоре, Руси су то прихватили, Парламент је прихватио, све државне инстанце Белорусије су прихватиле. Остаје још да се изјасни руска извршна власт. Премијер Степашин је приликом инаугурационог говора у Државној думи Русије изјавио да је склапање тог савеза један од приоритета његове владе, а неки други руски званичници су изјављивали да је Савез могућ, тек кад се рат заврши.

Сад је рат завршен, не видим зашто Савез не би био одмах реализован, пого-

тову што Русији предстоје парламентарни избори, а следеће године председнички.

Са аспекта њихове спољне политике, која ће бити предмет предизборних разматрања и преганања политичких странака, Савезна Република Југославија, поготово Србија, имају велику тежину. Ја мислим да озбиљнијих отпора нашем укључењу у пуноправно чланство савеза неће бити на руској политичкој сцени, осим ове партије Јаблоко, која је једина и гласала у Думи против укључења Југославије.

Водитељ: Ја сам мислио са наше стране, један референдум, као прави облик изјашњавања.

Др Шешел: Зашто референдум - гласали сте на изборима за политичке партије.

Водитељ: Па не знам колико је Савезни парламент реална слика?

Др Шешел: Сваки је парламент слика народне воље у датом тренутку.

Водитељ: Црногорци и дан данас оспоравају.

Др Шешел: Не оспоравају Црногорци, оспоравају неке политичке партије из Црне Горе, а не Црногорци. Немојте те партије да изједначавају са Црногорцима. Оспорава увек свако ко није на власти. Ево, и данас оспоравају Републичку скупштину, Републички парламент, странке које су направиле тако грозну грешку, па су бојкотовале изборе 1997. године.

Ко им је крив? Сад се боје избора, па кажу - траже да им се преда власт без избора, да им Синод српске православне цркве преда власт, уместо да се иде на изборе, је ли тако? Имамо и таквих изјава. Пустите ви те изјаве са јавне политичке сцене, гледајмо суштински.

Народ бира посланике, бира Народну скупштину, да би Народна скупштина доносила Устав, законе и друге кључне одлуке у његово име. То је много регуларнији начин доношења одлуке, него референдум. На референдуму увек побеђује онај предлог иза кога стоји власт. Имате ли ви могућност контроле на референдуму? Чак нема ни страначких представника.

Водитељ: Очекујемо да је демократска власт.

Др Шешел: Чекајте, пустите ви то. Да ли је демократска или није, то не значи да ли ће красти, или неће красти. Досадашња историја парламентаризма је показала да су некада демократске владе најсклоније крађама. Склоност крађи нема везе са демократијом, или недемократијом. Она је у људима, у неком човеку више, у неком мање.

И, ту немамо неке гаранције. Оно што распише власт, власт на референдуму и проведе. Ја се не бојим воље грађана Црне Горе, што се тиче опстанка заједничке државе, ја сам убеђен да је њихова воља беспрекорно у том правцу, али се бојим евентуално садашње црногорске власти и њеног организовања референдума, јер знам да онај ко организује референдум и ко броји гласачке листиће одлучује о коначном исходу.

Тако је то код нас на Балкану, деценијама, стотинама година, је ли тако? Поготову ми много сумњамо и кад је реч о парламентарним изборима, где свака странка има своје контролоре на бирачким местима. Код референдума немате никаквих контролора. Да ли још остајете при томе да треба ићи на референдум код овако важних одлука?

Водитељ: Не остајем.

Др Шешељ: Сматрам, када су у питању важне одлуке, да треба јавно изаћи пред парламент. Парламент изражава вољу народа у датом тренутку, кад су избори остварени. У цивилизованом демократском свету, мандат парламента је обично четири године, јер се сматра и у политичкој теорији да не треба сваки дан ићи на изборе, него за одређене временски период.

Оставке морални чин

Водитељ: О томе ћемо касније.

Поштовани гледаоци, гост ТВ "Лав" је председник Српске радикалне странке и потпредседник Владе Србије у оставци, др Војислав Шешељ. Питања је заиста пуно, мораћемо да продужимо договорени термин са нашим гостом.

Шта је истина у вези са вашим личним повлачењем из Владе, да ли је то још једна у низу лажи које пласирате члановима своје странке? Синоћ сте на ТВ Политици изјавили да сте у коалицију са социјалистима ушли буквално преко ноћи, да ли бисте, да сте ви на власти, њих узели за коалиционе партнере?

Др Шешељ: Прво, није реч ни о каквим лажима. Друго, ја сам лично размисљао, после свега овога што се десило на Косову, о сопственом повлачењу из политике, и то није немогућа опција, али да ли ћу ја то учинити, или не, то сигурно неће зависити од воље и мишљења наших политичких противника и конкурената. А што се тиче изласка из Владе Србије, ми смо све учинили што је било до нас, поднели смо оставке, када будемо разрешени, предаћемо дужност новоизабраним министрима. Када ће то бити, то је друго питање.

Нигде у демократском свету не постоји вакуум извршне власти. Један министар не престаје да обавља своје дневне обавезе, док не преда дужност свом наследнику. По нашем уставу, и цела Влада да је поднела оставку, она би била обавезна да обавља своје дужности, док се не изабере нова влада. То је суштина. Друго су заменици, заменик није министар.

Водитељ: Не дај боже да умре неко, па не може да ради.

Др Шешељ: Заменик није министар, нема ингеренције које има министар, нити је заменик члан Владе, нити може да буде члан Владе, нити може да гласа на седници Владе. Може да замењује министра и да реферише, али не може да гласа. Нема својство министра, ни када замењује министра.

А што се тиче избора коалиционог партнера, ако већ сами не освојимо власт, онда смо принуђени на сарадњу са

онима који поред нас постоје, који представљају озбиљну политичку снагу. Ми смо хтели са свим озбиљним партијама коалицију 1997. Ако се сетите, шест месеци смо на томе инсистирали. СПО није хтео. Левичарске партије су хтеле.

Не можемо ми на силу некога терасти - хајде ући у коалицију. Ми сада желимо реконструкцију Савезне владе, и да у њој учествују све релевантне политичке партије на савезном нивоу, и Демократска партија социјалиста Црне Горе, и СНП Црне Горе, и Српска радикална странка из Србије, и обе левичарске партије, и СПО. Да ли ће они сви пристати на то, или неће, то зависи од њихове воље, а не од наше. Али, ми смо трамо да свима треба отворити могућност и да се мора направити принципијелан договор о учешћу свих тих странака.

Дакле, да Влада буде и квантитативно и квалитативно саображена снази наших странака у Савезној скупштини, и у горњем, и у доњем дому. Ако то није могуће, онда је бесмислено разговарати. Не могу ја себи да бирам политичког партнера по неком свом мерилу.

Коалиција без уцена

Водитељ: А да можете, да ли бисте узели социјалисте?

Др Шешељ: Па слушајте, ми бисмо најрадије сами да формирамо Владу, ми сами радикали, да бисмо показали до краја шта знамо и шта умемо. Ако већ не можемо сами, онда из оних постојећих странака треба да бирамо коалиционе партнере. Шта то значи - да ли бисмо њих? А кога бисмо пре? Има ли неко ко би нам више одговарао?

Што се тиче Демократске странке, она је и овако ванпарламентарна у Србији, што се тиче СПО-а, са њим није ни Ђинђић могао, ни Демократска странка.

Имали су коалицију па су је развргли, и то на један спектакуларан начин. Ми то не радимо на спектакуларан на-

чин, ми развргавамо коалицију поводом једног конкретног проблема, поводом одлуке Народне скупштине да се пусти НАТО трупе да окупирају Косово и Метохију, али то не радимо ни са бесом, ни са мржњом, свесни смо тешке и трагичне ситуације у којој се налази Србија, а отворено говоримо своје мишљење.

Дакле, нисмо ми креирали комплетну српску политичку сцену, па сада ту имамо политичке партије по нашој вољи, па данас узимамо за коалиционог партнера једног, па сутра другог итд. Народ је креирао српску политичку сцену и народ нам је ограничио маневарски простор. Народ је рекао - поред вас радикала, ту су социјалисти, ЈУИ, СПО, па изволите. Из те коже не можете, нема те алтернативе.

Ми смо мислили - хоћемо са свима. СПО није хтео, он је хтео само са левичарским странкама, да се искључе радикали, па је онда ушао у ценкање око амбасадорских места и читавог низа других ствари. Ми нисмо тако постављали проблем, и на савезном нивоу, ми сада хоћемо са свима, неки други уцењују.

Војна победа, политички дебакл

Водитељ: Кога смо то одбранили у овом рату, кад је стање на Косову и Метохији какво јесте? Ко је мафија у нашој земљи, ко је на челу мафије и шта је учинила Влада да то спречи?

Др Шешељ: Ја не знам ко је то нашем гледаоцу рекао да смо нешто одбранили? Ми војнички нисмо поражени у овом рату, али смо политички изгубили. Ми можемо да кажемо да смо Косово и Метохију одбранили само ако једног дана НАТО трупе оду, а наша војска и полиција се врате на Косово и Метохију. Ја се надам да ће се тако десити, али када, не бих знао да вам кажем. Имаћемо много проблема док се то не деси.

Војска Југославије није поражена, рат су изгубили политичари

Што се тиче мафије, она је у привредним и финансијским круговима. У току овога рата завели смо дисциплину у банкама, и није било померања девизног курса, је ли тако? Ми смо запрестили строгим казнама, нисмо дали банкама да манипулишу новцем из државног буџета.

Нема девизног удара, док државне и друштвене банке не изађу са свежим динарима на прво тржиште. И ту је увек криминална радња у питању. Мафија се формира око монопола. Код нас постоје увозно-извозни монополи, код нас постоји систем, прво је постојао систем извозних контингената, сада постоји систем квота. У суштини је то слично, веом елично.

мо ми и даље примедбе на државну телевизију поводом објективности, пристрасности итд. Али, по питању одбране земље, ми смо имали солидну ситуацију, са изузетком Студија Б, у Београду можда, а сви остали медији су се прилично коректно држали.

Ту нисмо имали примедби. Имали смо примедбе на политичаре који су у току рата одлазили у агресорске земље и учествовали у њиховим пропагандним нападима против нашег народа и државе. Имали смо примедби против председника Општине Чачак, који се оглашавао скоро свако вече на "Слободној Европи" и оглашавао против сопственог народа и сопствене државе. Је ли то издаја? Ако ви сматрате да није, хајде да

сигурно Србија неће издржати, је ли било таквих изјава?

Против туђинских интереса

Водитељ: Ко је прекинуо бомбардовање? Скупштина Србије да ли је прекинула бомбардовање, да ли је то морало да буде, господине Шешељ, 77 дана катастрофе?

Др Шешељ: Мислим да није смело ни 77-ог дана, није смела таква одлука о бомбардовању никако да се доноси.

Водитељ: Да ли још постоји та могућност?

Др Шешељ: Постоји поводом Црне Горе, претиће бомбардовањем, поводом Саниака, претиће бомбардовањем, по-

Програмска политика главног државног медија: откако су Томислав Николић и Александар Вучић изабрани у Управни одбор РТС-а, није одржана ниједна седница

Све док не либерализујемо економску сферу, ми ћемо имати ту мафију. Либерализацијом и слободном конкуренцијом уништава се мафија.

Закон десетковао издајнике

Водитељ: Врло занимљиво питање, мене занима зато што су били жестоки напади на поједине новинаре у време рата, дошло је до ликвидације познатог новинара Славка Ђурувије, били су напади истовремено за издају. Кажу да су из редова Српске радикалне странке, и од стране чланова Владе нападани људи као издајници, што даје право неким да узимају закон у своје руке.

Др Шешељ: Прво, у току рата смо имали једну солидну медијску сцену. Има-

онда рашчланимо ствар. Сарадња са непријатељем у току рата је увек издаја.

Водитељ: Не, говорим кад је интерес народа у питању, не верујем да неко може да буде већи Србин од мене, ко је тај који ће то да раздвоји?

Др Шешељ: Молим вас, јесте ли се ви јављали као дописник "Слободне Европе" у току овога рата?

Водитељ: Па, не значи да су издајници они који су се јављали.

Др Шешељ: Са каквим су се саопштењима јављали? Чак су се негде појављивали као локатори, извештавали шта је уништено, шта није, и где треба допунски гађати. Је ли било политичара који су тражили да се настави бомбардовање, и да се не прекида са бомбардовањем, јер

водом Војводине претиће бомбардовањем. Сада, кад су видели да претња бомбардовањем може да упали, шта год им падне на памет, везаће за евентуално ново бомбардовање.

Шта смо ми овим решили - нисмо ми овим, жртвом једног дела територије, уклонили ту опасност. Опасност је остала, само је још гора, још мрачнија него што је била.

Водитељ: А кажу да те опасности нема под неким условима.

Др Шешељ: Којим условима? Да капитулирамо потпуно?

Водитељ: Да ли мислите да је капитулација одлазак неких људи?

Др Шешељ: Прво, није у питању одлазак тих људи. У питању је отцепљење Црне Горе, Санџака и Војводине, а не-

ки људи се фиксирају само као смет-на том процесу, и ништа више. Мислите сада на Милошевића - Милошевић у свом животу није имао озбиљнијег политичког противника од српских радикала, ни опаснијег противника, али онда кад је имао подршку са Запада, то је била друга половина 1993, 1994, 1995, до пред крај 1996. године.

Ко му је био озбиљнији противник од нас, српских радикала? А оне политичке партије које су му данас противници, и које шурују са Западом, онда су га подржавале. Једино смо ми били у сукобу, једино смо ми трунули по затворима. Сада је Милошевић фиксиран као циљ америчке политике, односно његово обарање.

Ми ничим нећемо да допринесемо реализацији америчког циља. Сада кад га Американци нападају, ми нећемо ни по коју цену.

Водитељ: Макар била жестока зима за ову државу?

Др Шешел: Па, зима нема везе с тим, зима ће бити жестока зато што су нам уништени делимично енергетски потенцијали у овом рату и питање је да ли имамо довољно времена и довољно пара да их до зиме поправимо. Нешто се поправља, али питање је да ли ће се први струјни удар из октобра месеца издржати? Зато треба људима саветовати да набављају дрва, угаљ, да припремају алтернативне изворе енергије за ову зиму. То нема везе са овим. Овде је Милошевић сада фиксиран, сутра ће бити неко други.

Водитељ: Добро, господине Шешел, мислим да постоје државни органи који треба да кажу ко ради против државе, на који начин, а да политичари треба да делују својим примером.

Др Шешел: Молим вас, постоје политичари. Политичари су ту да воде политичку борбу, да жигосу оно што сматрају негативним.

Водитељ: Дисквалификација.

Др Шешел: Наравно, дисквалификација и око конкретних потеза. Не, нема физичке дисквалификације, кад је реч о политичарима, није је било.

Водитељ: Молим вас, ви мене сада нападете.

Др Шешел: Што бих ја вас нападао?

Водитељ: Не, не, вербално, било како, људи на улици.

Др Шешел: Извините, ја сам толико политичара нападао, а онда на улици људи нису физички на њих насртали, а то што сте поменули, случај убијеног новинара, колико ја знам, он није убијен као новинар, нешто је друго у позадини. Очекујем да истражни органи расветле то убиство. Реч је о Ђурувији, јесте ли на њега мислили?

Водитељ: Да.

Др Шешел: Е, то што је он радио, то и нема везе са новинарством, то је нешто друго. То је био саставни део мафије, да ли је то био унутармафијашки обрачун, или нешто треће, треба да утврде истражни органи.

Водитељ: Па добро, да сачекамо да утврде истражни органи.

Др Шешел: Знате, имали смо до сада много убистава те врсте, али нису била политичка, на сву срећу нису била политичка. Најопасније је за државу када дође до политичке ликвидације. Ове нису биле политичке. И у сваком том случају можете да нађете конце који вукну према неким сумњивим пословима.

Пензије - социјална категорија

Водитељ: Да се вратимо мирнијим темама, као што су просвета, здравство, пензионери се јављају са питањима, каква је положај и студената? Како мислите да коригујете ионако мале пензије, је ли то исти рецепт који ви предлагате?

Др Шешел: Морају се пензије уједначити, и највећа разлика између највеће и најмање пензије да буде 2:1. Ми морамо скресати оне изузетне пензије. Пензија је социјална категорија, а не радна, јер да је радна категорија, подразумевао би се да постоји неки новац, који су ти пензионери уплаћивали за време радног века. Тај новац је одавно проћердан, тог новца нема.

Новац за пензије се сада обезбеђује чистим доприносима из текућих плата и државним парам. Највећи део државних пара, од пореза, од свих других државних прихода, одлази на пензије, и то питање треба једном регулисати.

Идеја Српске радикалне странке је да се даље смањују доприноси на плате. Сада су они 98% у односу на просечну плату. Чим је ова влада конституисана, ми смо имали једно велико смањење, први пут у историји Србије, са 124 на 98%. Али, у току рата, дошло је до увођења ових дневница солидарности, оне су оптеретиле плате.

Ми сматрамо да сада треба допринесе и порезе смањити на 80% од просечне плате, и свих 80% да иде у пензијски фонд, и да се од тога исплаћују редовно пензије, да се крене са редовним исплатама, а заостале пензије да се исплате кроз бонове за плаћање електричне енергије, да ми кроз приватизацију о којој говоримо, акумулишемо извесну суму новца, да тај новац уложимо у електропривреду, а да електропривреда нама тај новац врати отписивањем, потраживањима према појединим потрошачима, у суштини, могућношћу да ти потрошачи боновима плате своје заостале рачуне и будуће рачуне у наредним месецима. То је дакле једна варијанта за коју се ми залажемо.

Што се тиче дела доприноса који се односи на застој, онда држава из буџета сама то питање решава као што решава и питање школовања, државног апарата и слично. Дакле, да плате буду везане само за пензије, 80% укупног фонда плата да буде месечни фонд пензија. Ту су пензије увек директно зависне од плата. А не да имамо поново трагикомичну ситуацију, да су некада пензије веће од плата, па се онда месецима не померају, па заостају за платама итд.

Сећате се штампа пише о томе врло често. Ми бисмо на овај начин ово питање дефинитивно регулисали. Земља је

у тешкој кризи, плате су мале, и пензије би остале мале. Чим земља почне да се опоравља, да излази из економске кризе, расту плате, аутоматски расту пензије. Директно, дакле, вежимо пензије за плате. И морамо да спречимо ове фондове пензијског осигурања да тај новац троше на неки други начин. Ево, сада смо чули преко штампе да је извештај број пензионера добио могућност да о трошку фонда иде на опоравак. То морамо да искључимо. Нема сада услова за тако нешто.

А ми из искуства знамо да су то пензионери са добрим везама, је ли тако? Да они себи обезбеде да иду бесплатно у бању, а то се одваја од других пензионера. Међу пензионерима је највећи проценат оних који никада нису имали могућност да о трошку фонда иду на опоравак и на рекреацију. А док је оваква ситуација, да вежимо тај пензијски фонд искључиво за исплату редовних пензија.

Да одбацимо све те додатке и на одликовања и сличне глупости и да спречимо трошење пара на све ове друге ставке. Да их концентришемо искључиво на редовну исплату пензија. Ту се поприлична уштеда може постићи. Морамо ићи на укидање привилегија, без обзира чије су то привилегије. Некада имамо ситуацију да се за поједина комунистичка одликовања месечно дају паре. Неподношљиво је то.

Водитељ: Славиша Симовић из Српског друштва "Зора" пита нашег госта на какве реформе мислите у држави, ваша одговорност у самој Влади што нафте није било за сељаке, значи да ли бисте објаснили то.

Др Шешел: Ја сам говорио и о тим реформама. Дакле, реформе морамо да спроведемо и на тржишту нафте и горива уопште. И рекао сам и на који начин. Иначе, дошли смо у ситуацију да Влада заиста обезбеди довољно горива, по свим билансима имали смо довољно горива. Али, у дистрибуцији долази до проблема. Онај ко је овлашћен за дистрибуцију узме део тог горива и иде са њим на црно тржиште и закине сељаке. Зато ми имамо кроз целу Србију неуједначено снабдевање сељака горивом, јер су негде крали мање, негде више.

Са радикалима без седница

Водитељ: Да ли је могуће да се ви и ваша странка заложите за скидање ТВ претплате?

Др Шешел: Па, немогуће је сада скидати претплату. Сада је то немогуће.

Водитељ: Зашто?

Др Шешел: Па зато што нам је државна телевизија доста разорена, што она мора да се финансира.

Водитељ: Сви смо разорени финансијски.

Др Шешел: Па чекајте, не можемо остати без државне телевизије. Сама чињеница да је државна телевизија била толико пута циљ напада НАТО авијације, говори колико она сама по себи смета непријатељу. Ми морамо имати држав-

У Војводини никада није било никаквих међунационалних проблема, националне мањине лојалне Србији и СР Југославији

ну телевизију. Морамо јој побољшати програм, мора бити објективнија, мора бити коректнија. То су све друга питања. Ми не можемо остати без државне телевизије. Чак разматрамо употребу да се уведе савезна телевизија. Неопходно је то. А то се мора нечим финансирати.

Водитељ: Да ли је државна телевизија...

Др Шешељ: Док смо у оваквој ситуацији немамо другог начина.

Водитељ: Да ли ви утичете на програмску концепцију државне телевизије?

Др Шешељ: Не. Ми се залажемо за то да Управни одбор буде пропорционалан снази појединих парламентарних странака, међутим, тек негде у новембру представници Српске радикалне странке, Томислав Николић и Александар Вучић изабрани су у Управни одбор, и од када су они изабрани у Управни од-

бор државне радио телевизије ни једне седнице није било.

Острашћени патријарх

Водитељ: Нађа Бранков пита, откуд у вама толико агресије и какав сте ви то хришћанин када не поштујете патријарха и вашег кума?

Др Шешељ: Па, ја мислим да то питање није нарочито разумљиво. Прво, код мене нема агресије, ја мислим да сам врло прибран и смирен и говорим о суштини проблема. Не могу ја да поштујем патријарха ако он својим понашањем не заслужује поштовање. Који то патријарх може себи да дозволи да се меша у страначке политичке сукобе и да се опредељује за неку политичку странку? Ко онда штети цркви? Штети патријарх који се тако понаша.

Водитељ: Ја мислим да је овај наш патријарх светац, господине Шешељ...

Др Шешељ: Ма, не знам ја, дајте аргументе, шта за вас значи светац?

Водитељ:... светац који хода, у сваком погледу, најчаснијем, најпоштенијем, ...

Др Шешељ: А што се онда меша у страначку политику? Меша се. Ево издаје разне прокламације. Чекајте, он је на челу Синода, не може Синод ништа мимо њега. Што се меша у страначку политику? Што пред изборе подржава неке странке? Што је прошли пут подржао Коалицију "Заједно"? Што је пред прошле републичке изборе подржао Српски покрет обнове? Црква се оглашавала саопштењима, црквена хијерархија.

Зашто се црква меша у страначке полове. Зашто се црквена хијерархија опредељује за поједине странке? Да ли је то нормално? Није. То није нормално. Што се тиче кума, реч је о Вуку Драшковићу. Ја са Вуком Драшковићем као кум ништа спорно немам, наши сукоби су искључиво политичке природе. И они су новијег датума.

Ту се намеће питање како је дошло до тога да се Вук Драшковић и ја окупимо. Ми смо некада били најближи пријатељи. Зближила нас је политика. Зближили су нас готово идентични идеолошки и политички ставови и погледи. Потпуно национално питање. Мислили смо скоро потпуно исто.

Данас не мислимо, а ја се нисам променио. Ја мислим данас исто онако, као што сам мислио 1984. године када сам због свог необјављеног текста осуђен на осам година затвора. Драшковић се у међувремену променио и то нас је политички раздвојило.

Само то, а приватно ми никада никаквих спорова нисмо имали.

Генеа односа са Милошевићем

Водитељ: Да ли сте били у "Бамбиленду"?

Др Шешељ: Не, нисам био и немам намеру да идем.

Водитељ: Вршачки функционери су сви били, одмах после отварања.

Др Шешељ: Функционери Српске радикалне странке нису били.

Водитељ: Шта мислите о породици Милошевић?

Др Шешељ: Па, ја не мислим да претресам породична питања и, када је реч о самом "Бамбиленду" можда то у неким другим условима не би била ни лоша ствар, али сада у овом тренутку је непримерена и ту се намеће читав низ других питања. Зашто бих ја мислио о породици?

За мене постоји Слободан Милошевић као политичка личност и постоји Мира Марковић као политичка личност, због њеног учешћа у политичком животу и ја се на тај начин према њима опходим.

Биле су различите фазе у нашим односима, и фазе сарадње и фазе дубоких сукоба. Постојала је фаза сарадње док сам

био појединац и учествовао у припреми оних митинга по Војводини крајем 80-тих година. Нисмо се лично познавали. Ја сам се први пут са Милошевићем упознао у мају 1992. године, пред оне прве савезне изборе, али сам учествовао у организовању тих митинга, сарађивао прво са Шоловићем, нешто мање, тал сам се тек упознао и са Илијом Живковићем, ту је била укључена Ранка Чичак, она је и лансирала и ону групу пазовчана на челу с Мирком Јовићем итд.

Ја сам учествовао у прављењу првих транспарената за оне велике демонстрације у Новом Саду. Ако се сећате Новосадска телевизија је потенцијално као организаторе мене и Матију Бећковића, иако нисмо били главни организатори, али имао сам неко учешће у томе. Тада је цели српски народ подржавао Милошевића. Од 1990. били смо политички противници, ја сам већ био на челу једне политичке странке и то прогона, најпрогоњеније политичке странке. Рат је избио 1991, у рату смо сарађивали 1991, 1992. и 1993. Половином 1993. године се десио онај велики сукоб и трајао је 1994, 1995. и 1996. године. Конкурентске странке смо и 1997. године, мада су тензије мало спласнуле, није било директних судара.

Тек 1998. године ми смо опет почели политички да сарађујемо, тако што смо формирали Владу националног јединства Србије. Централна отаџбинска управа Српске радикалне странке недавно је донела одлуку да ми напустимо ту владу и да раскинемо коалицију.

И даље смо опет политички конкуренти и нама предстоје окршаји на неким следећим изборима. Да ли ће то бити локални или савезни или републички, то ћемо видети, али то је један нормалан однос у политичком животу.

Плаћамо заблуде својих предака

Водитељ: Шта народ треба да уради да Милошевић поднесе оставку, пита Лепа из Банатског Карловца?

Др Шешељ: Ја не знам шта би то народ требало да уради. Да ли ће неко поднети оставку, то зависи од његове личне воље. Милошевићу мандат истиче 2001. године и по садашњем уставу не може бити поново изабран.

Водитељ: Да ли наш народ живи на Марсу и посматра, плаћа и треба да издржи све, а где је Влада у томе, пита Миља Јакић?

Др Шешељ: Можда вашој гледатељки заиста изгледа као да живи на Марсу. Мени лично тако не изгледа, мада су услови нашег живота крајње неприродни, али нисмо ми главни кривци. По чему смо ми криви? Криви су наши преци што су формирали Југославију. Да нисмо стварали заједничку државу са Хрватима и Словенцима све би било другачије.

Криви су наши преци што су успоставили комунизам. Нечији преци директно, неки нису учествовали, наши преци, мислим на народ. То нас је довело до

овога у чему смо сада. Наши непријатељи Американци и њихови савезници желе потпуно да нас униште и напину се из петних жила да то што пре постигну. Ми из ове коже не можемо, ми морамо бити свесних свих тих околности и трагати за адекватнијим решењима, трагати за могућностима да се одбранимо. Могућност имамо, а да ли ћемо бити успешни у трагању, то ћемо тек видети.

Рат сам провео у Београду

Водитељ: Да ли можете да идете на Косово, у Црну Гору?

Др Шешељ: У Црну Гору могу да идем, а на Косово не мислим да идем, док не отерамо НАТО трупе са те територије и док се не врате наша војска и наша полиција.

Водитељ: Шта кажете за то да председник не може да оде на све делове своје земље?

Др Шешељ: Па, како да одем када је део територије окупиран?

Водитељ: Добро, ту се враћамо на питања која смо слушали ових дана, и слушамо пратећи вашу активност. Хтео сам да вас замолим да можда кажете како сте ви прошли рат, како је ваша породица? Ви сте за време рата били више уз породицу него сад...

Др Шешељ: Нисам, био сам у Батајници, али сам после оног првог бомбардовања децу преместио у друге делове Београда. Само једне ноћи није бомбардована Батајница, а ја сам једно три четвртине ноћи провео у Батајници, остатак сам био дежурни у Влади Србије, па сам био у Штабу где смо дежурали. Та су дежурства била сваке друге, па сваке треће ноћи, отприлике, смењивали смо се нас пет потпредседника Владе.

Ми смо се наизменично смењивали и некада до поноћи, некада после поноћи. Када би био дежурни после поноћи, онда нисам боравио у Батајници. Онда сам, сат-два знао да одсправам у неким другим деловима града, али моја породица је била у Београду, а не у Батајници. Децу сам склонио из Батајнице у друге делове града јер сам претпоставио да би и моја кућа могла да буде мета бомбардовања. То је једини разлог.

Водитељ: Да ли пишете?

Др Шешељ: Писао сам мало до пред рат. Почео сам да пишем једну студију о највећем српском емигрантском писцу Лази Костићу, иначе предратном професору универзитета. И отприлике сам пола те студије написао и објавио у облику фељтона у "Великој Србији". То је анализа његових књига о националним темама. Надам се да ћу имати прилику да то довршим.

Имао сам и неколико других текстова: једну велику студију о економској проблематици, о актуелним економским проблемима која је такође објављена у "Великој Србији", затим студију о Дејтонском споразуму и студију о правним аспектима Савеза Русије и Белорусије.

Водитељ: То се припрема? Не, говорим за ово писање, да ли се припремате да када одете из ове активне политике...

Др Шешељ: Не, није то нека припрема знате, то је покушај да се и на тај начин додатно учествује у политичком животу, јер су теме врло актуелне. Чак, и анализа емигрантских дела Лазе Костића. То је човек који је писао о разним националним темама, о српству Боке Которске, о Његошу и српству, о Србима католицима, о српству Дубровника итд.

У Војводини стање редовно

Водитељ: Ја бих вам се захвалио, уз жељу да нешто поручите нашим гледаоцима и да вас подсетим да је ово вишенационална средина, па као политичар сигурно имате и ту ваше мишљење у ком правцу даље иде наша земља, па и Војводина?

Др Шешељ: Па ја мислим да наши непријатељи нису успели да поремете међународне односе у Војводини. У Војводини Срби, као већински народ, живе у изузетно добрим односима са припадницима националних мањина, са Мађарима, Румунима, Словацима, Русинима, Украјинцима, Буњевцима, Шкоцима и надам се да нећу испустити неку значајнију националну мањину. А када кажем значајнију, мислим већу по бројности, не мислим на неко њихово вредновање.

Мислим да су ти односи врло добри и коректни и да су се припадници свих националних мањина изузетно добро држали у овом рату. И да су се одазивали на мобилизацију, да су дужност према својој земљи извршили у складу са Уставом и Законом. Вероватно ће у будућности бити покушаја да се ти односи поремете и ми морамо све учинити да спречимо поремећаје те врсте. А у Вршцу живе Румуни и Мађари у нешто већем броју него припадници осталих националних мањина, мада мислим да има и Словака.

Колико ја знам ту никада није било никаквих међународних проблема. То су заиста народи, односно националне мањине које су лојалне Србији и Савезној Републици Југославији. Надам се да ће то тако бити и у будућности. А, са друге стране, српски народ никада није утњетавао припаднике националних мањина, никада их није дискриминисао. Ја сам убеђен да никада никакве дискриминације неће ни бити.

Водитељ: Господине Шешељ, хвала вам што сте били гост Телевизије "Лав". Остављамо отворен позив за следеће гостовање када нађете времена.

Др Шешељ: Хвала вама што сте ме позвали.

Водитељ: Вама поштовани гледаоци хвала на пажњи и пријатно вече.

ПРИХВАТАЊЕМ СПОРАЗУМА АМНЕСТИРАН НАТО

Прихватањем Војно-техничког споразума између КФОР-а и влада СР Југославије и Србије, амнестиран Северноатлантски пакт за све што је урадио. После 78 дана бомбардовања потписници опростили силу. На политичким странкама, које су гласале за прихватање тог споразума, остаје жиг за сва времена

Водитељ: Поштовани гледаоци, добро вече. У нашем студију вечерас гостује потпредседник републичке Владе и заменик председника Српске радикалне странке, Томислав Николић.

Добро вече и добро дошли у наш студио.

Томислав Николић: Добро вече, боље вас нашао.

Водитељ: Тема емисије је актуелна политичка и друштвена ситуација у земљи, а биће говора и о активностима Српске радикалне странке.

Господине Николићу, током двоипомесечне агресије на нашу земљу знатно су оштећени инфраструктура и привреда, пре свега у Републици Србији. Како бисте у таквом контексту оценили рад Републичке владе?

Николић: Не бих могао да повежем рад Републичке владе са оним што је агресор оштетио, нападао, ломио, разбијао. Влада је за све време рата функционисала у Београду. Ниједан министар није искористио прилику да оде, уплашио се, или већ који би разлог могао да нађе. Најпре смо, месец и по дана, радили у згради Владе, све док није уследио други напад на Генералштаб, када је гађана и зграда Владе, иако је информација била да је то штета од напада на Генералштаб.

Зграда Владе је доста оштећена, ми смо престали да радимо у самој згради Владе и више ту нисмо ни одржавали седнице. Али, свакога дана смо имали податке, као и сви грађани Србије, о томе шта је срушено, колико су жестоки напади и то није утицало на рад Владе, понашање министара, или на било коју политичку одлуку коју је Влада донела за време рата.

Референдум

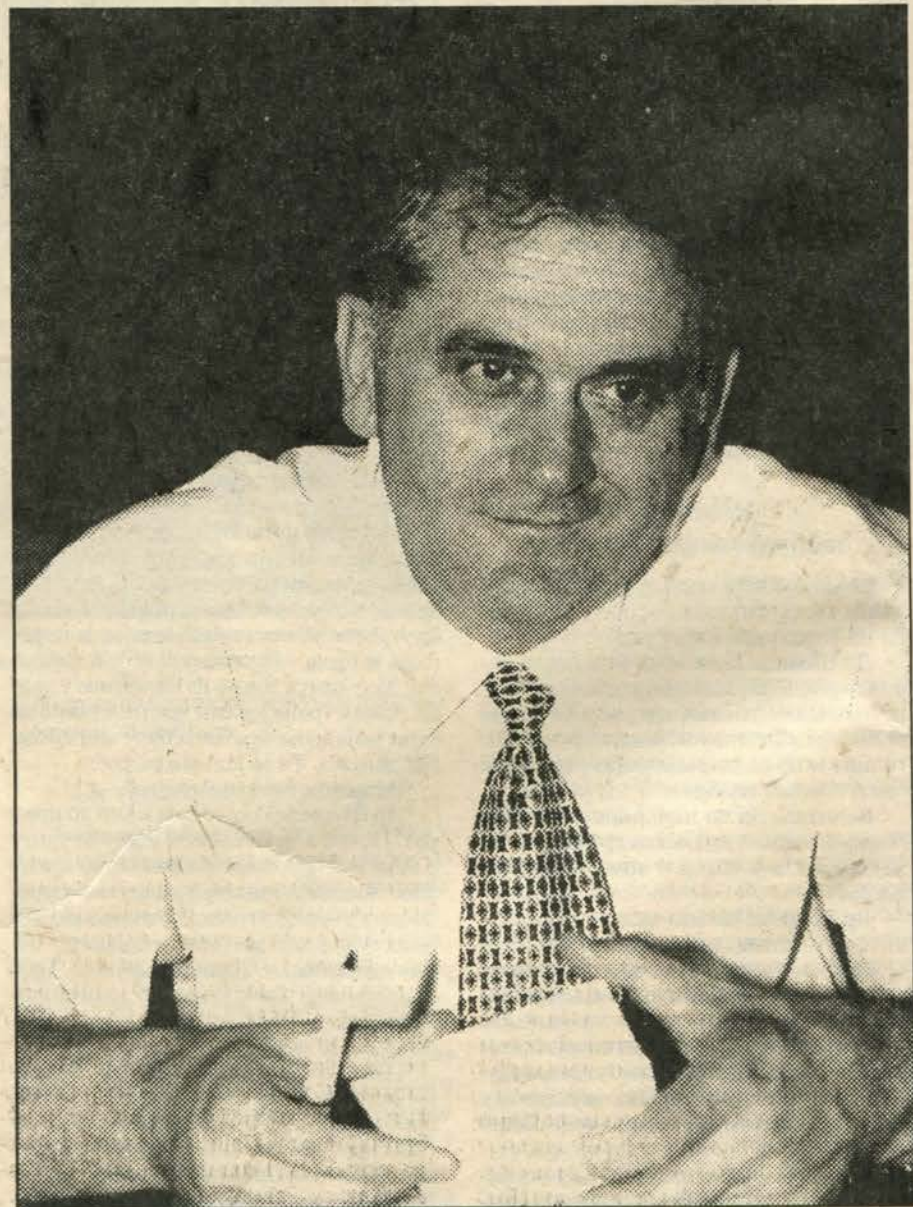
– своје земље господари

А када смо у Народној скупштини Републике Србије расправљали - хоћемо ли бранити земљу, или не, јер је било јасно да ћемо бити нападнути, најпре у Рамбујеу политички, а онда и агресијом коју је НАТО извршио на нас, знали смо шта нас очекује, и сви посланици Народне скупштине, и целокупно ста-

новништво Србије и Савезне Републике Југославије.

И у таквим околностима смо, најпре у Скупштини са 224 гласа за, донели одлуку да идемо на референдум, да пи-

тамо грађане Србије да ли су за то да сами решавамо своју судбину, или да пустимо да нам то решава тзв. међународна заједница, па како реши. Имали смо изванредан одзив грађана и изванредан

Томислав Николић: требало је на почетку да нам кажу да ћемо се бранити до рушења тридесетог моста, четрдесете фабрике, док пола земље остане без струје...

резултат референдума. То је био референдум на коме су грађани Србије једнодушно, једногласно рекли - хоћемо сами да решавамо своје проблеме, зато што су у питању Косово и Метохија, територија око које се ми, Срби, не погађамо ни са ким.

Поштујући резултате референдума, наша делегација је у Рамбујеу одбила да прихвати уцене и ултиматум, одбила да препусти Косово и Метохију у руке НАТО, и онда је уследила агресија. Ми смо знали да агресор може сваки циљ да прогласи за војни, што је и радио. Да има морала код тих људи, или да има изнад њих неки виши судија, а Бога не

ми смо били невинне жртве, ми смо били цивили.

То је био један погрешан приступ, и око њега се после развијала читава даља прича. Ако погоде фабрику, наши извештачи кажу - та фабрика никада ништа није радила за војску, па испада да, ако погоде фабрику у Лучанима, или Ремонтни завод у Чачку или "Слободу", или ако у Крагујевцу погоде војни део, ми признамо да су то војне фабрике, па се, као, сагласимо са тиме што је то гађано, а кад нам погоде фабрику аутомобила, ми се питамо - што ли то гађају кад се ту производе аутомобили.

У ствари, нису имали никакво пра-

или у Србији, или у Југославији, и ваљда спроводили исти програм.

Највеће штете су претрпеле две рафинерије, посебно рафинерија у Новом Саду, којој ће требати много да би била потпуно оспособљена, али мислим да ће, за два до три месеца, моћи да производи, не све што је радила, али да ће једну врсту деривата, неке специјалне бензине, који служе у даљој преради, моћи да производи.

Рафинерија у Панчеву моћи ће да буде потпуно оспособљена, јер је имала више времена да се припреми. Најпре је гађан Нови Сад и тада се схватило да ће и Панчево бити на удару, па су извучени витални елементи. Мислим да ће рафинерија у Панчеву пре зиме сигурно почети да производи деривате, а то нам је веома важно; да бисмо очували цену бензина која је најнижа на светском тржишту.

Ми смо ову цену бензина, као и цену дизел горива, скоро годину и по дана држали на истом нивоу. Ако дођемо у ситуацију да увозимо деривате, готове деривате, мораћемо драстично да повећамо цену, али смо свесни да бисмо повећањем цене нафте и нафтних деривата, покренули спиралу инфлације и ко зна где би нас то одвело. Како да објаснимо произвођачима да такав један инпут може да поскупи дупло, а да они не могу да повећавају цене својих производа?

Ми очекујемо и велику испоруку дизел горива, као хуманитарну помоћ, од Руске Федерације. Мислим да ће то ускоро стићи у Савезну Републику Југославију и много нам помоћи да обавимо послове које смо започели, или који нас очекују (ту рачунам и целу жетву и сетву, посебно).

Предвечерје агресије: поштујући резултате референдума, делегација Србије одбила је у Рамбујеу да прихвати уцене и ултиматуме западних разбојника

признају, очигледно је да би већ после прве грешке, прве погрешне ракете, прве цивилне жртве, агресија морала да престане или барем да неко од официра који наређују, или политичких вођа тих држава, одговара за то што се десило.

Невинне све жртве НАТО фашизма

За све време рата, мада нисам имао много могућности да будем на медијима, па ни на државним, покушавам да искажем свој отпор што смо ми у Србији признавали да постоје цивилне и неке друге жртве, па када гађају касарну, онда ми кажемо - гађан је војни објекат, а када гађају цивилни део града, ми кажемо - замислите, гађан је део тог и тог града, у коме нема никаквих војних објеката. Требало је другачије извештавати - сви су невинне жртве, шта је наш војник крив НАТО-у, па сме да буде бомбардован, зашто да ми сами признајемо да он није невина жртва.

Шта је НАТО тражио на нашој територији? Признавали смо да је свако ко је био у војсци, ко је био мобилисан, требало да буде мета напада, а ми који нисмо били у униформи, који смо шетали улицама и спавали у својим становима,

во да гађају било шта. Све наше фабрике су цивилни циљеви и на томе морамо да инсистирамо. Проглашавали су мост за војни објекат, јер тобоже војска прелази преко моста. Онда би могли слободно да гађају обданиште и да кажу - гађамо обданиште, то ће једнога дана бити војници.

Штете су биле очекиване и нико од оних који, да би оправдали капитулацију, сада изјављују да су штете огромне и да је земља претрпела разарања, нема морално право да на то указује, јер смо то сви знали пре почетка рата. Сада би неко да лови у мутном, да се из свега овога извуче, да прође неокрњен, да рачуна на неку нову предизборну кампању, у којој ће да каже - да смо ми били на власти, не бисмо били срушени.

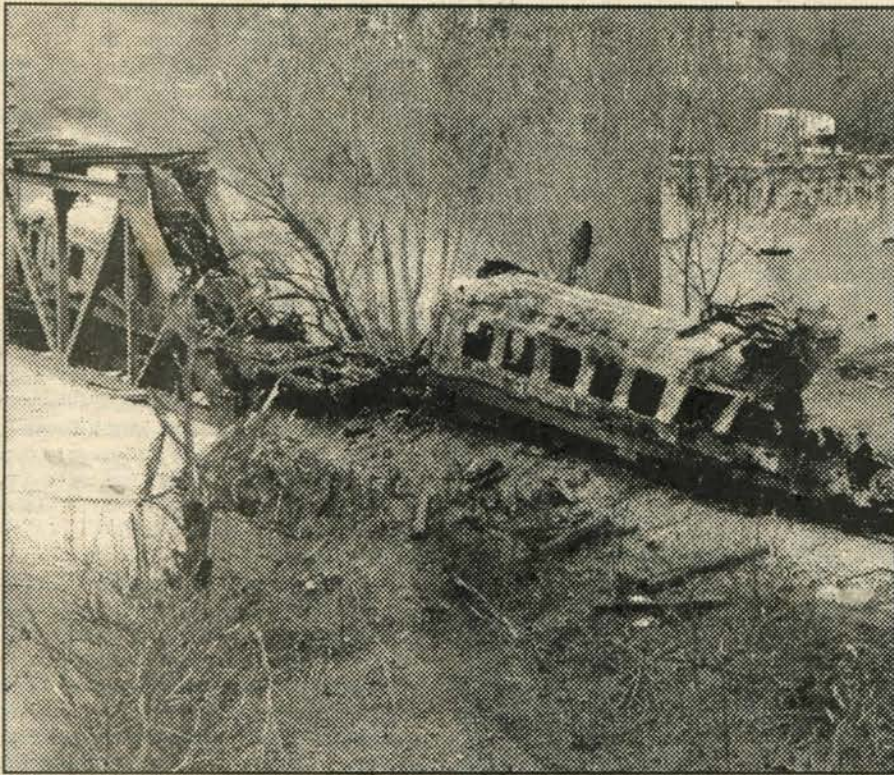
Било је очигледно, када смо решили да одбијемо ултиматуме, било ко да је био на власти, понашао би се на исти начин. Зато смо сви били једногласни и у Скупштини Србије, а све парламентарне странке су ушле у неку власт. Три странке, Социјалисти, ЈУЛ и Српска радикална странка формирали су Републичку владу, Социјалистичка народна партија, ЈУЛ, социјалисти и СПО формирали су Савезну владу. Практично, сви који смо у парламенту, који имамо посланичке групе, били смо на власти,

На мутном црном Дунаву

Поручили су нам много мостова, али мостове ћемо направити. Међутим, против сам тога да сами градимо мостове на Дунаву. Мостове на Дунаву разбио је НАТО, Немачка је један од најактивнијих чланова НАТО-а, Немачка зависи од Дунава. Она је уложила милијарде долара у систем Рајна-Мајна, који зависи од Дунава. Украјински бродови превозе огромне количине терета за Немачку Дунавом, зато што они једини имају бродове који могу да плове Дунавом, због мостова, и сада се утркују да нам помогну да извадимо делове мостова из Дунава.

Ако се Српска радикална странка буде питала, ми ћемо инсистирати да се ништа на Дунаву не дира и да саобраћај Дунавом почне, мислим на инострани саобраћај, наш тече несметано, када нам поново изграде мостове који су постојали на Дунаву. То су наши мостови, а веома су важни и као симболи.

НАТО је свесно разбијао мостове на Дунаву и на тај начин показивао да жели да одвоји Војводину од осталог дела Србије, као што је гађао све мостове на прилазу Рашкој области и Косову и Метохији, показујући јасну намеру да

Морал дефицитан на Западу: после прве "коллатералне" грешке морало је да буде обустављено бомбардовање и да војне и политичке вође тих држава одговарају

одвоји Рашку, Војводину и Косово и Метохију. Без мостова бисмо тешко успели брзо да стигнемо да реагујемо, уколико би на те територије извршили напад.

Погођене су и многе фабрике. Неке од њих су јако тешко функционисале и до сада. У дужем периоду, неких десет година, зависиле су од тога хоће ли Влада Србије успети да пронађе новац да исплаћује симболичне, али ипак надокнаде радницима. Погођене су и фабрике које су функционисале, које би могле да функционишу, и које су носиле живот у градовима. Још нико није успео да детаљно сагледа штету, иако се на томе интензивно ради. Моја замерка, коју сам изнео и у Савезној скупштини, је да Савезна влада још увек није поднела ниједну кривичну пријаву, није подигла ниједну оптужницу, и није одржано ни у Србији ни у Савезној Републици Југославији ниједно суђење за злочине који су учињени нашем народу и земљи.

Морамо пред нашим судовима да спроведемо поступак и да осудимо оне који су за све ово криви. Не можемо да чекамо када ће да реагују УН, када ће да реагује Међународни суд правде, а ми са својим законодавством не чинимо ништа да укажемо на зликовце, да изнесемо доказе. Један од доказа биће и када окрузи, а то је била њихова дужност, поднесу извештај о томе колика је штета која је начињена на појединим објектима. Не мислим само на фабрике, не мислим на стамбена насеља, мислим и на касарне и на све оно што је у градовима, у појединим окрузима уништено.

Странацке промоције на рушевинама

Формирана је Републичка дирекција за обнову земље. Формирала ју је Влада својом одлуком, а Милан Милутиновић је својом Уредбом то озваничио. Ми ћемо у понедељак, вероватно, имати прву седницу Управног одбора Републичке дирекције за обнову земље и коначно ћемо моћи да сагледамо са колико средстава можемо да рачунамо, са колико помоћи можемо да рачунамо, и да одредимо приоритете у грађњи.

Ја сам и против овога што појединци рале, трче из града у град, сликају се, обећавају да ће штошта подићи, направити и изградити. Ја ипак волим да онај ко иде у име Владе, зато што сви они који сада наступају говоре ваљда у име Владе, да изађе са конкретним подацима и да каже када ће, шта, и у ком времену бити изграђено у неком граду. Ово што се сада дешава личи ми на једну исто тако негативну слику, с почетка рата, када су поједини људи мислили да ће то јако кратко да траје и помислили да је време за предизборну кампању, па су се утркивали ко ће пре да стигне на место где је нешто погођено.

Тобоже, жао им је па саучествују у томе, ето, и они би могли да буду погођени зато што су дошли ту, а онда су чували неке мостове по петнаест минута дневно, сликају се и разиђу, а онда када је постало јасно да рат може јако дуго да траје и да може да донесе жртве не само материјалне, него и људске, зато што се неселективно бомбардује, бомбардују се и места где има много људи, онда су утихнули ти предизборни зваци и многи људи су почели мирније и трезвеније о томе да размишљају.

СР Југославија без прихода из Црне Горе

Нико не сме да лаже грађане Србије и да каже да ћемо све изградити и да за све имамо средстава. Ми немамо средстава. Видите са колико мука Републичка влада обезбеђује средства за исплате које су постале социјална давања пензије, затим исплате радницима чије су фабрике уништене, или онима чије фабрике ионако нису радиле.

Републичка влада имала је додатни напор, из заиста скромног буџета, који је на нивоу од пре деветнаест месеци, да обезбеди средства за исплате плата војницима који одлазе кући, резервистима, мада је то обавеза Савезне владе, али за мене је сасвим свеједно да ли се нешто зове републички или савезни буџет. Ово је држава која из Црне Горе нема никаквих прихода, на Црну Гору само одлазе трошкови.

То значи да то што имамо у савезном и републичком буџету треба усмерити на најважније потребе и не обазирати се на то шта је уставно, шта је по Уставу дужна да ради Федерација, а шта Република. Онај ко успе да обезбеди средства, мора да их пружи за оно што је тренутно најважније.

Ако могу да сумирам ову тему, разорено је доста тога. Обновићемо доста, али морамо да утврдимо приоритете, пошто је очигледно да не можемо све, и морамо да будемо начисто с тим да на неку велику помоћ од оних који су нас рушили, не можемо да рачунамо. Склонили сам томе да верујем да на другој страни треба тражити помоћ, не само у Руској Федерацији, него и на Блиском и на Далеком истоку, и мислим да би ту могли да се умешају Јапан и Кина, и да нам помогну толико колико је у њиховом интересу. И када смо за све време рата гледали и у Руску Федерацију, и у Кину, и у Индију, а то је више од 50% становништва земљине кугле, барем ми радикали никада нисмо очекивали да неко за нас уђе у рат.

Заиста је било тешко рећи - или престаните да бомбардујете Савезну Републику Југославију, или ћемо ми ући у рат против вас. Али, знали смо да, ако нам већ шаљу подршку за време рата, да једнога дана, када бомбардовање престане, можемо да рачунамо на помоћ од њих, а онда у једном периоду, у коме морамо на потпуно другачији начин да решавамо своје односе са другим државама, да установимо шта је наш интерес, шта је њихов интерес, да видимо са киме бисмо могли даље и како ћемо даље.

НАТО пазио приватизоване објекте

Ова земља је имала и срећу и несрећу, тако да су неки гиганти погођени, а неки не, али је из свега тога изашла једна истина, на коју је Српска радикална странка упозоравала, али није била довољно утицајна: у овој земљи одавно је требало извршити приватизацију. Очигледно је да оно што су странци купили, са изузетком једне поште у Ужичу, нису гађали.

Очигледно је, да смо продали цементаре, као што је била наша жеља, да смо продали Фабрику дувана у Нишу, а било је заинтересованих купана, само што није било воље да се прода, ми бисмо те објекте сада имали. Истина, цементаре нису ни гађане, превише су и Французи и Енглези заинтересовани, посебно за цементару у Косјерићу, и могуће је да нису били спремни да баш извор будуће зараде за себе, а биће то и за њих и за нас добра зарада, униште.

Али, Закон о приватизацији обавезује директоре од којих зависи приватизација. Ако директор не жели приватизацију, а има своје личне разлоге, можда чак срозава углед фирме, или је финансијски тако осиромашује да је спреман да је преузме, људи иду и дотле, ако он није спреман да изврши приватизацију, приватизације нема. Зато се залажемо да се закон одмах промени, да приватизација буде обавезна. Јасно је, оно што је било друштвено, државно, гађано је бесомучно. Оно што је било приватно, са страним капиталом, уопште није гађано.

Мотиком у 21. век

Водитељ: Ми ћемо се питања санације српске и југословенске привреде наравно још дотичати током овог разговора, као и активности Владе тим поводом.

Николић: Само да кажем да смо ми сачинили неколико програма. Један је и да, примамљивим условима, вратимо људе на село. Било би бездушно, било би нехумано да се људи натерају да се врате на село. Али, ако се пронађе заједнички интерес, ако Влада Републике Србије успе да обезбеди довољно средстава да

ономе ко се враћа обезбеди услове да може на селу да живи боље него да чека у граду било какву помоћ, а посла нема, онда би требало да наши људи о томе добро размисле.

Видим да ти процеси почињу у неколико центара, негде слабије, негде боље. Наравно, ту има и неверице. Ја разумем људе којима је тешко да сада повуку радну књижицу, неки стаж је текао, па и ако предузећа нису уплаћивала доприносе, уплате кад човек пође у пензију, скрпе се некако, или их Влада ослободи, или им пролонгира, као што то сада радимо у многим предузећима, али онога часа кад повуче радну књижицу, он сматра да остаје без радног стажа, без неке пензије, коју с правом очекује.

Међутим, очигледно је да за све неће бити могућности да преживе у граду, пошто неће бити довољно посла. То је јасно и то не треба крити, посебно у условима када још увек нема довољно струје и питање је да ли ће је бити, као што неће бити ни грејања, уколико нека осетна помоћ не буде стигла. Из наших извора неће моћи све да се доведе у оно стање у коме је било пре 24. марта, то је очигледно.

Свако треба да размисли, да утврди шта је његов интерес, да се посаветује са породицом, није то баш тако лако решити, посебно зато што смо ми село одавно напустили. У сеоским кућама нико не живи, куће су запуштене, нема стоке, трактора, прикључних машина и потпуни повратак је велики и дуг процес, али, очигледно је да опоравак привреде није могућ у тој мери да сви запослени имају посао и да сви запослени од тога могу да живе.

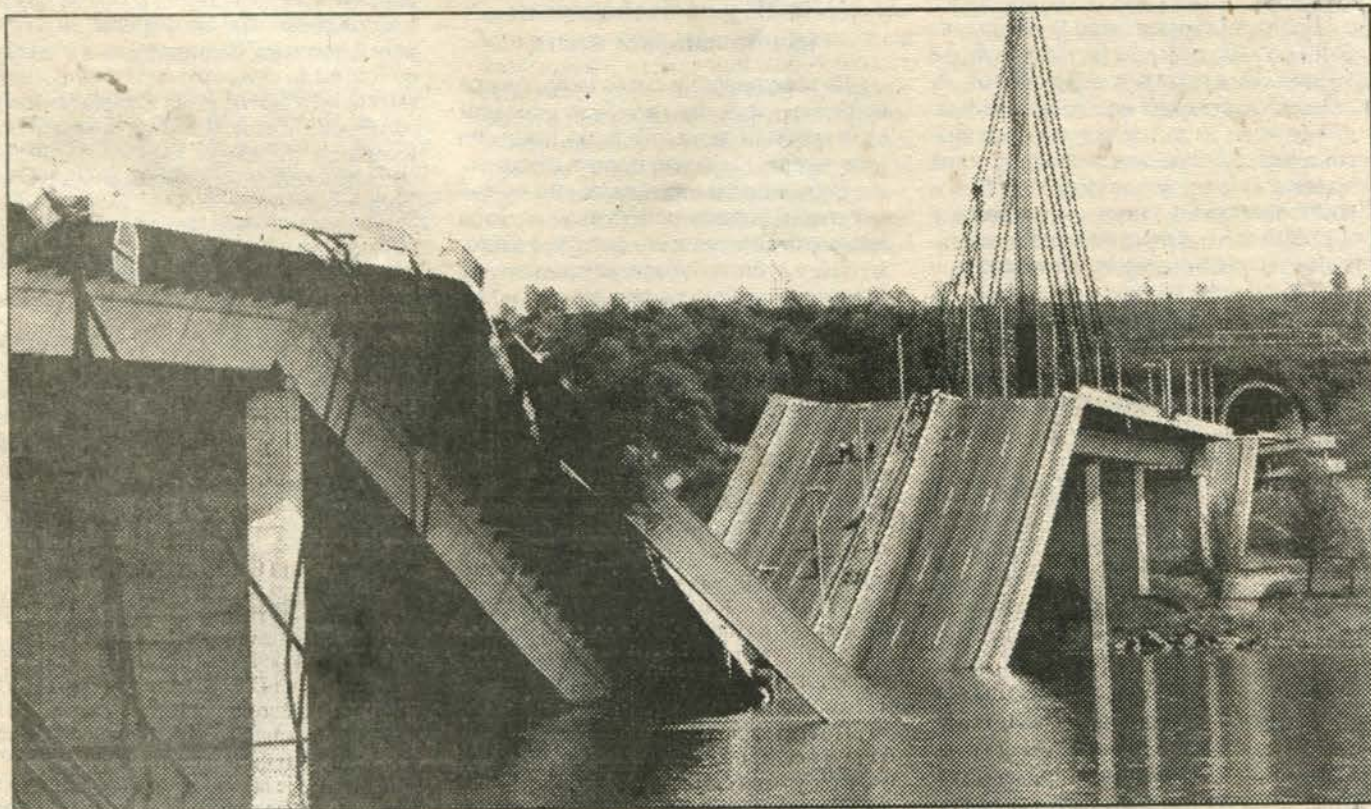
Сеоба Србаља са војском и полицијом

Водитељ: Са Косова стижу узнемирујуће вести о масовном исељавању Срба. Шта Републичка влада предузима у том смислу и какви су стварни ефекти тих активности?

Николић: Не могу да говорим у име Републичке владе. У име Републичке владе би требало да говори само председник Владе и да каже слободно - ево, ја говорим у име Владе, и да му то нико не замери. Мислим да ниједан министар, ниједан потпредседник нема право да каже - ево, ја вам сада говорим у име Владе, посебно што ми у Влади око тога имамо различита мишљења, и та различита мишљења су се исказала на седници Народне скупштине Републике Србије.

На несрећу, ето, десило се да поново једну седницу Скупштине Србије затворе за јавност, већином гласова посланика СПС-а, ЈУЛ-а и СПО-а, иако смо ми тражили директан ТВ пренос, а тако смо се договорили и кад је ова Скупштина конституисана. Договорили смо се да ће бити преношене све седнице. Међутим, ова седница, на којој је прихваћен Споразум Ахтисари-Черномирдин, одлуком већине у Скупштини, ми смо били против, затворена је за јавност, али су се искристалисали различити ставови различитих политичких странака. Говорили су Милан Милутиновић, Горница Гајевић, Вук Драшковић, Војислав Шешељ, Родић из ЈУЛ-а, из ових ситних странака, није било дискусија посланика.

Говорио је и Вук Драшковић, који није посланик, али су се договорили да председник странке може да дође у Скупш-

Цинизам агресора: проглашавали су мостове за војне објекте, јер је војска, тобоже, прелазила преко њих

СР Југо славија више није суверена држава: на Косову и Метохији има десетине страних војника а ниједног припадника Војске Југославије

тину и да изнесе став странке, јер је ситуација била заиста озбиљна и ми се око тога нисмо спорили. Спор је био око тога - шта тим споразумом доносимо Косову и Метохији.

На једној страни било је мишљење СПС-а, ЈУЛ-а и СПО-а да је то увођење Уједињених нација у игру, да под заставом Уједињених нација долазе плави шлемови, да долазе међународне снаге, да ће руски батаљон и састав осталих земаља, које нису чланица НАТО-а, и НАТО држава које нису учествовале у агресији бити отприлике раван саставу НАТО чланица које су учествовале у агресији, да ће то бити равнотежа, да ћемо на тај начин осигурати територијални интегритет, суверенитет и остатак не само Косова и Метохије у саставу Србије и Југославије него остатак српског живља на Косову и Метохији у потпуној безбедности.

Једино је наш став, који је изнео др Војислав Шешељ, подржан од неких малих странака, одступао од тога. Ми смо рекли да није тачно да ће Срби бити безбедни и рекли смо да ће, кад се српска војска и полиција повуку са Косова и Метохије, за њима отићи и српски народ. Да то морамо да очекујемо, и да треба на рубовима Косова и Метохије, посебно у 4 општине (Зубин поток, Лепосавић, Звечан и Косовска Митровица), где је изванредан састав српског становништва, да омогућимо да се Срби, уколико изађу из својих села, кућа, градова, ту

скупе и бране тај део, све до момента док не буде безбедно на Косову и Метохији.

КФОР-у до безбедности као до лањског снега

Да међународне снаге неће донети безбедност многим није било јасно или су се правили да им није јасно. Били смо надгласани. Били смо против прихватања споразума и указивали смо на све негативне последице. Указивали смо да наша војска мора да се повуче 5 километара у дубину Србије, да у распону од 25 километара од границе Косова и Метохије не смемо да користимо ваздушни простор, на то да се повлаче наши граничари, цариници, војска, полиција, цивилна власт, и да више нећемо уопште имати власт на Косову и Метохији, а посебно на то да Косово и Метохија неће бити део суверене Савезне Републике Југославије.

Суверенитет једне државе огледа се у томе да ли она може да примењује силу на целој својој територији, силу која се зове граничари - који спречавају неконтролисани улаз на граници, силу која се зове царина - која контролише проток робе и обезбеђује да се финансијски пуни буџет државе, силу која се зове војска - која не дозвољава да неко нападне на државу, и силу која се зове полиција - која контролише јавни ред, мир и безбедност.

Ми никакву државу силу не можемо да спроведемо на Косову и Метохији и то је знак да наша држава више није суверена. Како да ме неко убеди да смо суверени. Суверен значи да нема друге власти, нико није јачи од тебе, ти си суверен, ти си највиши, цареви и краљеве су називали суверенима, зато што изнад њих нема власти, до Бога, наравно. Како да ме неко убеди да смо ми суверени на Косову и Метохији, када ту има 30, 40, 50 хиљада страних војника, а нема ниједног нашег?

Присталице "Споразума" окренуле ћурак

Ови који су величали тај споразум и говорили да не смемо уопште да будемо против њега, сада стидљиво, спорадично, божаљљиво износе оптужбе на рачун Америке. Нико не оптужује сада Уједињене нације, јер се зна да ову акцију води Америка, јер је Америка наредила југословенској војсци да се повуче за 11 дана, а донела је одлуку да се Шиптари разоружају за месец дана.

Знајући шта раде и које су последице, јединице НАТО снага су кренуле на Косово и Метохију, успут разоружавале српску полицију, те слике су биле страшне, када натерају полицајца да дигне руке у вис и да баца аутомат у канал поред пута, а са њима су ишли албански терористи, обучени у униформе, размештали се по селима и одмах кренули у пљачке, паљења.

Има ту нешто што и мене дели као човека и Српску радикалну странку којој припадам - државни је интерес да Срби остану на Косову и Метохији, државни је интерес да састав становништва остане као и пре агресије, тако да можемо да рачунамо на то да српски народ на Косову и Метохији има свој утицај. Међутим, не само ја, нико од наших активиста и нико од наших чланова ниједном Србину не може да каже - остани на Косову и Метохији, не усуђује се то да каже, зато што бих и сам, да живим на Косову и Метохији, био у дилеми, односно, ја не бих имао дилему, морао бих да бежим. Свако ко је ожењен, има породицу, има оца и мајку, па и ако није ожењен о њима мора да брине, а како ће да брине ако остане сам на мети Шиптара које нико не зауставља и нико не спречава да врше злочине над српским становништвом?

Не знам, може да се каже - ми смо поднели оставке, па сада можемо да нападамо све и свакога, али то што смо поднели оставке не мења моје ставове. Ја сам против тога да се људи на силу враћају на Косово и Метохију, посебно сада када су потпуно угрожени и само у појединим енклавама можда могу још неко време да се одрже. Како ће да се одрже када им не стиже храна, никакве намирнице им не стижу, ниједна продавница не ради. Шиптари су преузели све фабрике, све државне институције, на свакој згради се вије албанска застава. Стигли су до рудника и још неких објеката које међународне снаге држе под контролом и не дозвољавају до краја да пређу у шиптарске руке, али ту се само чека час.

Косово и Метохија у рукама Шиптара

Данас сам прочитао у новинама да су правосудни органи изабрани, да је неки гувернер Де Мело изабрао судије, тужиоце, па чак се помиње име једног Србина, презива се Табаковић, али није нашај Јоргованки никакав род, који треба да положи заклетву, а четири Шиптара и један Турчин су положили заклетву. Које ли су они положили заклетву? У Савезној Републици Југославији, у Србији, у Црној Гори, зна се где се полагаје заклетва. У Србији се полагаје у Скупштини Србије, испред председника, или неког од потпредседника Скупштине.

Како да реагујете када на вратима Клиничко-болничког центра у Приштини стоји декан Медицинског факултета, наша Српкиња, поручник енглеске војске, Шиптар лекар, и наша жена каже: "Ево, ми смо сада формирала Управни одбор КБЦ, у Управни одбор су ушли Срби, Шиптари и међународна организација". Она заборавља да Управни одбор КБЦ у Приштини мора да одреди Влада Републике Србије, мада нико из Владе није рекао да то не може да се ради по нашим позитивним прописима.

Нисам такав човек да ћутим, да жмурим пред оним што се дешава. Не могу

да утичем много на то, очигледно је да Косово и Метохија прелазе у руке најпре НАТО снага, а онда, ако оне то буду хтеле, потпуно у руке Шиптара. Мада, чини ми се да још увек постоји надема на Западу, зато што им се та територија још увек не даје у руке Шиптарима, још увек нису спремни да дозволе формирање Велике Албаније.

Ако се саставе Албанија и Косово и Метохија, онда од Македоније нема ништа, а обећали су Македонији да неће бити угрожена. Више од десет хиљада војника су оставили у Македонију, после вета Кине на останак међународних снага. Како ће да одрже обећање када је ово стање неодрживо, да само Шиптари и Уједињене нације тобож буду на Косову и Метохији. Једног дана, Шиптари ће рећи - дајте нам референдум да одлучимо где и како ћемо живети.

Паклени план Мила Ђукановића

Највећа подвала су Косово и Метохија у саставу Савезне Републике Југославије, највероватније је договорена са Милом Ђукановићем, и сада Мило Ђукановић креће у офанзиву - или ћете ми дати да променим Устав Савезне Републике Југославије како мени одговара, да направим конфедерацију, или Југославије неће бити, а ако Југославије не буде, ви нећете имати Косово и Метохију. То је паклени, монструозан план, спроводи га Демократска партија социјалиста Црне Горе интензивно, чак су и нама послали писмо у коме траже да у Савезној скупштини разговарамо о новом односима у Савезној Републици Југославији. Ми смо одговорили да смо увек спремни, хоћемо да разговарамо, али од тада ћуте. Мислили су ваљда да ћемо одбити, па да са тим изађу у јавност и да кажу - ево, са нама нико из Србије неће да разговара. Ево, ми хоћемо да разговарамо, али ми имамо један Устав Савезне Републике Југославије, који је Црна Гора прихватила референдумом, а ми овде у Народној скупштини Републике Србије, и то огромном већином гласова посланика.

По том уставу ми смо федерација која, истина, не функционише добро, зато што Устав има доста конфедералних елемената, па оставља могућност једној федералној јединици да се понаша како она хоће, а најчешће мимо Устава. Тако сада Црна Гора каже - ми имамо право на 20 посланика у Већу република, хоћемо да свих 20 буду из једне политичке странке, иако је начело пропорционалности заступљено у нашем Уставу, иако се зна да треба да буде највише Ђукановићевих, али да мора да буде и Булатовићевих, јер су они освојили скоро 40% гласова.

Они би хтели, наравно, да буде 20 њихових посланика, да ниједна одлука у Савезној скупштини не може да се донесе без њих, а да евентуално са једним или двојицом наших посланика из Србије, који су у Већу република, владају над Србијом. То је могуће зато што ми у

Србији посланике бирамо пропорционално. На пример, сада имамо једног Мађара у Већу република, имамо 4 посланика СПО-а, са којима никада нисте сигурни како ће да гласају, на то имају право. Хтели би не само да буду равноправни, већ да владају у Савезној Републици Југославији, и то не може да се дозволи, никакав конфедерални однос Србије и Црне Горе не може да се дозволи. Склонији сам томе да се раздвајамо него да будемо у конфедерацији, али над главом нам виси мач да ћемо одмах изгубити Косово и Метохију ако не буде Југославије.

"Споразум" амнестирао НАТО

Очекују нас веома тешка времена. Упозоравали смо ми из Српске радикалне странке да ће после почетног олакшања, које ће завладати међу грађанима када престане бомбардовање, када буде почело нормално да се излази на улице, да се функционише, да ће наступити време отрежњења. То време је сада ту, сваки грађанин Србије је свестан тога да више нема бомбардовања, али да највероватније више нема ни Косова и Метохије, и то је оно што највише боли.

Били смо спремни и требало је још само мало напора да издржимо, то говоре и америчке анализе, то говоре подаци колико се свет тресао због бомбардовања Србије, колико им је било стало да се из свега овога изузку, да се извуку тако што ћемо ми прихватити Споразум. И шта смо ми урадили прихватањем Споразума - амнестирали смо НАТО за све оно што нам је урадио. НАТО сада може мирне душе да каже, да одговори на било коју оптужбу и да каже - ми смо њима нудили споразум, да не буде рата, да тај споразум прихвате, да све у миру решимо на Косову и Метохији, они нису хтели, ми смо их силом довели до тога да прихвате Споразум, значи, сила је била потребна.

Тиме што смо прихватили, после оволико бомбардовања, да потпишемо Споразум, ми смо опростили силу. И они који кажу да то никада неће опростити, да то никада неће заборавити, а гласали су у Скупштини Србије да се Споразум прихвати, нека знају да су већ опростили и заборавили.

Жиг срама за сва времена

На политичким странкама које су гласале за прихватање тог споразума остаје печат за сва времена, и кроз сто и кроз двеста година, као што ми сада знамо све о Косову од пре шест векова, кад није било много писмених Срба, тако ће наши наследници кроз двеста година сигурно знати шта се сада дешавало и ко се како понашао.

Ја сам осетио да се у врху државе ломи жеља за одбрана земље, можда чак и читавих петнаест дана пре потписивања Споразума.

Најпре, када смо ми, српски радикали, инсистирали да сви министри, државни функционери, именована, постав-

љена лица, директори друштвених, државних предузећа, врате своју децу из иностранства, и одједном наишли на велики отпор, на велики зид, зато што су многи људи који су на власти чланове своје породице склонили у иностранство.

А онда, можда и грешим, али, чини ми се, кад је постало извесно да Дедиње може да остане без струје, онда је почело да се говори о томе како су неки спремни да разговарају са НАТО-ом око услова за прихватање Споразума. Могуће је да нисам правилно проценио, као што још једну ситуацију нисам правилно проценио. Наиме, ја сам мислио да, када буду објавили први списак људи који су оптужени за ратне злочине (на том списку је било само петоро људи, али то је јавни списак, ја мислим да на тајном има и више стотина), мислио сам да ће то бити подстрек, да ће то бити мотив да се бранимо до краја.

Међутим, када је тај списак обелоданен, веома брзо, само неколико дана после тога, имали смо Скупштину Србије, на којој је обезбеђена већина, коју није више чинила власт у Србији, него власт и опозиција, део власти и опозиција створили су већину да донесу једну такву одлуку.

Суочена са новом коалицијом створеном у Народној скупштини, Српска радикална странка је реаговала тако што су сви министри и оба потпредседника у Влади поднели оставке. Ако већ може да се створи већина у Скупштини, у којој нема Српске радикалне странке, та већина би требало да створи Владу. Незамисливо је, са становишта политичке праксе да не причамо о моралу, да постоји влада Србије, а да се не зна како ће представници Владе гласати на седницама Народне скупштине. Ваљда се претпоставља да влада увек јединствено ради. Кад није јединствена, онда мора да се конституише нова.

Рекорд Владе, 15 месеци без грешке

Ова влада је функционисала петнаест, шеснаест месеци, морам да кажем, одлично функционисала, заиста одлично. Тачно је да су ту радикали били они који су увек по мало попустили. Било је доста питања која смо покретали, и када смо видели да то не може лако и брзо да се реши, као што бисмо ми можда желели, свесно смо остављали то за боља времена. Око неких смо се договорили и излазили пред Скупштину, а за оно што нисмо договорили, рекли смо - добро, очекује нас рат, остављамо несугласице за боља времена.

Ми смо и целе прошле године били у рату. Већ у априлу морали смо да кренемо у офанзиву на Косову и Метохији, да бисмо тек пред јесен разбили тзв. ОВК. Онда су они спорадично нападали на војску и полицију, вршили терористичке акте, али ми смо држали ситуацију потпуно под контролом и знали да нас чека рат против много опаснијег непријатеља.

У рату смо откако је Српска радикална странка ушла у Владу. Време рата није време да се проблеми истерују на чистац, да се забрази са својим програмом, па, или ћемо ово да прихватимо, или пада влада. Било је то време када влада није смела да пада. Само се чекало ко ће у Влади да покаже неку колебљивост, да би се ишло на њега, да се влада растура и да се ствара хаос у земљи.

Све смо издржали, али сада, када више нема ратног стања, а десило се да у Скупштини не гласамо исто, сада је већ време да се сви ми који смо у власти и у опозицији изјаснимо о томе какву власт хоћемо.

Мислим да је добар потез председника Савезне владе који је на седници Савезне скупштине видео шта треба да ради. И та седница није била преношена, нажалост, а чуле су се различите дискусије и требало је да грађани Србије и грађани Савезне Републике Југославије чују шта се говорило тога дана о ратном стању и о понашању једне и друге владе и једне и друге републике у саставу Савезне Републике Југославије. Председник Савезне владе је добро проценио однос снага и видео да мора да се договара са политичким странкама, да би се створила повољнија политичка клима у земљи потрешеној ратом.

Савезна влада је мањинска влада овог часа. Она нема подршку Српске радикалне странке, а онај ко нема подршку Српске радикалне странке у Савезној скупштини не може ниједан закон да изгласа. Може у Већу грађана, али у Већу република не може, недостају му један или два гласа. Тек са гласовима Српске радикалне странке може да има 21 глас, са колико се доносе одлуке у Већу република Савезне скупштине. Пошто је Савезна влада мањинска, он је морао да

позове представнике политичких странака (данас је тај састанак одржан) на консултације, да би могао да конституише нову владу.

Политичка проституција СПО-а

Принцип искреног договарања желимо да установимо и у Републици Србији. Не могу више социјалисти да имају коалиционог партнера у Републици Србији Српску радикалну странку, у граду Београду СПО, у Савезној влади Социјалистичку народну партију и СПО. То је незамисливо, министри из СПО-а још увек нису разрешени из Савезне владе. Разрешен је само потпредседник, Вук Драшковић, а Милан Комненић је и даље секретар за информисање, овај из Ваљева је министар за унутрашњу трговину, Божић је министар без портфеља. Нигде није објављен указ савезног премијера да су они разрешени. Незамисливо је да у једној земљи једна политичка странка на различитим нивоима праћи коалиције са различитим партнерима, и на тај начин држи власт на свим нивоима. То мора једном да се реши. Ко хоће са Српском радикалном странком да буде на власти, мора то до краја да спроведе, на свим нивоима.

Немогуће је да СПС подржава мањинску власт СПО-а у Београду, то је незамисливо. Могу да схватим док су били заједно у Савезној влади, али кад су донели одлуку да разреши Вука Драшковића, практично СПО, из Савезне владе, по ком основу им помажу да држе власт у Београду? Власт у Београду је мањинска. Ако не дођу социјалисти на седнице Скупштине града Београда, седнице нема.

Ако се три месеца не одржи седница распушта се Скупштина, расписују се нови избори. Ја сам против тога да било где, било која власт преузима локалну самоуправу декретом, завођењем привремених мера, али избори су нормална појава. Као што ћемо сви сада имати проверу на изборима, да би нам народ одрезао шта смо заслужили за све ово време, тако би требало да буде и у граду Београду, а не да функционише тако што ће социјалисти са свима бити у коалицији, са неким званично а са неким тајно.

Не само што нас очекује тешка економска и социјална ситуација, тешка туга и жалост за овим што се дешава на Косову и Метохију, и ко зна колико изгубљених живота и имовине, нас очекује и тешка политичка ситуација.

И ако смо ми велики политички ривали, Српска радикална странка и СПО, волео бих да у Србији и Савезној републици Југославији направимо велике владе у којима би се нашли сви који нешто значе у политици. Мислим да сам и на вашој телевизији о томе говорио пре две године, па ево прилике, ако тада није било остварено, да се оствари сада. Волео бих да све политичке странке, које у Савезној скупштини имају пос-

Мило Ђукановић мора да обезбеди већину у Већу грађана и Већу република да би његов кандидат био председник Савезне владе

Царска овлашћена председнику Републике: Борис Јељцин је неприкосновена личност, суверен, о свему одлучује

ланичке групе, конституишу Савезну владу, пропорционално својој снази у Савезној скупштини. Није више време ни за какве деобе, нема више неке велике политике, сада само треба омогућити да народ преживи јесен и тешку зиму, који нам предстоје. И, да пронађемо пут, начин како ћемо даље да идемо, да ревитализујемо много тога што у Србији и Савезној Републици Југославији јако лоше функционише.

Питање је да ли без такве једне велике коалиције Савезна влада може уопште да функционише. Ја се надам да су данашње консултације код Момира Булатовића донеле неко такво решење. Не знам, био сам на путу, какав је био ток састанка и како се ко изјашњавао о томе, али бих заиста волео да су пронашли мудрости и да су прихватили да сви уђу у Савезну владу.

Не лишњи магарче до зелене траве

Водитељ: Из међународних дипломатских кругова најављено је увођење нове валуте на Косову и Метохији. Какве консеквенце би такав чин имао за Косово и Метохију и уопште за читаву државу?

Николић: То не могу да схватим. Да су рекли да ће долар бити валута на Косову и Метохији, да су рекли да ће то бити марка или еки, могао бих да схватим. Али да кажу да ће увести нову валуту на територији Косова и Метохије, а тврде да је Косово и Метохија у саставу Савезне Републике Југославије, тиме само доказују да се служе лажима и преварама. Да би постојала та валута мора да постоји народна банка, морају да постоје пословне банке, влада која ће

о томе одлучивати, а ништа од тога није предвиђено за Косово и Метохију.

Чак и споразумом, који је у неким тачкама бољи од споразума из Рамбујеа, у неким гори, није се ишло тако далеко, у разраду таквих детаља. Речено је да ће бити привремена управа од стране међународне заједнице, која ће створити услове да се распишу избори за неку другу привремену управу коју ће чинити становници Косова и Метохије. Ако заиста буду одмах стварали валуту, не знам, једино онај ко нема очи и ко нема много памети може и после тога да тврди да све остаје као што је било и да се усуди да оде на Косово и Метохију, да било ком Србину каже - остани ти овде, ништа то што они уводе своју валуту, ништа што ће имати своју полицију, једнога дана ти ћеш овде бити сигуран и безбедан и биће овде поново Србија. Када ће то бити - код нас се каже - не лишњи магарче до зелене траве.

НАТО узалуд бомбардовао Србију

Такозвана међународна заједница креће у офанзиву и убрзаним корацима ће завршити оно што је започела бомбардовањем. Није успела да нас порази бомбардовањем, није успела да нам порази војску. И оно што све нас може да чини поносима, то је стање духа наше војске - за све време рата и стање духа наше војске која је сада размештена изван Косова и Метохије. Ја сам гледао извештаје страних телевизија у којима су војни коментатори, амерички, немачки, коментарисали повлачење наше војске са Косова и Метохије.

Били су запањени. Немачки коментатор, који је генерал у пензији јасно је рекао - очигледно да је НАТО 77 дана

узалуд бомбардовао Србију, није јој нанео војне губитке, зато што се, како је Американац приметио, са Косова и Метохије нису извлачиле десетине тенкова и оклопних возила него на стотине, неопштењених, без губитака. Изгубили смо само 11 тенкова, укупно, за све време агресије, три авиона. Практично, војних губитака нисмо имали. Касарне ћемо да направимо, неће нам ни требати толико касарни пошто је очигледно да нам неће требати много војске.

Очигледно да нису смели да нас нападну копненим снагама, зато што никада и нису имали довољно снага, а друго, никада не би могли да уђу. Ми смо бранили своју територију, а они су долазили из "Тунгузије" да нешто освајају по Косову и Метохији за црвац. Ми смо били украни и сакривени тако добро, да нас њихова авијација није проналазила. Где ћете већи пораз за НАТО да он за 77 дана није успео да на Косову толико разруши да сме да крене копненим снагама. Дотерали су 22 хеликоптера - Апача, помпезно их најављивали, да су то убице тенкова, убице војске у рововима, а после само неколико дана их више никада нису приказали и никада нису рекли колико их се вратило у Америку.

Тек сада, после потписивања споразума, они потпуно преузимају Косово и Метохију, они, у ствари, побеђују тек сада. И то је скоро идиотски и трагично за нас, да се непријатељска војска не усуди да победи војнички, како се побеђује него да искористи нашу политичку сагласност и Уједињене нације и да се шепури по Косову и Метохији, посебно Италијани са кићанкама, који би се разбежали да је само један метак био опален са наше стране.

Војска повратила славу српског оружја

Наравно, ја нисам неки васионски оптимиста, нисам ни неразуман. Знам да ми сада не можемо да кренемо да преузимамо Косово и Метохију, сада нама треба три пута више војске него њима и толика техника, али чини ме поносним то што је војска Југославије доказала да су све приче о њој биле тачне и да је противник кога свако мора да поштује и од кога се свако боји.

Ми смо нашу војску опремили толико колико смо могли. Велики део савезног буџета одлази за потребе војске Југославије. То је очигледно недовољно да се наоружамо тако да можемо да се одбранимо од сваког напада и зато је велика штета што смо изгубили годину дана времена да уђемо у Савез са Русијом и Белорусијом. Годину дана Српска радикална странка одласцима на Скупштину савеза, одласцима у Думу, и председник странке др Војислав Шешељ и ја, непрекидно покушавамо да увучемо оне који су тада били на власти и у Србији и у Савезној Републици Југославији у процес који је био неминован. Е, онда, кад је све било јасно, кад је издата команда за напад, кад су почела бомбардовања,

Иза српских радикала неће остати ниједан траг који би упућивао на то да није требало да буду у Влади

онда су сви желели да уђу у Савез, рачунајући на Савез искључиво као на могућност да нас неко брани. Па и ја да сам Рус у том моменту рекао бих - чекај. Који је наш интерес да сад уђемо у Савез, да бисмо ратовали против НАТО? Зато је дошло до застоја у том процесу.

Ми бисмо требали да уђемо у Савез са Русијом и Белорусијом и зато што тај савез представља могућност не само да преживимо него и да се развијамо. Сва наша економија, сва наша производња, сва наша потрошња, везана је за Исток, Русију, Белорусију, за друге државе Руске Федерације и Заједнице Независних Држава.

Ми смо компатибилни са њима. Нико ме више на свету не можемо да продамо производе неке своје високе технологије, никоме изузев истоку. Нико нам на свету неће под тим условима дати ни нафту ни гас, под којима нам то даје Русија, да трошимо и да не плаћамо годинама.

Царска власт председника Републике

Водитељ: Како оцењујете учинак Русије на међународној дипломатској сцени поводом Косова?

Николић: Русија је била у тешкој ситуацији. Бојени се оваквог напада НА-

ТО-а у време када је била потпуно равноправна са НАТО-ом, дозволила је да се распадне Совјетски Савез. Неко се у Русији бојао напада НАТО авијације. НАТО ни на који други начин не може да нападне Руску Федерацију, односно тадашњи Совјетски Савез, само из ваздуха, а видели сте како то изгледа. Да смо имали само један одсто одбрамбених система које Руси имају, НАТО би извршио први напад и више нас не би нападали. Када се Совјетски Савез распао, Русија је кренула лошим путем. Завладао је криминал.

Појединци су покупили огромна богатства, а појединци воде и државу. Код њих је председник државе неприкосновена личност, суверен, о свему одлучује. Председника Владе мења за ноћ. Не пита народ, зато што га је народ изабрао на директним изборима. Зато смо ми против директних избора и председника Републике Србије. Не ваља толико власти дати једном човеку, да буде несемњив. Јесте га народ изабрао, али је много боље да народ изабере посланике, а они да бирају председника, јер ту се онда мењају интереси, стварају се нове коалиције, нови интереси, а овако, кад председника изабере народ пет година, не можете више уопште да га сменисте, нити он ишта пита народ после тога, пет година.

У Русији се пита Борис Јељцин. Русија има интерес да помогне Србији. Русија је везана за Србију. Ако нема други интерес, а оно, интерес јој је да спречи НАТО да дође на територију Савезне Републике Југославије, јер онда би се уздрмала и Украјина која је подељена на исток и запад. Источни део је привржен Русији, а западни део је већ поунијашен у великој мери. Одатле су увек бирају председник и председник владе који воде неку прозападну политику, а онда остаје само Белорусија као бедем пред напад на Москву.

Заштита Србије – руски интерес

Кад би Белорусија ушла у НАТО, НАТО би могао да гађа Москву ракетама средњег домета. Не би му ни требали балистички пројектили, који путују хиљадама километара. Дакле, Русија има интерес да заштити Србију. Наравно, неодговорно је сад говорити да је Русија требало да ратује за нас. Али, ако се ствари мало дубље погледају, Русија је требала да уђе у рат. НАТО је на нама испразнио арсенале оружја из 1990. године. Док то није потрошио или продао, није могао да производи оружје нове технологије. Сад је отворио посао за хиљаде својих института, за огромне фабрике које раде за војску, да произведи наоружање које ће једног дана опет истрести на некој држави у свету. То је круг. Многе светске државе живе од продаје оружја, производње и продаје оружја. Изазивају ратове да би и једнима и другима продавали оружје. Русија своје оружје није потрошила.

Нема пара да производи ново, а никоме више неће ни моћи да прода ово старо. Русија је можда и о томе требало да размишља. Руска Дума је потпуно на нашој страни. Требало би да се поштују одлуке које доноси Парламент. Међутим, тамо је председник јачи и од Думе. Тамо је председник јачи и од Скупштине.

Русија је имала улогу која је мени чудна и сумњива из неколико разлога. - Најпре избор њиховог председника. Од Првог српског устанка, од Карађорђевих времена, Срби су ослонац налазили у Русији. Увек када нам је било тешко, обраћали смо се Русији, а ако је Русији било тешко, ми смо пропадали. Ако је Русији било добро, ми смо цветали. Ако је Русија улазила због нас у рат, ми смо имали шансе да ратове добијемо. Руски цар је целу своју породицу жртвовао кад је Србија била нападнута од Аустроугарске, увукао Русију у рат. Сви су изгубили главе. Породица Романових више не постоји, зато што су црвени извели контрареволуцију за време рата и смакли га са власти, а ушао је неспреман у рат само да би заштитио Србију?

У Другом светском рату, нама руска помоћ није била потребна, али смо били на руском путу према Немачкој и они су нам помогли да ослободимо велике градове, Ми бисмо имали много више жртава да смо сами освајали Београд и

велике градове, да ту није било руске технике, посебно каћуша и великих топова који су разбијали Немце.

И, Солунски фронт би још теже проишли да нисмо заједно са Русима наступали. После рата смо ми пали у комунистичко ропство, али у том ропству је била и Русија. Ништа Русији није било боље. Значи, наша органска веза са Русијом постоји. Одједном је одређен за представника Русије, за преговарача, рекло би се за нашег заштитника, заштитника наших интереса, Виктор Черномирдин, један од најбогатијих људи у Русији, који милијарде долара држи у западним банкама. То је одмах било веома сумњиво.

Обмане

Виктора Черномирдина

Виктор Черномирдин је обманџвао наше руководство. То је оно што сам чуо из уста најодговорнијих људи у земљи. Да ли је мене неко лагао о томе шта је обећавао па није испунио, то не могу да тврдим, али Черномирдин је онима са којима је у Савезној Републици Југославији разговарао донео руски план. Рекао је - овај наш план предвиђа да дођу међународне снаге на Косово и Метохију. Немојте да будете против тога. Велике чланице НАТО-а Америка, Велика Британија, Француска и Немачка биће на територији Албаније и Македоније.

На Косову и Метохији биће снаге Заједнице Независних Држава, Руске Федерације, Белорусије и чланица НАТО-а које нису учествовале у агресији, и ви то можете да поднесете. То је већ било неко прихватљиво решење. То јесте окупација, чим страни војник дође са оружјем на територију Косова и Метохије и ви не можете да га истерате, то је окупација. Привремена или стална, видећемо, али то је окупација, али, ипак, ако су пола руске снаге са другим снагама, лакше би се дисало. Још кад би се Руси распоредили у српске енклаве, план би могао да буде и прихватљив.

Међутим, очигледно је сада да такав план уопште није постојао у разговору са Русије са НАТО-ом, или је можда постојао да би неко у Русији извукао неку корист за себе. Русија од тога није ништа добила.

Онда се укључила и Финска, тобож Русија и Финска су заједно представиле план читаве међународне заједнице, и то је било нешто сасвим друго. Сада нас убеђују, и то смо чули у Републичкој скупштини, која понављам, нажалост, није била преношена, убеђују нас да је Ахтисари рекао - ево вам овај план, или ћете га прихватити, или ћемо Србију сравнити. Стотине хиљада људи ћемо побити. А да је Черномирдин рекао - Русија вам неће моћи да помогне ако до тога дође, јер каже - овај план ће бити план Уједињених нација.

Како ми после да докажемо да сте ви у праву кад неко у Уједињеним нацијама устане и каже - какви су ти људи, ти Срби, кад ни план иза кога стоји Русија

неће да прихвате. Значи, ако човек хоће да посумња, може да посумња у то да је Черномирдин играо страшну улогу.

Моје информације говоре да је Черномирдин рекао нашим представницима да ће Русија ставити вето уколико се Резолуција Савета безбедности не буде заснивала на глави VI Повеље Уједињених нација. Савет безбедности је усвојио Резолуцију, која се заснива на глави VII. Разлика између главе VI и главе VII је огромна.

По глави VI, Уједињене нације се споразумевају са државом о свом присуству на њеној територији. По глави VII, Уједињене нације намећу решење једној држави. Глава VII дозвољава спровођење Резолуције свим средствима, тако да овај споразум за Косово и Метохију не гарантује уопште да Савезна Република Југославија више неће бити бомбардована. Било када да им се учини да ми не спроводимо довољно добро Резолуцију Савета безбедности, имају право да нас бомбардују. Сада више не НАТО, већ Уједињене нације. То ће онда бити напад Уједињених нација.

То су обмане којима се у понашању према нама користи Черномирдин, због којих је Дума осудила његово понашање у Београду. Он и даље фигурира као високи представник Русије, а то значи да Борис Јељцин није имао ништа против таквог његовог понашања. Ја и даље мислим да ми, ако не будемо пронашли заједнички језик са Русијом и Белорусијом, ако не будемо ушли у тај Савез, да ћемо врло тешко моћи из овога да изађемо, да ћемо врло тешко моћи, а можда и никако, да сачувамо Косово и Метохију. Где је ту решење? Наша делегација је отишла - 2. јула је у Минск на заједничку седницу Парламента Русије и Белорусије. Тамо ће се расправљати о захтеву наше Савезне скупштине да Савезна Република Југославија приступи том Савезу.

Дипломатија азил политичких пензионера

Сада када нема бомбардовања, сад ће бити лакше да се преломи Руска Федерација посебно, зато што имају изборе ове године, за Думу, а идуће године за председника. Руски народ је расположен да ми уђемо у тај Савез и мислим да ће сада бити лакше да се преломе. Ако postanемо члан Савеза Русије, Белорусије и СРЈ, онда идуће године, кад истекне мандат међународним снагама на Косову и Метохији, Русија може да стави вето на Резолуцију, да ускрати мандат снагама безбедности и да каже - нема потребе, то је чланица наше федерације, ми можемо сами да регулишемо своје односе.

Онда би НАТО изашао и са њим би поново отишли Шингари. Ја још политички могу у том смислу да тражим кораке и да радим и камо среће да је наша дипломатија састављена од људи који желе да раде на ширењу идеје Савезне Републике Југославије и Србије, а не од људи којима је то политичка пензија,

који одлазе да зараде неки новац да би овде могли да се врате, па да преживљавају. Мислим да је време да се Савезна влада реконструише теко да највећу реконструкцију претрпи наше Министарство спољних послова. Министарство спољних послова треба да преузме сада на себе велики задатак да земљу из изолације врати у чланство у све међународне организације, а првенствено у Савез Русије и Белорусије.

Ратно стање ад акта

Водитељ: Поштовани гледаоци, у емисији "Реч странака" гостује потпредседник Републичке владе и заменик Српске радикалне странке Томислав Николић. Телефони су отворени за ваша питања. Господине Николићу, у јавности се чују примедбе да су неке ратне уредбе још увек на снази и након тога што је укинута ратно стање. Како ви гледате на тај феномен?

Николић: Постоје две врсте уредби. Једне које је доносио Милан Милутиновић, зато што по Уставу Републике Србије, уколико Скупштина није у могућности да се састане, уколико нема ко да доноси законе, председник Србије доноси уредбе и друга врста уредби, које у Савезној Републици Југославији доноси Савезна влада.

Прошли смо кроз јако непријатну ситуацију на прошлој седници Савезне скупштине коју је сазвала Савезна влада да би укинула ратно стање. Пре седнице смо имали консултације. Ми смо јасно и гласно рекли представницима Савезне владе, СПС-а, ЈУЛ-а, СНПЦ да ћемо гласати за укидање ратног стања. Време је, из више разлога. Најпре заиста нема ратне опасности овог часа, а друго, ратно стање увек суспендује демократију, а ми бисмо желели да у нашој земљи буде максимум демократије, да се увек пита Скупштина, да не решава један човек у име Скупштине и народа.

Рекли смо - укинућемо ратно стање, али, одлука о укидању ратног стања производи нека дејства. Постоје уредбе које морају да остану и после ратног стања. Има уредби које ћемо дуго година морати да спроводимо али као законе, не као уредбе. На пример то да ћемо да одвајамо дневницу солидарности за раднике који су остали без посла, без фабрика, ми ћемо то морати јако дуго. Ако смо могли седам година да одвајамо дневницу за пострадале од земљотреса у Црној Гори, мораћемо да смогнемо снаге да се издваја и за ово. Постоје нека таква решења, посебно социјална давања, која ћемо морати да задржимо и после рата. Морамо радницима који су остали без фабрика да обезбеђујемо месечна примања. Морамо па макар се то звало и уредба и закон.

Савезна скупштина је једног дана укинула ратно стање, али сутрадан ми нисмо долазили у салу, а кад ми не дођемо у салу не може да се гласа - трајало је то скоро четири сата. Ми смо на новим консултацијама рекли, јесмо ли вас опоменули да нећемо дозволити да до-

несете законе док не реконструишете Савезну владу. То смо нагостили и са говорнице Савезне скупштине. Ви сте мањинска влада, нећемо да гласамо за ваше законе.

"Споразум" заобишао Владу Србије

За законе има обавезу да гласа само странка која је у власти. Српска радикална странка често гласа за законе који доносе добро држави, чак и кад је у опозицији. Сада је време да се реконструише Влада. Међутим, они су заказали седницу, мислили су да се ми шалимо. Када су видели да је враг однео шалту, дошли су и обећали да ће идуће недеље бити консултације око реконструкције Владе. Молили су нас да изгласамо законе зато што не може да се објави престанак ратног стања уколико истовремено и закони не ступе на снагу. Савезна влада је пре доношења одлуке о укидању ратног стања, укинула све уредбе које је донела за време ратног стања и постојао би један интересантан у коме не би било права и закона. Многи људи би могли да ту же за оно што се у та два дана деси, за материјалну штету која им је нанета а није била у складу ни са уредбом, ни са законом.

Онда смо ми дошли у Скупштину, изгласали то, очекујемо сада реконструкцију Савезне владе. У Републичкој скупштини је другачије, тамо још увек важе уредбе које је донео Милан Милутиновић, зато што није заседала Републичка скупштина. Ми смо инсистирали да се што пре одржи седница Републичке скупштине, с тим што ви знате да Републичку скупштину може да закаже само Влада, зато што је ванредно заседање, или трећина посланика у Скупштини Србије.

Ми немамо трећину својих посланика, не можемо сами да закажемо седницу, а Влада је у последње време већ имала једну тешку одлуку око које се није договорила, па је могуће да председник Владе са таквим предлогом не излази ни пред сазив Владе, зато што би дошло до разлике у гледањима.

Наиме, одлука о прихватању Споразума Ахтисари - Черномирдин, која је прихваћена на седници Народне скупштине, није била у процедури у Влади Републике Србије. Устав, Закон о Влади, Закон о министарствима, Пословник Народне скупштине обавезују Владу да се изјасни о сваком акту који иде пред Скупштину. Зато што постоји више врста аката - акти које предлаже сама Влада, акти које предлажу посланици, скупштински одбори, о свему мора да се изјасни Влада и да заузме став. Међутим, седница Владе није сазвана да бисмо ми били упознати са планом Черномирдин-Ахтисари и да би Влада заузела став, зато што се знало да ћемо ми различито гласати.

Тако је вероватно и у вези сазивања Скупштине Србије, мада сам убеђен да више не постоји ниједан разлог да имамо уредбе које су донете за време ратног

стања и скоро да сам сигуран да бисмо могли у року од десетак дана да имамо седницу Народне скупштине, која мене нарочито занима зато што би на њој требало да се расправља и о оставкама које смо поднели на чланство у Влади.

Корак више Милана Милутиновића

У вези наших оставки Милан Милутиновић је, социјалисти наравно, али званично он, учинио један потез више. Наиме, када смо ми поднели оставке и предали их Скупштини Србије, по Уставу, а ми смо странка која потпуно поштује Устав и желели бисмо да га и други поштују, па показујемо како се то ради, ми смо дужни да обављамо послове, све док не будемо разрешени од Скупштине. Ми бисмо те послове обављали али нам је Милан Милутиновић написао уредбу којом нас је обавезао да останемо у Влади док траје ратно стање.

Није требало да то пише. Али то, с друге стране, говори да нема ништа лоше у Српској радикалној странци. Да смо ми били лоши у тој Влади, да су наши министри корумпирани, да су били неспособни, ваљда би једва дочекали да изађемо из Владе. Овако, безмало су нам наредили да останемо или молили да останемо. То је знак да смо ми добро радили у Влади, али то не може ни да се сакрије.

Понављам, Влада је радила добро у целини, зато што је одржала цене на нивоу, зато што је одржала динар на курсу, зато што је то мало скромних средстава, које је имала, распоређивала како је најбоље умела и зато што је, иако се неки са тим неће сложити, на време донела два изванредна закона - Закон о универзитету и Закон и информисању, којима је предупредила јако лошу ситуацију која би нас затекла да смо у рат ушли са постојећим законима.

Обећана земља за министарску децу

Водитељ: Приспело је доста питања гледалаца и предлажем да почнемо - проф. Милан Спасојевић вас пита, да ли можете да именујете функционере који су децу послали у иностранство?

Николић: Не морам да именујем оне који су децу послали у иностранство, али има функционера којима су деца већ дуго у иностранству, због чега смо ми, радикали, поставили питање морала функционера. На седници Владе смо питали: "Ко то од вас за време рата са једном државом има децу на школовању у тој држави и ко од вас мисли да је то нормално?" Министри у Влади Републике Србије имају децу у иностранству, министри у Савезној влади имају децу у иностранству, махом у Енглеској, изгледа да је то обећана земља за њих, али и у Америци је велики број. Не морам да их именујем понављам, али стојим иза свих речи које изговарам - министри у Влади Републике Србије имају децу у

иностранству, и ти министри нису из Српске радикалне странке.

Мило не поштује савезни Устав

Водитељ: Професор Милан Спасојевић има још два питања. Друго питање - да ли председник Савезне владе треба да буде из Демократске партије социјалиста Црне Горе.

Николић: По Уставу и по мом личном мишљењу не. Наравно може да буде ако се договоримо, али ако Устав тражи да председник Југославије буде из једне републике, а председник Савезне владе по правилу из друге републике онда је довољно да је председник Савезне владе из неке политичке странке која је парламентарна у Савезној Републици Југославији, а која је из Црне Горе. То значи, могао би председник Савезне владе да буде и српски радикал из Црне Горе.

То су та уставна ограничења. Устав чак није ни ограничио да мора да буде један из Србије један из Црне Горе, него је рекао по правилу, а од правила може и да се одступи, али рецимо да не треба да се одступа од правила. Нека буде један из Србије, један из Црне Горе, али ту даље не пише из које политичке странке. Нигде у Уставу не пише да председник Владе мора да буде из владајуће странке у једној републици, а кад не пише у Уставу не мора да се поштује.

Може Мило Ђукановић на томе да инсистира, али он мора да обезбеди већину у Савезној скупштини, и у Већу грађана и у Већу република, да би његов кандидат био председник Савезне владе. Сваки кандидат за председника Савезне владе пролази кроз гласање у Савезној скупштини. Онај ко обезбеди већину, ако је из Црне Горе, по Уставу има право да буде председник Савезне владе. То што њега неко у Црној Гори не воли уопште није разлог да он не буде председник Савезне владе. Уколико би се постигао заједнички језик и са Милом Ђукановићем око функционисања државе, и ако би он дозволио да држава функционише по важећем Уставу, његов члан би мирне душе могао да буде председник Владе.

Међутим, Мило Ђукановић не поштује савезни Устав. Савезна влада тренутно има скоро исто толико власти на Косову и Метохији колико и у Црној Гори. То је знак да држава не функционише, зато што једна република чланица не жели да држава добро функционише.

Уважавање споразума који не постоји

Водитељ: И треће питање гледалаца Спасојевића, на које мислим да сте већ одговорили - колико је тренутно стање на Косову боље него што би било да је прихваћен Споразум из Рамбујеа и да ли је то цена коју смо платили за разарање?

Николић: Наравно, није ваљао ни Споразум у Рамбујеу, али је по њему

11.600 наших војника остајало на Косову и Метохији, а по овом Споразуму моћи ће да се врати само неколико стотина, чак тако пише да ће се њихов број мерити стотинама а не хиљадама, и биће распоређени на местима Српске културне баштине, чак је неко дословце превео амерички текст у коме пише да ће наша војска бити распоређена око

али је НАТО склопио споразум са терористичком организацијом на Косову и Метохији и то већ назива споразумом који обавезује.

Значи, судбина би била истоветна и да је потписано у Рамбујеу, али, у време кад је био Рамбујеу расположење грађана Србије и Савезне Републике Југославије било је против потписивања и било

ћемо можда у годинама које долазе, ја се надам само у месецима, схватити колико смо изгубили тиме што смо допустили да нам отму Косово и Метохију.

Друштвена својина упропастила земљу

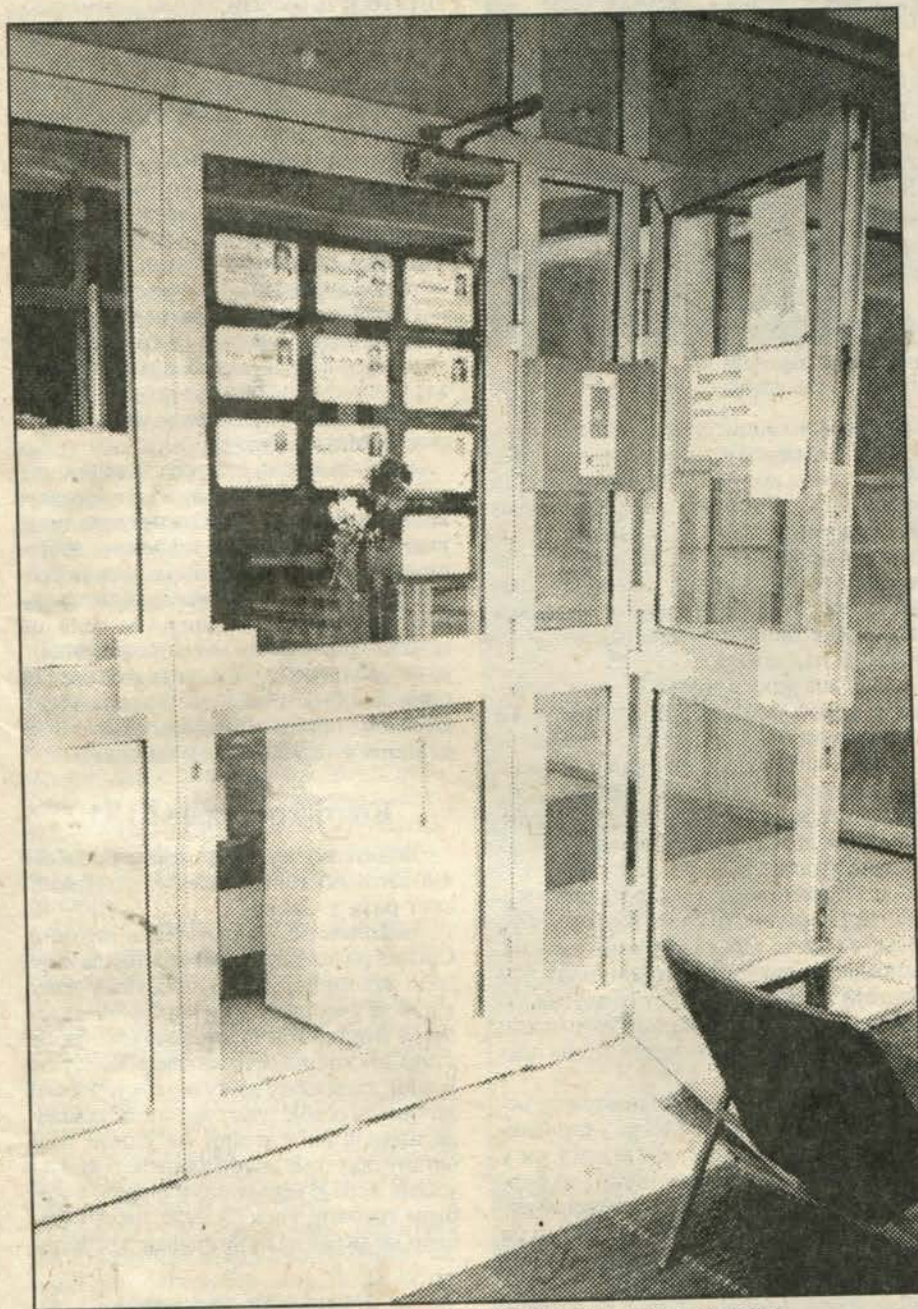
Водитељ: Колеге из редакције ми јављају да се велики број грађана јавља ради питања. Како је до краја емисије остало још 20-так минута, нажалост, нисмо у могућности више да примамо питања, а покушаћемо да одговоримо на сва приспела питања. Пензионерка из Бајине Баште пита - зашто су пропале многе фирме у Србији још пре рата, многи радници остали су без посла и без плата. Шта је Српска радикална странка урадила за време проведено у Скупштини и у Влади?

Николић: Ја сам делимично одговорио на питања шта смо урадили. Урадили смо онолико колико смо могли, обезбедили смо пристојну стабилност у земљи са изворима које је земља имала, иза себе имамо једну жетву и сетву које нису донеле никакву девалвацију и инфлацију и већ сада имамо обезбеђено финансирање жетве и откупа свих тржних вишкова пшенице. Имамо обезбеђену скоро у потпуности јесењу сетву, обезбедили смо Србији преко потребан политички мир и стабилност који су јој били неопходни да би могла да брани Косово и Метохију до границе до које је већина у Скупштини хтела да се то брани.

Многе фабрике, неке фабрике, или велики број фабрика, назовите то како год хоћете, нису радиле ни пре агресије на Савезну Републику Југославију, неке нису радиле десет година пре тога, али то су остаци из времена изградње после 1945. године када су изграђени гиганти, па су само дограђивани, из времена индустријализације, када је сеоско становништво масовно повучено у градове.

Сад је сасвим јасно да у свету могу да опстану мале фирме које лако мењају производни програм, које се врло брзо аклиматизују на захтеве тржишта. Очигледно је да ми имамо тешке, статичне фирме са пет, десет, 20, 30 хиљада радника које не могу да мењају производни програм тако лако. Други су богатији, други технолошки иду даље од нас, не желе да са нама деле технологију, желе да код нас сместе нуклеарни отпад, желе од нас да узму сировине, а да нам испоруче телевизор, шпорете, фрижидере које направе од тога и то је једна ситуација у којој се нађе свака мала држава и мали народ.

Наравно, инсистирање на друштвеној својини је упропастило ову земљу. Треба што пре извршити приватизацију, ни сада није касно. Наравно, закаснили смо много, али треба приватизовати све оно зашта је било ко заинтересован у свету. Не треба му поклањати, али све има своју цену, све има купца и све је боље него да дозволимо да пропалне или да га наше домаће лопурде купују у бесцење.

Читуље на улазу у зграду РТС у Београду: прихватањем "споразума" опростили смо НАТО-у све оно што је урадио у Србији

наших богомоља и каже да ће се обезбедити симболично присуство на појединим важнијим граничним прелазима.

Дакле, није ваљао "споразум" из Рамбујеа, тамо је био предвиђен и референдум за отцепљење. Овде не пише да ће бити оцењена, али каже се да ће бити поштован "споразум" из Рамбујеа и ако тако нешто уопште не постоји. Да би нешто било споразум морају да га потпишу сви они који у томе учествују. Ми нисмо потписали, споразум не постоји,

је за одбрану наше земље. Знали смо колики је непријатељ, знали смо да је технички надмоћнији, али нисмо могли да дамо земљу. То је као кад би једном домаћину упала у кућу двојица или тројица који су много јачи од њега и кад би хтели да пљачкају кућу, да силују по кући, да ли би он скочио да се туче или би рекао трпите, јачи су од мене, нека раде шта хоће.

Нема тог Србина који не би скочио да брани оно што му је најдраже, а нама су Косово и Метохија најдражи и тек

Нејасан став СПО-а: они једног дана кажу да су спремни на све начине да освоје власт, а другог дана да никада неће изаћи на улице

Часно и поносно у Владу и из ње

Српска радикална странка је часно и поносно ушла у Владу и часно и поносно поднела и оставке на места у Влади. Иза нас неће остати ни један траг који би упућивао на то да није требало да будемо у Влади или да смо боравак у Влади провели супротно свом програму, својим опредељењима. И на разговорима које водимо сада, у вези конституисања нових влада, непрекидно инсистирамо на томе да ћемо од сада бити партнери, зато што велики циљ, и јединство које смо имали у вези одбране Косова и Метохије тренутно не постоји. Ми сад обављамо посао, али у нама нема оног елана, воље, жара. Наравно, ми не запостављамо ниједну обавезу, све их обављамо на време, али то је све сада другачије него пре 15, 20 или пре месец дана. Све то сада стоји испод једног великог знака питања - да ли треба ићи даље заједно или не, и ако се већ иде, како ћемо то заједно да урадимо.

Сада се у односе у држави мешају и они којима ту није место. У целом свету држава се води тако што политичке странке или појединци изађу на изборе и ко освоји највише гласова влада или, ако му то није довољно, прави коалиције да би стекао највећи број гласова и да би могао да влада. У целом свету одвојена је црква од државе, само се код нас појединци мешају у туђ посао, а не дозвољавају да се неко меша у њихов. Читам, иако ме то не погађа и не тангира, да је Свети архијерејски синод написао писмо или јавности или Слободану Милошевићу у коме од њега тражи да поднесе оставку.

Ко хоће власт, нека иде на изборе

Данас чујем и да независни синдикат пензионера тражи од Слободана Милошевића да поднесе оставку. Истовремено

и Американци траже да поднесе оставку, и тиме сви они само повећавају број бирача који ће поново гласати за њега. Никада нисам чуо да Слободан Милошевић тражи од Српске православне цркве да промени патријарха, да промени неког владика, да негде постави свештеника, а они траже да он поднесе оставку. Мешају се у нешто што није њихова надлежност.

Ако већ многи мисле да могу да мењају власт, нека иду на изборе, нека наша црква изађе на изборе, као Српска православна црква. Пензионери су изашли на изборе, независно удружење, тај синдикат је изашао на изборе и странка пензионера је излазила на изборе, па видите колико је гласова освојила. Само се ствара пометња у народу. Зато инсистирам на томе да свако ради оно што је његов посао. Црква и држава могу изванредно да сарађују, да се допуњују, али постоји капија на којој су се заувек раздвојили. Још француском буржоаском револуцијом одвојена је држава од цркве.

Све до тада верски поглавари су водили државу. Од тада нигде у цивилизованом свету не воде, па не могу ни у Србији. Има заједничког посла на обнову и духовности и морала у нашем народу и етике, има заједничког посла на томе да се припремимо за нови век у коме нас ко зна шта чека, да се одбранимо од утицаја разних секти, од утицаја других вера, да оснажимо српску православну веру, али никако да се нађемо на таквом размеђу, да се увек пита црква ко ће бити на власти.

Америка и Српска православна црква траже исто

А шта ако народ поново гласа за Слободана Милошевића? Хоће ли онда Синод признати да нема упоришта у народу. Хоће ли се онда распустити Синод, па да се бира нови патријарх. Не, од како смо ушли у рат за одбрану Републи-

ке Српске Крајине и Републике Српске и Синод и Сабор Српске православне цркве чинили су грешке, мешали се у политику и увек, на изврстан начин, омогућавали стално једној истој страници да побеђује, једном истом човеку.

Не може нашем човеку сад да буде јасно откуд то да Америка и Српска православна црква траже исто. Како то? Шта их је то саставило? Ако је нешто добро за Америку, није добро за српски народ. Очигледно је да оно што Америка жели, то је да српском народу буде зло и зато кад би било мудрости и разума, Црква се у туђи посао не би мешала.

Ево и Српска академија наука и Удружење књижевника, сви су сада почели да траже оставку председника Савезне Републике Југославије, а да има мудрости, да се сад скупимо на овој несрећи да се поново ујединимо и да кренемо даље, да покушамо да вратимо изгубљено. Не могу да верујем да су се неки помирили са тим да смо то изгубили и да кажу хајде да мењамо овде власт пре избора или без избора, као да ће то вратити Косово и Метохију.

Онај ко мисли да треба да се промени власт, а ту мислим и на Републичку владу, и на Савезну и на председника једног, другог, трећег, тај нека се добро припреми за изборе, нека има добре људе, нека има добар програм, нека тај програм образлаже, крене од села до села као што смо ми ишли, са телевизије на телевизију, са радија на радио и нека задобије поверење народа. Онај ко се није пробао на изборима не сме да се меша у то ко ће бити на власти.

Контрадикторни СПО

Водитељ: Гледалац, није се предетавио пита - постоји ли опасност од грађанског рата у Србији?

Николић: Не, у то сам убеђен, зато што Српска радикална странка никада није дала чак ни најмањи знак да би у томе хтела да учествује. Они који би то желели су минорни и ту ми само није јасан став Српског покрета обнове. Наиме, они једног дана кажу да су спремни на све начине да освоје власт, другог дана кажу да никада неће изаћи на улице. Ако остану при томе да никада неће изаћи на улице, што је нормално и што би у Србији требало увек да буде, онда у Србији не може да буде грађанског рата.

Радикали држе реч

Водитељ: Гледалац Миодраг Марић из Опленца пита - да ли је вођа српских радикала Србима у Крајини обећавао границу Огулин-Карлобаг-Вировитица, да ли је најављивао продавање плавог воза и куће цвећа, да ли је рекао да страна чизма неће ући на Косово поред многих других обећања, и шта је остварено од свега тога?

Николић: Ваш гледалац као да је преспаво велики део живота, па се пробудио када је требало да постави питање и кад треба да пита нешто Војислава Шешеља. Све то што смо ми обећавали

стоји иза нас. Све на шта смо могли да утичемо је остварено, а све оно на шта нисмо могли да утичемо није остварено.

Ако ваш гледалац није српски радикал, а није, ја га питам у којој је политичкој странци? У некој од ових које су гласале за то да предамо Косово и Метохију. Војислав Шешељ није обећао да страна чизма неће доћи на Косово и Метохију. То смо сви хтели да спроведемо и иза тога смо сви стали. Али, обећао је да када прва ступи, да ћемо поднети оставке на чланство у Влади и ми смо оставке поднели.

Ми нисмо могли да спречимо Народну скупштину Републике Србије да прихвати Споразум. Била је у већини. У већини су били они који су били за. Нисмо после тога могли да спречимо Савезну владу, која је иза себе имала одлуку Народне скупштине Србије, да тај Споразум прихвати. Све што смо могли ми смо учинили. Ниједан радикал није одбио позив за војску.

Одазвали смо се масовно на мобилизацију. Помогли толико колико смо могли. А шта је то могла да уради Српска радикална странка? Учествовали смо у Влади која је обезбедила средства за рат, која је пробијала медијску блокаду и обезбеђивала не само да свет има информације него да и Србија има информације.

Знате да су НАТО зликовци срушили све предајнике у Републици Србији. Чак су стигли дотле да и репетиторе уништавају, један по један. А ми смо ипак успевали да скоро целој земљи обезбедимо бар један канал државног програма. Па чак је било и локалних телевизија које нису преносиле дневник државне телевизије, иако смо инсистирали да то раде, а није било никаквих санкција.

Шта је то могао још да уради Војислав Шешељ осим да да обећања, да своја обећања спроведе толико колико је он у моћи. Нажалост, већина у Скупштини Србије, претпостављам да је то већина народних представника, да они знају шта народ мисли, гласала је да Косово и Метохију више не бранимо и ми Косово и Метохију више и не бранимо. Српска радикална странка нема могућности да формира своју војску и да крене да се туче за Косово и Метохију.

Водитељ: Гледалац Живан Лазић пита - шта ће бити са радницима који су за време рата остали без посла? Хоће ли се какав новац за њих обезбедити? Ви сте већ говорили о томе.

Николић: Да, све то остаје као и за време рата. Ни једну од тих уредби нећемо укинути, само ћемо их преточити у законе.

Политичари се мешају у туђ посао

Водитељ: Може ли држава да уђе у траг средствима које су појединци изнели у стране банке и предузећа? То су народне паре, а не тих људи, без обзира на ком су положају или чији су синови, и треба их одузети и ставити у функци-

ју опоравка привреде. Пита Владан Божић.

Николић: Приватним средствима је тешко ући у траг. Она су на приватним рачунима и претпостављам да је то новац онога ко их је изнео, мада на Западу не можете да отворите рачун на име фирме. На западу отварате приватни рачун, тако да многи директори предузећа у Србији, још из времена санкција имају отворене рачуне у страним банкама и то су рачуни њихових фирми, и многи су то за време девалвације изванредно користили, па су, ако само пет дана касније подигну тај новац, уместо

да дигну 50.000 марака да исплате плате, дизали 10.000 марака, намиривали раднике, а остало су стављали себи у џеп. Држава је предузела неке кораке.

Савезна влада је на последњој седници Савезне скупштине овластила Народну банку, дала јој много већа овлашћења него што је имала до сада, и почиње да се заводи ред. Морам да признам - заводи се ред и у тој сфери која је дуго била ван икакве контроле. А то - одакле му новац у иностранству, то је већ посао за истражне органе, полицију и правосудне органе.

Ниједан српски радикал није одбио позив за војску; сахрана народног посланика Драгана Милуновића, који је јуначки пао за отаџбину и српство на Косову и Метохији

Не волим да се политичари мешају у посао који је у надлежности полиције и судства, зато што сам то на својој кожи осетио. Кад год се политика мешала у полицију и судство, ја сам ишао у затвор или сам био прогањан. Зато бих волео да у овој земљи аутономно, у складу са законима и Уставом ове земље, полиција и судство обављају свој посао. Да ниједан политичар на њих нема утицаја. Али, до тога ћемо изгледа тешко доћи.

Стандард испод црте

Водитељ: Друго питање истог гледаоца - с обзиром да је стандард највећег дела становништва испод црте сиромаштва, можете ли шта учинити да нам Електродистрибуција не искључује струју и да се дају разумни рокови за плаћање дугова?

Николић: Убеђен сам да се нико из Дистрибуције неће усудити да искључује струју, сада, после свега овога што смо доживели, али ситуација у Електропривреди је таква да је Електропривреда новац неопходан. Велика су разарања али, и то нисам поменуо на почетку емисије, на сву срећу нису то била разарања на изворима електричне енергије, на централама, него на преносним системима, махом на великим трафоима, и разводним пољима, али и то треба довести у ред.

Очекујемо помоћ и треба да нам стигне помоћ и из Републике Српске а и са Истока, да то што пре доведемо у ред и да дочекамо зиму која би, ако се топлане доведу у исправно стање, могла да прође уз минималне рестрикције.

Значи, у вези дугова јавним предузећима, ту сам и ја подељен као човек. С једне стране, знам да не могу сада да искључе струју ономе ко нема одакле да плати, посебно ако је био три месеца у рату, па ни породица није имала средстава за живот, а с друге стране, знам да нам треба новац да бисмо имали струје. Зато молим оне који имају, да плаћају оно што потроше.

Ипак је то обавеза грађанина према држави и према народу, ако хоћете, да плати оно што потроши, оно што купи, оно што му треба. А, апелујем и на оне који одлучују о томе, да се тешко одлуче да искључују електричну енергију. То је сада једини извор енергије за многе грађане.

Таксе обезбеђују социјална давања

Водитељ: Гледатељка Мирјана Ковачевић пита - како је могуће живети са 500,00 динара и при томе издржавати незапослену децу и унучиће?

Николић: То је скоро немогуће. Скоро немогуће и заиста је за чудо како многи наши грађани преживљавају, али очигледно је да је земља у тешкој ситуацији и да више ништа не може из шешира да се извади. Ми смо ту где јесмо. Ми ћемо дуго тешко живети. И, на то су се већ многи навикли, а неки морају да се

навикну. Нема неког прекомерног трошења у држави.

Не могу да кажем да сам успео да сазнам за било какву аферу, или да сам открио било какав неkontrolисан одлив новца који би могао да се подели народу. Тога у држави нема. Ми смо, сећате се и сами, увели више такси које су за опозицију тада биле непопуларне, а ево остале су на снази, и остаће дуго година на снази, којима смо обезбеђивали нека социјална давања која имамо. Па и то није довољно да обезбедимо једну пензију месечно, али ипак је нешто значило за буџет Републике.

Како се напуни буџет, тако се испразни за плате запослених у здравству, школству, судству, војсци, полицији, пе-

нзионерима дневница солидарности и ког дана је таква одлука донета.

Без одлуке то није могло да се одбија а одлука није од фебруара месеца. Препостављам да је у питању нека грешка

Све странке гласале за одбрану од НАТО-а

Водитељ: Гледалац из Соматунца пита - када ће се са кормила Српске радикалне странке склонити Војислав Шешељ и када ће својим изјавама престати да наноси штету Србији, на пример изјавом да ће пленити немачку имовину да би наплатио ратну штету, што је немогуће, јер немачка имовина нема никакве

Примењена демократија: НАТО зликовци срушили су све ТВ предајнике у Србији и уништили многе репетиторе

нзије, социјална давања, сељачке пензије, материјалне додатке, породилске накнаде. Тешко је, наравно. За многе је чак и 500,00 динара мисаона именица.

Дневнице солидарности од марта

Водитељ: Друго питање исте гледатељке - зашто се пензионерима одузима дневница солидарности од фебруарске пензије када је бомбардовање почело у марту.

Николић: Мени је то питање постављено и у Нишу, пре неколико дана и ја сам ишао за трагом откуда то и како је дошло до тога. Убеђивали су ме да није дневница солидарности од фебруара али да је можда дошло неком грешком до неког обрачуна, или да можда пензионер није правилно прочитао шта се то одбило то јест који је то одбитак. Остаје ми да покушам само да детаљније сазнам у Министарству за рад, борачка и социјална питања и да заиста утврдимо ког дана је почела да се одбија

везе са штетом коју је Србији нанео НАТО.

Николић: Гледалац није у праву ни по једној тачки. Најпре, Војислав Шешељ ће отићи са кормила Српске радикалне странке када то реше српски радикали на конгресу. А гледалац се меша у посао који није његов. Да је члан странке никада не би поставио такво питање. Шта има члан неке друге странке да пита нас када ћемо да мењамо Војислава Шешеља? И ми не питамо чланове других странака када ће мењати свог председника. То ће решити делегати на нашем конгресу тајним гласањем, између више кандидата.

А камо среће да се Савезна влада одлучи да заплени имовину држава НАТО. Није тачно да Немачка имовина нема везе са нападима и са штетом коју је НАТО нанео, зато што је Немачка учествовала у тим нападима, зато што су и Немачки авиони обарани над територијом Савезне Републике Југославије. А од кога ћемо да наплатимо ратну штету ако не наплатимо од оних који су у

нападу учествовали. Нећемо ваљда од Кине или Јапана да наплаћујемо ратну штету, а врло добро знамо чији су авиони учествовали.

Водитељ: Нена из Сјенице пита - хоће ли бити урађени и доступни широј јавности спискови грађана који су погинули на Косову и у Србији у НАТО нападима.

Николић: То сам обећање чуо од председника Савезне Републике Југославије и мислим да председник Савезне Републике Југославије мора да испуни своје обећање. Не зато што мене интересује колико је грађана погинуло, него зато што желим да се помену сви они који су дали живот за нашу земљу.

Водитељ: Јован Петровић пита - чиме се Српска радикална странка руководила када је овај народ гурала у даљи рат са НАТО-ом.

Николић: Није Српска радикална странка гурала народ у рат са НАТО-ом. Народ је свестан тога шта чини и гласао је да сами решавамо своје проблеме. И када смо решавали хоћемо ли одбити "Споразум" из Рамбујеа, 220 посланика је у Скупштини Србије гласало за. То значи да су све политичке странке биле за то да се Косово и Метохија бране од НАТО-а. У томе је учествовала и Српска радикална странка.

Још мало до победе

Водитељ: Гледалац Миливоје Петровић вас пита - шта би било да није овај Споразум потписан, него да смо кренули у фронтални рат против целог света, што је хтела Српска радикална странка.

Николић: Ми смо већ имали фронтални рат против НАТО држава, а то није цео свет, и требало је издржати само још мало да бисмо тај рат и добили. Жеља за даљим бомбардовањем наше земље била је све слабија, како у њиховој јавности тако и код политичара.

То говоре и њихове анализе, ја сам о томе вечерас говорио али ваш гледалац није пажљиво пратио емисију, чак и анализе понашања после потписивања споразума, када се Фишер одао и рекао - хвала богу извукли смо се из овога. То говори да је било на измаку стрпљење јавности и да би многе владе у Западној европи пале да је настављено бомбардовање. Уосталом, само два дана после прекида бомбардовања, у Западној европи одржавани су избори за Европски парламент. Све странке које су на власти у Западној европи изгубиле су те изборе. Изгубиле су их само зато што су бомбардовале Савезну Републику Југославију.

Неки у нашој земљи о рату, о одбрани земље размишљају из стомака. Тако су размишљали и неки на власти а и неки грађани. Неки на власти су можда рекли - ево, бранићемо се до тридесетог моста, до четрдесете фабрике, док пола земље нема струју, док не погине 2.000 војника.

То је требало да нам кажу на почетку. На почетку је требало да знамо хоћемо ли се бранити или нећемо. Хоћемо ли

до краја или нећемо. Шта то значи - до краја. Не могу да нас поразе, могу да бомбардују, могу да руше, али не могу да нас поразе. Зашто смо са одушевљењем ушли у одбрану земље?

Били смо свесни да ће да нас руше, али нађите ми тог човека који чим неко запрети каже - изволите, шта треба. Шта би то значило? Оде цела Војводина. Шта ако Бугарска сад, а увек је то радила, у свим ратовима, због свог учешћа у рату, тражи неке делове територије Савезне Републике Југославије. Шта ако дигну на побуну муслимане у Рашкој области, па ми креномо да угушимо побуну а надлете нас авиони и запрете нам: бомбардоваћемо вас ако не дате Рашку област муслиманима. Где ту има краја?

Косово и Метохија зид за Србију

Обично када се човек повлачи удари негде у зид и ту се брани зато што даљег повлачења нема. Где је сад тај зид који ми можемо да поставимо и кажемо - е, не дамо вам више. Тај зид је био Косово и Метохија.

Ваш гледалац може да жмури пред чињеницама, али зид за целу Србију, за сваког Србина је био Косово и Метохија. И рекли смо - нећемо дати Косово и Метохију. Хајде, многи су описали Крајину, многи Републику Српску, ону трећину која је отишла, па и овај део, кажу - то је преко Дрине, ми нећемо да ратујемо, нећемо да шаљемо војску преко Дрине. Сад нећемо ни на Косово и Метохију. Сад нећемо ни у Нови Пазар. Неко неће ни у Краљево да шаље. Где је онда крај?

Како би опстале државе и народи да се сви тако понашају у својој историји? А, ми још од Немањина нисмо водили освајачке ратове. Једино у време Немањина смо нешто освајали. Иначе, од Косовске битке све ратове водимо на територији Србије. Зар треба и такве ратове да престанемо да водимо? И да кажемо - изволите. Мислим да ваш гледалац није у праву, али понављам, суд за све политичаре и политичке странке су избори. Надам се да ћемо скоро имати изборе, да видимо како је ко од нас прошао, па онај ко победи нека води земљу даље.

Водитељ: Управо у том контексту гледалац Иван Петровић вас пита - шта очекујете од наредних избора.

Николић: Не знам када ће бити ти наредни, обично се реч наредни користи када су избори веома близу, али очекујем да одржимо изборе по Уставу и законима ове земље, и не смем да помислим на то да би неко могао да нам диктира услове за изборе као што диктира на Косову и Метохији. Али, не бавим се много проценама зато што је сада тврдо и жалосно размишљати о томе колико ко има снаге и упоришта у народу, али знам да Српска радикална странка има своје верне и чланове и бираче, и да ту неких великих одступања неће бити.

Резервисти брига Савезне владе

Водитељ: Снежана Ристић пита - како коментаришете то да Министарство за бригу о породици није имало слуха за помоћ женама и деци резервиста.

Николић: То уопште није у надлежности Министарства за бригу о породици, о резервистима брине Савезна влада, о њиховим породицама, о породицама мобилисаних. У ратном стању све ингеренције се мењају. Чак је био овлашћен Милутиновић, по Уставу, да укине Владу, да он изабере неколико министара који ће водити државу.

Министарство за бригу о породици и даље је наставило само да брине о томе када ће се накупити довољно средстава за исплату неког дечијег додатка или неке надокнаде, а сва брига о мобилисаним лицима, о њиховим породицама, прешла је на Савезну владу. Претпостављам да је и Савезна влада радила оно што је могла и да боље није могло.

Сви студенти у једној држави

Водитељ: Гледалац Митровић пита - шта ће бити са студентима који су студирали или учили неку школу у Приштини? Да ли ће се они разместили по факултетима и вишим школама у Србији?

Николић: То је за мене тешко питање зато што ме сви убеђују да ће Универзитет у Приштини радити, да су професори донели одлуку да остану, да ће деца бити мирна и безбедна, под потпуном заштитом. У то нисам убеђен. Школска година ће почети на време, у то сам убеђен. Значи, основне и средње школе 1. септембра, факултети и више школе 1. октобра. До тада има времена али ја мислим да ћемо ми децу морати да пребацимо овде.

Водитељ: Гледалац Петровић Масловић пита - зашто Скупштина Србије ништа не предузима по питању пензија и социјалног осигурања избеглица из Хрватске?

Николић: И то није у надлежности Скупштине Србије. То је у надлежности Савезне владе која има Споразум са Владом Републике Хрватске. Иако смо ми гласали против њега, споразум је изгласан и ту постоји реципроцитет у вези исплата између нас и Хрватске.

Водитељ: Господине Николићу, хвала вам на гостовању у нашој емисији.

Николић: Хвала што сте ме позвали.
Водитељ: Поштовани гледаоци, била је ово емисија "Реч странака", у којој је гостовао потпредседник Републичке владе господин Томислав Николић. Стигао је заиста велики број питања и ја сам настојала да прочитам већину. Наравно, нису читана увредљива питања као и питања која се понављају или је на њих господин Николић већ раније, током разговора, одговорио.

ДЕЛЕГАЦИЈА ПАРЛАМЕНТАРНЕ СКУПШТИНЕ САВЕЗА РУСИЈЕ
И БЕЛОРУСИЈЕ У ПОСЕТИ ПОТПРЕДСЕДНИКУ ВЛАДЕ СРБИЈЕ,
ДР ВОЈИСЛАВУ ШЕШЕЉУ, 30. ЈУЛА 1999. ГОДИНЕ

ПРВИ КОРАЦИ КА РЕАЛИЗАЦИЈИ САВЕЗА

Американци настављају агресију на СР Југославију потпомагањем субверзивних активности. Прва опасност прети од проамеричког режима у Црној Гори, који је кренуо путем сепаратизма. Јавно мњење Русије осудило Черномирдинову мисију у постизању мировног решења за Косово и Метохију. Приоритет сарадње јачање војног присуства Савеза Русије и Белорусије на Балкану. Русија већ издвојила 150 милиона долара из државног буџета за помоћ у обнови ратом разрушене СР Југославије

Др Војислав Шешељ: Драга браћо и пријатељи, драго ми је да се поново срећемо у Београду, у најтежим тренуцима, у најтежој ситуацији у којој се нашао српски народ. Престало је бомбардовање, али се агресија наставила. Можда су ови облици агресије, који се сада одвијају против наше земље, још гори од бомбардовања, јер Американци и њихови западни савезници не одустају од намере да униште српски народ.

Настављају са санкцијама, претњама, притисцима. Јуче су одобрили 100 милиона долара за субверзивне активности против наше земље. Подстичу унутрашње немире, покушавају да искористе лошу социјалну ситуацију, за коју су и сами највећи кривци. На Косову и Мето-

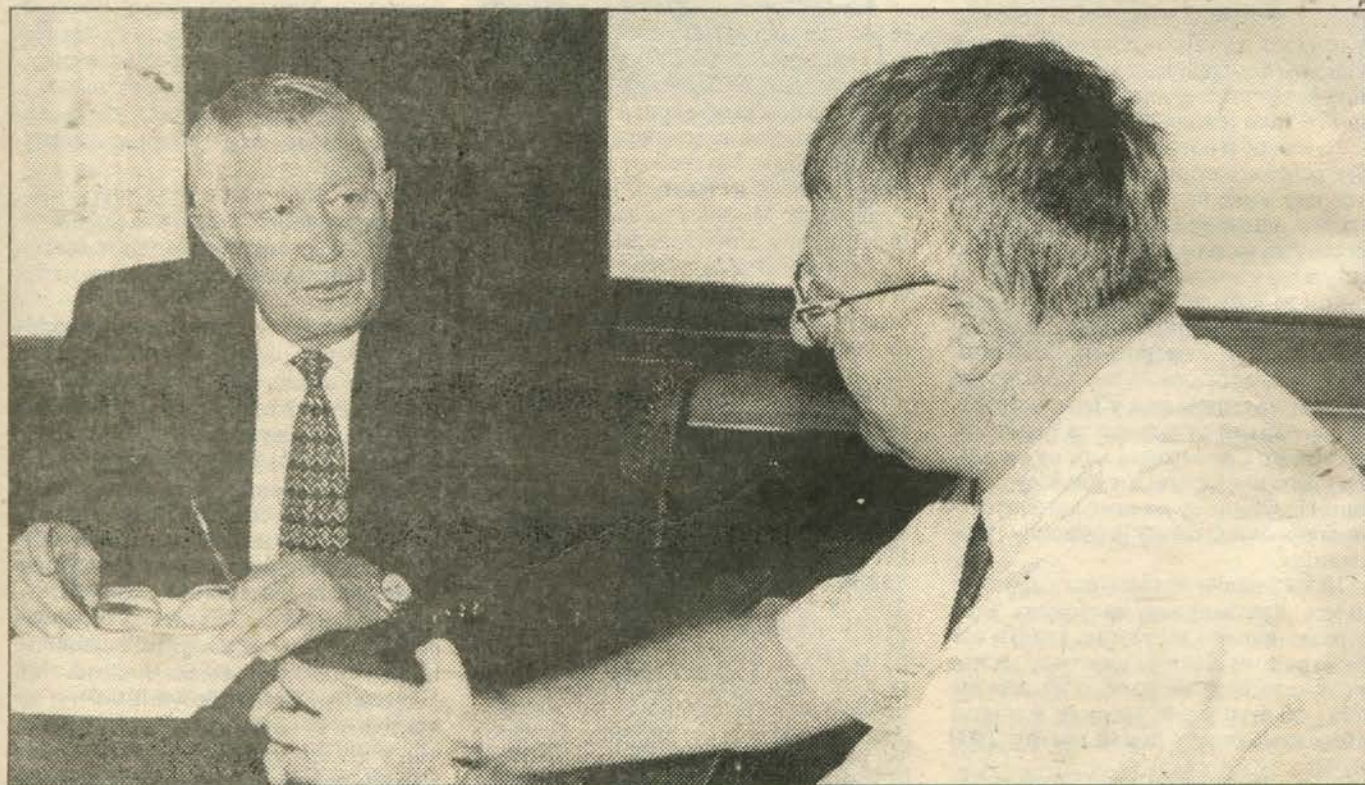
хији се убија српски народ. Убице су под заштитом НАТО-а, а овде у Србији покушавамо да обновимо нешто од онога што је разорено, да решимо неке од кључних социјалних проблема.

Савез – питање опстанка

Наравно, уз велике муке и невоље, и више него икада, ми желимо што пре пуноправно чланство у Савезу са Русијом и Белорусијом, не зато што тражимо некога око чијег ћемо се врата ухватити, не зато што тражимо некога за кога ћемо се прилепити као паразити, него зато што је то наша трајна стратешка оријентација и што је то једина перспектива за наш народ и нашу државу.

Ми имамо у виду и комплементарност наших привреда, и огромно тржиште, и идентичну културу, изузетан степен етничке сродности, итд. Српска радикална странка је раскинула коалицију са Социјалистичком партијом Србије и ЈУЛ-ом, ми смо једина партија која није прихватила улазак НАТО-а на Косово и Метохију. Међутим, између нас и левицарских партија постоји извесна чврста веза. Кључна веза те врсте је што се и једни и други залажемо за Савез са Русијом и Белорусијом.

Ту смо ми, српски радикали, најчвршћи. За нас ту никада није било никаквих дилема, откада смо ступили на политичку сцену, то је наша оријентација, без обзира јесмо ли имали политичке кон-

Борис Степанович Бикињин и др Војислав Шешељ: посета СР Југославији
има за циљ предузимање првих практичних корака у реализацији Савеза са Русијом и Белорусијом

такте са руским и белоруским партнером или нисмо. И онда када смо били најнезадовољнији руском спољном политиком, ми смо на томе инсистирали, а имали смо разлога да будемо незадовољни, посебно у време Козирјева, а и у садашње време.

Највећа опасност прети од сецесије Црне Горе

Ми још не знамо какав ће бити расплет унутрашње политичке кризе у нашој земљи, али смо отворени за разговор по свим питањима и дијалог се пре свега води између Српске радикалне

Српску радикалну странку. Они, дакле, рачунају на варијанту да уз нашу помоћ њихови експоненти дођу на власт у Србији.

Међутим, од тога нема ништа. Нама је власт драга, али су нам част и образ много дражи. Највећу опасност видимо у насртајима Американаца на Црну Гору. У Црној Гори је на власти проамерички режим и он је кренуо путем сепаратизма, а то може изазвати грађански рат у Црној Гори. Црногорци су Срби и главни чувари српске националне свести кроз векове. Разлика између Србијанаца и Црногораца је само разлика у две владајуће династије и ништа више, јер

престане да постоји Савезна Република Југославија, отпада свака гаранција. Ми високо ценимо улогу руске војске на Косову и Метохији. Срби су са великим одушевљењем пропратили улазак руске војске на приштински аеродром. То је била спектакуларна акција, која је изненадила цели свет. Приштински аеродром је главна стратешка тачка на Косову и Метохији.

Балкан – руска интересна зона

Али, ми желимо много више руске, желимо белоруске и украјинске војнике у свим местима Косова и Метохије, где још увек живе Срби. Срби имају поверење искључиво у Русе. Наравно, када кажем Русе, мислим на Русе у ширем смислу, јер у свести нашег народа Руси и Украјинци су практично исто. Сматрамо да је њихово присуство, посебно на Балкану, стратешки веома важно.

Балкан ће Русији сигурно требати, јер Русија не може вечно остати у садашњој ситуацији, не може вечно остати у економској кризи. Она је природом своје величине, бројности народа и геостратешког положаја, предодређена да буде велика сила. Ми, Срби, смо свесни да смо нашим отпором Американима бар успорили амерички насртај на Русију. На крају, ми желимо што пре пуноправно чланство у Савез. Сви надлежни политички фактори су се изјаснили. Остало је још да одлучи извршна власт у Русији.

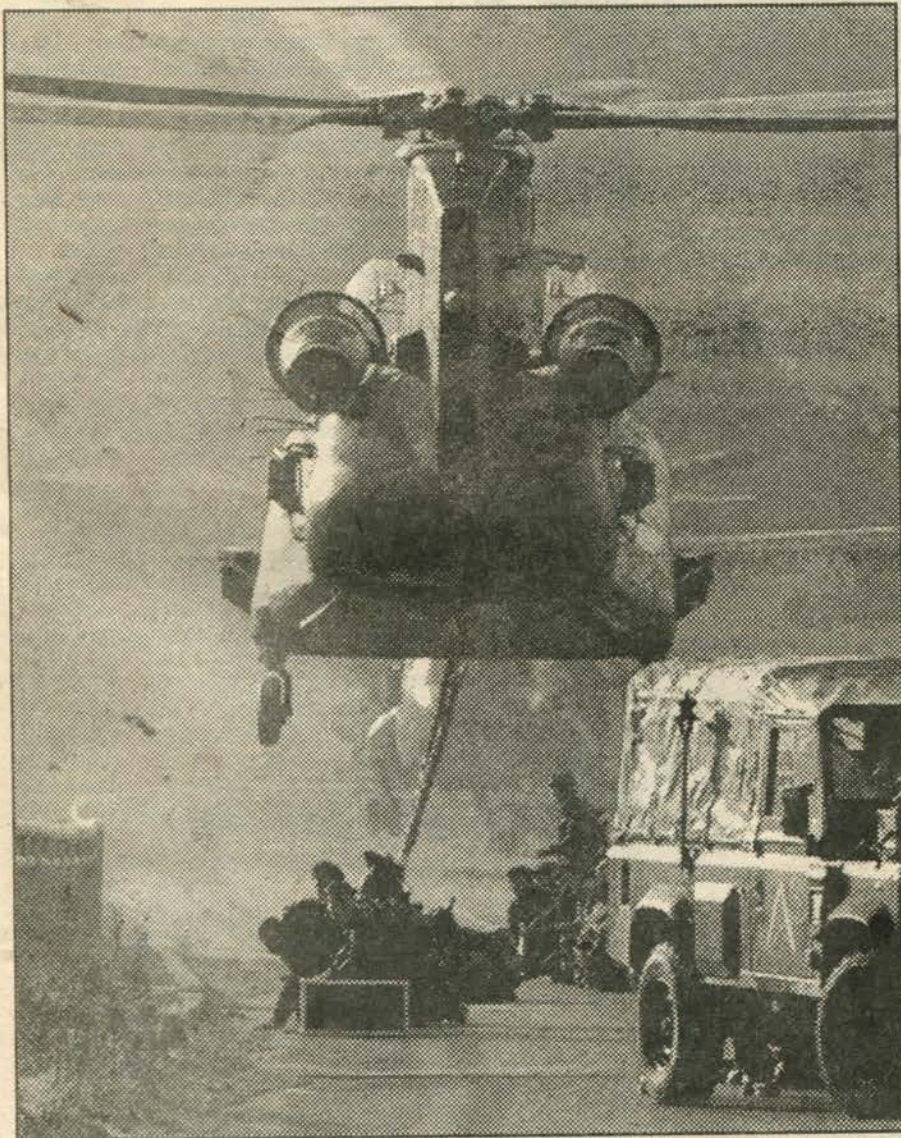
У Савезној Републици Југославији сви меродавни фактори су се изјаснили, у Белорусији сви надлежни државни органи, у Русији је парламент донео одлуку, а председник Владе обећао. Ми памтимо његов говор преддржавном Думом.

Последње припреме за Савез

Борис Степанович Бизинин: Поштовани господине Шешел, радујемо се што сте нашли времена за овај сусрет, иако он није био предвиђен нашим програмом, ја сам сигуран да бисмо се ми ипак сусрели. Ми сматрамо да данас Југославија и Србија преживљавају веома важан тренутак. Ми смо се сусрели са вама и пре рата и за време рата и сада, у трећој етапи.

Значи, формално би се могло рећи да је то после рата, али рат је много лукавији и економски рат и даље траје. Наставља се и физичко истребљење народа. Ми схватамо ситуацију која је настала после усвајања одлуке о увођењу трупа на Косово и Метохију. Ми схватамо да отварање граница према Албанији предодређује много што шта. Ми смо веома задовољни што и у таквој ситуацији, таквим условима, одлука о ступању Југославије у Савез са Русијом и Белорусијом - остаје неизмењена. Ви сте учествовали, заједно са парламентарном делегацијом у раду парламентарне скупштине Савеза Русије и Белорусије.

Ви сте били иницијатор овог предлога и зато је за нас било веома важно да

Срби са одушевљењем поздравили спектакуларну акцију руских трупа на заузимању главне стратешке тачке на Косову и Метохији: приказ са приштинског аеродрома Слатина

странке и левичарских снага. Ми смо свесни нужности коренитих реформи и у економској и у социјалној сфери, али оно што је сигурно, Српска радикална странка неће постати инструмент у рукама Американаца, иако њихови емисари просто облећу око нас, иако су нас амерички експоненти престали да нападају, ни у једној емисији "Гласа Америке", "Слободне Европе" нема напада на

се наш народ на два краја некадашње српске државе почео ослобађати од Турака.

Отцепљење Црне Горе за нас је опасно и по питању Косова и Метохије, јер гаранција Савета безбедности и његове резолуције поводом територијалног интегритета наше земље односи се само на Савезну Републику Југославију. Србија се уопште не помиње. И, ако

Подмазани за промене: Американци су им одобрили 100 милиона долара за субверзивне активности против сопствене земље

у овом разговору утврдимо да је ваш став остао неизмењен.

И зато је један од циљева боравка наше делегације, која се овде налази већ три дана, да утврдимо да је потребно прећи на неке практичне кораке у реализацији. Зато су наши разговори, које смо имали у парламенту са председницима разних политичких партија усмерени на то, на предузимање практичних корака у правцу реализације Савеза са Русијом и Белорусијом.

У току нашег разговора ми смо одредили састав комисије, задатак комисије и рокове у којима она треба да обави те задатке који су пред њом постављени. У суботу ће бити објављен документ са резултатима ових разговора и припремљен за предстојећу конференцију.

Уочи агресије, политичке снаге Југославије, мислим на политичке партије, нашле су храбрости да се уједине, да постану једна стиснута песница, а након престанка бомбардовања политичка ситуација се изменила.

По нашем мишљењу, иако су то незнатне снаге, оне су ипак у стању да у садашњем тренутку утичу на ситуацију, и зна се ко данас предлаже да се укине одлука о ступању у парламентарни савез. Значи, без обзира што су то незнатне снаге, оне врше одређени утицај.

Слажем се са вама да би убрзано решавање овог питања било значајан ослонац значајна подршка нашим народима.

Један од значајних задатака овог савеза у садашњој етапи била би обнова ратом разрушене привреде, и зато бих дао, ако дозволите, реч Владимиру Петровичу Никитину, који је председник Комисије Парламентарне скупштине за буџет и финансије, а уз то је у Државној думи заменик председника Комитета за буџет, банкарство и финансије.

Обнова из државног буџета Русије

Владимир Петровић Никитин: Господине Шешел, ми смо се сусрели за време седнице Парламентарне скупштине, били сте у Јарослављу, и у том смислу ми вас доживљавамо као једног од лидера, једног од иницијатора ове одлуке и као човека који се залаже за енергично спровођење. Ми имамо заједничке пријатеље, Сељезнова, Бабурина, и то што делегације долазе овомо, и ви нас посе-

ћујете, то ствара солидну основу за заједнички рад.

Ако би било речи о стварању заједничке Парламентарне скупштине Савеза Русије и Белорусије и Југославије, то бисмо ми могли спровести у року од две недеље. Али, пред нама је сложен задатак стварања Савеза три државе, у коме значајну улогу играју владе и председници.

Ви сте код нас били на седници Парламентарне скупштине Савеза и видели сте како посланици реагују и на одлуке руског председника и руске владе, али се надамо да ће овај заједнички задатак ујединити све, укључујући и оне у Русији, јер и тамо предстоје избори.

Али, упоредо са припремањем ових докумената, могли бисмо прећи на решавање неких практичних задатака, које би спровеле владе, рецимо, програм економске помоћи Југославији, заједнички пројекти, што би нам омогућило да у буџет следеће године унесемо неке акценте. Премијер Стјепашин је помињао тих 150 милиона долара, које смо ми већ били унели у буџет за 1999. годину. У септембру ће почети припремање буџета за следећу годину и нама би било потребно да имамо и ваш предлог - за шта су потребна средства.

Ту се ради само о буџету Русије, без буџета Савеза Русије и Белорусије. Желели бисмо да чујемо ваше мишљење о конкретним корацима у стварању савеза са Русијом и Белорусијом, будући да сте ви један од иницијатора тог пројекта. Ту се сада управо одвија процес сагледавања докумената, ми морамо сада утемељити одговарајуће механизме, који би нам омогућили да се убудуће брже

Генерал руских мировних снага на Косову и Метохији Шпак: после прихватања плана Черномирдин-Ахтисари, Русија двоструко морално одговорна према Србији

оствари придруживање Југославије. У септембру ће нови текст уговора о Савезу бити готов и зато би било потребно унети у њега и неке нове предлоге.

Вероватно су могући различити механизми сарадње, користећи и владине структуре, наше друштвене организације, које би такође сада могле много тога да ураде. Јер, људи желе да помогну Југославији и то ће нам касније послужити као правна и политичка основа за придруживање.

Најбитније – заједничка одбрана

Др Војислав Шешељ: Ми желимо да учествујемо у свим видовима интеграције и сада, када се буду радили нови документи Савеза Русије и Белорусије, мислим да Југославија не треба да остане по страни. У том смислу све што је прихватљиво Русији и Белорусији, прихватљиво је и нама. Савез сада израста у конфедерацију, а претпостављам да ће у перспективи постати федерација.

Ми смо спремни за све те нивое повезивања и мислим да нема никаквог разлога да у септембру Југославија буде искључена из тог процеса договарања. Што се тиче економског аспекта, ја спадам у оне политичаре који никада неће тражити поклоне и бесповратну помоћ. И, када будемо имали федерацију, мислим да наши економски субјекти треба да послују на принципу чистих рачуна.

Оно што нам је сада конкретно најпотребније, то је поправка електро-енергетских потенцијала. Бојим се да ће зима бити врло тешка, а ти потенцијали су много разорени. Конкретна помоћ је потребна и на изградњи рафинерије.

Ми производимо 700-800 тона домаће нафте, а сад немамо где да је прерадимо. Потребна нам је помоћ на изградњи саобраћајне инфраструктуре. И што је најважније потребно нам је савремено руско наоружање. Ми то не тражимо бесплатно. Остао је дуг Совјетског Савеза од милијарду и по долара. То је дуг искључиво према нашој централној банци, јер је централна банка пре више година исплатила сва предузећа која су извезла робу у Совјетски Савез.

Значи, у томе више не могу да учествују ни Словенци, ни Хрвати, ни било ко други, него искључиво централна банка Савезне Републике Југославије. Ја претпостављам да Русији није потребна додатна производња наоружања, и да би могла из својих складишта да нам испоручи наоружање, да се тај дуг пребије. Мислим да смо ми једина држава на свету која пристаје да јој Русија дуг врати кроз оружје. Ви сте видели колико се наш народ јуначки борио, а борили смо се застарелим системом наоружања и оборили стелт авион.

Замислите сада да смо имали довољно савремених мигова, да смо имали С-300, Американци више никад не би смели да нас нападну. Нама је то оружје и даље потребно. Ми имамо способне официре да њима управљају. Наши вој-

Гест братске солидарности: за помоћ у обнови СР Југославије нови премијер Русије, Сергеј Степашин, већ издвојио значајну суму из државног буџета

ни стручњаци су усавршавали застарело руско наоружање из 50-тих, 60-тих година. И оно је било толико убојито да Американци нису смели да шаљу своје авиона испод 8000 метара. Зато су Американци били оволико непрецизни.

Они су погађали само фиксне циљеве, а уништили су нам свега 13 оклопних возила, 7 правих тенкова и 6 оклопних транспортера. Наравно, Американци су нам уништили 400, 500 тенкова, али то су били тенкови од картона, шпер плоче и лесонита. Нама ургентно треба савремено наоружање. И за тих милијарду и 500 милиона долара мислим да би Русија могла да га испоручи одмах.

Што више савременог наоружања испоручи нашој војсци, то ће Русији требати мање њених војника на Балкану. Значи, њени одбрамбени трошкови ће бити мањи. Ја лично мислим да Русија треба што пре да има трупе, не само на Косову и Метохији, не само у Републици Српској, него и у остатку Србије, у Црној Гори и у Боки Которској. Немојте да Русија закасни. Главни амерички циљ, у погледу преузимања Црне Горе је Бока Которска. То је кључна стратешка тачка на Јадрану.

Наравно, циљ је пресецање Србије и излаз на Јадранско море. Руска флота је потребна у Јадрану. И ја лично сматрам да нама треба здружени одред, југословенске, руске и евентуално белоруске морнарице. Довољан би био један белоруски брод. Мислим да се треба што пре вратити на изградњу наше заједничке флоте на Јадрану и Средоземном мору. И овај наш савез има политички, економски и војни аспект.

Треба се наоружати на време

Борис Степанович Билкин: Господине Шешељ, управо смо дошли до тог питања и хтео бих да дам реч Владимиру Никололајевичу Борошину, који је капе-

тан војног брода и који је члан парламентарне скупштине за безбедност, одбрану и борбу са криминалом и посланик представничког дома националне скупштине Републике Белорусије.

Владимир Николајевич Ворошин: Господине Шешељ, ако је реч о присуству белоруске флоте на Јадрану, то може бити и симболично, што такође не би било лоше. Нажалост, Белорусија нема поморске снаге. У суштини она је поморска држава, јер је 300 година Белорусија давала регруте за ратну морнарицу, али пошто сам ја, немојте мислити да сам нескроман, добар професионалац у питању поморских ствари, сматрам да сте ви у праву када сте предложили стварање заједничке флоте, и зато ћу обавестити о томе своју владу, а господин Владимир Петровић Никитин ће као посланик из приморског краја такође деловати у том правцу.

То није тешко да се оствари, јер бродови који се ту налазе нису оптерећене за обалске структуре. Ви сте приметили да ја не употребљавам крупне речи, да не говорим о нашем религиозном, духовном и културном сродству, то је све што ми добро знамо, то је у нама самима, то припада прошлости.

Ми вас сматрамо, лично ја, правим борцем, чак и за време рата нису сви тако радили. То је повезаност руководства са читавим становништвом. Ми смо тако оцењивали тај ваш гест. У садашњем тренутку су узнемирујуће те несугласице, које су се појавиле међу водећим партијама, које су за време рата биле стишнуте у јединствену песницу.

Можда ја грешим, али раније, док сам боравио овде у кратком временском периоду, ја сам видео председника земље како је миран, уравнотежен и одлучан. Мислим да те несугласице и ови догађаји који се сада одвијају не доприносе нашем уједињавању. Ја изражавам своје лично становиште.

Познајући вас као човека који је такође одлучан, који се ничега не плаши, надам се да ћете ви са својим високим ауторитетом допринети и помоћи да се усагласите. Ми схватамо да је Југославији потребно оружје, ја сам војно лице и то знам. У овим тешким тренуцима рата, желео сам да то оружје буде код вас, али нисам видео могућност да се оно преда.

Значи, питање набавке оружја не треба решавати у критичном моменту, већ благовремено, ви сте потпуно у праву када сте говорили да то питање ваља решавати данас, или сутра, јер већ преко сутра можда неће бити могуће да се то реши.

Ви сте нама рекли да Југославија никада неће молити поклоне и да никада неће бити готован, паразит. Ви знате каква је ситуација сада у Русији и Белорусији, код нас је такође веома сложена ситуација, нарочито сада, када је огромна суша нанела огромну штету усевиња у Белорусији. Биће потребно да наше становништво уложи велике напоре, да би издржало предстојећу зиму.

Није много сјајнија привредна ситуација ни у Русији, али без обзира на то, руководство моје земље спремно је да пружи све врсте помоћи, укључујући и ону о којој смо говорили, наравно, у границама могућег.

Ми желимо да се савез држава што пре оствари. Можете бити сигурни у то, јер када не би било тако, господи Никитин и Ворошнин не би ни долазили до вас, као и ми остали, а ми долазимо сваки пут када је то потребно. Значи, треба у току августа и септембра решити сва та питања.

У септембру Русија и Белорусија потписују договор, значи, не усаглашавају, него га потписују и стварају нову државу! Ви морате томе присуствовати и учествовати у његовом потписивању. У сваком случају моја земља и моје руководство теже промени. Ви познајете председника Лукашенка, његову одлучност, и ми сматрамо да ћемо у септембру одлучно окренути ситуацију у нашу корист.

Потпис у септембру

Др Војислав Шешељ: Ја бих још једном подвукао да су све главне политичке партије изразито заинтересоване за пуноправно чланство у Савез, а то су Српска радикална странка, СПС и ЈУЛ.

Ми, радикали и даље мислимо да није требало прихватити споразум Черномирдин-Ахтисари. Ми и даље сматрамо да се требало борити по сваку цену. Руска дипломатија је извршила притисак да се прихвати тај план. Русија сад треба да прихвати савез, јер је двоструко морално одговорна. Партије које су против Савеза, не представљају озбиљну политичку снагу. Српска радикална странка има 83 посланика у Скупштини Србије, СПС има 86. СПС и ЈУЛ заједно имају 140 посланика. То је 193 посланика, Скупштина има 250 посланика.

Значи, од 250 посланика, само 57 није за то. На савезном нивоу наше три партије, плус партија Момира Булатовића, Социјалистичка народна странка Црне Горе и Српска народна странка Црне Горе, имамо такође апсолутну већину и у једном и у другом дому. На савезном нивоу само Драшковићева и Ђуканићева странка су против Савеза. И то није никаква препрека.

У нашем народу има много незадовољства. Народ је незадовољан ситуацијом на Косову и Метохији и економском кризом и социјалном бедом, али народ ће опет на изборима гласати за патриотске странке. Народ неће гласати за проамеричке странке и не вреде Американцима ови долари. Част српског народа не може да се купи. Да ли ћемо ми сачувати нашу коалицију или не, зависи од исхода наших међупартијских разговора, али изгледи за пуноправно чланство у Савез могу бити одлучујући.

Пуноправно чланство у Савез унело би огроман ентузијазам у цели народ. Наш народ је данас много резигниран. Многи људи мисле да смо дефинитивно изгубили Косово и Метохију. Пуно-

правно чланство у Савез је нова крв у венама наших људи и зато сматрам да никако не би било добро да Русија и Белорусија у септембру потпишу споразум о новој држави, а да Југославија у томе не учествује. Ја мислим да Југославија то мора да потпише у септембру, чак би било изузетно добро да се све то обави у Београду.

Ви сте били са председником Милошевићем. Ја сам убеђен да је његов став исти. Ми се и даље састајемо, ми и даље разговарамо и по питању Савеза ми се увек слажемо. Он је одмах прихватио ту идеју, када је она званично овде постављена и ја мислим, без обзира на идеолошке разлике међу нама, да председник Милошевић искрено верује у ту идеју.

Владимир Николајевич Ворошнин:

Руски војни брод "Маршал Јустинов", претходница здруженог одреда југословенске, руске и белоруске морнарице

Што се тиче плана Черномирдин-Ахтисари мислим да ће господин Владимир Петровић Никитин изнети своје мишљење о томе.

Черномирдин заступао НАТО, а не Русију

Владимир Петровић Никитин: Став Руске Думе у том погледу је нама познат.

Ми смо од почетка били против такве улоге личног изасланика руског председника, и политике коју је спроводио господин Черномирдин. Ми обично сматрамо да је он заправо спроводио став НАТО-а према Југославији, и у суштини, он је обмањивао јавно мњење западних земаља, говорећи да је и Русија

имала исто такав став о решавању конкретних питања.

Сада је потпуно јасно да је руско руководство, а то се не односи на Државну думу, дозволило себи да учини много грешака. Председници владе долазе и одлазе, а народи остају, и управо зато и посланици који изражавају мишљење народа, морају да исправе одређене грешке.

Зато ми се допала ваша идеја о учешћу Русије у догађајима у Југославији. Они би сада помогли да се нађе коначно решење око уласка у тај савез.

Борис Степановић Бизинин: Поштовани господине Шешељ, хвала вам што сте нашли времена и што сте веома отворено и конструктивно поразговарали са нама. Ми исто мислимо и схвата-

ПРОТИВ АМЕРИЧКОГ ХЕГЕМОНИЗМА

Незванични сусрет између др Шешеља и Салиха ал Адемија, отправника послова ирачке амбасаде, није изазвао превелико медијско интересовање, али је зато допринео учвршћивању пријатељских односа, страначком упознавању, као и општем сагледавању неких нових агресивних политичких захуктавања на светској политичкој сцени, у којој увек главну улогу агресивца, врло поносно игра Америка, а остале земље Запада је покорно следе. Салих ал Адеми је показао посебно интересовање за сарадњу са српским радикалима, евентуалне страначке сусрете између политичких партија, Социјалистичке бас партије, којој он припада, и Српске радикалне странке.

Светска политичка сцена се налази под америчком агресивном доминацијом, примера за ову тврдњу је много, али су свакако два примера најсвежија: агресија на Савезну Републику Југославију и Ирак

Сачекавши уваженог госта у кабинету Српске радикалне странке, др Шешељ је још једном нагласио да је највећи залог пријатељства између наших народа управо наш заједнички непријатељ, као што каже стара арапска пословица: "Непријатељ мога пријатеља је и мој непријатељ". Салих ал Адеми се сложио с овом тврдњом, а затим нагласио како Социјалистичка бас партија, којој он припада, зна много о политици коју воде српски радикали и како сматрају да

је национална политика ове странке умногоме допринела стабилизацији политичке ситуације у Србији. Али политика какву воде српски радикали не одговара западним интересима, па зато они преко својих послушника покушавају да изазову промене у националном бићу Срба.

Представљајући рад и деловање Српске радикалне странке, др Шешељ је свог госта упознао са настанком и развојним путем Српске радикалне странке, нагла-

сивши да је Српска радикална странка данас једна од најјачих политичких партија у нашој земљи, и да свакога дана има све више присталица политике коју воде челни људи ове странке.

Такође, говорећи о прошлим републичким и председничким изборима, одржаним 1997. године, др Шешељ је рекао како су тада српски радикали освојили осамдесет три посланичка места у Народној скупштини Републике Србије, што

У кабинету председника Српске радикалне странке, др Војислава Шешеља: америчку "демократију" жестоко су осетиле Савезна Република Југославија и Ирак

је многе упозорило да време Српске радикалне странке тек долази.

Било је речи и о уласку у Владу народног јединства, и о томе како су српски радикали свој улазак у Владу везали за очување Косова и Метохије, те да је излазак из Владе, односно подношење министарских оставки, било нешто сасвим нормално и природно, јер, по мишљењу др Шешеља, Косово и Метохија нису сачувани. Говорећи о данашњим условима и дешавањима на политичкој сцени, председник српских радикала није могао да не примети како се Запад

Политичка ситуација Републике Српске, која је окупирана још пре неколико година, и која је представљала увертиру америчког дивљања и активног учешћа у комадању наше земље, такође није ружичаста и светла. Том приликом, др Шешељ је упознао уваженог госта са чињеницом да је на председничким изборима у Републици Српској, председнички кандидат Српске радикалне странке, др Никола Поплашен, легално изабран за председника Републике Српске, али то се није допало окупатору, који разноврсним триковима и прљавим ма-

вља и да су Земунци, свакако задовољни садашњом локалном влашћу.

Импесионираност политиком српских радикала, као и доследношћу др Шешеља и читаве странке, гост није ни покушавао да сакрије. Такође, није могао да одоли искушењу и да не примети како је др Шешељ невероватно добар познавалац не само националне историје, већ и много, много шире, затим визионарски ген и предвидљивост политичких дешавања су још неке од особина којима је Салих ал Адеми описао др Шешеља.

"Велика Србија", новине Српске радикалне странке, верно преноси политичка дешавања у нашој земљи

и даље, на свој перфидни начин, меша у унутрашњу ситуацију наше земље и како преко својих плаћеника, а наших домаћих издајника покушава да подређује ионако сумњиву стабилност земље.

Политичка превирања

Салих ал Адеми је питао др Шешеља да ли Српска радикална странка постоји и у Црној Гори, и да ли је председник Републике Српске, др Никола Поплашен, такође члан исте политичке партије.

Говорећи о политичкој ситуацији у Црној Гори, др Шешељ је нагласио како Српска радикална странка постоји и у Црној Гори, али како овог тренутка, због некадашњег обрачуна с владајућим режимом, и насилног отимања посланичких места у парламенту Црне Горе, није тако јака и није заступљена у црногорском парламенту. Међутим, ако би дошло до евентуалних превремених избора, ситуација у црногорском парламенту би сигурно била измењена, односно српски радикали би сигурно имали своје посланике.

рифетлупцима покушава да дискредитује и омаловажи председничку функцију.

Међутим, српско национално биће Републике Српске, које је већ искусило самовољу и нехат окупатора и те како је свесно да су српски радикали једини прави избор за очување националног идентитета и спаса српског бића. У парламенту Републике Српске, Српска радикална странка има шеснаест посланика.

Земун – радикалско чудо

Салих ал Адеми је рекао да је имао довољно информација које су говориле о снази и успону Српске радикалне странке, али да је напросто изненађен колико српски радикали, готово из дана у дан, имају све више присталица, и да му је то неизмерно драго, јер је политика коју води др Шешељ врло исправна и поштена. Гост је нагласио и то да зна да су српски радикали на претходним локалним изборима освојили власт у Земуну, и да је Земун, данас, право радикалско чудо, да се свуда нешто гради, попра-

Разговарало се и о Косову и Метохији, односно о трагедији и патњи српског народа изложеног дивљању шиптарских терориста. Значају Косова и Метохији у историји српског народа, као и начину на који су Косово и Метохија данас, готово отети Србима и пропуштено белосветским нарко мафијашима. НАТО агресија на Савезну Републику Југославију, по речима Салиха ал Адемија, представља кршење међународне повеље Уједињених нација, кршење међународног јавног права, али све то ни су неке новости у агресивном и нечовечном, криминалном понашању Америке.

Наиме, Америка се према свима понаша на идентичан, истребљивачки начин, покушавајући с читавим светом да ураде исто што су пре неколико векова урадили са Индијанцима, староседеоцима данашње Америке. Све заблуде о њиховој демократији су одавно откривене, али они не посуштају у лансирању лажи и измишљотина.

Њихови медији су формиран као читаве фабрике лажи и налазе се искључиво у функцији америчке званичне по-

Земун спада у ред модерних градова захваљујући српским радикала

литике. Међутим, по речима Салиха ал Адемија, све угрожене земље, међу којима предњаче Ирак и Савезна Република Југославија, морају што пре да се окрену заједничкој сарадњи и заједничком делању. Такође, истакнуто је да није довољно само причати и разговарати, већ и предузимати конкретне подухвате који ће довести до коначних промена на читавој светској сцени. У том циљу и интересу Салих ал Адеми је предложио др Шешељу што ближе страначку сарадњу и сусрете.

Снажно против заједничког непријатеља

Ирачки народ се, по речима Салиха ал Адемија, бори и страда супротстављајући се НАТО - у и његовој политици, који није ништа друго до освајачка војска Америке. По његовом мишљењу, стратешки циљеви Америке свакодневно доживљавају поразе, и Американци су тога свесни, али праву истину о својим поразима представљају као победе. То се исто догодило и с последњом агресијом изведеном на Савезну Републику Југославију. И, ту су њихови основни стратешки циљеви оманули, али они не одустају...

Многе заједничке невоље које долазе са Запада, по речима госта из Ирака, спојиле су и на неки начин повезале српски и ирачки народ, те стога треба заједничким идејама и снагама тражити начине и могућности којима ће се политичка светска сцена и америчка доминација, што пре променити. Примораност да се супротстављамо америчкој агресији требало би да доведе до још веће солидарности међу угроженим народима.

Затим је Салих ал Адеми предложио да у некој ближој будућности буде гост Ирака, а касније би ирачка делегација дошла у посету Српској радикалној странци. Сигурно је да би размењена политичка искуства допринела и убрзала промене у

борби против заједничког непријатеља, Америке. Гост из Ирака је рекао и то како председник Ирака Садам Хусеин веома поштује и уважава политику коју води Српска радикална странка, да му је политичко деловање др Војислава Шешеља добро познато и да поштује залагања која улажу српски радикали у очувању српских националних интереса, у очувању државе.

Др Шешељ је прихватио позив за сусрет са делегацијом Ирака, али такође, рекао је да би због политичке ситуације у којој се тренутно налази наша земља, било згодније да ирачка делегација прво буде гост Српске радикалне странке, а затим би српски радикали, кад политички услови дозволе, узвратили посету.

Приликом овог сусрета Салих ал Адеми поменуо је и Вавилонски фестивал, као манифестацију на којој се сусрећу партије које, кроз дружење и фолклор, упознају културу и традицију осталих учесника. Иначе, овај фестивал предста-

вља на неки начин сусрете фолклорних група учесника различитих политичких странака, које имају сличне идеје и циљеве, те се током таквих сусрета још лакше и једноставније, непосредније, упознају с другим културама и традицијама. Овај фестивал одржава се у септембру и гост из Ирака нагласио је како се искрено нада да ће и Српска радикална странка имати своје представнике.

Време је неумољиво протичало, наговештавајући да се разговор ближи крају. Прича о искреном пријатељству између ирачког и српског народа, била је занимљива. Погледи и начини борбе против америчког агресивног хегемонизма тек нам предстоје, али никада не треба сумњати и стрепети од будућности, јер равнотежа у природи мора да постоји.

Америчка агресија на Ирак и нашу земљу и даље траје, њихово оружје је убојито и перфидно, али наше истине, традиције и национална свест су из дана у дан све јаче и убојитије оружје против њихових лажи и искривљених медијских слика. Време српске истине долази, време истине свих угрожених, долази.

Након узајамних и искрених речи пријатељства и договора о скором сусрету, др Војислав Шешељ је Салиха ал Адемија провео кроз просторије Српске радикалне странке, показао му како ради и функционише онај страначки део организма који није изложен очима јавности.

Поздрављајући се са домаћинима Српске радикалне странке, др Шешељем и Александром Вучићем, отправник послова ирачке амбасале, нагласио је како се нада да ће се данашња прича, данашњи сусрет и договори, у врло кратком временском периоду претворити, односно преточити у стварност, а заједнички договори бити настављени.

Јасна Олујић

Салих ал Адеми, отправник послова ирачке амбасале, увек радо виђен гост српских радикала

ЧЕРУПАЊЕ ПРЕСТОНИЦЕ У РЕЖИЈИ ДРАШКОВИЋА

Скупштинска већина није дозволила градском одборнику Павлу Јеремићу да образложи разлоге због којих напушта одборничку групу Српског покрета обнове. После искључења, седницу напустили српски радикали. За сат времена, неформална владајућа коалиција СПО - левица, исцрпела 33 тачке дневног реда

Више него драматична, скандалозна осамнаеста седница Скупштине Града Београда, комплетирала је црну серију незаконоња, осиноности и злоупотреба, које су постале синоним двогодишње владавине Српског покрета обнове, потпомогнуте гласовима одборника Социјалистичке партије Србије и Југословенске левице. Цементирана "неформална" коалиција, која је 8. јула испровоцирала још један скупштински циркус под кровом здања на Тргу Николе Пашића број 6, без квора за пуноважно одлучивање, своје сутрађане, занете свакодневном борбом за пуко преживљавање, "усрећила" је низом одлука чије ће последице дуго памтити. Између осталог, регулационим и урбанистичким плановима за поједине градске квартове, политичким одстрелом преосталих идеолошких неистомишљеника међу директорима градских установа, али и одлуком о оснивању новог Јавног предузећа под именом "Агенција за обнову Београда", на чијем челу ће до даљег бити Драган Човић, а председник Привременог управног одбора Веселин Бошковић, иначе директор ЈП "Дирекција за градско грађевинско земљиште и изградњу Београда", са својим чаушима...

Да би се преобимни дневни ред, од чак 33 тачке, исцрпео у планираном року, за само једно поподне, СПО-левичарска коалиција је требало да обезбеди једноумље на тај начин што ће радикалко-демократској мањини доказати своју осведочено "демократску" тиранију већине, кадру да подизањем руку изгласа сваку штету и бесмислицу, па и да је дан - ноћ.

Пауза за паузом

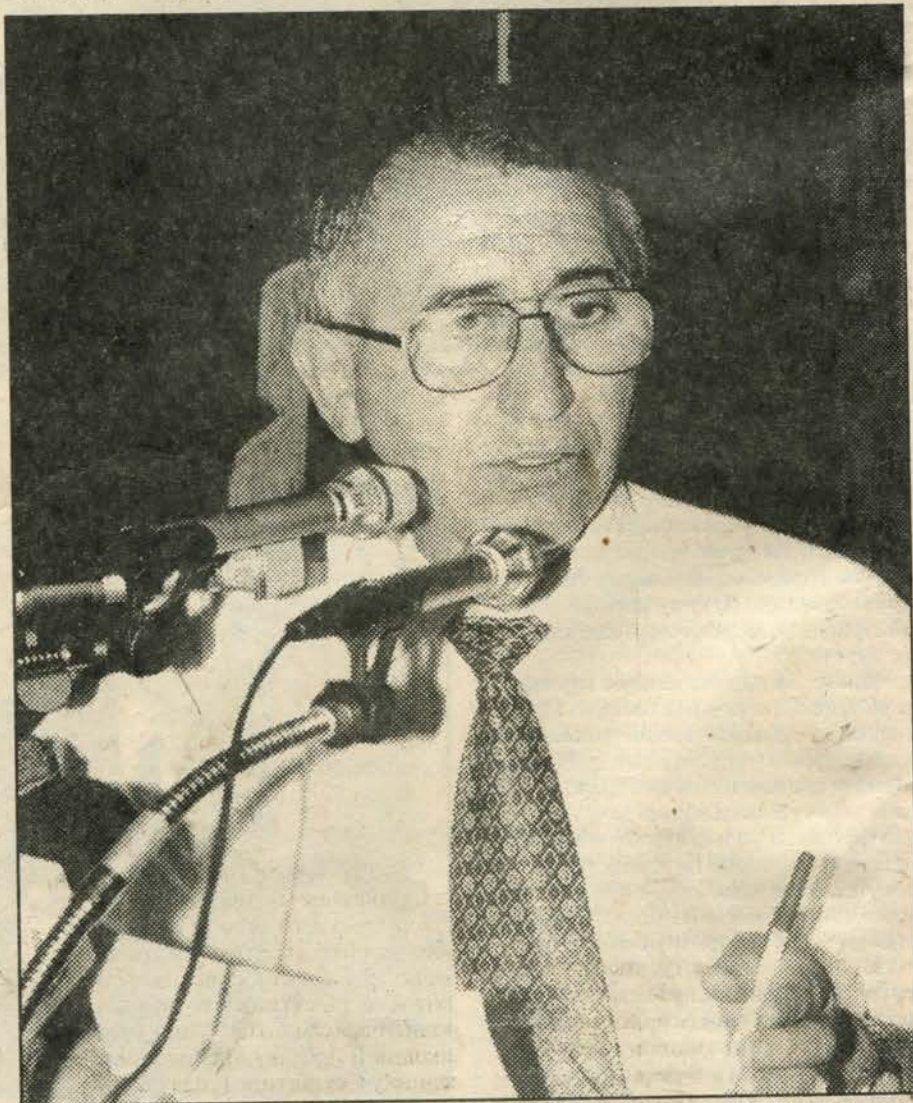
Седница, и иначе заказана за 15 часова, почела је са закашњењем од 45 минута, иако ни највећи оптимиста није могао предвидети начин на који ће гломазан дневни ред бити "савладан" у току истога дана! Међутим, сумњала су врло брзо разоружана хајдучким сценаријом.

Већ код предлога за допуне дневног реда, председавајући Војислав Михајловић, одборнику Павлу Јеремићу није дозволио да образложи своје разлоге за тачку "разно", у оквиру које је требало

да колегама из одборничких клупа саопшти да напушта одборничку групу Српског покрета обнове. На очигледно кршење Пословника указао је Срђа Поповић, одборник Демократске странке. Ни залагање српских радикала да се Јеремићу да реч није уродило плодом, те је притешњени председник Скупштине Града Београда, ваљда да би се кон-

султовао са својим "газдама", прогласио петоминутну паузу.

Михајловић је потом дозволио шефу одборничке групе Демократске странке, Радоју Прици да образложи предлог да се у дневни ред осамнаесте седнице уврсти Декларација, којом би се Скупштина града изјаснила о иницијативи за смену председника Савезне Републике Југославије. На "грешку у корацима"

Павле Јеремић, један од оснивача Српског покрета обнове: уместо речи, црвени картон

поново је реаговао Павле Јеремић, ободрен од радикала и демократа да са говорнице образложи свој предлог. Уследила је петнаестминутна пауза, а у наставку је социјалистима "синуо" контраудар на Декларацију демократа. Предлог да одборници Скупштине гласају за "скидање имунитета" председнику Демократске странке, Зорану Ђинђићу, добио је шансу да нашироко образложи Жарко Шешлија. Реакција демократа била је жестока, те се Шешлијин говор није ни чуо од гласних протеста и лупања о клупе.

И поново је, уз вербалну подршку радикала и демократа, Јеремић бодрен

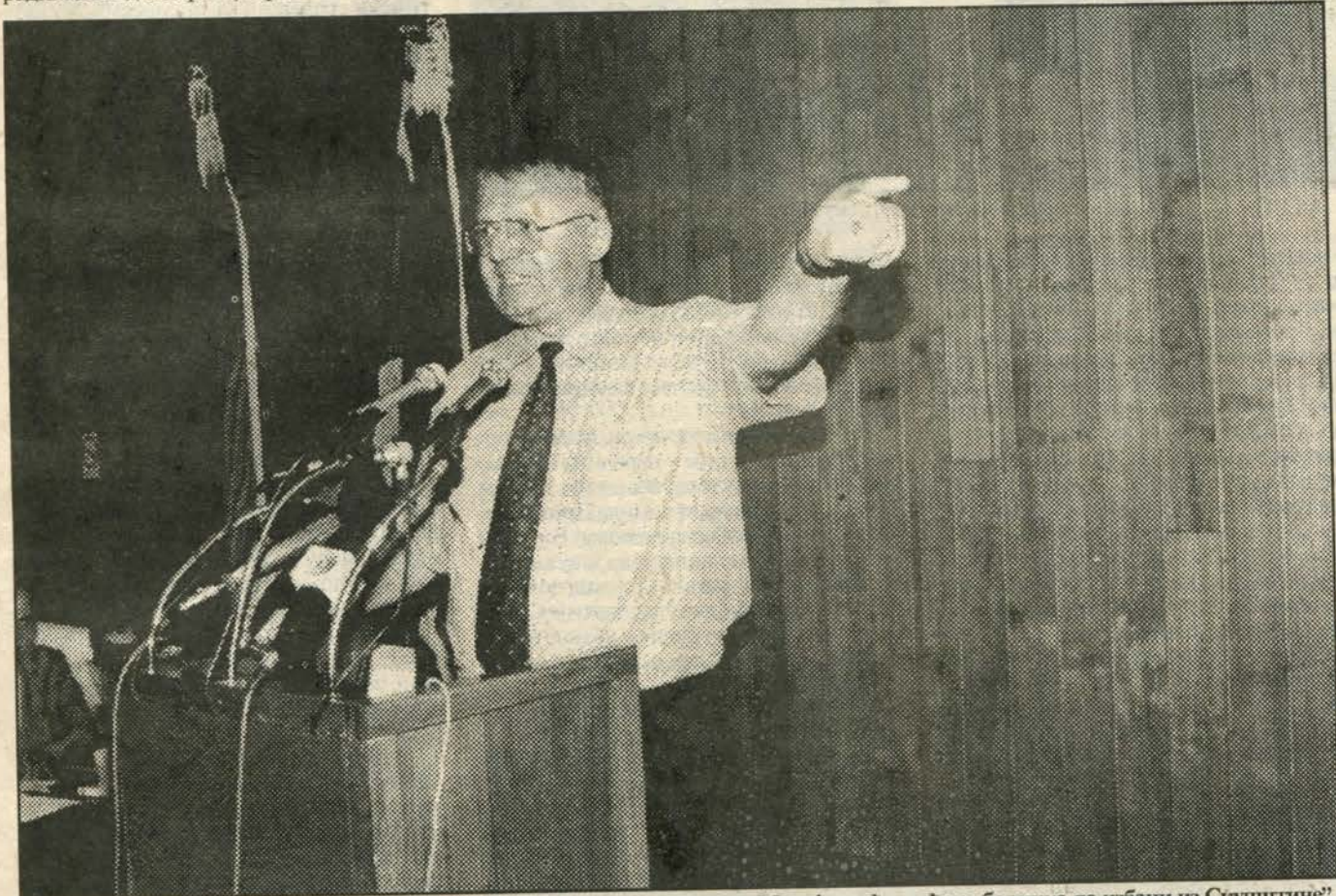
Одборник без права на реч

Како се "демократској" власти Београда, којој у леђа дувају социјалисти, с парламентарном већином коју "заједно" чине, све може, тако је, упркос протестима и уз велику буку, када је Јеремић упознао своје колеге с претњама упућеним њему и члановима његове породице, председник Скупштине града, Војислав Михајловић, ставио на гласање предлог за искључење бунтовног одборника са седнице. Утврђен је кворум, а после изјашњавања, 52 одборника подигло је руке за Јеремићево удаљавање из скупштинске сале, док је 38 било против.

покварено!" Затечени Михајловић наизменично је бледео и црвенео...

Службеници Скупштине града, који су из последњих клупа пратили ток ове необичне, вандалске седнице у режији својих "газда" и послодавца, оправдани гнев председника Српске радикалне странке наградили су дугим и храбрим аплаузом. Др Војислав Шешељ и одборници Српске радикалне странке су напустили ово скандалозно заседање.

Међутим, ни овде непријатностима није био крај. Дејан Радуновић, директор градског Јавног предузећа "Паркинг-плус", који је седео на самом улазу у скупштинску салу, није одолео изазо-

Др Војислав Шешељ: "Ово је разбојништво! Једна битанга попут овог Михајловића, хоће одборника да избаци из Скупштине"

да са говорнице упозна своје колеге са разлозима због којих иступа из одборничке групе Српског покрета обнове, али је уследила нова пауза.

Александар Букумировић је искористио пометњу у новом продужетку да скрене пажњу на покушај подметања чак 10 одлука о регулационим и урбанистичким плановима. Нови покушај Павла Јеремића да у дневни ред с разлогом уврсти тачку дневног реда "разно", опет је осујетио председавајући.

Ни предлог демократа да се на седници расправља о Управном одбору "Студија Б" није добио "зелено светло", те је упорни Јеремић, чим се приближио говорници, "зарадио" опомену председавајућег, после чега је одборницима препоручио да гласају за његово искључење са седнице.

На ово флагрантно кршење демократског и пословничког права одборника, кога су грађани Београда изабрали у Градски парламент, бурно је реаговао др Војислав Шешељ: "Ово је разбојништво! Једна битанга попут овог Михајловића хоће одборника да избаци из Скупштине! И ви, социјалисти, гласате за то! Запамтите, ово ће вас скупо коштати!"

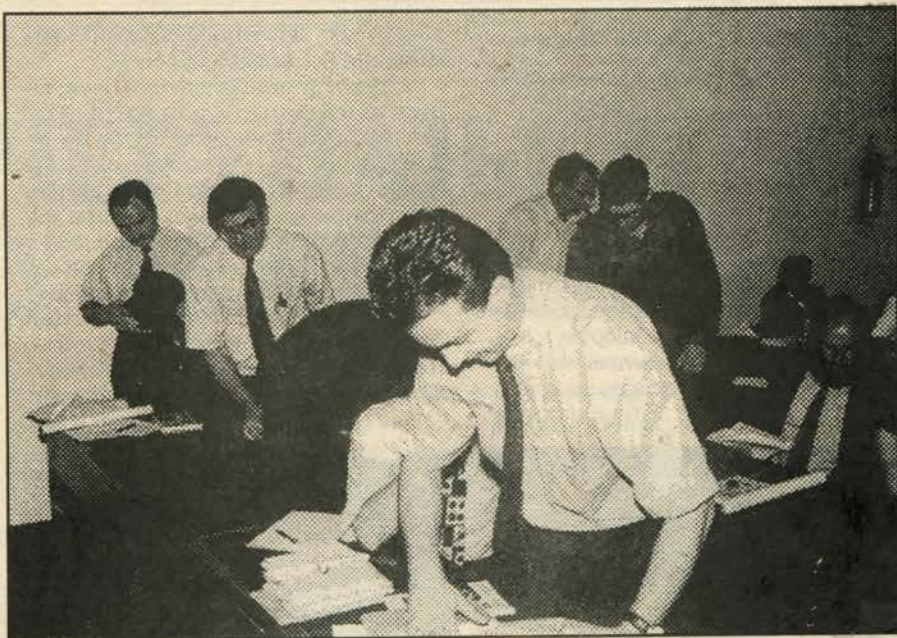
Прво, не може одборник да се избаци из Скупштине и одборник има право да говори оно што хоће да каже, мора да образложи свој предлог - љутито је упозорио председник српских радикала. Затим се директно обратио апартчику политичке (само)воље брачног пара Драшковић, Војиславу Михајловићу, председнику Скупштине града Београда: "А ти, битанго једна, лопове, покварењаче! Ти си битанга једна најобичнија, љубре

ву да лежерно добаци коју српским радикалима у пролазу. На нову провокацију одговорио је Драгомир Павловић, одборник Српске радикалне странке, вративши Радуновићу "мило за драго". У окршај се умешао његов страначки колега Срђан Коларић, тако да је рашчупани диша прописно паркиран...

Агенција за пљачку

Одборници Демократске странке покушали су да предложе смену Управног одбора "Студија Б", што је, добро расположена скупштинска већина, пошто је испровоцирала одлазак српских радикала са седнице, глат одбила. Своје ствари спаковале су и демократе.

Опаску да је дневни ред утврђен без кворума, председавајући хајдучке дружине, Војислав Михајловић, одбацио је

Српски радикали напуштају скупштинску салу

с невиђеним сарказмом, бахатом изјавом да су "одборници ту негде, у ходнику или ресторани", па је сувишно поновно пребројавање. Очигледна мањина у сали једноставно је претрчала дневни ред. Када су социјалисти својим савезницима у Градској скупштини добронамерно препоручили да се озбиљније позабаве барем Информацијом о стању у јавном градском превозу, јер је ситуација алармантна, осциони Михајловић се оглушио о савет и возио по своме. Зашто би се дангубило, зашто да се опозиција пружи прилика да прозива за настали хаос или, не дај Боже, малверзације!? Осули су се и представници "седме силе", свесни уредничких инструкција о томе шта може да стане у извештаје. Без сведока, у интимној атмосфери међусобног разумевања, Горан Алексић је чак поручио формалним носиоцима власти у Београду да барем "дају предлог за генералног директора Градског саобраћајног предузећа, јер су сви рокови за његов избор давно прошли". Кога год да предложите, ми ћемо вас подржати, само се договорите и за једну од наредних седница дајте име и презиме кандидата - отворено им је поручио Алексић.

У оваквој парламентарној атмосфери на београдски начин, на мала врата провучена је и одлука о оснивању најмлађег градског Јавног предузећа "Агенција за обнову Београда". Драган Човић је испред предлагача, Извршног одбора Скупштине града Београда, образложио неопходност формирања нове фирме преком санацијом 3.000 разрушених објеката током агресије НАТО на престоницу Југославије.

"Агенција" из Палмотићевог 30, како је препоручено одборницима Скупштине града у обимном материјалу за осамнаесту седницу, достављеном, као и увек, у минут до дванаест, према науку Градске владе, стартује с пола милиона динара из сталне буџетске резерве Града.

Амбициозан списак делатности из делокруга рада предузећа с непопулар-

ним и извиканим именом - "за обнову", финансираће се из буџета и на основу "посебних одлука Скупштине града Београда", хуманитарне помоћи, донација и прилога (богом дане за злоупотребе сваке врсте!), и - "других, законом дозвољених извора"!

И, како коначно дело краси, послове првог човека Агенције у наредних 90 дана, до избора директора, обављаће Драган Човић, док је за председника Привременог управног одбора именован Веселин Бошковић. Сваки коментар је сувишан.

Вредни одборници Српског покрета обнове, Социјалистичке партије Србије и Југословенске левнице за нешто више од сат времена савладали су 33 градска ребуса и испунили план за 8. јули.

Београђани су у извештајима медија углавном доживели блиски сусрет са фалсификованом стварношћу. Екипа информативног програма "Студија Б" се, као и увек, посебно истакла провидном монтажом догађаја, у коју би тешко поверовали и малолетници. За опструкцију под кровом Градске скупштине оптужен је, наравно, непријатељ број један ове разбојничке политичке опције, лидер српских раљдикала, др Војислав Шешел. С образложењем које никако не пије воду, јер Београђани сала већ добро знају с ким имају посла. Ни хронолошки ни чињенично, увод у коме се председник Српске радикалне странке обрушује на председавајућег осамнаесте седнице Скупштине града Београда, ван сваког контекста, и најстрашенији конзумент "градске ТВ Бастиље" неће узети "здрово за готово". На несрећу медијских послушника брачног пара Драшковић, много је преживелих сведока, који нешто значе у оним срединама које су их бирале. Добронамерни актери осамнаесте скупштинске циркусијаде спрали су са себе одговорност пред потомством непристајањем на саучесништво у великој обмани, коју ће житељи Крунићевог "престоног града" дуго памтити на сопственој кожи.

Вето на реч

Својим колегама, одборницима Скупштине града Београда, скупштинским извештајима, Павле Јеремић је пре почетка осамнаесте седнице доставио допис у коме се каже:

"Поштоване колеге одборници, у данима када је наш престони град био честа мета НАТО бомбардовања и када је рушење мостова, зграда, путева и других објеката била наша тужна свакодневница, као Београђанин, одборник Скупштине града, био сам сведок, такође готово свакодневног рушилачког вандализма, који су паралелно чиниле општинска грађевинска инспекција Чукарице, део чукарничке власти (чланови СПО-а) и одређени број функционера града. Наиме, почев од 14. маја ове године, па све до дана данашњег, по изричитом наређењу брачног пара Драшковић, незаконито, примитивно и непримерно тренутку, спроводи се терор над првим суседима овог брачног пара, а који станују у својим кућама у улици Београдског батаљона 109, 111 и 113.

Напали су почели 14. маја у раним јутарњим сатима, после ноћи најжешћег бомбардовања, када су општински и градски вандала, предвођени градским секретаром за имовинско - правне односе, Горданом Лукић, и чланом општинске владе Чукарице, Зораном Премовићем, уз асистенцију тридесетак оперативаца и обезбеђења Вука Драшковића, с бројном механизацијом (булдожер, камион са ацетиленским боцама, паук, службени аутомобил) силеџијски насрнули на поменуте поседе, у намери да поруше њихове ограде.

Власници нападнутих кућа иначе имају уредну документацију за адаптирање ограда, према пројекту мериторне институције "Енергопројект" из Београда.

Вандалска акција је трајала све до 16:30 часова, а полиција Чукарице долазила је неколико пута и после увида у документацију и стања на терену стала на страну Београђана који су нападнути, односно одбила је да асистира намераваном рушењу. Уместо да поступи по налогу полиције и разиђу се, вандала су до краја дана успели да поруше ограду куће у броју 113, јер власник није био присутан, нити је био обавиштен о планираној акцији.

Од тога дана 14 пута су предузимани слични напади, најчешће у време трајања ваздушне опасности, а како вандалама ништа није свето, нападали су приватне поседе и нерадним данима, у ноћним и раним јутарњим сатима, па чак и на сам Спасовдан, славу Београда, и на Видовдан, какве ли ироније, славу Српског покрета обнове!

Поштоване колеге, дужан сам да вас обавестим, мада је и штампа коначно почела о томе да пише, да се при овим нападима запањујуће неодговорно троше велика друштвена средства, механизација, аутомобили и гориво, којим и те како оскудевају, у овим ратним и поратним условима све виталне градске

службе. Када сам у својој ливници прошле године завршио споменик Николи Пашићу, од Скупштине града нисам могао да добијем одговарајућу дизалицу, како би се он пребацио од Врчина до своје локације. Нећете веровати, али та дизалица је чак ангажована за рушење десет метара дуге, обичне шипкасте ограде, а приликом једног напада више од 30 часова је била паркирана на плацу испред поменутих кућа!

Колико је само горива и аетилена потрошено ради задовољења хира госпође Данице Драшковић, ко плаћа те силне службе обезбеђења које се свакодневно ангажују за нападе на куће Београђана и њихове породице! Зар да плаћамо општинске и градске функционере који су више времена за ових месец дана провели испред поменутих кућа, него на својим радним местима!?

Срамота је за Београд да председник Општинске владе Чукарице, Гордана Паулић, директор "Паркинг сервиса", Дејан Радуновић, градски секретар Гордана Лукић и други функционери Општине, Града и Штаба цивилне заштите, у ратно време по неколико сати дневно подстрекавају вандализам, са једином жељом да се додворе свом налогодавцу, који најчешће стоји иза завесе и контролише ситуацију. Срамота је и за чланове Демократске странке из чукаричке власти, који признају да ове незаконите поступке чине чланови Српског покрета обнове, а не супростављају им се.

Креатор овог вандализма дрзнуо се чак да 1. јуна пошаље четворочлану екипу обучену у маскарне војне униформе, наоружану аутоматским пушкама, да заплаше домаћине и остваре циљ. Нажалост налогодавца, присутни Београђани одбранили су поседе и случај пријавили Војној полицији Прве армије, која је, ужаснута таквом компромитацијом војске, започела истрагу у циљу идентификације и кажњавања извршилаца.

Поред непрестаних претњи рушењем, брачни пар Драшковић, често шаље своје обезбеђење и телохранитеље да прете и физички се обрачунавају са комшијама и радницима који раде на њиховим кућама. Физичким насртајима и претњама уништењем породица забрањује се било какав рад радницима док је господин Драшковић у својој кући. Може се радити једино кад он није ту. Забрањен је рад суботом и недељом, јер тада господин Драшковић одмара.

Поштоване колеге, замислите један град или државу која би радила према Драшковићевом програму, углавном од 11:00 до 17:00 часова. Поштовани Београђани, хоћемо ли дозволити да нам о кућном реду и дневном распореду одлучују они који имају мало градских навика, они који морају да схвате да се у овоме граду све мора подредити његовим житељима, а не једном човеку, једној породици, односно, групи послушника око те породице?

Да споменем још један детаљ о саможивости овог брачног пара, пре двадесетак дана у сепном делу улице Бео-

градског батаљона, са само осам приватних кућа, постављени су саобраћајни знаци за забрану паркирања и заустављања. Претпоставља се и због чега - да би једино право паркирања и заустављања било дозвољено возном парку породице и њеног обезбеђења. Иначе, акцијом постављања знакова лично је руководио директор "Паркинг сервиса", Дејан Радуновић, наоружан, у униформи Цивилне заштите, коме је то највероватније био најважнији задатак те суботе, у предвечерје и у време ваздушне опасности.

Са свим детаљима ових дешавања упознати су полиција и Војска Југославије. Захваљујући њима спречени су крупнији инциденти, а Београђани који више од месец дана чувају своје куће и запостављају посао и друге обавезе, и даље гаје наду да ће уз њихову помоћ и сопствену храброст сачувати своје поседе и вратити породични мир у своје домове.

Поштоване колеге, као приватник и рођени Београђанин, саматрам да је приватно власништво неповредива светиња. Као одборник сам се трудио и трудићу се да приватну имовину, посед и породицу штитим у свакој прилици. Веровао сам да припадам странци која се управо бори за Србију, породице, приватни посед, приватну својину и правну државу.

Већ две године ова моја вера је на тешком искушењу. Догађај који сам описао и лично доживео као флагрантан пример силеџијског напада на грађанина, његову породицу и његову имовину, уверио ме је да моје место не може бити у странци која се бави таквим стварима и која их из дана у дан у престоном граду подстиче. Молим господина Војислава Михајловића да сав материјал и информације везане за рад Скупштине убудуће доставља на моје лично име, а не кроз одборничку групу Српског пок-

рета обнове, јер ја од данас више нисам члан ове странке.

Београд,
29. 6. 1999. год.

Одборник
Павле Јеремић

Црвени картон за првоборца

Један од оснивача Српског покрета обнове, успешни привредник, вишегодишњи председник Савета за привреду при Градском одбору странке, познат по изванредном дару да око себе окупи финансијере политичких илеја Вука Драшковића, Павле Јеремић, доживео је од својих страначких колега у Скупштини града да му не дозволе да јавно изнесе своју муку, огорчење и неслагање са вандалском праксом градских функционера, али и да "лек" за хутање буде недостојан свих оних година које је посветио преданом страначком раду - искључење са седнице.

Како сазнајемо, Јеремић није усамљен у свом отрежњењу за спас Београда. На истој, осамнаестој седници Скупштине града Београда, одлуку да иступи из одборничке групе Српског покрета обнове донела је и Љиљана Николић, стоматолог из Младеновца, чиме је отворен пут за све незадовољнике из владајуће странке, који ће ускоро оформити нову одборничку групу у Градском парламенту - "Србија Заједно". Расплет двогодишњег расула, којим је резултирала владавина Српског покрета обнове, подржана већином гласова социјалиста и јуловаца, очигледно је на савести изабраника народа, који не желе да и даље буду саучесници ове несвакидашње обмане.

Колико су владари Београда из сенке, брачни пар Драшковић, у стану далеко да оду у свом властохлепљу и среброљубљу, имао је, на жалост, прилике да се увери и потписник ових редова. У скупштинском холу, браћа Јеремић, Слободан и Павле, сваки час су одговара-

Одборничка група СПС-ЈУЛ-СПО:
Београђани треба да поверују да ће овакви обновити престоницу!

(Зло)дело Даниних послужника: ограда куће у Улици београдског батаљона број 113, која је порушена 14 маја 1999. године

ли на позиве упућене мобилним телефоном.

"Изволите, јавите се, представите се као супруга Павла Јеремића, да само чујете шта ми поручују" - скупштинском извештачу пружио је свој апарат одборник Јеремић.

"Где је Павле?" - јавио се глас са друге стране.

"У сали, на седници. А ко га тражи?"

"Поручите му да ће га стићи Црна рука" - одговорио је безимени саговорник и прекинуо везу.

Странка - Драшковића прђија

Јеремић тврди да је први пут био једноставно саблазнут механизмом власти какву спроводи странка у којој је од оснивања, на оној седници Скупштине града Београда на којој је смењена Биљана Кајганић, тадашњи секретар Скупштине. Искусни привредник није ни сањао да ће исти сценарио осетити на сопственој кожи, да ће му бити ускраћена прилика да укаже на своје разочарање и јадно тлачење грађана без заштите.

Међутим, биће да се његова одлука да напусти Српски покрет обнове, странку од које је, како каже очекивао да изнедри промене и трасира пут Србије у будућност, дуго крчкала.

"Ја у овој странци нисам имао никаквог интереса, осим вере да учествујем у нечему што ће мојим потомцима обезбедити бољи живот и светлију будућност. Много сам давао странци и био један од њених главних финансијера. Број мени сличних никада није био занемарљив, једноставно нисмо гледали колико дајемо, покривали смо све потребе, како смо веровали, наше странке. А чије, у ствари, видимо данас.

Када смо почетком деведесетих разговарали са Даном Драшковић о осни-

вању некаквог бизнис клуба, који би окупио све наше симпатизере привреднике, госпоња је тада, са данашњим градоначелником, Војиславом Михајловићем од нас затражила овлашћење да располаже средствима уплаћеним на рачун Клуба. На то, наравно, нисмо пристали. Да ли нам је икада опроштено, не знам.

Међутим, када смо, пуно времена касније, окупили пословну елиту, неких 300 власника приватних предузећа, Вук Драшковић је од свих тражио да за рачун Српског покрета обнове издвоје по 3.000 динара, немалу суму на гомили. Прави бизнисмени немају неки интерес да, посебно у опозиционој странци политички профитирају, већ мислим да су на то пристали у знак подршке једној идеји за коју су веровали да ће отворити неке нове хоризонте.

Па, ипак је било нелогично да баш нико од тих донатора не буде укључен у органе странке. Сви ови људи ускоро су схватили да су преварени, да су на својим плећима изнели победу на локалним изборима, али да се та власт одметнула од свега онога што је својевремено прокламовала као свој програм, што је обећавала наивним бирачима.

Годишњица 9. марта 1996. не би могла да буде уприличена, а били смо тада у коалицији "Заједно", да браћа Јеремић нису кеширала 17 хиљада марака за озвучење. И поред свега тога, када је требало конституисати власт, на површину су избили неки сасвим нови, Вукови и Данини људи, а не они који су се доказали као страначки активисти или функционери.

Мени није ни било до тога, јер имам фирму са традицијом дугом 73 године, али доживео сам да један Спасоје Крунић, који се однекуд појавио 1993. и није ни виђан на страначким састанцима, преко ноћи постане председник Градског одбора Српског покрета обнове, а убрзо и председник Београдске владе!

Тај исти Вуков и Данин кадровик, после моје одлуке да напустим странку, већ је писмено обавестио све општине у којима је СПО на власти, да са "Јеремићима прекину сваку пословну сарадњу"! Са нама, којима су отворена сва европска и светска тржишта.

Није Спасоје Крунић једини бисер кадровске политике брачног пара Драшковић, и то јавност добро зна. Ниједна власт не узгаја непотизам као власт Српског покрета обнове. Узмите пример Драгана Човића - он је незаменљив, нема где га нема. Он је, месец дана пре избора напустио ЈУЛ и нашао се на листи Српског покрета обнове! Али, он је Данин зет!

Биљану Кајганић, која није била ни члан странке, али је хтела да поштује своју професију, коју је лично Дана поставила на ту функцију, заменила је Снежана Миљанић, сестра близнакиња Ирене Миљанић, градског секретара за спорт и омладину.

Примери на који начин и са којим људима су конституисане општинске власти, у којима је одборничку већину освојио Српски покрет обнове, су још естрашнији. Ову врућу аферу са Вуковим и Даниним комшијама управо је проузроковао један неспособни апартчик, председник Општинске владе Чукарице, Гордана Пуалић, која, иако правник по струци, крши закон, доноси решења о рушењу, за чије извршење нема чак ни асистенцију полиције. "У строју" су сви послушници, Дејан Радуновић, Љиљана Лукић, доказују се својим "таздама", кршећи све професионалне кодексе" - јада се сада већ бивши члан одборничке групе Српског покрета обнове у Скупштини града Београда, Павле Јеремић.

Непожељне комшије

На Петровдан, 12. јула, у рано јутро, петнаести пут за два месеца откако се чукаричка општинска власт, по налогу својих шефова, острвила на станаре кућа у улици Београдског батаљона број 109, 111 и 113, екипа "Паркинг сервиса", као претходница оперативе за рушење, паркирала се у непосредној близини Вукових и Даниних комшија.

Породица Милошевић, у броју 109, тачно преко пута виде Драшковића, ни тога дана није отишла на посао, организујући одбрану од вандала, "уз малу помоћ пријатеља". Милошевићи су уз своју бетоноку ограду, коју су претходно увукли у двориште да би обезбедили несметан пролаз возилима, паркирали аутомобиле, како би спречили прилаз булдожерима.

"Ево, видите, не може да прође празник, а да га ми на овај начин не прослављамо" - дочекала нас је домаћица из броја 109, Гордана Милошевић. "Не идемо на посао, него чекамо. Сваки детаљ нам је познат. Видели сте већ екипу "Паркинг сервиса", после стижу остали. Једну ноћ сам спавала у ауту, како бих препречила пролаз машинама и добила, на времену да позовем полицију. Поли-

ција је на нашој страни, али екипе за рушење су неумољиве. У одсуству нашег комшије из броја 113, обавиле су већи део посла и порушиле му лепо уређену ограду. Видите на шта то сад личи" - показује госпођа Милошевић.

На питање чиме су се замерили, зашто и коме сметају ограде, Гордана каже: "Сметамо онима преко пута, Дани и Вуку, вероватно треба да нас измуче и иселе не би ли овде доселили своју родбину. А ми морамо све да отрпимо. Док сам мела степениште, напао ме је лично Звонко Осмајић што "узнемиравам председника". Мог супруга, који је дотрчао да ми помогне, ударио је више пута у стомак, о чему има и лекарско уверење. Наша деца не могу да спавају онда када се у кући узнемиримо, јер нам је стигло обавештење о заказаном рушењу. Али, што би Драшковићи за то хајали?"

"Свакога дана у исто време изводи пса у шетњу" - примећују комшије.

Вук није ни поглед скренуо на окупљене, као да се ништа не дешава. Комшије му добацују, траже заштиту, питају зашто дозвољава ово малтретирање. Без одговора. Уместо њега, на ред и мир опомиње телохранитељ, који 24 часа чува дом Драшковића.

Присуство новинара, вероватно, није остало непримећено, те је, како закључују несрећни суседи брачног пара Драшковић, акција стопирана, пошто време одмиче, а ништа се не догађа.

Вук се, исто онако како је и отишао, враћа из шетње. Без речи, без одговора.

"Покушао сам да му приђем, да га питам, да му било шта кажем, али он уопште не реагује, само уђе у ауто и одвезе се" - прича Павле Јеремић, који је и тог дана стигао на "поприште" у улици Београдског батаљона. Само је једном,

виђеног, остаје само чемер од "владарског пара".

Касније се, међутим, испоставља да Драшковићи имају разлога за "пик" на своје комшије из броја 109. Наиме, у ту кућу се недавно, у јесен 1998. године, доселио Драган Милошевић са својом породицом, одавно бивши председник Градског одбора Српског покрета обнове, генерални секретар политичке организације "Србија Заједно". Није лако имати, баш преко пута, увек будног сведока дешавања у вили Драшковића.

"Ја се осећам погођеним као Београђанин, не као политички неистомисљеник Драшковића, јер не могу да нађем прави разлог за страдање својих првих комшија" - одговара на ове дилеме Драган Милошевић.

Председник на муци

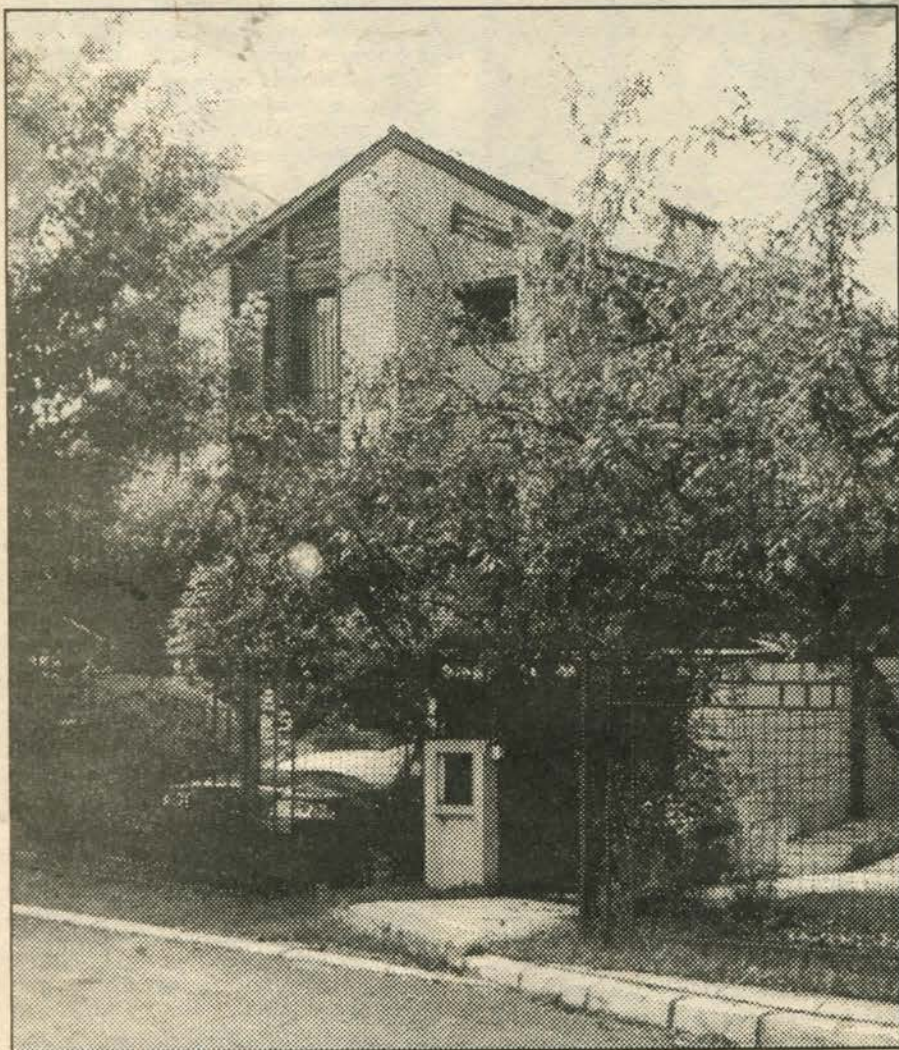
О дешавањима у елитном кварту Кошутњака, у улици Београдског батаљона, писмено је председника Скупштине општине Чукарица, Зорана Алдимића, 17. маја обавестила Гордана Милошевић.

Ових дана, два месеца касније, поводом случаја Драшковићевих комшија, прозвани демократа са Чукарице, давао је противречне изјаве, између осталог, и да није ни упознат са проблемом. Допис Гордана Милошевић насловљен на првог човека Чукаричке општине и уредно прослеђен преко писарнице корпус је деликти да чак ни Алдимић не сме да се замери СПО -вској олигархији. Тако ће он, ваљда затечен, у једном тренутку изјавити да је у случају рушења ограда у Београдског батаљона 109, 111 и 113 "све урађено по закону", у другом да "није упознат" и тек у трећем "то би срушило власт Српског покрета обнове у општини Чукарица".

"Батина, ипак, има два краја", каже народна мудрост. Одборници опозиције у Скупштини општине Чукарица спремају се на прозивку председника, оптужујући га као најодговорнијег за "нерационално трошење буџетских средстава". У условима ратног стања екипе за рушење стављене су у погон чак 16 пута, што практично значи да је прекршена и уредба о обустављању свих сличних "дејстава" док траје агресија, а како су израчунали, за само шест излазака Општина Чукарица је Грађевинском предузећу "Стари Град" платила цех од 70.000 динара. Колико тек грађане ове комуне кошта хир госпође Драшковић, кад су на овом послу ангажоване екипе фирми "Сигурност" са Врачара, "Партизански пут", "Паркинг сервис"? Према најгрубљој рачуници, најмање 200 хиљада.

Шта би тек било да су те, за наше услове силне паре, уложене у изградњу, јер, ако где, на Чукарици има шта да се ради на побољшању услова живота!? А за уређење корита речице Париповац, која и при најмањим падавинама, поплави локалне путеве и угрози саобраћај, далеко мања сума је увек била проблем - констатује у својим закључцима чукаричка опозиција.

Жана Живаљевић

Вила Драшковића у Улици београдског батаљона број 117: Драшковићи би хтели функционере и родбину у комшилуку

А шта, наводно, хоће? Да ограду коју смо уредили, и више него прописно, вратимо у ово стање" - Гордана Милошевић показује на своје прве комшије, код којих се о зараслу живицу успут чешу возила...

У неко доба, на капији преко пута појавио се и сам председник српског покрета обнове, Вук Драшковић.

улазећи у кола, промрмљао: "Павле, Павле" - "то Дана није могла да чује".

И момци из паука се стиде задатка на који су послати, али немају куд. Ове честите људе су већ упознали и са њима коментаришу несвакидашњу опсаду. Кад смо проценили да је опасност прошла, они су већ повучени, напустили утао на коме редовно дежурају. После свега

ГЕНСЕК УМЕСТО ГАУЛАЈТЕРА

Попуна упражњених места светских и међународних организација осведоченим србомрсцима. Народ Републике Српске памтиће по злу мандат Карлоса Вестендорпа. Волфганг Петрич - наследник који обећава "демократску интеграцију"

Ових дана светске организације и међународни форуми преокупрани су значајним послом. По истеку углавном двогодишњих мандата, на дневни ред изборних скупштина под тачком један разматране су кандидатуре нових међународних представника у Уједињеним нацијама, Европској унији, Међународној заједници, као и водећем војном савезу Западне алијансе.

Балкан, Босна, Косово и Метохија, као кризна жаришта протеклих година, послужила су за главни полигон дипломатског надметања што најразвијених европских сила, с једне, и водеће државе, креатора нове мапе наше планете - Сједињених Америчких Држава, с друге стране. Челна места администрација светских, европских и међународних цивилних и војних организација попуњена су, према заслугама у остваривању "мировног процеса", "нових интеграција" и свих оних операција предузетих у циљу утеривања у тор послушних према пројекту такозваног Новог светског поретка.

У последњој расподели аванзовали су Британци, један Аустријанац, Финци, а унапређен је и нама добро знан Американац, Ричард Холбрук. Џорџ Робертсон, војни министар Велике Британије је крунисао је најдисциплинованије и најрадикалније послушништво дипломатске и војне номенклатуре ове европске државе политици Сједињених Америчких Држава према Старом континенту, избором за генералног секретара НАТО, уместо Шпанаца Хавијера Солане, коме је истекао двогодишњи мандат. Робертсон "који обећава", прогуран је на ову важну функцију у војном савезу Западне алијансе на предлог британског премијера Тонија Блера с препоруком "стратега револуционара". Ова етикета је довољан гарант да ће НАТО остати на политичкој линији светског "газде", са новим секретаром који ће без сумње, ако затреба, бити још суровији и оперативнији од свог претходника Солане.

Исти критеријум важио је и у избору наследника високог представника Међународне заједнице за Босну, аустријског дипломате Волфганга Петрича, активног у време мировних преговора између српске и шиптарске стране у Рамбујеу и учесника недавног сарајевског Пакта о стабилности југоисточне Европе.

Почело је са изборима: Вестендорпову мисију је у Републици Српској осудио на пропаст сам народ

За "заслуге" у мировној мисији на Косову и Метохији, Финска и министар иностраних послова ове државе, Марти Ахтисари, почашћени су местом председавајућег Европске уније у наредне две године.

Специјални изасланик председника Клинтона за Балкан "изхолбруковао" је тешком муком, и после 14 месеци полемике вођених у Америчком сенату, место новог амбасадора Сједињених Америчких Држава при Уједињеним нацијама. Судећи према новом распореду снага, без икакве параноје, Балкан је и даље у жижи европске и светске јавности, а Србима се ништа добро не пише.

Високи представник за сваку употребу

Почетком августа за високог представника Уједињених нација за Босну, уместо Карлоса Вестендорпа, коме је истекао двогодишњи мандат, именован је некадашњи аустријски министар спољних послова, специјални изасланик Европске уније за Косово и Метохију и

амбасадор Аустрије у Југославији, Волфганг Петрич.

Шпанац Карлос Вестендорп, који је у својој мисији у Босни 1997. године наследио шведског дипломату Карла Билта, био је по процени Организације уједињених нација најподеснија личност за радикални заокрет у "босанском лонцу". Хладни, објективни интелектуалац Билт разочарао је своје налогодавце коректним држањем слова и духа свеже потписаног Дејтонског споразума, чиме је заслужио и најнеподобнији епитет, да воли Србе. Истек мандата дипломате, на кога су Срби имали најмање примедби, дочекан је у седишту Уједињених нација у Њујорку са огромним олакшањем.

Проралила је спрега моћи и утицаја. Карлос Вестендорп, безлични шпански дипломата нашао се "у бубњу" са својим далеко познатијим земљаком, Фелипом Гонзалесом, и "челичном леђу", Маргарет Тачер и "извучен", како зли језици веле, највише захваљујући добрим препорукама тада новоизабраног генералног секретара НАТО, Хавијера Солане. "Човек за сваку употребу" у току наредне две године службовања у Босни, за разлику од свог претходника Билта, у потпуности је испунио очекивања и оправдао гаранције "интимуса" из шпанског клана.

Ипак бирао народ

Према одредбама Дејтонског споразума приоритетно је било организовати "демократске" изборе у Босни, под покровитељством Организације за европску безбедност. Светски душебрижници су реално проценили ситуацију у земљи у којој тек што је заћутало оружје. Патриотске опције, иако су медијски биле маргинализоване, имале су сувише јако упориште у народу, а, осим тога, политички мудро су осмислиле изборну коалицију. Донекле пољубану позицију владајуће Српске демократске странке, расколом који је, према западњачким инструкцијама, вештачки произвела председница Републике Српске, Биљана Плавшић, стављајући се отворено у службу окупатора, освежила је Српска радикална странка, пристајањем на учешће у патриотском блоку. Осим тога, примењен је и проверени рецепт са избора одржаних у Срби-

ји - прецизна компјутерска контрола изборних резултата. Српски радикали су били на сваком бирачком месту и у изборним комисијама збрајали гласове. На основу извештаја са биралишта, у свако доба су баратали поузданим информацијама, које су саопштавали јавности из Изборног штаба Српске радикалне странке. Покровитељи из ОЕБС - а су вероватно били изненађени и затечени оваквом организацијом и, у крајњем, се нису усудили на крупнија мешетарења.

скандала у режији Карлоса Вестендорпа.

У току вечери, председниковом високом госту и председнику Српске радикалне странке, др Војиславу Шешељу уручено је писмо којим га високи представник ниске међународне организације проглашава за персону нон грата у Републици Српској! Да не би помрачио славу, председник српских радикала је умирио и присутне и народ који се усталао због самоволне одлуке шпанског гаулајтера у српској земљи,

Инаугурација у Банским дворима: високог госта председника Републике Српске, лидера Српске радикалне странке, др Војислава Шешеља, Карлос Вестендорп изазивачки прогласио "непожељним"

Превентива се показала делотворном: изборни резултати, и поред бројних осујећења из кухиње високог представника, као што су скидања кандидата српских радикала са изборних листа из измишљених разлога, забране промоција и наступа на медијима у јек предизборне кампање, протеривање политичара из Србије, макар били и председници страначких централа, нису могли без потреса озбиљније да се фалсифкују.

Честитка победницима септембарских парламентарних и председничких избора у Републици Српској, које је ОЕБС признао, из канцеларије високог представника Карлоса Вестендорпа непристојно је каснила. Како и не би кад је народ бирао, али не западњачке пулене, већ осветљене борбе за слободу и српство. Из истог разлога, отегао се и термин инаугурације легално изабраног председника, др Николе Поплашена.

Др Шешељ - персона нон грата!

Готово два месеца по проглашењу коначних изборних резултата у Републици Српској, почетком новембра, скромно је озваничена инаугурација новог председника, др Николе Поплашена, кога је изабрао народ. Ни ова светковина Срба није могла да прође без срамног

и напустио славу. Ради сигурности, али да ваљда и испровоцира неку нежељену реакцију пратње др Шешеља, Вестендорп је ангажовао СФОР!

Развлашћивање председника уз помоћ квислинга

У антисрпској ујудри, коју је обелоданио врло брзо по ступању на дужност високог представника, Карлос Вестендорп, међутим, није био усамљен. Већ одраније имао је уз себе пету колону, предвођену, на његову огромну жалост, изборним губитницима, Биљаном Плавшић и Милорадом Додиком. Кооперативна бивша председница Републике Српске својски се и благовремено постарала да загорча председниковање свом наследнику. На једном брифингу, несмотрени Вестендорп је чак дозволио себи да се Плавшићки јавно захвали што је дала сагласност да се лансирају рампе Војске Републике Српске ставе под контролу СФОР - а! Заузврат је Контакт група команду над војском изузела из надлежности председника и одлучила да је за војна именовања неопходна сагласност команде СФОР - а и високог представника за Босну! Овако драстично неуставно развлашћивање председника једне државе сигурно нема примера у блиској и даљој прошлости.

Додик је са своје стране одрадио вељеиздају у оквирима својих надлежности неуставном променом Закона о обавештајно - безбедносној служби, која је изгласана скупштинском већином муслиманских и хрватских посланика у претходном сазиву. Републици Српској, председнику и Скупштини, овим срамним издајничким нагодбама, везане су руке у догађајима који ће уследити за мање од годину дана. Док је матица Србија и Савезна Република Југославија трпела агресију Белоруских зликоваца, квислинзи су имали разлога да ликују што је са лансираних рампи и војних аеродрома Републике Српске гађана српска нејач!

Пета колона је показала своје лице и онда када је требало предложити мандатар и изабрати Владу Републике Српске. Међустранички дговори нису поштовани, те се ова процедура отегла девет месеци по конституисању Народне скупштине. Домаћи издајници су све своје снаге упрегли у Вестендорпова кола, саботирајући сваки предлог председника Поплашена. Да је пристао да западњачки фаворит и осветљени криминалац, Милорад Додик, на челу Владе расточи слабашну привреду и систем Републике Српске, Поплашен би, вероватно, себе поштедео силних неприлика. Међутим, он није признавао језик колаборације са огољеним окупаторима српске земље. Свој "грех" је морао да плати.

Скупштина брани председника

Не наводећи разлоге за своју силесилску самоволну одлуку, за коју није добио ни благослов надређених, 5. марта 1999. године, високи представник за Босну, Карлос Вестендорп, потписује смену легално изабраног председника Републике Српске, др Николе Поплашена! Вестендорп се, додуше, позива на кршење Устава, а да не спомиње делове о које се, наводно, Поплашен огрешио, као и на председникову "некооперативност у спровођењу Дејтонског споразума".

Ова одлука је спонтано подигла народ Републике Српске на ноге. "Некооперативни" Поплашен није дозволио да револт прерасте у хаос и насиље. Одржана је ванредна седница Народне скупштине Републике Српске у Бања Луци, 7. марта. Огромном већином злобна и осветничка одлука шпанског гаулајтера Карлоса Вестендорпа стављена је ван снаге, прихватањем Декларације у којој се каже да "Народна скупштина Републике Српске сматра да је одлука високог представника за Босну и Херцеговину о разрешењу председника Републике Српске супротна Уставу Републике Српске, изборним правилима и изборном резултату који је верификовала међународна заједница и због тога је не прихватива".

Настојања Међународне заједнице да Дејтонски споразум заживи у Републици Српској минирана су и фантастичном одлуком главног арбитра Роберта Овена да се брчко изузме из Републике Српске у статусу дистрикта под управом заједничких органа Босне и Херцеговине!

Јудина здравица: окупатор имао логистичку подршку у петој колони

Наследник на Вестендорповом курсу

Већ у првим изјавама са функције високог представника за Босну, Вестендорпов наследник, Волфганг Петрич, наговештава општар старт. Вестендорпову одлуку о смени легално изабраног председника Републике Српске, др Николе Поплашена, коментарише као "решену ствар. Та одлука важи и даље", каже Петрич. Према његовом суду "то ни у ком виду неће резултирати запостављањем Републике Српске".

Како ће ово "обећање, лудом раловање" примити српски народ у Босни, остаје да се види. Очигледно је да је искусни аустријски дипломата словеначког порекла античован да до краја спроведе замисли о интеграцији југоисточне Европе. Колико су грађани Босне спремни на микро интеграцију, сведочи однос три ентитета, тако да се може очекивати само утеривање силом. Најмагловитије покриће за Петричев нови ангажман, мимо очекивања оних који су га именovali на место високог представника међународне заједнице за Босну, је управо "неутрално" држање Аустрије у међународним односима. Међутим, сам Петрич не налази разлоге да дипломатским језиком замагљује циљ свог новог задужења: "Могућности и моћ БиРоа високог представника веома су широке. Тако је предвиђено Дејтонским уговором и овлашћењима међународне заједнице, у мери у којој је то потребно за спровођење слова и духа овог споразума.

Важно је знати да међународна заједница не жели ту да остане бесконачно. Ради се о одређеном периоду за помоћ у обнови једне европске демократске државе која ће моћи самостално да функционише". Јасно је да Петрич наставља стопана свога претходника и на темељу оних одлука, које су важиле за самовољне, али нови човек треба да потврди њихов наводни легитимитет. Интегра-

ција на штету српског ентитета, укључив и арбитражну одлуку о Брчком као дистрику, треба само да се убрза. Што један народ треба да буде таоц лабораторијских идеја, Петрича не брине.

Уосталом, свој манир показао је и у Рамбујеу. Окупацију Савезне Републике Југославије Петрич у то време ка-

да је предлагана, а он активно учествовао у убеђивачком процесу као специјални изасланик Европске уније, тумачи само као "транзит НАТО трупа", преко Мађарске и из других правца.

Петрич оптужује српску делегацију да својој јавности није у правом светлу предочила великодушну и за Србе јако повољну понуду из Рамбујеа, чиме је на извештај начин призвала војну интервенцију.

Модерни генсек Међународне заједнице не воли да губи време и беспотребно, како изјављује, враћа точак историје. Он је на себе примио задатке и у свему је на курсу. За Србе у Босни изгледа тек долазе тешка времена.

Наследник Карлоса Вестендорпа има само речи хвале за свог претходника. Посебно му одаје признање што је "врло успешно држао Босну и Херцеговину изван последњег сукоба" и "његову комбинацију одлучности са размевањем околности би волео да следи".

Срби ће памтити двогодишњи учинак Карлоса Вестендорпа, али, судећи по ономе што доноси наследник високог представника, немају ни једног разлога да се надају олакшању. Окупација је спроведена, следи интеграција, милом и силом, како је већ наговестио нови гаулајгер за Босну, Волфганг Петрич.

Јасна Олуић,
Жана Живаљевић

Сјаши Курта да зајаши Мурта: нови "високи" представник УН за Босну, Волфганг Петрич (први с десна) спреман за корак даље, ако затреба, ту је и омча по правилу за босанске Србе

ВЛАДИКА И ПОЛИТИКА

Однос између цркве и политике има богато историјско наслеђе. Борба "олтара и престола" решена је тако што се црква одвојила од државе и то је у модерном историјском раздобљу нешто што се не доводи у питање. Ипак, политичка права црквених људи нису суспендована, тако да и они, као и сви други грађани, уживају права политичког мишљења и деловања.

Однос цркве и политике у Републици Србији решен је у духу модерне политичке традиције: свештена лица имају политичка права као и сви други грађани. Неки чланови Српске православне цркве основали су политичке партије, те партије су имале у називу изразито верско значење, а други чланови цркве су постали чланови политичких партија. Постоје и они који нису политички организовани, али користе јавност за изношење властитих политичких ставова и оцена.

Политичко деловање владике Артемија

На правно-нормативном нивоу у Републици Србији не постоје препреке да се чује и политички глас људи који припадају цркви. Проблем се, међутим, појављује у пракси коришћења политичких права и квалификација последица свештеничког политичког понашања. Овде ћемо размотрити политичко деловање једног владике Српске православне цркве, владике рашко-призренског Артемија, посебно један тип реакције у политичкој јавности поводом недавног исказа др Војислава Шешелја о политичким изјавама владике о коме је реч.

Овде ће, разуме се, изостати њужан контекст односа Српске православне цркве и државне политике у раздобљу разарања СФРЈ, дакле од 1990. до данас. А тај контекст није неважан. Наша црква је од почетка иностраног и домаћег рушења СФРЈ била несклона владајућој партији. Дистанца ове две институције била је некад већа, некад мања, али никада онаква каква би требало да буде у време дубоких искушења српског народа у која је гурнут вољом великих сила. Очекивао се минимум солидарности у тешком времену, а, пре свега, стављање цркве изнад партијско-политичких подела. Црква би ваљда требало да мири браћу.

Ништа од свега тога. У нетрпеливостима се ишло чак дотле да је Свети синод Српске православне цркве оквалификовао легитимну власт "као власт која није равна окупатору" (Блиц, 3. јануар 1997). Оваква изјава о власти, која је добила мандат од свог народа на изборима, доиста је нечувена по свим аспектима националних интереса. Не би било ничег необичног да се изрази неза-

довољство са таквим резултатима избора, али отићи толико далеко да се власт оцрни горе него окупаторска, то се могло на последњем месту очекивати од цркве.

Овакав суд су те, 1997. године, подржале све владике (један је био против), али како је време одмицало показало се да неке владике наступају и даље најоштрије против легалне и легитимне власти у Србији. У критици Владе наро-

дног јединства посебно се истицао владика рашко-призренски Артемије.

Он се уортачио на политичкој основи са бившим комунистом и социјалистом Момчилом Трајковићем и постао предводник "Српског покрета отпора", организације која нема изборни корен у народу. Њих двојица су се надметала у оштривању српске владе и шефа државе, и то како по Србији, тако и у иностранству. У Америци су излагали свој

Политичар који се крије иза мантије:
владика Рашко-призренски Артемије Радосављевић

програм политичких клевета против оних који су добили мандат од народа да управљају друштвеним и државним пословима. Код оних који су нанели толико зла српском народу у последњих десет година.

Ружење српског народа

У том, благо речено, плувању по српским властима, владика је заборавио да плује по оним Србима који су гласали

тиковао владика као политичку личност, дао је оцену о његовом политичком знању и умећу. Ако је већ ступио на поље политике, владика је морао да очекује да ће наићи на оне који доводе у питање његову компетенцију да се бави политиком. Није напросто могуће да неко делује у политици, а да буде заштићен основном професијом.

Начином на који црква брани владика да је "висока личност Српске православне цркве" ништа не значи у по-

ресе иако су, не треба сумњати, мотивисане искреном бригом за добро српског народа. Ствар је у томе да се грешу у политици и са добрим намерама, и да владика Артемије једноставно не разуме појам и праксу политике. И ту је кључ решена спора кога заправо и нема. Он је надуван од црквене хијерархије и политичких завидљиваца др Војислава Шешеља.

Данас, после противправног НАТО бомбардовања Савезне Републике Ју-

Свака птица своје јату: владика Артемије у друштву Хавијера Солане, Хашима Тачија, Ветона Суроија, Веслија Кларка и Мајкла Цексона

за ову власт. И зар то није крајње забрињавајуће: онај ко се моли за спасење и љубав Божију, ко се моли за народно добро, чини управо супротно. Уместо да мири и помирује, да сукобе проклиње, да храбри и учвршћује у поштењу и вери српски народ, он га на најгори начин омаловажава и вређа.

Све до овога тренутка, политичко деловање владике Артемија може бити третирано као политичко право на мишљење. Проблем се појавио када су политичке изјаве и деловање поменутог владике наишле на критику др Војислава Шешеља. Како је ту критику разумела црква?

Цркви је по принципу хијерархије стало до свог владике, али уз критику др Шешеља што је ставио на тапет владичино политичко решавање косметског проблема. У тој одбрани су само једну ствар заборавили: др Шешељ је кри-

литици, а одаје намеру цркве да заштити свог владика од политичких критика. Та намера се не може остварити. Нико нема привилегије у политичкој утакмици, па ни човек цркве. Настојање да се ауторитет владике поштује у политичком животу једнако као и у цркви, из основа је погрешан и назалан. Политичко умеће тражи дуге студије, знања и праксу, и најгора је она политика која се равна према ауторитету професије а не према политичким способностима оних који су политику изабрали као свој позив. Доиста је неумесно да један владика који се моли Богу хоће да буде раван политичарима од каријере, а још више је неумесно да буде привилегован у политичкој делатности.

Овде смо оставили по страни садржај политичких изјава владике Артемија. Оне су ван сваке сумње дубоко штетне по српске националне и државне инте-

гославије (касније под окриљем Уједињених нација на Косову и Метохији), показале су се оправдане све критичке примедбе на рачун владике рашко-призренског Артемија. Његови острашћени напади на демократски изабрану власт у Србији и на Српску радикалну странку, довели су га у наручје непријатеља Срба и српске државе. Он је пред лицем јавности потписао некакав назови споразум са шиптарским "представником" Хашимом Тачијем, који је званично оптужен за изазивање крвопролића на Космету, посебно за терористичке нападе на органе реда. А косметски Шиптари, са којима је владика (и српски политичар без следбеника) потписао "споразум", јавно траже отимање свете српске земље од Србије.

Владика превидео шиптарске злочине

Овакво политичко деловање владике Артемија је невероватно. Он већ дуже време овде и у иностранству најтежим речима блати српску власт која све чини да задржи Косово и Метохију у оквиру Републике Србије, а смешка се и здрави са оним шиптарским представницима који хоће да ту земљу одвоје из уставноправног поретка! Ко то може да разуме?

Политичке последице оваквог деловања владике Артемија су најозбиљније како по ауторитет цркве, тако и по националне и државне интересе. Најпре се мора приметити да владика компромитује саму Српску православну цркву, јер нико у нашој цркви ни не помишља да се одрекне Косова и Метохије. У очима обичног света политика владике ће се разумети као политика Српске православне цркве. Пре и после потписивања "споразума" са албанским сепаратистима гореле су цркве и манастири на Космету, а подвргнут је терору и наш православни народ (и други народи). Било какво потписивање у таквим околностима је предлажење преко поменутих злочина шиптарских сепаратиста на терену. У политици се нешто потписује када су обе стране сигурне у практични ефекат споразума. Најзад, политичка штета је нанесена и српским националним и државним интересима. Цео терен споразума српске и албанске стране на Космету припремили су инострани политичари који нису објективни и добронамерни према српском народу. Да јесу, они би позвали на разговоре политичаре из Републике Србије са мандатом народа.

Црквени великодостојник владика Артемије уортачио се на политичкој сцени са бившим комунистом и социјалистом Момчилом Трајковићем

Политичари из редова Цркве скривају њену мисију

Случај владике Артемија баша светло и на односе Српске православне цркве према политичком животу у Србији. Право на политички став има свако, па и свештенство цркве и Црква као институција. Међутим, црква би у тим стварима морала да буде далеко опрезнија и пажљивија него што је то била до сада. Људи из Српске православне цркве би морали да знају да се свештенички позив дубоко разликује од политичког. Целокупни живот, мишљење и понашање свештеника је окренут спиритуалном, небеском, библијском учењу, а то значи да њихов живот не усмеравају практични проблеми заједнице.

Политичари се баве свакодневним проблемима живота у држави и односима са другим државама. Из овога следи да је за политички посао потребно знање и искуство које се не стиче у цркви. Та чињеница би била довољна да бар упозори људе из цркве да са више пажње приступе политичким питањима о којима говоре.

Овome треба додати и напомену о улози Српске православне цркве у савременим догађајима који погађају српске националне интересе. Наша црква би највише помогла нашем народу када би се максимално уздржала од текућих партијскополитичких спорова и сукоба. Такви сукоби су природни за политички живот и свака партија заступа један друштвени слој, а све партије у друштву само деле и сукобљавају појединце и групе. Квалитетне политичке партије се труде да тих сукоба буде што мање док неквалитетне својом превртљивошћу и претњама улицом изазивају нестабилност у држави.

Српска православна црква би морала да буде изнад свих политичких подела у народу. Њена права мисија је мирене, благосиљање, очување интереса свих чланова заједнице. Управо због тога она би морала да упозори оне своје припаднике који се појављују као чланови политичких странака да таквим деловањем доприносе раздору, а не повезивању народног бића.

Ако желе да само присуствују политичко-партијским скуповима, онда би требало да то буде општецрквено усвојено. Али, јасно треба ставити до знања јавности да се Српска православна црква не меша у партијскополитичке ствари.

Овакав положај Цркве у друштву није новина, он је већ дуго део савремене цивилизације. Али, на њега треба стално подсећати, јер се дешавају велике политичке штете какву је учинио владика Артемије.

Др Зоран Аврамовић

Владика у пратњи окупатора: КФОР води рачуна о петоколонашу у мантији, док му је до осталих Срба стало као до лањског снега

ПЕТА КОЛОНА ПОКАЗАЛА ЛИЦЕ

Народ затечен издајничким понашањем свога председника. Милов рај за хохштаплере. Издајници на броју; чека се само вођа параде

Време у коме живимо и најтежа искушења која пред српски народ постављају творци планетарног зла. Сједињене Америчке Државе, стављају на пробу нацију заветну постојаност и одређење према великим начелима слободе и правде. Од наше непопустљивости и одлучности да бранимо и одбранимо ова начела зависиће и време, не само које ми живимо, већ како ће нам и у којој држави живети деца, унучад и праунучад.

На овом раскршћу, на којем се одлучује о будућности српске државе сада и задуго после нас, нико нема право да стоји по страни, а камоли крене путем издаје своје отаџбине и свог народа. Српска спремност на отпор и жртве, као и увек до сада, представљали су наду за све слободољубиве и национално свесне грађане света, који Србима намењују исту улогу као ону коју су већ одиграли пре 610 година на Косову пољу, спасавајући европску цивилизацију.

По други пут у историји Срби су принуђени да бране своју свету земљу и национални понос од варвара, само овог пута не од Турака са истока, већ од "томахавак-демократа" са Запада.

Као и у прошлости кроз векове, Србија се ослања на Црну Гору, српску Спарту, расадник храбрих људи за које слобода никад није имала цену.

Чак ни Шумадинци или Херцеговци, Сремци или Личани, Банаћани или Крајишници нису толико истицали српство, као Црногорци.

Уједињењем у заједничку будућност

Од самих почетака наше државности настале су две српске државе – старија Зета и нешто млађа Рашка, које је уједиnio Стефан Немања, родом из Рибнице, данашње Подгорице. Кроз борбу против турског ропства, до извесне слободе дошла је прво Зета, касније названа Црна Гора, док се Србија кроз Први и Други српски устанак ослобађала туђинског јарма.

На Берлинском конгресу, 1878. године, стекле су пуну независност обе српске државе које су желеле да се уједине, али су их у томе спречили интереси великих сила. Међутим, као што је немогуће реку зауставити да тече, тако је

било немогуће спречити уједињење две српске државе које је уследило 26. новембра 1918. године у Подгорици. Велика народна скупштина тога дана усвојила је ову одлуку у којој под тачком 1. пише:

"Српски народ у Црној Гори једне је крви, једнога језика и једних тежњи, једне вјере и обичаја с народом који живи у Србији и другим српским крајевима; заједничка им је славна прошлост, којом се одушевљавају, заједнички идеали,

Мило са флашом: данашњи владар "Светог грма српске славе" како је Црну Гору називао Његош, претворио ју је у царство шверца, оружја и дроге

заједнички народни јунаци, заједничка патња, заједничко све што један народ чини народом...

Тачка 2. – Економски интереси Црне Горе нераздвојно су везани за Србију и остале српске крајеве”.

Косово – тас изборне воље

Нигде се култ Косова све до данашњих дана није више и страсније неговао него у Црној Гори. Да ли је сувишно помињати за многе највећег Србина међу великим Србима и творца ”националног

зверске агресије НАТО-а на Савезну Републику Југославију, погледи свих родољубивих грађана наше земље, као и оних малобројних који се задовољавају лагодном мирнодпоском (ропском) егзистенцијом (стране плаћенике овде изостављам) били су упрти не без разлога ка руководству федералне јединице Црне Горе.

Једноставно зато што за мимикрију више није било места: или ће они кренути путевима својих часних предака, или ће се потврдити наводи Српске радикалне странке о сепаратистичком

ко су га прекрстили земљаци из Бањана, са нескривеним нестриљњем ишчекује америчке маринце на нудистичким плажама Аде Бојане.

Рај за мафију

Није лако бити владар Црне Горе, јер је то превелико бreme и одговорност према онима који су пре њега живели на овом простору и умирали за слободу, српско име и православну веру. Данашњи владар ”Светог грама српске славе”, како је Црну Гору називао Његош, прет-

Мило Ђукановић погазио историјске одлуке Велике народне скупштине из 1918. године: ”Српски народ у Црној Гори једине је крви, једнога језика, и једних тежњи, једне вјере и обичаја с народом који живи у Србији и другим српским крајевима...”

буквара” Горског вјенца, Петра Другог Петровића Његоша. За њега је Косово представљало меру сваког српског патриотизма, а косовски мит покретачку снагу за сваког оног који је спреман да без размишљања стане на браник отаџбине.

У овом нашем злехудом добу у коме нови светски тирани спроводе геноцид над српским народом, има једна, ако тако могу да кажем, добра страна у свему овоме што нам се дешава, а коју бих назвао – демаскирање. На нашем етничком простору, у оваквим ситуацијама, једноставно се каже: ”Сад се види ко је вера, а ко невера”. Томе можемо само да доламо – и то непогрешиво, као лакмус папир.

Дане у овако прљавом рату који нам је наметнут проводимо најчешће у испитивању како себе, тако и оних којима смо указали своје поверење, за неке су веома болни, јер са собом носе разбијање многих илузија и заблуда. Највећу поплаву кајања и гриже савести доживели су сигурно Срби у Црној Гори који су на протеклим парламентарним изборима за председника Црне Горе, свој глас и поверење поклонили Милу Ђукановићу, Од 24. марта, и почетка

деловању Мила Ђукановића и његових следбеника.

Отворена издаја

По ко зна који пут Српска радикална странка је доказала свој непогрешиви политички инстинкт о овој и сличним појавама. Са најавом за отворену издају националних и државних интереса Мило Ђукановић и владајућа коалиција у Црној Гори ”Да живимо боље” већ су нас суочили.

Ова братија политиканата, капитуланата и шпекуланата труди се да на све начине разбије уставно-правни систем Савезне Републике Југославије. Пре првих пројектила којима су нас засипали 77 дана њихови западни ментори, марионетска власт у Црној Гори противустварно отвара границу са Хрватском на Дебелом бријегу, присваја аеродроме ЈАТ-а и покушава блокаду рада Савезне скупштине Савезне Републике Југославије.

Један од сепаратистичких мегафона Мила Ђукановића и његов незванични портпарол, Новак Килибарда, призива америчку Шесту флоту у нашим водама. Раширених руку похабани Нољо, ка-

ворио ју је у оазу шверца, оружја и дроге.

Он би желео да домаћој и међународној јавности представи илегалну трговину дуваном и украденим аутомобилима као врхунским дометом у стварању демократског амбијента. Управо за њега је такав демократски амбијент, који по њему недостаје Србији, поред преданог служења нашим непријатељима главни разлог за сепаратизам и покушај да од Црне Горе створи банава државу у којој ће цветати криминал.

На таквим основама замишљења држава, са својим привредним и туристичким потенцијалима представља златну коку за белосветске прописете који у њој виде начин за брзом и лакоом зарадом. Ови идолопоклоници америчког долара, као какви трговачки путници, шипартају Црном Гором под скутима Мила Ђукановића представљајући се као брилијантни студенти са Харварда и менаџери великих западних компанија који су ”успешно извршили процес приватизације у источној Европи”. Они нуле своју памет не би ли се и овде, као прави лешинари, дочекали свог дела плена, на рачун туђе глупости и лакоумности.

Још за некога Црна Гора представља обећану земљу и то, ни мање ни више, него за најокрутније мафијашке организације у Италији. Другим речима, рај на земљи у коме могу да остварују уносан незаконит профит, одмарајући се, а успут, без страха да ће их стићи рука правде, изврше и покоју физичку ликвидацију конкуренције.

Додиковим стопама

Очигледно је да међу рушитељима државе Мило Ђукановић за Запад и Сједињене Америчке Државе заузима почасно место, као сигуран адут на који вре-

сав пакао који нам је намењен кривицу налазе у онима који су се тада изјаснили за одбрану територијалног интегритета и суверенитета своје земље.

Срамна је одлука Републичке владе Црне Горе којом је намеравала да спречи употребу територије Црне Горе у ентуалном сукобу са војним снагама међународне заједнице. Интересантно је да се присетимо како се на сличне ултиматуме некада давно одговарало у Црној Гори.

Византијски цар Зетском кнезу (XI век)

"Ја, пресвијетли, пресилни цар и властодержац моћне Византије, Константин

ка, о својој муци и пушци... А вас чекамо, ноћу и дању. Дођите, да вам дамо живи огањ из пушака и кам студени у вилице, Вама и вашој сили, ако Бог да!

Доста је живио, ко је умро као слободан човек".

Неутрална Црна Гора

Како су појачавани ваздушни удари, тако је нечасно деловање режима Мила Ђукановића узимало маха. Појачавање страдања Савезне Републике Југославије и њених грађана пратила је сразмерна количина издаје власти у Црној Гори: од покушаја да се направи раздор у народу и изазове грађански рат међу браћом, да се брат који ради у Министарству унутрашњих послова Црне Горе сукоби са братом на служби у Војсци Југославије.

Упркос свему, херојски отпор пружила је наша војска против вишеструко бројно и технички надмоћнијег агресора, наносећи му велике губитке како у Црној Гори, тако и у Србији.

Ваљда из немоћног беса што Клинтон "блицкриг" није доживео испланирани успех, његов вазал из Црне Горе потпуно губи тле под ногама и позива грађане на уздржаност и испуњавање радне обавезе, а свету даје објашњење о неутралности Црне Горе.

Овим су се стекли сви услови да овај профитер братске несреће одговара не само пред народом, већ и пред истражним органима Војске Југославије због подривања одбрамбених напора наше земље. Врхунац апсурда о неутралности Црне Горе народ је дочекао са поругом и констатацијом: "Значи, постадосмо Швајцарци".

Па када је то Црна Гора у својој историји била неутрална док су на Србију кидисали душмани; можда на Мојковцу, или на Брегалници, Скадру...

Док се масакрирају деца, стари, болесни, Мило Ђукановић на крилима њихових убица обилази њему сличне у Немачкој и Франуској, оне који наређују рушења привредних објеката и културно-историјских здања на тлу Савезне Републике Југославије.

Образи бриде поносној Црној Гори од оваквог њеног главара.

Нашао је овај продавац демократске магле себи сродне душе и у Србији; понеког отпадника од свог народа, понеког војног бегунца, понеког локатора, понеког страног плаћеника. Све њих заједно уједињује мржња према Србији, њеном бирачком телу и љубав према америчким доларима који им се деле испод Херцеговских палми. Међутим, нешто се не слаже, овај скуп олоша није комплетан, недостаје им врхунски шљам на ову петоклонашку торту.

Појавиће се и он чим се појача количина зелених новчаница, јер тај њиховом мирису неће одолети, као ни прича о потребним демократским реформама у Србији.

Неко ми рече ових дана да Вук Драшковић пакује кофере и креће за Црну Гору.

Драшко Марковић

Сусрет са двојником Адолфа Хитлера: док су пројектили пљуштали по Србији, и без милости рушили и убијали, Мило Ђукановић је обилазио своје спонзоре по свету

ди играти на овим нашим просторима. По моралним карактеристикама сличан једном другом колаборационисти и хохштапелеру, Милораду Додика, који такође заузима своје место издресираног мајмуна у америчком циркусу.

Ипак, за утеху "Миловцима", мора се признати да Мило Ђукановић, обилазећи свет у потрази за америчком шаргарепом, делује наоко суптилније и спретније од Милорада Додика, који у овој мисији изгледа збуњено и трапаво као слон у стакларској радњи.

Како је текао развојни пут Мила Ђукановића од издајника до велеиздајника?

Некад и сад

Још у фази ултиматума из Рамбујеа и тренутка у коме је сваком постало јасно да се Савезна Република Југославија налази на нишану НАТО-а, и да је само питање часа када ће ови монструми повући обарач, вајни носиоци просперитета (шибицарског) у Црној Гори за-

Мономонах, шаљем Војиславу, кнезу Зете, посланика свога са љутњом својом, не малом, и иштег од њега да ме на коленима пузећи, за милост моли, и да ми за навијек подложан буде. Ако ли не хће, наређујем одличнику своме, да пође у равнину града Бара и стави сав народ те непослушне земље под сјечиво мачева мојих. Да се ни једно дијете више не радује скутовима мајке своје. Памтиће поколења какав је био гнев мој".

Одговор кнеза Војислава:

"Знам ко се не бори, тога је душа одмах изгубљена. И ја, ево, у десници својој већ мач свој држим".

Турски глас Црној Гори од султана Мустафе (XVIII век) "Будући да Црногорци и Брђани сагријешилише – заповиједам: нека од њиховог дома ни трага не остане! Нека им и мрав у трави замре, а огњиште да се распе..."

Одговор владика, војвода и сердара из договора свега Сабора црногорскога Мустафи султану:

"Ми нијесмо ни до сада о ничијој милости живјели, него вазда, од памтивје-

НАРОД ПОСТОЈИ ДОК ИМА СВОЈ ЈЕЗИК

Најоштрије речи које светски званичници имају обичај да упућују својим нарко-дилерима и финансијерима када их мирис крви толико распомама су "да се уздрже од убијања". Пре двадесет или тридесет година Срби су са Косова долазили са личним документима који су били исписани двојезично, прво на албанском, а затим на (тадашњем) српскохрватском језику латиничним писмом. Сада, под заштитом Уједињених нација, Савета безбедности, разних резолуција и многих обећања Срби долазе без икаквих докумената, избачени из својих кућа, протерани из својих родних села и градова

Крајем јула ове године, на измаку другог миленијума, нашу и светску јавност поново су засуле вести о стравичном злочину на тлу Косова и Метохије. Албански терористи су убили и измакрирали четрнаесторицу Срба, међу њима и једног четрнаестогодишњег дечака, који су завршавали жетву на својим њивама. Скоро недељу дана касније КФОР је објавио да су ухапшена четири мушкарца које ће бити саслушана у вези са убиством у селу Стари Градац.

Саопштење КФОР-а више делује као умирујуће средство за (пре свега српску) јавност коју треба да увери да нешто чини, него што показује вољу за тим. Припадници КФОР-а су претходно показали лицемерје највишег степена, пре

свега према родбини жртава, предајући тела албанским патолозима у Клиничко-болничком центру у Приштини на обдукцију, преузевши ингеренције цивилних власти, због чега је и сахрана била одложена до додатне обдукције коју су обавили патолози из иностранства.

У међувремену су масакр назвали просто убиством због освете и нагомилане мржње, инсинуирајући при том по ко зна који пут да су Срби само кажњени за сопствене злочине које су претходно починили над Албанцима. Најоштрије речи које светски званичници имају обичај да упућују својим нарко-дилерима и финансијерима када их мирис

крви толико распомама су "да се уздрже од убијања".

Непуних годину дана раније, крајем августа, откривен је и први крематоријум настао после Другог светског рата у Европи, у коме су горели Срби са Косова и Метохије, и у чијем пепелу су нађени и остаци дете од осам до дванаест година. Светски одговор на то је био контрапад у два или три маха у виду фабрикованих вести о масовним гробницама Албанаца и оптуживање Срба за злочине.

Истовремено се безобзирност толико усталила да јој чак није било потребно ни пуко постојање таквих гробница. Довољно је било написати, објавити, оптужити.

Трагови масакра у Старом Градцу: захваљујући саопштењима затанкана и разводњена истина, а кривци полако и сигурно измичу руци правде

Прогон људи

Срби у Србији знају шта се догађало између њих и Шиптара на Косову и Метохији и ове и прошле године, и пре десет, и пре петнаест, педесет, и пре сто година. Знали су то и Јован Дучић, и Бранислав Нушић, и Ђорђе Мартиновић, и монаси и монахиње српских манастира. Знају стотине хиљада Срба које су почеле нови други или трећи живот у Краљеву, Крагујевцу, Београду или било где у Србији, али изван Косова и Метохије, пре месец или два, или пре двадесет, тридесет година. Пре двадесет или тридесет година су долазили са личним

скупштини ни остати у Влади која је признаје.

Прогон језика

Протеривање језика једног народа, осим у политичким памфлетима или књижевним расправама и научним институцијама, не изазива ни приближно толико емоција и свести о геноциду тог народа, колико слика масакрираних тела на њиви или спаљених у крематоријуму.

Па ипак, ефекат обе врсте насиља је готово идентичан, можда само непри-

тинент не треба посебно говорити. То сада знају и српска деца предшколског узраста која су пролеће провела у склопним школама широм Србије.

Научила су лекцију из историје много пре него што им је предвиђена програмом, али за цео живот. Ипак, можда треба подсетити да су и Енглези у својим школама искорењивали шкотски језик, једно време чак и под претњом смртном казном.

Можда треба подсетити на претходних стотинак година латинизације и великодушну дељење имена нашег језика са хрватским. Или на последњих педесетак година поплаве страних речи и израза у српском језику, чиме су се наводно доказивали ученост и високо образовање. Или на незадрживу најезду уличног жаргона који је на велика врата ушао у све српске медије, а самим тим и у све слојеве нације.

Колико је важно за нацију да користи свој језик може да покаже један недавни, наизглед безазлен догађај. Финска, која ће у наредних шест месеци бити на челу Европске уније, одлучила је да се убудуће за рад ове организације користе само три језика: енглески, француски и језик земље домаћина. Како је до сада владао принцип равноправности језика свих земаља чланица Европске уније, Хелсинки је оваквом одлуком изазвао оштар протест званичног Бона.

После уласка Аустрије, немачки језик је најраспрострањенији у Европској унији, и истовремено матерњи језик око 90 милиона људи, највеће популације у овим границама. На крају, Немачка је и главни финансијер Европске уније, а ако је штедња разлог, онда је оправданије брисати француски језик са састанака.

Сви ови разлози су вероватно на страни Немачке. Ипак, не треба заборавити да је Америка последњих месеци у свом нацистичком замаху за освајањем света превасходно циљала на обарање немачке финансијске надмоћи на европском тлу и стављање свега под своју чувену контролу. Вероватно је и овакав потез Финске само један вид подаништва, само то још увек нико не назива правим именом. За сада се једна страна правда штедњом, а друга износи контрааргументе. Брисање језика са списка званичних је и први и последњи корак свеопштег брисања, па није ни чудо што су реакције оштре.

Не зна се који проценат косовске популације сада говори српским језиком као матерњим. Тај податак се још увек непрестано мења на штету српског народа у сопственој земљи. Уз прећутни благослов својих прекокеанских и западноевропских заштитника Албанци спаљују и руше српске цркве, манастире и гробља, доказе српског порекла Косова и Метохије. Последњи доказ постојања једног народа је постојање његовог језика.

Весна Арсић

Џејми Шеј, портпарол НАТО, и Хашим Тачи, политички лидер тзв. ОБК: тандем снова западњачке фабрике лажни

документима који су били исписани двојезично, прво на албанском, а затим на (тадашњем) српскохрватском језику латиничним писмом. Сада, под заштитом Уједињених нација, Савета безбедности, разних резолуција и многих обећања Срби долазе без икаквих докумената, избачени из својих кућа, протерани из својих села и градова. У међувремену се већ усталио израз за Србе који потичу са Косова и Метохије, као и све који нису Албанци, као националне мањине.

Граница између Србије, односно Југославије и Албаније је отворена како би Албанци могли без непотребних формалности и задржавања на граници да долазе наоружани и запоседају све што им треба или им се свиди. Ради лакше комуникације припадника КФОР-а са локалним становништвом свуда су на услузи албански преводиоци, јер ускоро ће локално становништво ионако бити само албанско, а истовремено је КФОР заштићен од узнемиравања нешто мало преосталих Срба који сваки час траже заштиту да би неког свог сахранили. Ово је стварност какву су српски радикали предвидели и проценили да није вредно за њу ни гласати у Народној

метан у истом трену - затирање једног народа. Да ли ће прво бити истребљени људи или њихов језик зависи од наклоности истребљивача одређеној методи. Срби никада поуздано нису могли да знају која метода се на њима када примењује, јер су обе биле врло честе и врло жестоке, преплитале се и дуго трајале.

С обзиром на бројност околних и нешто удаљенијих истребљивача, постојање српског језика на крају двадесетог века (додуше још званично неверификованог) је просто невероватно. Нарочито је невероватно ако се имају у виду две веома важне околности: да су истребљивачи српског језика на исти насилан начин успели да униште језик домородаца тамо где су се они насељавали и стварали своје државе, као и чињеница да и сами Срби не придају неку важност сопственом језику, па га и лично искорењују.

Истребљивачи или терминатори

О насиљу и уништавању језика, културе и народа које су западноевропски отпадници и авантуристи починили приликом досељавања на амерички кон-

САОПШТЕЊА ЗА ЈАВНОСТ

ПРЕДСЕДНИЧКОГ КОЛЕГИЈУМА СРПСКЕ РАДИКАЛНЕ СТРАНКЕ

ХИТНЕ МЕРЕ ЗА ПРЕВАЗИЛАЖЕЊЕ КРИЗЕ

27. ЈУЛ 1999. ГОДИНЕ

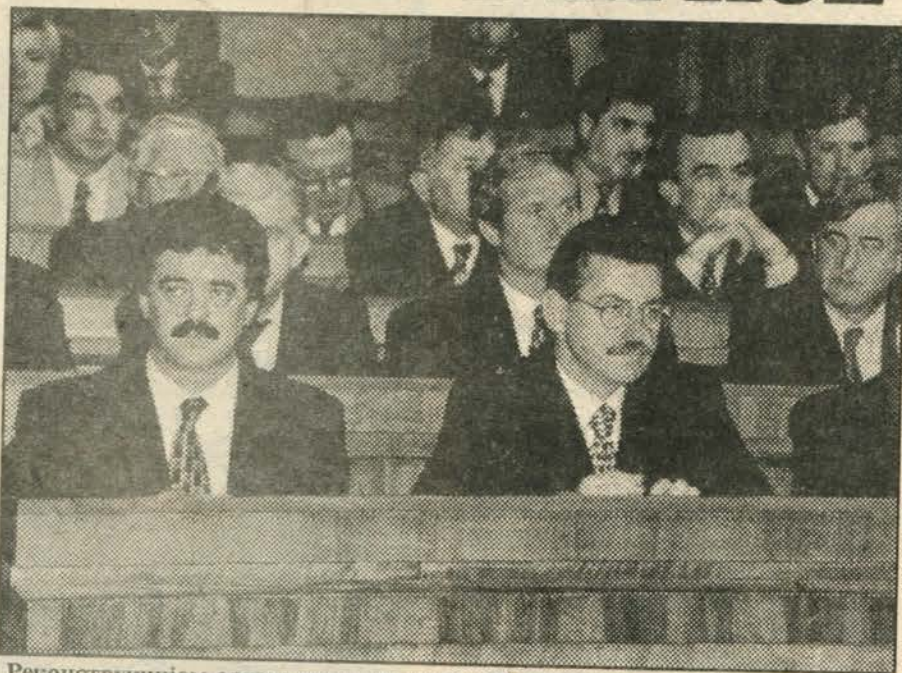
Председнички колегијум Српске радикалне странке разматрао је на данашњој седници актуелну политичку ситуацију у отаџбини, као и мере које се хитно морају предузети у економској и социјалној сфери, како би земља што хитније пребрдила тешку економску кризу и социјалну беду.

Председнички колегијум Српске радикалне странке сматра да је у најкраћем могућем року неопходно обавити консултације и припремити разговоре свих парламентарних политичких странака у Народној скупштини Републике Србије ради проналажења најбољег модела економске и социјалне политике, као и спровођења коренихих реформи у целокупној привредној и социјалној сфери. Само значајним променама, брзом и ефикасном приватизацијом, либерализацијом привредних односа, поштовањем принципа тржишта и слободне конкуренције, наша земља може кренути озбиљним и реалним путем економског просперитета.

Председнички колегијум Српске радикалне странке сматра да је неопходна реконструкција органа извршне власти на савезном и републичком нивоу, а све политичке странке заступљене у југословенском и српском парламенту требало би, пропорционално броју посланика, да са својим представницима узму учешће у Влади Савезне Републике Југославије и Влади Републике Србије. На тај начин би се обезбедило значајно смањење политичких тензија, а све политичке снаге би се усмериле ка решавању горућих економских и социјалних проблема и обезбеђивању вишег животног стандарда грађанима Србије и Савезне Републике Југославије.

Председнички колегијум Српске радикалне странке изражава уверење да ћемо у условима најтежих политичких притисака, незапамћене економске блокаде и санкција које спроводе Сједињене Америчке Државе успети да сачувамо државу и обезбедимо сигурну будућност нашем народу.

Председнички колегијум
Српске радикалне странке

Реконструкцијом органа извршне власти на савезном и републичком нивоу, значајно би се смањиле политичке тензије и започело решавање горућих економских и социјалних проблема

НЕОПХОДНА ПРИВАТИЗАЦИЈА И ЕКОНОМСКЕ РЕФОРМЕ

3. АВГУСТ 1999. ГОДИНЕ

Председнички колегијум Српске радикалне странке разматрао је на данашњој седници политичку ситуацију у земљи и мере економске и социјалне политике које држава у најхитнијем року мора да предузме.

Србија се данас налази у тешкој економској кризи, а велики део грађана живи у социјалној беди. Дугогодишњи притисци, економска блокада, а и физичко уништавање српског народа и српских територија од стране Американаца и њихових западноевропских слуга, као и досадашња неспремност наше државе да крене у приватизацију и суштинске економске реформе, главни су узроци тешке економске и социјалне ситуације у Србији.

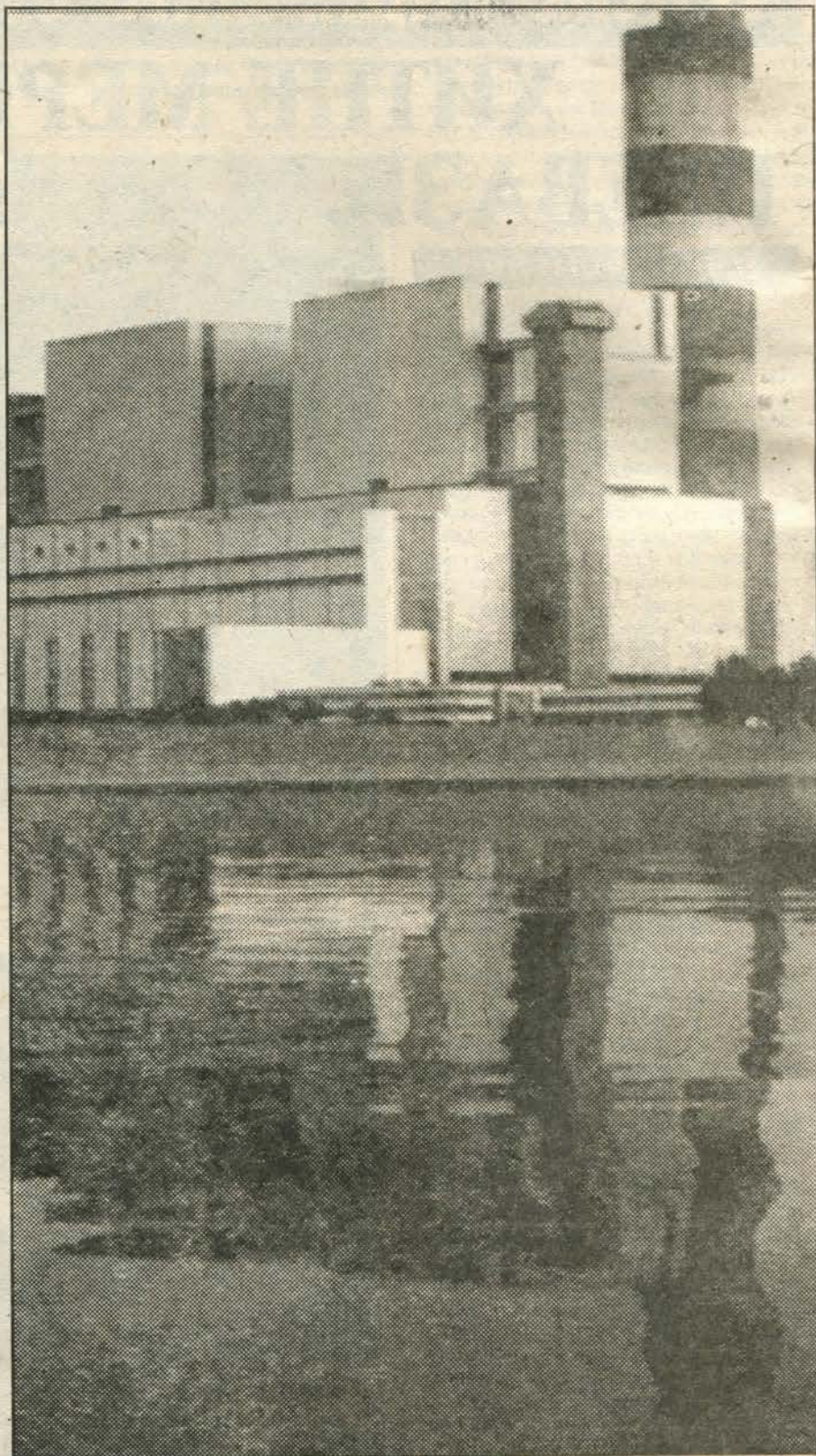
Председнички колегијум Српске радикалне странке указује на чињеницу да се Србија мора окренути истинским коренитим променама у економској и социјалној области, ослањајући се на сопствене ресурсе и не уливајући лажну наду нашем народу да ће из иностранства стићи товари блага и огромних свота новца, само ако Срби за своје политичке предводнике изаберу америчке вазале.

Председнички колегијум Српске радикалне странке сматра да је неопходно извршити реконструкцију органа извршне власти на савезном и републичком нивоу, а све политичке странке заступљене у југословенском и српском парламенту требало би, пропорционално броју посланика, да са својим представницима узму учешће у Влади Савезне Републике Југославије и Влади Републике Србије.

На тај начин би се значајно смањиле политичке тензије, избегле политичке конфронтације у земљи и све снаге биле усмерене искључиво на решавање нагомиланих економских и социјалних проблема грађана Србије и Савезне Републике Југославије.

Председнички колегијум Српске радикалне странке сматра да би тако установљена политичка стабилност Србије и Савезне Републике Југославије гарантовала бржи напредак у свим осталим сферама друштвеног живота.

Председнички колегијум
Српске радикалне странке

Само променама у економској и социјалној сфери, ослањајући се на сопствене ресурсе, Србија и СР Југославија могу изаћи из кризе

ПОДАНИЧКИ МИТИНГ НА КЛИНТОНОВ РОЂЕНДАН

10. АВГУСТ 1999. ГОДИНЕ

Председнички колегијум Српске радикалне странке размотрио је политичку ситуацију у отаџбини, деловање државних органа Републике Србије и Савезне Републике Југославије у условима жестоких политичких притисака, као и могућност изласка из тешке економске кризе у којој се земља нашла.

Председнички колегијум Српске радикалне странке упозорава да је против Републике Србије настављена агресија Американаца и западноевропских злочинаца свим расположивим политичким средствима, субверзивним активностима, економском блокадом и психолошко-пропагандним деловањем свих медијских експозитора. Једина кривица Србије и српског народа је у томе што не прихвата окупацију и колонијални статус, у томе што наш народ више од свега воли и поштује своју слободу, национални понос, част и достојанство и не прихвата америчке налоге и њихово тунорство над политичком вољом народа Србије. Србија је једина непокорена земља у региону и зато представља највећи и најболнији трн у оку оних у свету који желе успостављање вазалних, колонијалних односа између неколико великих сила, којима је својствено спровођење фашистичке идеологије у савременим условима, и свих осталих економски, војно и технички инфериорних држава. Српски народ, од почетка кризе на територији некадашње Југославије, није желео ништа више од било ког другог народа у свету. Желео је да сачува само оно што му је одувек припадало, а то су територије на којима су Срби вековима живели и које по свим међународним јавноправним прописима нису могле да припадну српским непријатељима, који су за своје ратничко дивљање и цепање српских територија увек имали подршку америчке фашистичке политике.

Данас, после окупације Косова и Метохије, после стравичног егзодуса српског народа са свете српске земље и после недеља најжешћег бомбардовања и убијања недужних грађана наше отаџбине, Американци нису задовољили своје крволочне апетите. На све начине највећи светски криминалци покушавају да поробе српски народ, а власт у Србији претворе у пуког извршиоца сопствених, накарадних политичких захтева.

Управо зато, Американци су за 19. август испред Скупштине Савезне Републике Југославије заказали окупљање својих политичких послушника и по-

даника у Србији, како би коначно и Србија стекла статус једне од бројних америчких колонија и како би Американци изазивањем српско-српских сукоба, без проливања сопствене крви и без трошења великих свота новца успели да остваре своје злочиначке политичке циљеве.

Зашто је окупљање НАТО странака из Србије заказано баш за 19. август? Председнички колегијум Српске радикалне странке изражава уверење да неверници и безбожници из НАТО странака сигурно нису имали искрену намеру да своје окупљање организују на Преображење - велики дан српске духовности и православља, јер многи од њих не умеју чак ни да изговоре име тог великог српског празника, а у досадашњем политичком деловању показали су отворену нетрпељивост према српској православној традицији и према свему што се супротставља америчком окултизму и сатанизму. Деведнаестог августа јесте Преображење - празник целокупног српског народа, али Преображење не славе они који следе НАТО идеологију. Они 19. августа славе нешто друго. Тог дана, испред Савезне скупштине НАТО странке славиле педест трећи рођендан свог ментора и татора, познатог криминалца и злочинца, тренутно председника Сједињених Америчких Држава, Вилијама Цеферсона Клинтонa. Тај 19. август и јесте симбол

борбе НАТО странака у Србији за већа права америчких власти и неупоредиви значајнији утицај Била Клинтонa на збивања у нашој отаџбини. Председнички колегијум Српске радикалне странке се црпа због чега лидери НАТО странака у Србији до сада нису саопштили јавности разлоге одржавања свог митинга баш 19. августа. Да ли су то членици НАТО партија у Србији спремили поклон за свог великог газду, а то је бацање српске чести српског поноса под ноге америчког господара.

Председнички колегијум Српске радикалне странке сматра да ће рођенданско славље Била Клинтонa испред Савезне скупштине у Београду, заказано за 19. август на упечатљив начин показати српском народу праве намере организатора и извођача те приредбе да у политичком смислу униште Србију и Савезну Републику Југославију и претворе их у слављеникову, Клинтонову прију.

Председнички колегијум српских радикала изражава уверење да српски народ неће поклекнути под притисцима великих сила и да њихове домаће слуге, осим Клинтоновог рођендана, неће имати прилику да прославе пад српске државе и уништење српског народа.

Председнички колегијум
Српске радикалне странке

За НАТО странке у Србији
Преображење у преводу значи поклоњење "великом газди"

КОНФЕРЕНЦИЈЕ ЗА НОВИНАРЕ

СРПСКЕ РАДИКАЛНЕ СТРАНКЕ

ПОТРАГА ЗА ИЗЛАЗОМ ИЗ ЂОРСОКАКА

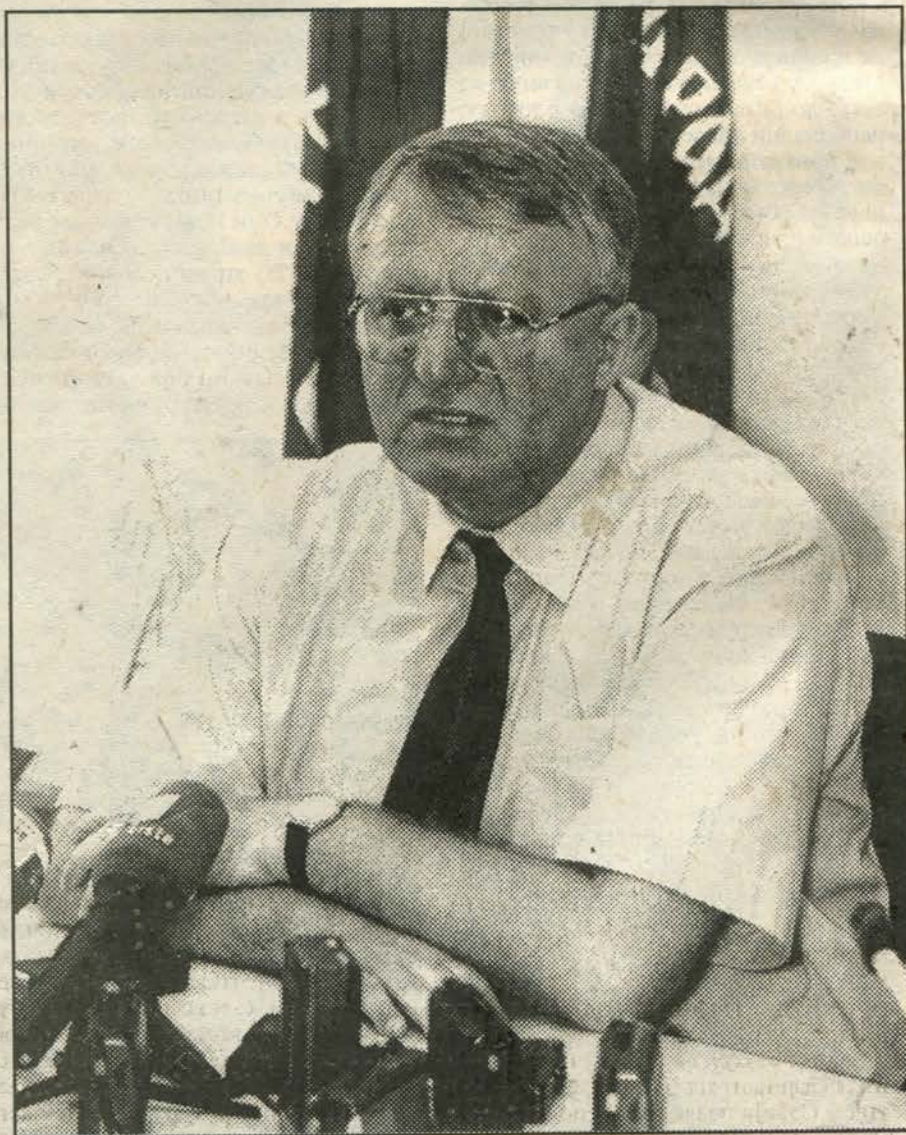
1. ЈУЛИ 1999. ГОДИНЕ

Др Војислав Шешељ: Паралелно са убрзаном окупацијом Косова и Метохије, протеривањем српског народа, које проводе Американци и њихови савезници само инструментализујући албанске терористе, већ је почела даља реализација америчког плана чији је циљ дефинитивно уништење српског народа и српске државе.

Као што смо очекивали, Американци ће у пракси покушати да заобиђу гаранцију из резолуције Савета безбедности Уједињених нација по питању територијалног интегритета Савезне Републике Југославије поводом Косова и Метохије, јер се нигде у резолуцији не помиње Србија. А сад је амерички план да се заобилазним путем уништи Савезна Република Југославија, да се распадне заједничка држава Србије и Црне Горе, како би отпала било каква гаранција за остатак Косова и Метохије у заједничкој држави. И, очигледно је, одређени потези у том правцу већ су повучени.

Српска радикална странка је свесна увек и у свакој прилици крајњих намера западних сила и овога пута благовремено алармира и информиса јавност. Да би се спречили такви амерички планови, да би се онемогућила њихова реализација, ми смо спремни на сарадњу са свим озбиљним политичким партијама и у Србији и у Црној Гори, уопште у Савезној Републици Југославији.

Због тога ће Српска радикална странка прихватити ову иницијативу Момира Булатовића, савезног премијера, и учествовати у консултацијама око евентуалне реконструкције Савезне владе, као што ћемо прихватити сваку озбиљну иницијативу за појединачан дијалог

Српски радикали ће све учинити да се сачува заједничка држава са Црном Гором, али су против било каквог пројекта њене конфедерације

са било којом релевантном политичком партијом.

Таква иницијатива је стигла пре два дана од Демократске партије социјалиста Црне Горе, дакле, од владајуће странке у Црној Гори. Ми смо одмах одговорили да прихватамо иницијативу да се поведе дијалог наших посланичких група у Савезној скупштини. Сматрамо да све треба учинити да се сачува заједничка држава, али смо категорички против било каквог пројекта њене конфедерализације. Ми сматрамо да треба градити озбиљну и чврсту федерацију.

Искушења кроз која народ Србије и Црне Горе пролази у будућности ће бити још већа, него данас и не треба имати никаквих илузија. Неће стизати скоро никакви кредити, неће бити никакве озбиљне помоћи. Мораћемо да се уздамо у сопствене снаге, а да одолевамо даљим настрадањима наших непријатеља.

ре коалиције, која би била у складу са нашим идејама и нашим залагањима из 1997. године, не бисмо имали ништа против ако се договоре све релевантне политичке партије на савезном нивоу, да се реконструише Савезна влада и да све странке уђу у ту владу пропорционално својој снази и у горњем и у доњем дому парламента, онда се тражи средња вредност те снаге, и ми не бисмо имали ништа против да СПО учествује.

Новинар (Скај њуз): Да ли још увек сматрате да би оставка председника Милошевића имала катастрофалне последице по земљу, упркос томе да опозиција тражи његову оставку, од Академије наука до пензионера?

Др Шешел: Сама чињеница да западне силе на уцењивачки начин захтевају Милошевићев политички одлазак, Слободана Милошевића учвршћује на позицији на којој се данас налази. Док

које се ви позивате, добило гласова на изборима? Кад бисте ми одговорили колико је која од ових институција добила гласова на изборима, онда бих био у стању да процењујем колико је који од тих захтева озбиљан. Као што смо против тога да Савезна влада и савезни председник бирају и смењују патријарха или захтевају његову оставку, против смо директног мешања Цркве у дневну политику.

Као што смо против тога да држава одлучује о томе ко ће бити академик, тако смо против тога да академици одлучују ко ће бити носилац које одговорне политичке функције. Бабе и жабе не могу да се сабирају, и не могу да се подводе под исти назив.

Новинар: Да ли је тачна информација која је објављена јутрос да сте рекли да Савез за промене може да уђе у Републичку владу и, ако је тачна, можете ли

Нека директна коалиција Српске радикалне странке и Српског покрета обнове није могућа

Изволите, имате ли ви неко питање?

Новинар: Када сте рекли да сте спремни на сарадњу, да ли сте мислили и на СПО?

Др Шешел: Ја мислим да је свима нама јасно да је немогућа нека директна коалиција Српске радикалне странке и Српског покрета обнове. Да је она била могућа, она би била реализована још 1997. године, јер наше су странке формално имале могућност да формирају самосталну владу. Наше две странке заједно имају 127 посланика. Али ми од тога бежимо као што беже и све друге политичке партије.

Ако се сећате, ми смо били протагонисти варијанте да четири највеће партије у Србији праве коалициону владу и ми тад нисмо искључивали Српски покрет обнове. Али, ако дође до једне ши-

Американци и њихови савезници траже Милошевићеву оставку, његов останак на функцији је готово сигуран. Онда кад западне силе престану да инсистирају на његовој оставци и политичком одласку, онда је могуће очекивати и да се његова политичка позиција значајније пољуља.

Што се тиче захтева Српске академије наука и уметности, што се тиче захтева Светог архијерејског синода српске православне цркве или Удружења књижевника Србије, ја бих вам одговорио контрпитањем: колико је Академија наука добила гласова на изборима? Колико је Свети архијерејски синод српске православне цркве добио гласова на изборима? Колико је Удружење књижевника добило гласова на изборима? Колико је то удружење пензионера, на

да кажете нешто више о томе?

Др Шешел: Ко је то објавио?

Новинар: Објављено је да сте рекли на телевизији Лесковац синоћ.

Др Шешел: Шта сам рекао?

Новинар: Значи није тачно?

Др Шешел: Да Савез за промене уђе у Републичку владу? Није тачно.

Прво, како да уђе у Републичку владу, кад нема ниједног посланика у Републичкој скупштини. Али кад сам набрајао пет релевантних политичких групација у Србији, поменуо сам и Савез за промене. Рекао сам да су најозбиљније политичке партије Српска радикална странка, Социјалистичка партија Србије, Југословенска левица, Српски покрет обнове и Савез за промене. И претпостављам да би тај Савез за промене на следећим изборима имао изврстан број

Самокритика: они које подржавају Американци, имају сигурног и доследног противника у српским радикалима

гласова. Пример Чачка показује да су они у стању да приличан број Драшко-вићевих незадовољника окупе око себе, је ли тако? Тамо су имали неколико хиљада демонстраната, учесника митинга. То сведочи о одређеној снази.

Колика је то заиста снага, може се видети само на изборима. Ако се покажу на следећим изборима, можда ће бити могуће правити варијанту ове врсте, а ако се не докажу на тим изборима, бесмислено је. Ви знате да ми никада нисмо хтели никакве контакте, никакву сарадњу са ванпарламентарним странкама. Излазак на изборе и постизање одређеног броја посланичких мандата је услов без кога се не може у нормалном политичком животу.

Новинар: Како видите нову Савезну владу, које партије треба да учествују и који је њихов број и да ли сматрате да савезни премијер сада треба да буде из Црне Горе?

Др Шешељ: О томе тек треба да се разговара. Рекао сам на почетку да смо ми за то да све странке учествују. Из Србије су то Српска радикална странка, СПС, ЈУЛ, Српски покрет обнове и Савез војвођанских Мађара. То су странке које имају посланичке групе. Из Црне Горе су то Демократска партија социјалиста, Социјалистичка народна партија и Српска народна странка. То је, значи, укупно осам партија. Која ће пристати, која неће, то ће се можда видети већ на данашњем састанку, да не прејудуцирамо.

По питању премијера, Устав је сасвим јасан. Устав каже - по правилу, ако је председник републике из једне федералне јединице, председник Савезне владе је из друге федералне јединице. Али Устав не каже да председник Савезне владе у том случају треба да буде из владајуће партије друге федералне једини-

це. Може бити и српски радикал из Црне Горе. Ми смо за стриктно поштовање свих уставних одредаба, док се оне евентуално не промене.

Новинар: Рекли сте да сте спремни на сарадњу са свим политичким странкама ради очувања заједничке државе. Мислите ли да је данашњи позив премијера Булатовића на разговор у истом правцу или можда због тога што је његова влада сада мањинска?

Др Шешељ: Ми се надамо да је то у истом правцу. Ми смо то на одређен начин и захтевали од Булатовића на консултацијама шефова посланичких група у кабинету Миломира Минића уочи последњег заседања Савезне скупштине. Ја сам му то отворено саопштио, да смо спремни да гласамо за укидање ратног стања и ни за шта више и да он мора подхитно да реконструише Владу и обезбеди парламентарну већину.

Друга седница Савезне скупштине, на којој је требало да се донесе пакет од осамнаест закона, доведена је једноставно у питање, да ли ће се одржати или не. Јер неколико сати је каснио почетак седнице, а то знате ако сте били тамо. Они који су били извештачи тог дана то знају. Ми смо били категорични и онда је преломила само једна ствар која може изгледати онако безначајна и наивна - није било могуће објавити "Службени лист Савезне Републике Југославије" са одлуком о укидању ратног стања, јер је планирано да се у истом броју објаве и ови закони, а многи од тих закона регулишу и одредбе, односно регулишу материју коју су раније регулисале уредбе са законском снагом, а посебном одлуком Савезне владе, која до тог момента још није била објављена, укинуте су све уредбе са законском снагом.

Дакле, још смо ту морали да покажемо ону елементарну конструктивност

како би у пакету све било објављено. Да нисмо гласали за те законе, не би било могуће укидање ратног стања на крају крајева. Не би, дакле, ни то било објављено. Док се не објави у "Службеном листу", као да одлука није донесена. И од тог момента, Булатовићу је све јасно, он Владу мора да реконструише. Видећемо како ће изгледати договори. Ми мало каснимо на тај састанак. На састанку ћемо бити Драган Тодоровић, председник Извршног одбора странке и ја.

Новинар: Председник Милошевић је најавио реформе и у оквиру њих и политичке реформе. С обзиром да још увек обављате дужности у Републичкој влади, да ли знате о каквим је реформама реч?

Др Шешељ: Не могу да вам детаљно говорим какве је реформе Милошевић најавио, али Српска радикална странка се залаже за темељите и политичке и економске и социјалне реформе.

Новинар: Али с обзиром да још увек обављате дужности у Републичкој влади, да ли знате о каквим је реформама реч?

Др Шешељ: Па, Слободан Милошевић је председник Савезне Републике Југославије, а не председник Републичке владе. Дакле, он није најављивао нешто иза чега стоји Републичка влада. Да је Републичка влада направила један комплетан програм реформи, ја бих сигурно знао о чему се ради. А овако, можда је то Милошевић рекао у име своје партије, јер је он уједно и председник Социјалистичке партије Србије.

Новинар: Ви сте рекли, када је реч о Српској радикалној странци, да ћете ући у Републичку владу да би сачували Косово, па сте затим изашли из Републичке владе јер је Косово окупирано, како ви кажете, сада улазите у Савезну владу да би се сачувала савезна држава. Можете ли то мало да објасните?

Др Шешељ: Прво, ви прејудуцирате неке ствари. Ко вам је рекао да улазимо у Савезну владу?

Новинар: Претпоставка је на основу онога што сте рекли.

Др Шешељ: Друго, ми смо поднели оставке на чланство у Влади Србије. Али, као што видите, мада смо и ту били у извесним недоумицама и разматрали разне варијанте, ми смо наставили да се бавимо политиком. То наше бављење политиком претпоставља дијалог са конкурентским политичким партијама, релевантним политичким партијама - шта и како даље. Уколико тај дијалог уроди плодом и ми нађемо неко целовито решење на републичком и на савезном нивоу, могуће је да ће доћи до прекомпозиције извршне власти.

Подносећи оставке на функције у Влади Републике Србије ми нисмо поднели оставке и на бављење политиком. Нити смо унапред рекли да више никада нећемо бити ни у каквој влади. Али оно што би нам одговарало је таква прекомпозиција извршне власти на републичком и на савезном нивоу која би довела до што ширег обједињавања политичких партија, наравно оних које

желе да партиципирају. Ми не можемо доследно да се терамо, како би се што успешније решавали државни проблеми.

Новинар: Какво је ваше виђење могућности црногорских мандата у Веху република Савезне скупштине и Црне Горе, и ако можете да појасните вашу изјаву да би садашња оставка председника Милошевића изазвала хаос?

Др Шешељ: На прво питање одговор би био да ће Српска радикална странка доследно да се залаже за принцип пропорционалности, односно пропорционалне заступљености свих политичких партија са републичког нивоа у Веху република Савезне скупштине.

Ми смо и радикалнији у свом мишљењу, ми сматрамо да треба променити изборни закон и увести директне непосредне изборе и за горњи дом Савезне скупштине. У Србији се бира двадесет посланика, у Црној Гори двадесет. Ми смо за опште изборе по пропорционалном принципу, па колико ко освоји мандата.

Ово што ми имамо, да скупштине федералних јединица саме из својих редова бирају посланике горњег дома, у пракси светског федерализма је врло изузетан случај. То је био случај са Индијом и делимично са Швајцарском. То нигде, ни у једној другој федералној држави на свету не постоји. У Америци, на пример, и посланици горњег и посланици доњег дома бирају се на директним изборима.

Свака држава, без обзира на број становника, бира по два посланика у горњи дом, у Сенат. А у доњи дом, у представнички дом, свака држава бира одређен, специфичан број посланика, зависно од броја свог становништва. Тај принцип бисмо могли код нас да реализујемо, да не бисмо имали овакву кризу федералних органа власти какву данас имамо.

Новинар (Вести, руска телевизија): Шта је потребно сада минимално урадити да се заштити српски народ на Косову и Метохији?

Др Шешељ: Срби могу бити заштитени само тамо где се распореде руске трупе, с обзиром да трупе НАТО-а отворено држе страну албанским терористима и учествују у прогону српског народа. И ми желимо што већи број руских војника на Косову и Метохији и желимо да Русија има своју зону, и поготову желимо да се руски војници масовно распореде у оним општинама где још живи поприличан број Срба.

А по нашим проценама на Косову још живи између 130 и 150 хиљада Срба. Поготову би нам било важно да се руски војници распореде у Косовској Митровици, Звечану, Лепосавићу, Зубином Поток, Косову Пољу, Приштини, Гњилану и у општини Штрпци.

Новинар: Можете ли да објасните зашто би одлазак само једног човека са готово небитне функције значајно катастрофу?

Др Шешељ: Што се тиче превременог одласка Слободана Милошевића, или

подношења оставке, Српска радикална странка се не прикључује овом захтеву, пре свега због тога што ми желимо да се избори врше искључиво вољом грађана, и друго, питајте било ког човека у овој земљи да ли жели да оде Слободан Милошевић, а да на његово место дође Срђа Божовић, па ћете чути одговор. И треће, ако је то заиста тако симболична функција, чему онда захтев Американаца да управо Милошевић оде.

Новинар: Ако бисте ви били случајно на месту Слободана Милошевића и да од вашег одласка зависи стабилизација економских и дипломатских односа у свету, да ли бисте ви то учинили?

Др Шешељ: Али, у овом случају од Милошевићевог евентуалног одласка не зависи стабилизација, него евентуално даље разарање државе. Док год Американци нападају Милошевића, док траже његов одлазак, ми нећемо бити против Милошевића. А ви се сећате, у једној фази када су га Американци подржавали, колико смо ми жестоко били против њега. Онај кога подржавају Американци, има сигурног и доследног противника у српским радикалима.

Новинар: Да ли се може очекивати да ће српски радикали ући у Савезну владу уколико не буде испуњен услов око формирања те владе, пошто сте исто то тражили и прошле године када сте улазили у Републичку владу?

Др Шешељ: Ми желимо да се изборимо за принципијелан став да све ове набројане политичке партије могу да партиципирају у Савезној влади пропорционално својој снази у Савезном парламенту. Али ако нека од њих то не жели, нећемо је пушком терати да пристане. Са жаљењем ћемо констатовати - та и та партија није хтела и готово. А да ли ће радикали ући, то још није договорено, то ћемо да видимо.

Новинар (Њујорк тајмс): Прошле недеље патријарх је изјавио на Косову и Метохији да српски народ треба да се суочи са оним што је лоше направио на Косову и Метохији?

Др Шешељ: Ја никад нисам чуо да је патријарх изјавио да је српски народ направио нешто лоше на Косову и Метохији, нити сам чуо да је заиста српски народ нешто лоше направио. Питајте патријарха, можда је он нешто лоше направио ако је заиста дао такву изјаву, ја не знам.

Новинар: Како коментаришете изјаву председника Нове демократије Душана Михајловића да нема излаза из овог хаоса без избора, а опет, правих избора нема док се не обави, како он рече, дешешељизација Србије?

Др Шешељ: Што је баби мило, оно јој се снило. Нова демократија није никаква политичка партија. То је једна банда лопова која цела може да стане у две полицијске марице и бесмислено је у озбиљном политичком разговору помињати Нову демократију. На Нову демократију нико не рачуна. Једном им Драшковић поклати неколико посланичких мандата, други пут социјалисти, и они глуме да су политичка пар-

тија, нећемо се ваљда и ми довека трудити да изгледамо као да заиста верујемо да су они озбиљна политичка партија. Та партија не постоји. Прођите мало Србијом, па ћете видети да нигде не постоји.

Новинар: Шта ће се десити са проневерама у градској скупштини које су се десиле за време бомбардовања и да ли сте нешто конкретно предузели?

Др Шешељ: Ми ништа нисмо предузели, предузела је полиција. Одговорни су саслушавани, хапшени, привођени и ми захтевамо да се поступак поведе. Ми не дозвољавамо да неке пљачке у току ратног стања евентуално буду предмет неке политичке трговине. Па кад Драшковића притегну - пљачкао си то и то, а он онда сутрадан снизи тон на конференцији за новинаре.

На скупу у Нишу, на трибини у Нишу и на крагујевачкој телевизији ваљда, прво прети ултиматумом, демонстрацијама, зна он и друге методе рушења власти, па га онда мало притегну око те афере, то је било у суботу и недељу, па онда у уторак одмах снизи тон и каже - ма не бих ја никад, таман посла. Е, то вам је Драшковић.

Ми смо против тога да криминалне афере, откривене или неоткривене, буду предмет било какве политичке трговине. И ми смо непрекидно упозоравали наше досадашње коалиционе партнере у Влади Србије да ово што раде на градском нивоу прети да се њима разбије о главу, и да они снесу одговорност за све што је радила власт Српског покрета обнове, јер их они својом подршком држе више од годину и по дана.

Новинар: Да ли можемо да очекујемо ускоро седницу Републичке скупштине на којој ће се разматрати оставке министара из ваше странке?

Др Шешељ: Није немогуће да та скупштина буде заказана у наредних десетак дана. Очекује се, али не знам, не могу сада да вам кажем тачан датум, и ванредне седнице Републичке скупштине.

Новинар: Када се може очекивати разговор Српске радикалне странке са ДПС-ом?

Др Шешељ: Ево, ми смо пристали, пошто су иницијатори, очекујемо да предложе седницу. И пошто они долазе у Београд, рачунам, онда је боље да они предложе термин, јер ми смо ту. Дакле, ту смо веома широки - који год им термин буде одговарао, ми смо ту.

Новинар: Да ли вам је понуђено било какво место у Влади?

Др Шешељ: Којој Влади?
Новинар: У овој Влади о којој ће бити данас консултације и евентуалне промене.

Др Шешељ: Није, тек данас почињемо са консултацијама. Ја сам рекао, постоји један принцип под којим смо спремни на евентуалну партиципацију, а то је да структура Владе одговара пропорционалној снази политичких партија које у влади учествују, парламентарној политичкој снази. А она се мери бројем мандата и у једном и у другом дому Савезне скупштине.

РАЗГОВОРИ УГОДНИ НАРОДА СРПСКОГ

8. ЈУЛИ 1999. ГОДИНЕ

Др Војислав Шешељ: У разговорима парламентарних политичких странака око реконструкције извршних нивоа власти, поготову Савезне владе, дошло је очигледно до извесног застоја. За тај застој сигурно није крива Српска радикална странка. У принципу све странке су биле спремне да разговарају, а кад је сагласност да се разговори морају покренути и морају почети била постигнута, неке од њих су почеле очигледно да избегавају те разговоре.

Дијалог је неопходан и Србији, и Савезној Републици Југославији и Црној Гори. Дијалог само може створити услове за стабилизацију унутрашњих политичких, економских, социјалних прилика, дијалог може створити услове за поделу одговорности и дијалог може створити услове да се у једној мирнијој атмосфери одигра комплетан изборни процес, од локалних до савезних избора.

Кроз тај дијалог би било неопходно да се нађу и решења за убрзавање процеса приватизације, пре свега за евентуалну промену Закона о својинској трансформацији. Кроз тај дијалог би требало стварати услове за реформу пензијског осигурања, свих осталих сфера, социјалног осигурања, кроз тај дијалог би требало стварати услове за решавање свих других друштвених и државних проблема.

Неке политичке партије које су подржале дијалог, кад им је понуда прихваћена, једноставно су заћутале. Реч је о Демократској партији социјалиста Црне Горе. Друге политичке партије на речима су за дијалог, сложе се у потпуности на консултативном састанку код Булатовића, изразе спремност да уђу у Савезну владу, подрже принцип пропорционалности у квалитативном и квантитативном погледу приликом конституисања те владе, а после два, три сата промене став.

Милан Комненић, као представник Српског покрета обнове, са свим се сложио на састанку код Булатовића, а после два, три сата гледали смо га на Студију Б како говори нешто о чему ниречи није прозборио на састанку код Булатовића. Све то показује да се неки политички субјекти неозбиљно понашају.

Наравно, сви калкулишу. Свака политичка партија има неке своје калкулације, неке своје процене исхода досадашње политичке и економске кризе, а с друге стране, меша се, очигледно, и страни фактор, западне силе. Оне инструментализују део политичких парти-

ја и усмеравају их кроз политички процес.

Српска радикална странка је одувек била политичка партија која се залагала за дијалог. Ми смо и даље за дијалог, за озбиљан, суштински дијалог између свих политичких субјеката. Ми смо увек отворени у том дијалогу, увек кажемо све што мислимо, кажемо јавно, али смо спремни да чујемо и мишљење других и да расправљамо о тим мишљењима.

Неки проблеми једноставно не могу чекати. Неки проблеми се морају ургентно решавати. Те проблеме не може решавати ни мањинска Савезна, ни евен-

туално мањинска Републичка влада. Таквих проблема има и на локалном нивоу, где је дошло до реструктурирања извршне власти у великом броју општина, до промена тих власти, до измена коалиционих партнера.

Стање у односу на оно непосредно пред изборе или непосредно после избора 1996. године се скоро свуда битно променило. Све су то разлози да се полако припремамо и за изборе, али Српска радикална странка остаје при томе да оволики проблеми, овакве противречности у друштву не смеју бити узрок

Дијалог неопходан и Србији и Црној Гори и СР Југославији

социјалних конфликта који би дезавуисали институције система.

Изволите, имате ли ви неко питање?

Новинар: Имате ли коментар на долазак господина Ђинђића и његово организовање митинга по Србији и друго питање је у вези вашег учествовања у Савезној влади, јер наводно би СПО и Савез за промене били спремни да направе неку врсту владе у сенци, па ако можете да прокоментаришете то?

Др Шешељ: Немамо ми као полити-

та против постојања политичких противника или конкурената, али смо за то да се поштују норме закона и да се комплетан политички живот одвија кроз институције система. И јавни митинзи су једна категорија унутар система, дакле нешто што и Устав и закон дозвољавају па ту не би ништа било спорно.

Што се тиче евентуалног савеза између Савеза за промене и Српског покрета обнове, очигледно је да на томе инсистирају Американци, да они притиска-

креирати себи евентуално коалиционог партнера.

А све је очигледније да ће за дуже време на српској политичкој сцени постојати ових пет политичких партија - Српска радикална странка, две партије левице, Српски покрет обнове и овај Савез за промене, где је главна Демократске странка. Заправо Демократска странка представља његову суштину. То је српска политичка сцена. Да ли је могуће између тих пет партија постићи изван-

Политичка борба кроз политичке институције система:

српски радикали немају ништа против постојања политичких противника, али су зато да се поштују норме закона

чка партија никаквог разлога да коментаришемо повратак Зорана Ђинђића у Београд. Његово је право да отпутује из Београда и да се врати у Београд. Ако се огрешио о закон, има неких индиција да јесте, онда о томе треба да се изјасне правосудни органи у законом прописаном поступку.

Што се тиче митинга који се организују по Србији, свака политичка партија има право на одржавање јавних скупова, под условом да се ти скупови одржавају у складу са прописима, у складу са законом. Колико ми знамо, ту инцидентних ситуација, бар досад није било. Ја не знам тачно да ли су ти митинзи били пријављени благовремено или нису, да ли су организатори поступили онако како закон налаже, али претпостављам да би државни органи реаговали да није био такав случај.

Оно што је за нас проблематично у понашању и Ђинђића и политичке групе коју припада је суштинске природе, али због тога су наше странке политички противници. Да се ми с њима слажемо, онда ми не би били противници, него савезници. Ми немамо ниш-

ју и Драшковића с једне и Ђинђића с друге стране и остале челнике тог пакта и да ће вероватно, као и у ранијим случајевима, Американци успети да формирају такву вештачку коалицију, али досадашње искуство говори да никада такве коалиције нису биле трајног карактера.

Новинар: Када сте најавили излазак из Републичке владе саопштили сте да је таква одлука донета с обзиром на то да су ваши коалициони партнери гласали за прихватање споразума Ахтисари - Черномирдин. Сада најављујете улазак можда у Савезну владу која је такође прихватила овај споразум и у којој такође седе ваши коалициони партнери из Републичке владе. Шта се ту променило, да ли се променило нешто у вашим ставовима?

Др Шешељ: Ништа се није променило. Наш став остаје исти и наша доследност је беспрекорна, али не можемо ми да креирамо у потпуности српску или југословенску политичку сцену. Не можемо ми да бирамо које ће још политичке партије постојати поред наше, па

компромис и реконструисати Савезну владу и евентуално реконструисати Републичку владу, или није могуће? Ми о томе разговарамо.

Ми нисмо најавили улазак у Савезну владу, ми смо најавили разговоре о евентуалној реконструкцији Савезне владе и разговори су почели. Почетак тих разговора подразумева и разговоре о Републичкој влади. Какав ће бити њихов исход, ми унапред не прејудуцирамо. Ми смо оставке поднели, оставке треба да констатује Народна скупштина и да на наша места бира неке друге људе. А ако се постигне неки општи политички договор, ако се иде на прекомпозицију извршне власти у Србији и Савезној Републици Југославији, онда ми начелно изражавамо спремност да у томе учествујемо. Да ли ћемо учествовати или не, то ће се тек видети. Наша политичка позиција је беспрекорно јасна и ниједне непознанице у њој нема. Ако има кажите је, па можемо да је исправимо.

Новинар: Да ли је истина да је ДПС тражио место премијера, четири посланичка места и место директора царина

Доследност: под притисцима и уценама нећемо ни са ким да разговарамо

као услов да уопште дође на разговоре у Београд и како видите улогу Момира Булатовића сада?

Др Шешељ: То није истина, бар судећи по нашој комуникацији са Демократском партијом социјалиста. Ми смо од њих добили једно писмо где се предлаже сусрет на нивоу посланичких група у Савезној скупштини. Ми смо на то писмо одговорили и рекли им да прихватимо. После више није било никакве комуникације. Да ли су неком другом постављани услови те врсте, то не знамо.

Што се тиче Момира Булатовића, о свему треба отворено разговарати, па и о томе. Ми се не везујемо ни за једну личност, па ни за Момира Булатовића. Али нећемо дозволити ни да нас неко уцењује - ако прихватите наше услове претходно, онда можемо да разговарамо. Па нећемо, нећемо ничије услове унапред да прихватимо.

Али разговор са свима прихватимо. Дакле, ми немамо никаквог разлога да се залажемо да Булатовић остане на тој функцији. Али немамо поготову ника-

квог разлога да прихватимо било чију учену да њихов човек дође на ту функцију.

Интерес Српске радикалне странке је да наш човек буде премијер. И то јер оно што нас руководи. Па ако баш не можемо постићи то одмах, онда можемо трагати за неким компромисним решењима. Ако треба да се тражи компромис, а по свој прилици треба, ми јесмо за политику компромиса, онда не треба да буде ни Булатовић, не треба да буде ни из Демократске партије социјалиста, може да буде неко треће лице, може чак и нека ванстраначка личност, зашто да не? А може да буде та ванстраначка личност и из Црне Горе, ако се трага за компромисом.

Ако вам неко каже - или ће бити наш човек, или нема разговора, то је учена. Ми под уценама и под притисцима нећемо ни са ким да разговарамо, немамо разлога. Али сматрамо да се о свему може разговарати и да о свему треба разговарати и у том смислу ми нисмо никакве присталице Момира Булатовића. Спремни смо да разговарамо и о функцији

на којој се он налази. Дакле, хоћемо о томе да разговарамо, али нећемо да прихватимо ултиматуме.

Новинар: Да ли вам звучи познато та реченица коју сте сада рекли - да хоћете да разговарате, али нећете под уценама и притисцима. То исто сте говорили кад је у питању разговор о Косову, па се после тога све оно дешавало и дошло се до овога докле се дошло.

Др Шешељ: Али вас изгледа памћење не служи баш најбоље. Ми никад под притисцима и уценама нисмо ни разговарали.

Новинар: Да, али после тога се десило то што се десило.

Др Шешељ: Е, ово што се десило десило се против воље Српске радикалне странке, можда нисте добро информисани. На затвореној седници Народне скупштине Српска радикална странка је гласала против прихватања плана Ахтисари - Черномирдин, а Социјалистичка партија Србије, ЈУЛ и Српски покрет обнове су гласовима својих посланика тај план изгласали. То је било против наше воље.

Ми ни тада нисмо прихватили језик учена и ултиматума. Десило се то што се десило, нажалост, народ на прошлим изборима није српским радикалима дао апсолутну већину гласова, није нам дао апсолутну већину мандата у Народној скупштини.

Да је Српска радикална странка освојила 126 гласова, онда се ово што се десило никад не би десило. А и кад је већина у Народној скупштини одлучила, и кад су све политичке партије одлучиле да делегација иде у Рамбује, ми смо то тада прихватили, али нисмо хтели да укључимо наше чланове у ту делегацију.

Новинар: Можемо ли мало да пренизирамо следеће - малопре кад сте спомињали српску политичку сцену рекли сте да је чине СПС, ЈУЛ, СПО, радикали и Савез за промене. Да ли то значи да је могућ политички компромис између њих ако дође до реконструкције на савезном нивоу, односно компромис са Савезом за промене?

Др Шешељ: Прво, странке из Савеза за промене учествују и у Савезној скупштини, али с малим бројем чланова. А у Републичкој скупштини их уопште нема. Странке које немају посланике не могу ни учествовати у реконструкцији владе. Али ја вам говорим дугорочно - постоји у Србији пет политичких партија и политички живот Србије ће се можда у наредних пет или десет година, можда и више, одвијати између тих пет партија. Односи снага међу њима ће се вероватно мењати, ми очекујемо да ће се мењати, али кад се политички живот на то и тако ограничи. То је била суштина мисли коју сам изрекао.

А једном сам тако и раније наступио, образложио, па су онда неки објавили да се залажемо да Савез за промене уђе у Републичку владу, што је бесмислено. Како неко ко уопште није заступљен у парламенту да улази у Републичку владу?

Новинар: Али сте сада рекли да може и ванстраначка личност да буде премијер.

Др Шешел: Па може, ако треба да се тражи компромис између више политичких партија. Не може једна партија да нас уцењује - мора њен човек по сваку цену да буде премијер. А то није већинска партија у Савезној скупштини, ни у једном ни у другом дому Савезне скупштине. Дакле, кад једна партија нема довољну снагу, онда се може трагати за компромисном личношћу. Зашто би то био проблем?

Новинар: Да ли постоји могућност, уколико странке које учествују у разговорима око реконструкције Савезне владе одустану, да ви уђете у Савезну владу?

Др Шешел: Наше опредељење и наш политички став никада неће зависити од става других. Тако је било и прошле године кад је формирана Републичка влада. Ми, радикали, одмах смо после избора, у септембру 1997. године, инсистирали да се Републичка влада формира од четири највеће странке у Србији - Српске радикалне странке, Социјалистичке партије Србије, ЈУЛ-а, Српског покрета обнове. Шест месеци смо на томе инсистирали. Али Српски покрет обнове није хтео с нама у коалицију, хтео је са социјалистима и ЈУЛ-ом, а претио је социјалистима и ЈУЛ-у да ће с радикалима правити техничку коалицију ако они не прихвате СПО-овске услове, што је била једна бесмислица. И на крају, кад СПО није хтео, ко неће без њега се може, ми смо прихватили ову варијанту.

Ова варијанта је за нас била мање повољна него четворна коалиција, све док нисмо већинска странка апсолутно, или бар релативно. Нама одговарају шире коалиције, јер се у влади лакше успоставља равнотежа снага. Поготову у условима где су ове две левицарске странке веома, веома блиске међусобно.

Али би нам на савезном нивоу одговарало да већи број странака, заправо све странке које имају посланичке групе учествују у тој влади, па чак и Савез вођанских Мађара. Бар једног министра да има у Савезној влади. Равнотежа снага је другачија, не може нико да нас надгласа, не може нико да нас условава, не може да нас прегласа. То је оно што би било корисно, е, сад како ће бити, то ћемо видети. Па нисмо ми политички следбеници ни Вука Драшковића, ни Мила Ђукановића, ни Слободана Милошевића, ни Момира Булатовића, и наше политичко понашање не зависи од њихове воље или њихових ставова.

Новинар: СПО тражи да се признају мандати ДПС-у у Већу република у Савезној скупштини. Шта ви мислите о томе?

Др Шешел: Ти мандати се не могу признати јер их је оспорио Уставни суд. Ми сматрамо да је одлука Уставног суда исправна. Нажалост, Уставни суд није тако пресудио и пре неколико година кад смо имали сличну ситуацију у Србији, па је Српска радикална странка остала без посланичких мандата у Већу ре-

публика. Али закаснила правда је такође корисна правда. Није баш најбоља правда, није правда, ипак, у неку руку је и корисна.

Ми сматрамо да све странке из републичких парламената морају бити пропорционално заступљене у Већу република у Савезној скупштини. И било би противно духу Устава и супротно основним демократским принципима да за горњи дом Савезне скупштине владајуће странке из федералних јединица шаљу искључиво своје посланике.

Ми смо у принципу за то да се на следећим изборима иде на директне изборе и за Веће република. Да се промени закон, па да грађани бирају у Србији 20 посланика, у Црној Гори 20 посланика за Веће република директно. А не да се то посредује преко републичког парламента. Да су посланици бирани за један парламент, а да им се додаје функција у другом парламенту.

Такви изузеци у федералним државама постоје само негде у Швајцарској и Индији, иначе пракса светског федерализма их не познаје. И то у Индији не у свим државама, само у неким државама. У већини држава се за горњи дом парламента директно бирају посланици.

Новинар: Недавно сте у Скупштини рекли за неке ваше политичке пријатеље и противнике да су кандидати за Милана Недића. Као што је познато Милан Недић је жртвовао себе ради српства, а наши данашњи политичари најчешће жртвују српство ради себе. Можете ли то мало да разјасните?

Др Шешел: Милан Недић је био квислинг. Био је на челу окупаторске управе у суженој и осакаћеној Србији. Служио је окупатору. Али његова лична мотивација са моралног аспекта је била чиста. Он се свесно жртвовао, дакле, био је свестан да ће у историји бити записан као квислинг, и ставио се у службу окупаторског режима да би спасавао српски народ. И у том спасавању српског народа имао је заиста велике резултате.

Милан Недић се уочи Другог светског рата није унапред никоме нудио да буде квислинг. А Вук Драшковић се уживео у ту улогу, па се унапред нуди да буде квислинг. Дакле, прижељкује окупацију Србије и унапред себе види у улози Милана Недића, и чак се нуди да то ради. Милана Недића су годину дана наговарали да се тога прихвати, не Немци, него Срби, угледни, виђени Срби, из Београда пре свега, говорећи му - ако ти то не прихватиш нема ко, Немци ће нас потпуно уништити, ти бар нешто можеш да постигнеш. И то је оно што је превагнуло код Недића. А код Драшковића је превагнуло нешто друго. Он би Србију свео и на Аду Циганлију, само да он дође на њено чело.

Новинар: Зашто онда врећате сени Милана Недића?

Др Шешел: Ја не врећам никога, ја само говорим објективно. И ту сам крајње објективан. Недић је био квислинг, али разлози који су га навели да то буде пост фестум су га морално оправдавали. А разлози који наводе Вука Драшковића су потпуно морално проблематични. Ја не врећам Милана Недића, него на овај начин извргавам руглу Драшковића који унапред себе нуди за такву улогу о којој Недић уочи Другог светског рата није ни сањао.

Новинар: Колико је реална прича да ће ДПС Црне Горе доћи да се направи Савезна влада?

Др Шешел: Не знамо колико је то реално, али судећи по оклевању да се иницира први састанак изгледа да није баш много реално. Тако да ту нисмо неки велики оптимисти. Делује ми као да је Демократска партија социјалиста изненађена овим свеопштим прихватањем иницијативе.

Ми смо вас обавестили истог дана кад смо добили ту иницијативу да смо ми прихватили, а у међувремену су и друге странке саопштиле, све су странке којима су упућене иницијативе прихватиле дијалог.

Шетач кроз НАТО Европу: ако се Ђинђић огрешио о закон, онда о томе треба да се изјасне правосудни органи, у законом прописаном поступку

Мотив "патриоте": Вук Драшковић би све Србију на Аду Циганлију само да он дође на њено чело

Новинар: Како коментаришете захтеве и петиције за оставком председника Милошевића?

Др Шешел: Легитимно је право и легално право сваког грађанина земље да тражи оставку председника републике. И то може да тражи свака политичка партија, дакле, сви они који учествују у политичком животу. Мајо је проблематично кад то траже институције које по природи свог положаја нису на то упућене.

Јер, ако Академија наука или Српска православна црква траже оставку председника републике и оставку Савезне владе, с друге стране зашто се онда не би могло десити и да савезни председник и Савезна влада траже оставку патријарха, Синода, председника Академије наука и тако даље? Да се то десило, дигла би се огромна галама - како су се усудили. А у супротном случају је нема. Овде морају грађани да се појаве као субјекти који то траже и њихово је легитимно право да то траже. А постоји Уставом прописан начин евентуалне смене.

Што се тиче српских радикала, ми смо пре свега за то да се на све институције власти долази демократским изборима и да се с власти одлази искључиво на демократски начин.

Дакле, против смо пучева, против смо државних удара и против смо институционализације било каквих облика власти на противустанан начин.

Шта је владика Лаврентије изјавио, јуче или прејуче, јуче сам читао у новинама. Каже - досадашњи избори су показали да српски народ није способан да на демократски начин изабере паметне људе. Је ли тако рекао? То су јучерашње новине објавиле, можда баш "Данас". Каже - избори су показали да српски народ није у стању да бира на демократски начин. Значи, ако народ није на демократски начин у стању да изабере паметне људе, треба му те паметне људе на товарити на плећа, наметнути недемократским путем. Е, ми смо против тога.

Кога је бирао српски народ? Бирао је онога ко је најпаметнији. Најпаметнији се дочепа власти, онај ко није паметан тај изгуби у политици. Да ли је то са историјског аспекта био добар избор или не, то ће историја показати. Али апсолутно не долази у обзир било који други начин промене власти осим парламентарних избора.

Свему другом Српска радикална странка би се оштро супротставила. Поготову не долази у обзир ово што Ђинђић предлаже, да нам Црква поставља политичаре. Као што смо против мешања државе у црквене послове, тако смо против мешања Цркве у државне послове. По истом принципу. Данас је ваљда штампа објавила да се он негде тамо залагао да се прелазна влада формира под покровитељством, уз благослов, како је рекао, црквених кругова. То је незапамћен облик мешања Цркве у политику у Европи после Другог светског рата, незапамћен.

Новинар: Колико дуго је Српска радикална странка спремна да чека на резултате ових разговора о прекомпоновању Савезне владе?

Др Шешел: Шта значи - колико смо дуго спремни да чекамо? Чекаћемо "одавде до вечности", док се не десе ти разговори. Нешто се мора десити. Или ће бити дијалога, или ће бити нових избора.

Савезна влада је мањинска. Ми смо упозорили Булатовића, на првом састанку уочи седнице Савезне скупштине, да он мора да обезбеди већину у оба дома. Ми смо вам објаснили зашто смо овог пута гласали за законе. Зато што је дошло у опасност објављивање одлуке о укидању ратног стања. "Службени лист" Савезне Републике Југославије је у истом броју требало да објави одлуку о укидању ратног стања, одлуку Савезне владе о укидању свих ратних уредби и нове законе које би изгласала Савезна скупштина, који су дошли уместо тих уредби.

Планирано је да се све штампа у једном броју, да не би било правног вакуума. То је једини разлог. Али смо их оставили да чекају три, четири сата, колико је каснила седница Савезне скупштине. Ставили смо им и на тај начин до знања да нема ништа од добијања скупштинске већине. Ово је изгласано да би било укинуто ратно стање. И нама је био интерес да се укине ратно стање. И то су сви желели у земљи. Нисам чуо да постоји ико ко је био против укидања ратног стања.

Е, сад је ратно стање укинуто, дошли смо у неке релативно или наводно редовније прилике, сад треба да се сви понашају стриктно по правилима парламентарне демократије. И Савезна влада, ако не буде реконструисана, неће моћи да рачуна да јој се иједан закон донесе у Савезној скупштини. Јер, док Ђукановић бојкотије Савезну скупштину, без Српске радикалне странке нико не може ниједан закон донети.

Новинар: Да ли бисте у том случају позвали на ванредне изборе?

Др Шешел: Ми смо у принципу увек за ванредне изборе. И ми желимо што пре изборе. Али се не појављујемо још увек са захтевом за ванредне савезне и републичке изборе због ситуације на Косову и Метохији. Било би веома опасно да се закажу ванредни савезни и републички избори, а да се они не проводе на територији Косова и Метохије. Е, само због тога ми не излазимо већ с тим захтевом.

Али излазимо упорно са захтевом да се распишу локални избори, јер за њихово расписивање није неопходно да се у истом тренутку држе и на територији Косова и Метохије. И прошли пут се нису држали на територији Косова и Метохије, је ли тако? Није било тамо локалних избора 1992. године.

Новинар: Како коментаришете јучерашњу доделу одликовања Радио телевизији Србије, на чије сте извештавање имали примедби у току рата?

Др Шешел: Ако је требало додељивати одликовања, онда је требало посмртно доделити одликовања погинулим радницима државне телевизије и неком више.

Ја мислим, у принципу, не могу да уђем у сваки појединачни случај али, да су полицијски официри, подофицири и полицијци заслужили одликовања. Да ли баш сви са списка и да ли је још неко пропуштен, ми ту немамо прецизне податке, и не можемо дати свој суд. Дешава се и то.

Што се тиче јавних установа, ми не бисмо никад одликовање доделили Компанији "Политика", мислимо да не заслужује, а на државној телевизији бисмо постхумно одликовали само ове погинуле раднике у време бомбардовања и никог више. Али сад да улазимо од једног до другог случаја опет би то било бесмислено.

Додела одликовања је искључива уставна надлежност савезног председника, то само он има право да ради и нико други, а ми можемо јавно да га кри-

тикујемо поводом његових одлука, али не можемо да их променимо.

Новинар: Малочас сте рекли да је ратно стање укинута, али да још увек важе уредбе које се односе на време ратног стања. Да ли ће то бити на седници Скупштине Србије и да ли ће она прихвати-ти да их укине?

Др Шешељ: Могуће је следеће недеље да буде седница Народне скупштине, још није прецизиран текст, тако да ме не вежете за реч, али највероватније већ следеће недеље.

Уредбе које су донесене у време ратног стања, које су са законском снагом, аутоматски се не укидају престанком ратног стања. Оне иду обавезно на верификацију Народној скупштини. Осим, ако их укине онај ко их је донео. Али, уредба којом се оне укидају мора ићи на

проценити Народна скупштина, знате, први пут се у историји парламентаризма десило да некога на силу терају да остане на власти, је ли тако?

Сдругог аспекта, уредба Милана Милутиновића није била ни неопходна, јер се подразумева, и кад цела Влада поднесе оставку, и тако пише изричито у Уставу, она наставља редовно да обавља своје текуће редовне активности до избора нове владе. Тако је и кад министар поднесе оставку, он наставља да обавља своје послове док не преда дужност новом министру.

Новинар: Зашто је господин Милутиновић онда уопште доносио ту уредбу?

Др Шешељ: Ја мислим да ту већ треба ући у политичке мотиве. Ја мислим да је нашим досадашњим коалиционим партнерима интимно неподношљива

уговори склапају лично код Данице Драшковић уз масне провизије.

То сад сви знају у Београду. И сигуран сам да и сви ви то знате. А са радикалима једноставно то не може бити никак.

Новинар: Да ли би ви ушли у Савезну владу ако би СПО ушао у Републичку?

Др Шешељ: То би било бесмислено. Да ми напустимо Републичку, уђе СПО, а СПО избачен из Савезне, па ми улазимо - то је бесмислено. Ми то не прихватамо. Ми прихватамо само један озбиљан, суштински договор који би подразумевао једну програмску платформу озбиљних реформи у свим елементима друштвене структуре. Дакле, ми нисмо у политици трговци, калкуланти.

Новинар: Рекли сте да претпоставља-

Упућени на радикале: СПС и ЈУЛ, искрено желе останак српских радикала у Влади

верификацију Народној скупштини. То се десило у Савезној скупштини. Уредба којом је Савезна влада укинула све своје претходне уредбе са законском снагом је верификована на седници Народне скупштине.

Новинар: Да ли то правно значи да уредба са законском снагом, којом сте ви и даље остали министри у Републичкој влади, може да важи ако преживи верификацију и да постигне да се изгласа, да она остане и да значи да и ви можете да останете у Влади?

Др Шешељ: Не, не. Републичка скупштина треба да констатује наше оставке и да изабере нове људе на наша места. Или евентуално, ако се постигне неки политички договор, да се изврши прекомпозиција извршне власти или нешто слично. Али наше оставке су ту, оне нису повучене, нити ми имамо намеру да их повлачимо. А сад, како ће то

и сама помисао да праве коалицију са Драшковићем. И да они искрено желе наш останак у Влади. Зашто? Зато што се радикали никад нису компромитовали никаквом криминалном афером, зато што је ова влада релативно добро функционисала, зато што се показала успешном и зато што се показало да су радикали изузетно компетентни у министарствима у којима су имали главну реч.

А пре свега постоји и страх код наших досадашњих коалиционих партнера, ако формирају Владу са Драшковићем, да ће то бити влада свеопштег расула, отимачине, крађа, проневера, корупције, скандала и тако даље. Да ће се дешавати нешто слично овоме на градском нивоу. Ви знате добро да се сад жале и поједини председници општина из коалиције Заједно како не могу ниједан уговор ни на општинском нивоу да склопе, да се сви

те да се они плаше сарадње са СПО-ом. Да ли могла сматрате да се плаше и изласка на изборе у овом моменту?

Др Шешељ: Не плаше се они сарадње са СПО-ом, они и даље сарађују са СПО-ом, видећете данас у градској скупштини. Две године, вољом Социјалистичке партије Србије одржава се мањинска власт Вука Драшковића и Српског покрета обнове у Београду, две године. Они сарађују. Али се боје институционализације те сарадње, јер је онда то стање свеопштег хаоса, латентног хаоса. А овако, социјалисти рачунају - боље им је да пусте Вука да пљачка Београд, него да Вук изводи масу на улицу. То је логика код наших коалиционих партнера.

Ја сам то више пута и њима рекао и о томе говорим јавно, према томе не сматрам то некоректним према својим дојучерашњим коалиционим партнерима.

Ја не могу да их нападам због било чега што се десило у петнаест месеци наше заједничке власти, онда би то било некоректно. Па би се поставило питање - а што их нисам тада нападао. Али што се тиче њихове подршке, она нема никакве везе с нашим коалицијом на републичком нивоу, то је њихова самостална подршка Српском покрету обнове и ми смо их нападали због тога док смо били у Влади Србије, док смо били коалициони партнери.

Новинар: Да се вратимо на тему СПО и прихватање споразума Ахтисари - Черномирдин. Тада сте рекли, након што је прихваћен споразум, да је прихваћен гласовима СПС-а, ЈУЛ-а и издајничког Српског покрета обнове. У чему је онда разлика између СПО-а и левице која је такође гласала за тај споразум, чак је и председник у Влади, дакле постоји већа одговорност њихова?

Др Шешељ: Разлика је битна и изразито очигледна. И она се видела већ оне ноћи на састанку на Дедињу. Социјалисти и ЈУЛ су с тешком муком то прихватили, и у страху, а Српски покрет обнове је једва чекао да се то прихвати. И Драшковић је данима, недељама, па и месецима у току ратног стања инсистирао да се прихвате трупе НАТО-а, и чак је због тога и избачен из Савезне владе. То је био разлог за његово избацивање. Он се радовао окупацији Косова и Метохије, а ови су то с тешком муком прихватили, сматрајући да је алтернатива томе много гора.

Новинар: Ја мислим да је њихова одговорност мања него СПО-а.

Др Шешељ: Одговорност је свима иста.

Новинар: Ипак је СПО опозициона партија.

Др Шешељ: Одговорност је свима иста, јер ту није реч о одлуци извршне власти. Реч је о одлуци парламента, а у парламенту је сваки посланик посланик. Ниједном не пише на челу да ли је посланик режима или је посланик опозиције. По Уставу, по закону, посланик је посланик. И у овом случају је формирана једна скупштинска већина. Која је природа те одговорности? То је политичка одговорност. Како се она манифестује? Манифестује се на изборима. Народ ће да цени њихову политичку одговорност на следећим изборима.

И постоји нешто што је много озбиљније и опасније, а то је историјска одговорност. Људи који су гласали за план Ахтисари-Черномирдин у комплетној историји српског народа остаће записани као они што су прихватили такву одлуку.

Новинар: Неке опозиционе странке су захтевале да се републичким посланицима који су напустили Косово и Метохију одузму посланички мандати. Како ви то коментаришете?

Др Шешељ: То су пропагандни трикови и онај ко лансира такве трикове унапред зна да је то немогуће, али рачуна - шта га кошта да се мало јавност заталаса. Како ви можете посланику сад одузети мандат на основу тога што је део

територије државе са кога он потиче окупиран?

Кад је у Првом светском рату Немачка окупирала део Француске, никоме у француском парламенту није пало на памет да се одузимају мандати посланицима који потичу са оне територије која је окупирана.

Новинар: Ових дана се прича да Срби и остало неалбанско становништво које је дошло са Косова и Метохије не могу да подижу своје пензије, не могу да уписују децу у школе. Да ли можете рећи визију о томе како ће се решавати проблеми расељених људи који дефинитивно не могу да се врате на Косово?

Др Шешељ: О тим стварима ми читамо искључиво у штампаним. Ми немамо појма о томе и категорички смо против тога. Ми сматрамо да сваки грађанин наше земље има право да се насели и да се пресели на сваки део наше земље.

Јасно нам је да је високи српски национални интерес да што више Срба остане на Косову и Метохији. Али нама не пада ни на крај памети да иједног живог Србина појединца или његову породицу терамо да тамо остане или да се тамо врати. Ми немамо снаге да им обезбедимо сигурност на Косову и Метохији.

Не можемо ми сад неког Србина, који је с тешком муком умакао Шингарима и окупаторима, да терамо назад у њихове чељусти. Пожељно је да се Срби врате, а ако не могу или неки не смеју, макар им страх био преувеличан и неоправдан, њихово је право да се населе у било ком делу Савезне Републике Југославије и да тамо школују децу, и да тамо остварују сва своја грађанска права. И ако се банке, школе или друге државне институције понашају другачије, онда је то кршење Устава и закона.

Новинар: Имате ли ви намеру ускоро да одете на Косово и Метохију да охрабрите српско становништво да тамо остане?

Др Шешељ: Не. Ја ћу ићи на Косово тек када се тамо врате наша војска и наша полиција.

Новинар: А када ће то бити?

Др Шешељ: Ускоро, али једног дана ће сигурно бити. Као што ћу ићи и у Српску Крајину кад се тамо врате наша војска и наша полиција. И као што ћу ићи у Републику Српску, кад тамо буде српска власт.

Новинар: Шта бисте рекли или поручили резервистима који траже свој новац? Да ли Влада има новца, да ли је реално да очекују исплату, као што им обећавају, у августу?

Др Шешељ: То вам је једна очигледна разлика између Савезне и Републичке владе. Савезна влада је била задужена, то је њена уставна надлежност, да обезбеди паре за војне резервисте, а Републичка влада за полицијске резервисте. Републичка влада је пронашла новац и исплатила све, сви полицијски резервисти су исплаћени. А Савезна влада није.

И ако то не успе да исплати за неколико дана, то вам је довољан разлог за пад Савезне владе. Могла је да нађе па-

ре. Сигурно је могла да нађе паре. Могла је да се одрекне многих других ствари, али да исплати резервисте.

Ми сматрамо да су захтеви резервиста Војске Југославије оправдани, умесни, али им саветујемо да се окану страначког мешања у реализацију њихових оправданих захтева, да воде рачуна да избегну било какве страначке манипулације. Јер би то обесмислило ову њихову борбу која је заиста у историјском смислу била величанствена.

Треба да истрајавају на својим захтевима све док им сваки динар не буде исплаћен, али да спрече оне политичке партије које су се издајнички држале у току овога рата, које су помагале српским непријатељима, да манипулишу оправданим захтевима резервиста.

Новинар: Да ли би могло одласком радикала из Републичке владе да дође до укидања или промена Закона о универзитету и Закона о информисању, с обзиром да су то радикалски закони, а знамо да су усвојени у Републичкој влади?

Др Шешељ: То нису радикалски закони, иза тих закона је стала цела влада и већина посланика у Народној скупштини. Јер да су само радикалски, не би могли бити изгласани.

Ми српски радикали смо поносни на благовремено доношење таквих закона. Благовремено - сад је то проблематично да ли је било баш благовремено. Требало је те законе донети пре више година, али у сваком случају њихово доношење није закаснило у односу на овај рат кроз који смо прошли и њихово доношење се показало као потпуно исправан потез.

Да ли ће сад нека друга власт или нека друга парламентарна већина изгласати укидање тих закона, то зависи од њих. И ми бисмо гласали против укидања тих закона. Можда бисмо, са извесног аспекта били за њихову дораду, али смо против укидања.

Новинар: Које бисте од ових ратних уредби подржали као законе?

Др Шешељ: То ћемо сад да видимо. Већ су четири законска пројекта готова, они иду на разматрање у Владу Србије, надлежна министарства су то припремила и ми ћемо то још да продискутујемо у Влади. Без обзира на наше оставке, ми и даље учествујемо у текућим активностима Владе. Дакле, оно око чега се сложимо у Влади, наши посланици ће, очекујем, изгласати у Народној скупштини.

Новинар: Зна ли се о која се четири закона тачно ради?

Др Шешељ: То је нешто што је на нивоу радног материјала Владе и ја нисам овлашћен да вас о томе обавештавам док се Влада по том питању дефинитивно не изјасни. То је још у владиним одборима. Министарства су проследила и овом Одбору за привреду и финансије коме ја председавам четири таква законска пројекта. Да ли у ова друга два одбора још нешто постоји не знам тачно, али ће све бити припремљено до наредне Скупштине.

ДИЈАЛОГОМ ИСПРАВЉАТИ КРИВЕ ДРИНЕ

15. ЈУЛИ 1999. ГОДИНЕ

Др Војислав Шешељ: Српска радикална странка сматра да је добро што је напoкoн дошло до отвореног дијалога међу парламентарним политичким партијама на савезном нивоу, поготову међу парламентарним партијама Србије и Црне Горе. Ми нисмо спремни да ширимо неки претерани оптимизам, али дијалог је почео и надамо се да се неће прекинути. Не треба у првој фази тог дијалога ни истицати нека претерана очекивања. Проблеми су бројни, нагомилани, и велики део тих проблема и не може се решити за кратко време. Поготову кад је реч о суштинским проблемима везаним за евентуалну реконструкцију уставно - правног система.

И Српска радикална странка сматра да треба приступити тој реконструкцији, да треба прићи послу на измени савезног Устава. Ми смо вам говорили о томе на неколико наших конференција за новинаре још у време ратног стања, а свесни смо колико је то посао, колико је компликован, тежак и на какве се препреке може наићи. У свему овоме најважније је да се евентуалне уставне промене врше искључиво на онај начин који је прописао сам Устав.

Постоје и неке ствари које би се могле разрешити у евентуално кратком временском периоду. И мислим да ту треба показати спремност на конструктиван дијалог и на компромис. Реч је о реконструкцији Савезне владе и реч је о решавању проблема делегације Црне Горе у Већу република Савезне скупштине.

Савезни уставни суд је већ оспорио републички закон Црне Горе о избору посланика у горњи дом Савезне скупштине, а у току је поступак оспоравања републичког закона Србије. И један и други закон нису у складу са основним, уставним принципима. Међутим, у Србији је поштован принцип пропорционалности, у Црној Гори није.

Ми сматрамо да треба стриктно поштовати тај принцип, а да би можда најбоље решење било да се усвоје законски текстови који предвиђају директне, непосредне изборе и за горњи дом Савезне скупштине. Ако Црна Гора бира двадесет посланика, ако Србија бира двадесет посланика треба ићи на непосредне изборе, па која партија освоји колико мандата. Овај систем посредовања није природан, није примерен федералистичкој логици и правним принципима који је следе и веома је редак у савременој пракси федерализма. Може се приметити само у случају неколико индијских држава и швајцарских кантона и

нигде више у свету у модерним федералним државама.

Што се тиче реконструкције Савезне владе, Српска радикална странка сматра да треба омогућити учешће свим парламентарним странкама на савезном нивоу. Свим релевантним, наравно, не оним које имају једног или два посланика, него онима које имају бар посланичку групу у Већу грађана, а оне мање се могу удружити и формирати посланичке групе ако савладају међусобне сујете малих лидера. И нова Савезна влада треба да буде и у квалитативном и у квантитативном погледу стриктно пропорционална снази појединих партија и у горњем и у доњем дому Савезне скупштине, дакле, да се тражи средња вредност те снаге.

Принципи по којима би се ова два проблема решила крајње су јасни, једноставни, примењиви, прихватљиви за све политичке субјекте који озбиљно желе да се проблеми заиста реше. Српска радикална странка је и у јучерашњем дијалогу на томе инсистирала и ми се надамо, ако заиста сви наши партнери у том дијалогу желе да се озбиљно приступи решавању проблема, да ћемо онда те проблеме почети да решавамо управо у ова два сегмента - по питању реконструкције Савезне владе и по питању састава Већа република Савезне скупштине.

Изволите, имате ли ви неко питање?

Новинар: Остаје ли Српска радикална странка у Влади Србије?

Српски радикали сматрају да је добро што је дошло до отвореног дијалога између парламентарних партија Србије и Црне Горе

Реновирана зграда Магистрата на Тргу победе: ЈУЛ напада радикалску власт која је за две године у Земуну урадила више него претходна (њихова) власт за педесет година

Др Шешељ: Па ми очекујемо на данашњој Скупштини да будемо разрешени.

Новинар: Изгледи су већи да будете разрешени него да останете?

Др Шешељ: Ми треба да будемо разрешени. Нешто нам је било сумњиво кад смо чули да Српски покрет обнове не долази на седницу, и ако дође до неког гласања вероватно да наши посланици неће имати могућности да проведу вољу странке, односно највишег органа странке. Али, ево, ишчекујемо данас да будемо обавештени о томе. Српски покрет обнове очигледно не присуствује седници из два разлога - да би избегао учешће у евентуалној расправи о нашим оставкама и да би избегао да се изјашњава по питању одузимања мандата Новој демократији. Тако да их није било ни на седници мандатско-имунитетског одбора, односно административног одбора Републичке скупштине.

Новинар: Како коментаришете јучерашње опаске Југословенске левнице о питањима путева и водовода општине Земун у којој је владајућа ваша странка?

Др Шешељ: То су најобичније глупости о којима би сама Југословенска левница морала озбиљно да размисли. Нападају радикалску власт која је више за две године урадила у Земуну него претходна власт за педесет година. А за то што нису поправљени путеви не може бити одговорна општина, јер то и није надлежност градске општине, то је надлежност града ако је реч о локалним путевима, а надлежност републике ако је реч о регионалним путевима.

Путеви нису упропашћени изразом водовода, мада не оспоравамо могућност да је негде израда водовода довела до из-

весног оштећења пута. Путеви су упропашћени огромним транспортерима који су превозили земљу у време изградње заобилазнице око Београда, пре свега надвожњака у Сурчину.

Тада су тешки камиони, под товарима земље, песка и другог грађевинског материјала једноставно развалили те путеве. Они који су учествовали у изградњи те заобилазнице обавезни су уговором да поправе све оно што су евентуално покварили у току свога рада.

Новинар: На протеклој конференцији за новинаре Вук Драшковић је објавио да сте ви направили нову коалицију са СПС-ом и ЈУЛ-ом на републичком нивоу и да зато његова партија неће моћи да уђе у републички парламент. У понедељак је Стево Драгишић изјавио да су социјалисти и СПО на локалном нивоу у Београду направили коалицију. Какви су сад односи између бивших коалиционих партнера и да ли се зна ко је са ким у коалицији?

Др Шешељ: Наркоманија је веома тешка болест и у извесној фази човек престаје да здраворазумски размишља. Што се тиче коалиције на локалном нивоу између Социјалистичке партије Србије и Српског покрета обнове она је, истина, неформална, али пуне две година се градска власт Српског покрета обнове заснива искључиво на подршци Социјалистичке партије. Социјалистичке партије која им изгласава одлуке и онда кад су оне противне интересима самих социјалиста.

Што се тиче српских радикала ми нисмо, откад смо раскинули коалицију са досадашњим коалиционим партнерима, склапали никакве нове коалиционе савезе. А спремни смо да их склапамо

уколико дође до неког разумног договора и уколико се успоставе нека разумна решења за кључна, суштинска питања данашње друштвене, економске и социјалне кризе.

А замислите сад Вука Драшковића који каже да су радикали и социјалисти склопили коалицију и да он неће због тога да иде у Републичку скупштину. Је ли то нормално понашање? Је ли то здраворазумно понашање? А шта је њега брига ако је неко заиста склапао коалицију? Ако ми с неким будемо склапали коалицију у будућности одмах ћемо вас о томе обавештети. Дакле, ништа нећемо крити. Никаких коалиција није било.

На овој скупштини није ни било предвиђено да се расправља о новом закону о локалној самоуправи, него је Влада Србије закључила - пре него што се закон који је урађен још у мају прошле године достави посланицима, да се изврше претходне консултације са шефовима посланичких група. Због тога је сазиван састанак Ратка Марковића и Гордана Поп Лазић, потпредседника Владе и министра за локалну самоуправу са шефовима посланичких група. Уопште у позиву за данашњу седницу Скупштине није било тог закона. Можда ће бити, можда за пет, за десет, за петнаест дана, за месец дана, тај закон треба да крене у скупштинску процедуру, али је наша намера била да се још једном претресу мишљења посланичких група и евентуалне измене унесу у сам текст закона, како би он у што квалитетнијем облику изашао пред посланике.

Новинар: Да ли ћете гласати да ове уредбе, које су донесене за време ратног стања, остану на снази, шта ће се десити са оним уредбама које су донесене на

савезном нивоу и да ли ће савезни закон, као онај о царини, предвидети могућности као уредба?

Др Шешељ: Ниједна уредба неће остати на снази. И данас се не гласа о остајању уредби на снази. Данас се потврђују уредбе да би се констатовало да су на исправан начин и из оправданих разлога оне донесене у време ратног стања. А све су уредбе већ престале да важе. И данас се доноси пет или шест законских текстова који регулишу део материје коју су раније регулисале уредбе.

Дакле, данас се не усвајају уредбе, данас се потврђује потреба да их председник Републике, на предлог Републичке владе, донесе у време трајања ратног стања. Заправо, констатује се да је Влада исправно поступила што је предложила доношење тих уредби и да је председник Републике исправно поступио што је те уредбе донео. И ништа више.

Новинар: Да ли је на снази забрана окупљања грађана?

Др Шешељ: Нема забране окупљања грађана, али имамо Закон о јавним скуповима који тачно прописује начин на који се могу сазвати митинзи, демонстрације и други јавни зборови.

Новинар: Како коментаришете одлазак посланика Нове демократије из Републичке скупштине?

Др Шешељ: Српска радикална странка се чуђи што то много раније није урађено. Јер очигледно је да је Нова демократија одавно напустила коалицију са Социјалистичком партијом Србије и Југословенском левицом, па је онда бесмислено да, као бивши коалициони партнер, и даље користи мандате те коалиције у Републичкој скупштини.

Ми смо сматрали да је то требало много раније да се уради, али то је ствар оних који су им поклањали посланичке мандате. Што би то, на крају крајева, нас посебно интересовало? Што се тиче правне процедуре, она је сасвим у реду, она је сасвим чиста и исправно проведена.

Новинар: Можете ли да прокоментаришете најаву Вука Драшковића да ће правити митинге по Србији? Да ли је то, по вашем мишљењу, наговештај разилажења СПО-а и социјалиста у градској скупштини Београда?

Др Шешељ: Ми немамо ништа против тога да Драшковић држи митинге у Србији, и било која друга политичка партија. Јавни митинзи су један регуларан облик политичке борбе ванпарламентарног карактера. И пошто је то и уставом гарантован облик, сматрамо да нема никаквих разлога да се то спречава или да се то забрањује. Уколико се ти митинзи држе у складу са одредбама закона.

Што се тиче Српског покрета обнове и Социјалистичке партије Србије, и на прошлој седници градске скупштине се показало да та неформална коалиција чврсто функционише. Да ли ће се нешто променити до следеће седнице не знамо прецизно, али има индикација да хоће. Имамо информације да је недавно Гелбард контактирао Вука Драшковића и дао му гаранције да ће се постарати да му обезбеди код Ђинђића и Демократске странке подршку мањинској власти у Београду, уколико он раскине све везе са социјалистима. Шта ће се заиста десити, остаје да видимо.

Новинар: Шта мислите о самоорганизовању народа у неким општинама у

Србији, где ниједна партија није остала на власти, као што су то Лесковац, Ваљево?

Др Шешељ: Ми не верујемо у такав спонтанитет историјских догађаја и политичких збивања. Увек неко стоји као организатор иза било какве друштвене или политичке манифестације таквог карактера. Некад је организатор у првом плану, некад делује прикривено, из позадине. Ми, понављам то, немамо ништа против било каквих јавних митинга, скупова и демонстрација уколико се они заказују на законом прописан начин.

Ми смо само против насиља у политици. И осудили смо насиље које се десило у Ваљеву, где је група демонстраната покушала насилно да уђе у зграду Скупштине општине. Као што смо осудили насиље које се десило у Београду, где је једна банда разбојника, коју предводи Синиша Вучинић, из једне маргиналне, безначајне политичке партије, миљенише неких левичарских странака, додуше, и режимских медија, изазвала насиље и сукоб са демонстрантима, односно са активистима неких странака.

Новинар: Када сте рекли у градској скупштини да ће социјалисте скупо коштати то што су том приликом урадили, шта сте тиме мислили?

Др Шешељ: Мислио сам на разне ствари кад сам рекао да ће их то скупо коштати, а ево, једна од тих ствари можда ће им се сада и реализовати, ако Драшковић опет добије подршку Ђинђића. Он ће под ноге бацити ове две године социјалистичке подршке у градској скупштини и понашати се као да ни-

Последице зависности: наркоманија је веома тешка болест, због које у извесном стадијуму, болесник престаје рационално да размишља

када ни у чему није сарађивао са социјалистима. Ви бар знате Драшковића.

Новинар: Имате ли неки коментар о овоме што се догађа на Косову и Метохији, јер је насиље очигледно ескалирало?

Др Шешељ: Косово и Метохија су под окупацијом. Ми смо упозоравали да ће се то десити, ми смо се супротстављали свим средствима пристанку на окупацију. Сад је до окупације дошло, шта да радимо, из ове коже не можемо побегнути. НАТО трупе су савезник шиптарских терориста, шиптарских сепаратиста, НАТО трупе су дошле да би нам отеле Косово и Метохију, НАТО покушава да уништи српски народ, Србију и Савез-

Др Шешељ: Не, мањинску владу сигурно нећемо подржати ни на републичком ни на савезном нивоу.

Новинар: Да ли сматрате да Црна Гора може да се отцепи, да ли би то довело до нове правне ситуације у вези са Косовом и Метохијом и да ли је могућ, у таквим условима, и грађански рат?

Др Шешељ: Реална опасност од отцепљења Црне Горе постоји и на томе интензивно раде Американци. Није нимало случајно што је у резолуцији Савета безбедности Уједињених нација констатовано да се гарантује територијални интегритет Савезне Републике Југославије, а да се Србија уопште не помиње.

Словенска веза: Руси су дошли као пријатељи на Косово и Метохију, а све остале војне снаге као непријатељи

ну Републику Југославију.

Новинар: Да ли ће ваш одлазак из Републичке владе, ако се данас усвоји или изгласа, можда убрзати организовање републичких избора или ће криза владе, која је мањинска, морати да се превазиђе на неки други начин?

Др Шешељ: Ми смо оставке на чланство у Влади Србије поднели већ пре месец дана. Да ли ће данас те оставке бити коначно верификоване или не, то је већ друго питање. Ја сам већ рекао, сумњиво нам је то што нема припадника Српског покрета обнове кад се то питање покрене, што заправо нема адекватне већине да се то питање изгласа. Али је крајњи рок онда 1. октобар.

Што се тиче Српске радикалне странке, ми смо спремни за изборе на свим нивоима. Волели бисмо да се изборни процеси раздвоје, да иду посебно избори на локалном, на савезном и на републичком нивоу. Дакле, да се све то одржи у три изборна турнуса. Уколико друге политичке партије инсистирају да се држе сви избори у истом тренутку на свим нивоима, ми ћемо пристати на ту варијанту. Сматрамо да су увек избори најбољи начин решавања политичких сукоба и конфликта.

Новинар: Да ли бисте подржали мањинску владу СПС-а?

Дакле, Косово и Метохија су у саставу Југославије док постоји Југославија, ако се отцепи Црна Гора, одлазе и Косово и Метохија. И зато, евентуално отцепљење Црне Горе не би значило само губитак Црне Горе, него уједно и Косова и Метохије.

Српска радикална странка је категорици против било каквог отцепљења и са аспекта савезног Устава отцепљење је правно недопустиво, правно немогуће. Уколико сепаратистичке снаге у Црној Гори још отвореније крену правцем отцепљења, онда се не може унапред искључити ни могућност грађанског рата. Српски радикали би хтели да се избегне грађански рат у било ком делу наше земље, али неке ствари могу да се десе и мимо наше воље и супротно нашој вољи. То су показали досадашњи догађаји.

Новинар (дански "Дневник"): Каква је ваша оцена КФОР-а, како они обављају свој посао и да ли сматрате да је могуће да се Срби врате на Косово и Метохију?

Др Шешељ: За Србе на Косову и Метохији ништа није сигурно. Снаге КФОР-а су окупатори. То су, пре свега, снаге НАТО-а, наши непријатељи. Косово и Метохију су окупирали исти они који су два и по месеца бомбардовали Савезну Републику Југославију, убијали

српску децу, српске цивиле, рушили српске цркве, болнице, мостове, путеве, фабрике и таквима ми ништа не можемо веровати. КФОР је дошао да уништи и последње трагове српског народа на Косову и Метохији.

Новинар (дански "Дневник"): Шта ваша странка може да учини да заштити Србе на Косову и Метохији?

Др Шешељ: Можемо непрекидно да понављамо захтев да окупатори што пре оду са Косова и Метохије.

Новинар: Да ли долазак руских трупа нешто значи?

Др Шешељ: Нешто мало значи. Било би много боље да је Русија добила посебну зону под својом контролом. Американци су то спречили. Тамо где су руски војници Срби се много сигурније осећају, али нису ни тамо потпуно безбедни. Руси се и не понашају као окупатори. На последњој седници Владе Србије донели смо одлуку да се, на пример, руској војсци преда на коришћење део државне имовине у Косову Пољу, ради формирања њихове војне амбуланте. А војници других земаља једноставно отимају нашу државну имовину ништа не питајући. Из тога можете извући закључак да су Руси дошли као пријатељи, а све остале војне снаге као непријатељи на Косово и Метохију.

Новинар: Како коментаришете извештавање главних домаћих медија о стању на Косову и Метохији?

Др Шешељ: Српска радикална странка сматра да су неки медији више, а неки мање објективни. Најмање објективни су режимски медији по питању извештавања о правом стању на Косову и Метохији.

Новинар: Да ли је делегација ДПС-а дошла са неким јасно утврђеним ставовима испод којих неће ићи у политичким договорима и да ли можете да нам кажете који су то ставови?

Др Шешељ: У разговору са српским радикалима представници Демократске партије социјалиста су нам рекли да они нису дошли ни са каквим ставовима по принципу - узми или остави. Да имају своје политичке ставове, неке од тих ставова су изложили, али су нагостили да ће нам их за неки дан доставити у писаној форми.

Новинар: Да ли и даље инсистирају на председнику Владе?

Др Шешељ: Они инсистирају на председнику Владе из Демократске партије социјалиста, а ми смо инсистирали да ниједна партија нема аутоматски право да из њених редова буде председник Владе, него то треба да буде ствар међупартијског договора, споразума, кад већ ниједна партија нема апсолутну већину и у горњем и у доњем дому Савезне скупштине. Ми смо ту присталице компромисног решења, али не прихватамо никакав ултиматум. Јер нас не може нико присилити на некаку коалицију, да неко каже - мора бити овако како ја кажем, а онда нас позива да правимо коалицију. Е, па не може тако. Ако правимо коалицију, онда морамо усаглашавати своје ставове, услове, идеје, програмске циљеве и конкретна кадровска решења.

ДИЈАЛОГ ПОЧЕО - И СТАО

22. ЈУЛ 1999. ГОДИНЕ

Др Војислав Шешељ: Српска радикална странка инсистира да се убрза поступак отварања међустраничног дијалога у сврху реконструкције и прекомпозиције извршне власти и у Србији и у Савезној Републици Југославији.

Имамо једну помало чудну ситуацију - све више тонемо у економску кризу и социјалну беду, политичке тензије се заоштравају, а неки од кључних политичких фактора као да избегавају изнаглажење путева који реално могу допринети превазилажењу економске кризе и изласку из социјалне беде. Праве се калкулације ко ће кога надиграти, што је сасвим нормално за демократску политичку ситуацију, али није примерено околностима у којима се налази читав земља.

Почео је дијалог између србијанских и црногорских политичких партија на савезном нивоу - и стао. Као да они који су нудили дијалог нису очекивали да ће понуда бити прихваћена, па се испоставило на крају да они и немају ону платформу о којој су много говорили. Што се тиче србијанске политичке сцене, две левичарске партије још хуће, а Ср-

пски покрет обнове данас мисли овако, сутра онако, али без јасног политичког става у јавности. Савез за промене, који предводи Демократска странка, хтео би власт без избора, што је такође недопустиво, несхватљиво, невероватно као захтев.

Српска радикална странка је спремна за дијалог са свима. Спремни смо за озбиљну, отворену расправу, за изнаглажење компромисних решења и прекомпозицију извршне власти и на републичком и на савезном нивоу, која би одговарала парламентарној снази најозбиљнијих политичких партија. По нашем мишљењу то је једини рационалан приступ. Тај приступ, наравно, не искључује скоре изборе на свим нивоима. Ми и даље остајемо при ставу да треба поделити изборне циклусе, да треба посебно одржавати локалне, републичке и савезне изборе, како би било више фаза међустраничног надметања, како би се сва политичка борба каналисала кроз тај предизборни процес.

Нама преостаје да наставимо са понављањем оваквих захтева, оваквих предлога, да инсистирамо да тај дијалог што пре отпочне у озбиљној форми.

Изволите, имате ли ви неко питање?

Новинар: Прошли пут сте рекли да је остало само да се усвоје ваше оставке на седници Народне скупштине, што није учињено, тако да је рок за њихово усвајање најдуже до следеће редовне седнице у октобру. Да ли постоји могућност да се ви дотле договорите са другим странкама и да ипак останете у Влади?

Др Шешељ: Ми смо тражили на седници Народне скупштине да се Скупштина изјасни о тим оставкама. То је учинио наш републички посланик Мирослав Нешиковић испред посланичке групе. Наши досадашњи коалициони партнери су то једноставно прећутали. Ми смо вам и рекли на конференцији за новинаре која је одржана, чини ми се истог дана кад и седница Народне скупштине, да нам је много проблематично то што се посланици Српског покрета обнове изненада не појављују на тој седници Скупштине. И онда је било депласирано инсистирати да се обави гласање, и још смешније да се гласањем одбаци иницијатива да Скупштина тада констатује наше оставке. А колико сам ја лично упознат, Ратко Марковић је већ имао спремљено тумачење, да су били представници других опозиционих партија у Скупштини, да је то ванредно

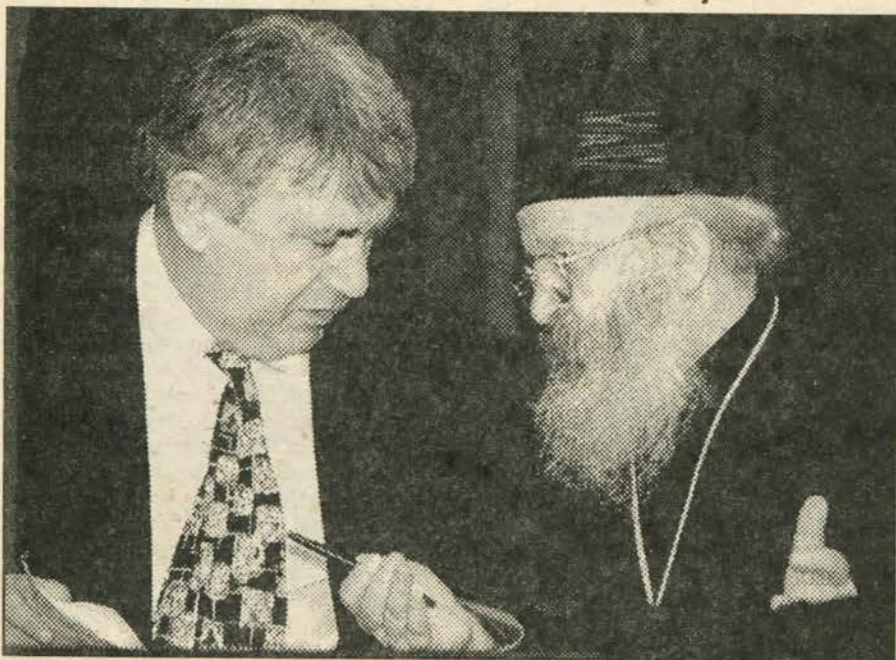
Крајњи рок до кога морају бити верификоване оставке српских радикала је 1. октобар

заседање које је са стриктним дневним редом и да на том ванредном заседању не могу бити разматране наше оставке.

Дакле, тај крајњи рок до кога морају наше оставке да се верификују је 1. октобар. Али није то у свему овоме једини проблем. Ми разумемо зашто наши коалициони партнери толико инсистирају да радикали остану у Влади. Али ми не разумемо зашто све остале политичке партије, па и те левичарске, избегавају једну отворену дискусију или отворени разговор о свим тим питањима.

Ми не бисмо да се враћамо у Владу, али бисмо учествовали и у Савезној

да га реше. Наравно да је тешко у једном тренутку исплатити одједном милијарду динара, колико износи отприлике тај дуг. Али, зашто до сада нису показивали добру вољу да се крене са тим исплатама? Зашто у току рата нису имали готово ниједну исплату? Могли су да нађу нека друга решења, да тај рок не буде шест месеци. Могли су да нађу варијанту да се део тог дуга према резервистима исплати у боновима за плаћање електричне енергије или у боновима за плаћање комуналија. Варијанта је постојала, само је недостајала добра воља да се то реши.

Потучени на изборима: Американци су силом наметнули, као српске националне представнике, владу Артемија и Момчила Трајковића

у Републичкој влади ако се постигне тај општи међустранички споразум. И ако он буде заснован на јасним принципима и још јаснијим циљевима. Пре свега, циљевима који се тичу економске реформе и решавања социјалних проблема.

Новинар: Како коментаришете све бројније протесте резервиста широм Србије и то што им се новац не исплаћује онако како су они тражили, и да ли сматрате да ти протести могу да се отму контроли, као што је случај у Крагујевцу, где су резервисти дали рок од 48 сати за исплату или ће кренути за Београд?

Др Шешељ: Српска радикална странка се већ о том питању неколико пута изјаснила. Ми сматрамо да су протести резервиста оправдани јер је држава своје обавезе према њима морала благовремено да измири. Ми смо указивали на разлике између Савезне и Републичке владе. Републичка влада је надлежна за републичку полицију, а Савезна влада је надлежна за војску. Републичка полиција је потпуно измирена, дакле није било ни неког озбиљнијег кашњења, и Републичка влада је нашла новац.

Савезној влади је нешто друго било прече, очигледно, и сад кад се створио проблем, они сад траже варијанту како

Српска радикална странка не може да прихвати блокаду саобраћајница као средство политичке борбе, или истерицања чак и оправданих материјалних интереса, као што су то ови интереси резервиста. Али сматрамо да су захтеви заиста оправдани и да Савезна влада треба да трпи оштру критику због тог великог кашњења.

Новинар: Рекли сте да су Црногорци покушали да направе дијалог, али до тог дијалога није до краја дошло. Има информација да неке аеродроме код њих преузимају нека приватна предузећа, а припадали су савезној држави. Како то коментаришете?

Др Шешељ: Српска радикална странка сматра да су очигледно сепаратистичке тенденције на делу у Црној Гори. А конкретно, кад је реч о власничким правима по питању аеродрома и у Београду и у Подгорици, онда би Савезна влада то питање требало до краја да расветли. Југословенски аеротранспорт се конституисао као републичка компанија Србије. Да ли је то било баш најцелиходније решење? Или је то требало да буде компанија на савезном нивоу, па да се онда не може оспоравати питање власништва аеродрома у Подгорици и тако даље? То су комплексна питања, она

се морају разрешити на адекватан начин, али ту правни принципи морају бити примарни, а не политички.

Новинар: Што се тиче ових разговора који су вођени са ДПС-ом, они су у Савезној скупштини најавили наставак разговора на нивоу влада. Да ли ће то бити могуће?

Др Шешељ: Бесмислана је та формулација - наставак разговора на нивоу влада. Шта имају владе са политичким партијама и посланичким групама. Једно може бити предмет разговора између посланичких група у Савезној скупштини, а друго разговор између представника влада, ако до тог разговора дође. Владе треба да се понашају у складу са својим уставним надлежностима. Не може ту доћи до преклапања надлежности, ни до преклапања политичких воља. Дијалог на савезном нивоу подразумева дијалог између владајућих и између опозиционих странака.

А ово би био дијалог два режима унутар федералних јединица. Нисмо ми против да дође и до те врсте дијалога. Али тај евентуални дијалог између две владе не сме да замени функционисање институција савезне државе, нити може да се базира на анализи њеног функционисања. Институције савезне државе одговарају савезној скупштини, а не републичким владама.

Новинар: Како коментаришете прво појављивање у јавности генерала Момчила Перишића и његову изјаву да врх Војске Југославије припада СПС-у и ЈУЛ-у?

Др Шешељ: Генерал Перишић, као пензионер, може да се појављује у јавности до миле воље и да говори све што мисли, то је његова ствар. А симптоматична је његова тврдња да врх војске припада СПС-у и ЈУЛ-у, и ми сматрамо да та тврдња заслужује помну истрагу. Ми бисмо очекивали да он тачно каже који генерали припадају једној, а који другој партији, и то би било неспојиво са обављањем њихових генералских дужности, или официрских уопште.

Новинар: Он је рекао да ће се ставити на располагање држави и народу, па да ли би ваша странка у том контексту остварила неки контакт са њим?

Др Шешељ: Шта он има да се ставља на располагање држави и народу, он је на располагању оног тренутка кад је смењен са функције. Он је као пензионер, све док је резервиста, на располагању држави и народу. Можда ће бити негде потребе да се мобилише.

А што се тиче наших контаката с њим, не знам какви би то били контакти, он није политичка партија па да ми остварујемо са њим контакте. Ако бих се случајно негде са њим срео, верујем да би се поздравило. С моје стране нема никаквог разлога да се не поздравимо и, евентуално, не попричамо. Не знам да ли има с његове, али не знам о каквим контактима мислите да би могло бити речи.

Новинар: Да ли бисте волели таквог човека да имате у својој странци?

Несхватљив захтев: Савез за промене, који предводи Демократска странка, хтео би власт без избора

Др Шешелј: Наша странка је странка младости и будућности. Ми желимо младе људе, перспективне у својим редовима. И такве привлачимо у нашу странку, то можете видети из наше комплетне кадровске структуре, из посланичких листа и у Савезној и у Републичкој скупштини, и одборничких листа и тако даље.

Новинар: Да ли сте можда у својим захтевима за озбиљност тог дијалога између странака контактирали и са највишим инстанцом, на пример са југословенским председником и да ли сте у таквим контактима нешто остварили?

Др Шешелј: Неколико мојих контаката је било, али овде је интересантно да нико не одбија а priori, сви се слажу да до дијалога треба да дође и да треба да се разговара. И сад неко и у јавности својим наступима помиње то јединство, тај дијалог и тако даље. Али проблем је што у пракси не долази до тога. Начелно су сви за то, за јединство. Видели сте и јуче, и изјава републичког премијера Марјановића је ишла у том правцу. Али у пракси се не дешава ништа што би показивало да се заиста иде у том правцу. Да се изналазе путеви дијалога и јединства. Не отвара се дијалог.

Новинар: Да ли то значи да сте се ви срели са Слободаном Милошевићем недавно?

Др Шешелј: Па ми се повремено срећемо.

Новинар: Можете ли да нам кажете шта је на тим сусретима речено?

Др Шешелј: Па ако су то сусрети у четири ока ја не могу да вам коментаришем шта је ту речено. Ми се никада тиме нисмо служили. Није проблем да постоји извесна комуникација између нас и челника ове две левичарске партије. Али та комуникација сама по себи не значи ништа, ми insistирамо на отварању ширег дијалога. Ми желимо ди-

јалог са свим релевантним политичким партијама, без обзира на страначке разлике, претходне политичке сукобе и тако даље. Ми сматрамо да треба да се отвори један што јавнији дијалог Српске радикалне странке, Социјалистичке партије Србије, ЈУЛ-а и Српског покрета обнове, кад је реч о републичком нивоу власти. На савезном нивоу треба да буде још шири дијалог, дакле, свих политичких партија које су заступљене у Савезној скупштини.

Новинар: Како коментаришете Кариеву изјаву о отцепљењу Црне Горе?

Др Шешелј: Ми сматрамо да је то његова приватна изјава и да изражава приватно мишљење. То не може никако бити мишљење Владе Србије, јер ми још увек учествујемо у раду те владе и знамо поуздано да то није мишљење ни став Владе.

Новинар: Имате ли неки коментар на овај Пакт за стабилност Србије који је припремљен?

Др Шешелј: Па то су смешни људи, знате, људи који желе да се баве политиком, а никад још нису доказали да знају да се баве политиком, да су способни да се баве политиком. Они се сада диче тиме што не припадају ниједној странци. А хтели би власт. То су крајње смешни људи. Они би сада да формирају Владу, а странке да се повуку из политичког живота на годину дана. Они би да суспендују демократију, да суспендују политички живот и да они владају. Апсолутно невероватна ствар. Ти људи показују да заправо немају мозга.

Новинар: Како коментаришете процес демилитаризације на Косову?

Др Шешелј: Нема ту никаквог процеса демилитаризације. Такозвана ослободилачка војска Косова наставља да делује као изразито терористичка организација уз подршку Американаца и њихових савезника. И њен је циљ да се сви

Срби отерају са Косова и Метохије или побију. И Американци их у томе злупно подржавају. А те симболичне предаје оружја држе се из чисто пропагандних разлога.

Новинар: Да ли сте и ви учествовали у овом формирању Српске националне скупштине на Косову?

Др Шешелј: Нажалост, с тим се питањем закаснило. Српски радикали су insistирали још пре овога рата да се формира Српско национално веће на Косову и Метохији. Не знам да ли сте гледали емисију на Телевизији Приштина у којој смо учествовали Ратко Марковић, Милован Бојић, Зоран Анђелковић и ја. Ја сам и тада insistирао на тој идеји да ту Српску националну скупштину чине сви председници општина, сви републички и савезни посланици са Косова и Метохије, плус адекватан број представника парламентарних странака.

Пошто смо у томе закаснили, Американци су силом наметнули као наводне српске националне представнике владу Артемија и Момчила Трајковића, мада је њихова партија до ногу потучена на изборима. Показала се као апсолутно непримерена за озбиљније учешће у политичком животу. Да је на време формирано то Српско национално веће, ситуација би била битно другачија.

Што се тиче Српске радикалне странке, и ако се формира пост фестум, ми смо спремни да учествујемо и наши посланици са Косова и Метохије, и савезни и републички, биће укључени. Али сматрамо да је много пропуштено тиме што Српско национално веће није на време формирано.

Новинар: Како би у овом тренутку Српска радикална странка проишла на изборима и, ако вам није тешко да нас информишете сада, као што сте својевремено, о броју својих чланова?

Др Шешелј: Српска радикална странка тренутно има 237 хиљада регистрованих чланова који плаћају чланарину. Једина смо странка која наплаћује чланарину, тако да сви наши чланови плаћају чланарину и има их 237 хиљада. Можете се у то уверити у нашем извршном одбору, можете добити увид у компјутере, можете добити увид у њихове приступнице и у плаћену чланарину.

Уосталом, ви знате, ми штампамо у великим tiraжима наше новине. Да није тог плаћања чланарине, ми не бисмо новине могли да штампамо, бар не у тој количини у којој то радимо, а новине делимо бесплатно.

Новинар: Колника је годишња чланарина?

Др Шешелј: Десет динара.

Новинар: А како бисте прошли на изборима?

Др Шешелј: На изборима бисмо прошли одлично. А шта ви мислите како бисмо прошли на изборима?

Новинар: То бих на основу неке анкете морала да видим.

Др Шешелј: Па имате ли неку анкету на располагању?

Новинар: Немам сада. А овај податак о приступу нових чланова, чини ми се да се радило о хиљаду и нешто нових?

Др Шешељ: За првих шест месеци ове године 11.324 нова члана. Ево, помогао нам је председник Извршног одбора, пошто је то његова унутарстраначка надлежност.

Новинар: Да ли сте ви за то да сви медији по Србији треба да се приватизују, осим једног државног телевизијског канала?

моуправи и једнокржним већинским системом? Многи тврде да је једнокржни већински систем обична превара.

Др Шешељ: То није превара. Једнокржни изборни систем је бољи од двокржног у сваком случају, јер нас не присиљава на коалиције у другом кругу. А ми српски радикали прихватили би пропорционални или једнокржни већински систем. Али, и једна и друга варијанта нама би одговарале.

Српска радикална странка има 237.000 регистрованих чланова који плаћају чланарину

Др Шешељ: Да. Српска радикална странка сматра да сви медији морају бити приватни, осим државног радија, државне телевизије и евентуално Компаније "Политика" у којој би држава требало да има 51 одсто акција, а остатак да буде у приватним рукама. Све остало сматрамо да треба под хитно приватизовати.

Бесмислено је да било који државни органи штампају своје новине, обично се те новине не читају, ево вам пример "Борбе", такозване "црвене борбе". То изгледа нико жив не чита у овом Београду осим мене, а ја само зато што читам све новине, па и то. У Батајници поуздано, тамо има 60 хиљада становника, прода се дневно само један једини примерак.

Новинар: У Тивту се продају три примерка.

Др Шешељ: Затим, кад је реч о локалним телевизијама, њих монополизују локалне власти. То такође треба да се приватизује, да се прода, почевши од Студија Б па надаље. И да постоји слободна конкуренција међу приватним медијима.

Новинар: Можете ли да поновите детаље у вези са Законом о локалној са-

Нажалост, уопште није дошло до дијалога међу посланичким групама у Републичкој скупштини по том питању, иако је дијалог иницирало Министарство за локалну самоуправу. Потпредседник Владе Ратко Марковић и министар за локалну самоуправу Гордана Поп Лазић су покушали тај састанак да сазову, па представници неких странака нису дошли.

Новинар: Да ли је истина да једнокржни већински систем нигде не постоји у свету, као што неки причају?

Др Шешељ: То је чиста измишљотина. Једнокржни већински систем постоји у свету. Али можемо и пропорционално да прихватимо, да седнемо и разговарамо.

Новинар: Господин Миковић из Српског покрета обнове је рекао да је разлог што није дошао тај што је нацрт закона добио у један сат после поноћи, а разговор је био заказан за десет сати ујутру.

Др Шешељ: Нацрт тог закона је био готов у мају прошле године. Чак га је наша делегација носила у Приштину да га нуди као материјал за дијалог са албанским политичким партијама. И ко год је желео да се упозна са нацртом

тог закона могао је то да уради још у мају прошле године. Тај нацрт закона није био никаква тајна. Није објављиван, јер је само нацрт у питању, али сви политички фактори су имали увид у њега. Ми бисмо хтели још један круг разговора да се обави између свих политичких партија, па да се онда иде у Народну скупштину.

Новинар: Ако тог круга разговора не буде, хоћете ли га поднети посланицима у Народној скупштини?

Др Шешељ: Што се тиче Српске радикалне странке, ми би га одавно поднели Народној скупштини. Сад је то и ствар става Социјалистичке партије Србије и Југословенске левице, које су из неких разлога то досад избегавали да се поднесе Народној скупштини. Ми сматрамо да је тај нацрт закона врло квалитетно урађен.

Новинар: Што се тиче избора и неких прогноза, како би прошли ваши партнери из Владе на изборима?

Др Шешељ: То њих питајте шта они мисле о томе. Ми се надамо да бисмо ми одлично прошли, а надамо се да би сви остали лоше прошли.

Новинар: Да ли би поводом тих избора били расположени за неку коалицију, рецимо са СПС-ом и ЈУЛ-ом?

Др Шешељ: Не. У принципу Српска радикална странка није расположена за такве коалиције. Ми сматрамо да свака партија треба да излази сама на изборе, а да се коалиције праве после избора, када се зна тачно колика је чија снага. Поготову у пропорционалном систему је бесмислено правити предизборне коалиције. Ми ту имамо искуства разних странака. Неке после избора нису успеле да се договоре ни о расподели посланичких мандата, па су им други распоређивали.

Новинар: Да ли сте у разговору са председником Милошевићем споменули и питање избора?

Др Шешељ: Ја вам кажем да никада нећу препричавати разговоре у четири ока, без обзира с ким водим такве разговоре.

Новинар: Блажић је јуче изјавио да је највећи кривац за ситуацију у земљи председник Милошевић. С обзиром да ви сарађујете са њим, да ли и ви тако мислите?

Др Шешељ: Па не можете ви мене питати мислим ли ја нешто што је изјавио неко други. Очигледно је да Блажић тако мисли, ако је тако рекао. Ја нисам чуо да ли је заиста рекао, али он износи своје мишљење.

Новинар: Председник Српског покрета обнове је изјавио на конференцији за новинаре да је ситуација у земљи таква да ће социјалисти на крају морати да прихвате понуду о формирању прелазних влада и то је по демократским принципима. Шта ви мислите о томе?

Др Шешељ: Па можда је Вук Драшковић видовит човек па му се привиђа шта да радимо.

ИЗ КРИЗЕ СА ИЗАБРАНИМА

29. ЈУЛИ 1999. ГОДИНЕ

Др Војислав Шешељ: Постоје две констатације, две ствари, два питања око којих се данас сигурно слажу сви озбиљни политички фактори у Србији и Савезној Републици Југославији. Прва констатација је да је наша земља у дубокој политичкој, економској и социјалној кризи.

Друга констатација је да су потребне радикалне промене да би се из те кризе изашло. Питање - како превазићи ту дубоку политичку, економску и социјалну кризу, којим путем, којом методом, на који начин је питање по коме се разилазе озбиљни политички фактори, пре свега најозбиљније парламентарне политичке партије. Управо на том питању морали би да пронађемо заједнички језик.

Није тешко дати дијагнозу постојећег стања. Она је ту пред нама. Она годинама сазрева у нама. О њој је много говорено, о њој је много писано. Нешто теже је направити програм превазилажења те кризе. Али сама чињеница да је тај програм тешко правити не значи да га не треба правити и не значи да га не треба одмах правити.*

Српска радикална странка се залаже да се тај програм одмах прави и у том смислу је спремна на сарадњу и консултације са свим озбиљним политичким факторима.

И кад се програм направи треба онда поставити питање - а ко тај програм може реализовати. Програм може реализовати само онај ко ужива поверење народа. Не никакви врачевци, никакви надрилекари, неко ко је много паметан, али је седео по страни ових десет година и сад нуди своју памет.

Тај програм могу реализовати они који су на прошлим изборима добили поверење народа или они који би на новим изборима добили то народно поверење. Српска радикална странка је спремна за обе варијанте. Да се уваже резултати прошлих избора, или да се одмах иде на нове изборе и на свим нивоима. А то је једини начин да се дође до легитимних креатора пута изласка из садашње кризе.

Да би та прва варијанта могла бити испробана, ми непрекидно понављамо захтев да и на савезном и на републичком нивоу дође до дијалога свих релевантних политичких партија и да се изврши реконструкција и Републичке и Савезне владе. И да све озбиљне партије, пропорционално својој парламентарној

снази учествују у тим владама и у квалитативном и у квантитативном смислу. Ако нека појединачно неће, не можемо је на силу натерати, наравно. Али треба понудити свима и до озбиљног разговора мора да дође без икакве сујете, без икаквих злих намера и без икаквих покушаја да се стандардна и сасвим природна међустраначка препуцавања изведу и на ранг те извршне власти.

Ако то није могуће, онда да се иде на нове изборе на свим нивоима и да се после тих избора обави исти процес, уз можда нешто промењен однос политичких снага. То је суштина залагања Српске радикалне странке, то је суштина принципа на којима инсистирамо.

Изволите, имате ли ви неко питање?

Новинар: Ко је, по вама, главни кочничар у договарању?

Др Шешељ: Можда је питање требало другачије поставити - која се странка највише залаже за тај процес разговора и договарања. То је Српска радикална странка.

Постоје неке странке које на речима прихватају, али никако у пракси да седну за сто и разговарају. А постоје и неке странке које стално измишљају све новије и новије бесмислене захтеве како до тих разговора никад не би дошло. У

Др Војислав Шешељ: програм изласка из постојеће кризе могу реализовати они који су на прошлим изборима добили народно поверење, или они који би га на следећим изборима заслужили

сваком случају ми смо почели неки процес на савезном нивоу, али све је стало. Изгледа да су иницијатори били запрепаћени добром вољом свих учесника. Нису тако нешто очекивали и нису били спремни за озбиљне разговоре, па им је био потребан неки већи предах.

Новинар: Шта ви очекујете, која ће од ових варијанти бити реална?

Др Шешељ: Нама одговара и једна и друга. И једна и друга би биле исправне. Али треба што пре да се реализује једна од те две варијанте. Или на основу односа снага са прошлих избора да се томе приступи, или да се провери каква је садашњи, нови однос снага, евентуално промењен у односу на претходни и да се то и оствари.

Али то је и једини начин, не може се другачије. Сулудо је да неко тражи да нам Црква поставља Владу, или Академија наука, или неки пактови за стабилизацију Србије и шта ја знам ко све не. Сви ти који мисле да су паметни и да могу да формирају успешну владу нека се лепо региструју и нека изађу на следеће изборе. Па нека изађе и Синод цркве на изборе, и Академија наука, и група Г 17, и Пакт за стабилност Србије и како се већ све називају. Нека изађу на изборе па нека провере јесу ли паметни.

Није нама довољно то што они тврде за себе да су паметни и способни. Треба да провере кроз вољу народа да ли су заиста паметни и способни. Могу да вам кажем, да су били паметни и способни одавно би они формирали неку успешну политичку партију и одавно би освојили власт. Него нису били ни паметни ни способни. А чак су били и велике лештине, није им се радио онај огромни посао који мора да ради свако ко се озбиљно бави политиком.

Бесмислено је у било коју политичку партију примити било кога ко није спреман да почне са лепљењем плаката на улици. Сваки академик који би претендовао да буде члан Српске радикалне странке може пре свега очекивати да ће добити задатак да дели страначке новине и да лепи плакате, па онда идемо даље. Ту се проверава способност. А сви би они лепо засели, паметовали, и мисле да сви око њих треба да скачу, да им служе, да им све сервирају готово.

Новинар: Шта мислите о конференцији која се одржава у Сарајеву и како тумачите то да су Србија и Југославија имале празну столицу?

Др Шешељ: То је америчка ујдурма. На ту конференцију, срећом, нисмо позвани, и да смо позвани не би требало да учествујемо. А што се тиче Српске радикалне странке, потпуно смо незаинтересовани.

Питали су неке политичаре из Сарајева шта је Босанско-херцеговачка федерација добила учешћем у тој конференцији. Одговорили су - добили су поправљен сарајевски аеродром. То ће бити једини ефекат те конференције. Поправљен је аеродром да би делегације могле да слете без неких посебних проблема. Онај ко је сазвао конференцију дао је паре да се поправи аеродром.

Новинар: Како вааша странка гледа на изјаве неких генерала Војске Југослави-

је да ће војска бити уз легално изабрану власт?

Др Шешељ: Војска мора бити уз легално изабрану власт. Војска не сме да се меша у политички живот и у страначке политичке борбе. Војска мора да поштује и уважава све институције система и да поштује вољу народа изражену на изборима.

Новинар: Прокоментаришите ситуацију на Космету?

Др Шешељ: На Косову је ситуација све тежа. Окупатори систематски прогон српски народ и потпомажу шиптарске терористе. Свако шиптарско убиство Србина или припадника неке друге националности на Косову и Метохији је заправо амерички злочин. Американци су извршиоци и организатори свих тих злочина, а шиптарски терористи су само слепо оружје у њиховим рукама. И погрешно је нападати шиптарске терористе због тих злочина. Требна напада-

Врачеви, надрилекари и паметни би да мудрују: бојкотују изборе, а хоће са улице у фотеље

ти Американце и њихове савезнике, они су одговорни.

Кад ви изводите на суд починиоца злочина, нећете на суд изводити пушку, ни судити пушци, него судите ономе ко је нанишанио и ко је повукао обарач. Американци су нишанили, Американци су повлачили обарач. А шиптарски терористи су само пуко америчко средство.

Новинар: Да ли ово ваше залагање може да се тумачи и као намера да се промене досадашњи односи у коалицији? Господин Николић је пре неколико дана имао једну веома занимљиву изјаву у којој је рекао да социјалисти само учествују у неким коалицијама, а да су они у Влади малтене неефикасни, сада парафразирам, извињавам се. Да ли очекујте да социјалисти могу снажно и одлучно да заграбе у реформу и у неку бољу и судбоноснију улогу?

Др Шешељ: То питање треба, пре свега, да поставите социјалистима. Што се тиче старе коалиције, она је раскинута у јуну одлуком Централне отајубинске управе Српске радикалне странке.

Сад је питање да ли ће се стварати нека нова коалиција. Ми је не избегавимо, али ми желимо да она буде што шири. И ми сматрамо да на републичком нивоу у реконструисаној Влади треба да учествује бар још Српски покрет обнове.

Без обзира на све досадашње међустраничке односе. Овде се не поставља питање ко кога воли, ко кога мрзи и како се ко према коме опходи. Треба да учествују све озбиљне, релевантне политичке партије. И треба да учествује и Савез војвођанских Мађара, ако пристане, наравно, нећемо их молити, али треба им понудити. По својој парламентарној снази могли би комотно имати бар по једног министра и у Савезној и у Републичкој влади. Ако желе. Ако не прихватају, шта им ми ту можемо.

Ви се сећате, и после избора 1997. године шест месеци се Српска радикална странка залагала за четворну коали-

цију на нивоу Србије. На савезном нивоу то мора бити још шири коалиција. И кад је реч о странкама из Србије и странкама из Црне Горе. И морају те коалиције бити на новим основама.

Што се тиче наше досадашње коалиције, она је прилично успешно функционисала. Било је много разлога за наше незадовољство, али није сад ред, после тих оставки, да ми потежемо ствари које нисмо потезали док је коалиција трајала.

Али постојао је један мотив који нас је терао да неке ствари с којима се интимно не слажемо оставимо по страни зарад улагања заједничких напора да се сачува Косово и Метохија. Дакле, многе ствари с којима се иначе не слажемо, ми смо намерно запоставили, на пример кад је реч о државној телевизији, кад је реч о Компанији "Политика", кад је реч о неким другим стварима такође. Сад нема разлога да се ствари остављају по страни, сад треба разговарати о свим стварима отворено, озбиљно и покушати да се изнађе решење. У том смислу је Српска радикална странка данас сигурно најконструктивнија.

Ми желимо дијалог са свима, ми желимо учешће свих. Сувише је лоша алтернатива овим нашим идејама да би се оне могле тек тако једноставно игнорисати. Ваљда нико озбиљан у Србији не жели да се власт мења на било који други начин осим изборима, и ваљда нико озбиљан у Србији не жели грађански рат, или војне пучеве, или ко зна какве друге противуствене насилне варијанте.

Новинар: А пропо медија, докле се стигло са вашом иницијативом о приватизацији медијских кућа?

Др Шешељ: Питање је веома тешко, докле се стигло. Иницијатива је обновљена, што се нас тиче, ми смо се увек за тако нешто залагали. Прошле године када је доношен Закон о информисању ми смо имали прво једну свеобухватнију верзију закона која је обухватала и државни радио и државну телевизију, и Компанију "Политика". Међутим, тада није било могуће постићи споразум са коалиционим партнерима, па се ишло само са оним деловима око којих је споразум постигнут.

Министарство за информисање је у још у мају прошле године имало тај комплетан текст пројекта закона. Ми то сада обнављамо. Сматрамо да би било пометно да се сви медији у Србији приватизују, осим централног државног радија и централне државне телевизије и, евентуално, Компанија "Политика" да буде са 51 % државног капитала, а 49 % да буде у приватним рукама.

Ми смо имали ту и конкретна решења преточена у правне норме, међутим то није било усаглашено и као такво онда није прослеђено на Народну скупштину. На Народну скупштину је прослеђено само оно што је било усаглашено између три коалициона партнера.

Новинар: Какав је став ваше странке према захтевима појединих странака да се промене у Србији остваре променом председника?

Др Шешељ: Бесмислена је персонализација проблема. Ако се данас тражи оставка једног политичара, сутра другог, прекосутра трећег, четвртог, па петог, има ли томе краја? Сваки политичар је јак онолико колико је јака политичка партија коју предводи и колико та партија осваја гласова на изборима. То су, дакле, променљиве категорије. А на сваки такав појединачан захтев може се одговорити захтевом - нека тај и тај из опозиције поднесе оставку.

Или, Црква затражи смену Савезне владе, Савезна влада затражи смену црквеног Синода и тако даље. То су у политичком смислу неозбиљна препуцавања. Она могу имати извесан политички ефекат у јавности, могу привући више симпатизера или одбити бивше симпатизере и тако даље. Дакле, сви такви захтеви могу имати пропагандни ефекат.

У политичко - институционалном смислу они не представљају ништа. Нити је неко вољан да се одрекне власти док има моћ, ауторит и утицај утемељен на парламентарној снази своје партије, нити неко из конкуренције може поко-

лебати неког актуелног политичара и натерати га да се повуче.

Новинар: На основу чега сматрате да би неки евентуални нови политички избори били фер и поштени, под контролом, када сте и сами тврдили после избора да је било пропуста и нерегуларности, а и ваша странка је имала примедбе на ток прошлих избора?

Др Шешељ: Откад постоји демократија у Србији, а то је око сто педесет година, није било никада никаквих избора који би се могли признати као потпуно фер и регуларни. Увек је било неких проблема, увек је било неких пропуста, и увек је било извесних малверзација. Међутим, убеђени смо да би наредни избори били много озбиљнији и коректнији од претходних избора, ако имамо свеобухватнију контролу изборног процеса.

На прошлим изборима ми смо прилично добро контролисали изборни процес у свим изборним јединицама, осим на Косову и Метохији. И све наше примедбе базирале су се поводом одвијања избора на Косову и Метохији. Скоро све. Нешто што је било у другим изборним јединицама није имало неког великог значаја.

Ако бисмо сада ишли непосредно на нове изборе на свим нивоима, онда сви знамо да је немогуће да се они проведу и на Косову и Метохији. Дакле, та квота посланика која би се односила на Косово и Метохију била би реализована у неком наредном периоду кад се евентуално нормализује ситуација на Косову и Метохији. И озбиљне опозиционе странке су у стању да обаве ту контролу на бирачким местима. То је оно што је најважније, дакле, процес пребројавања гласова, процес убацивања гласачких листића у бирачке кутије, процес издавања гласачких листића и њихова свиденција.

Наравно, и претходни процес рашчишћавања бирачких спискова је такође врло важан, али и то се може урадити. И у том послу не би учествовала ниједна странка појединачно, у том послу би учествовале све политичке партије. Уосталом, много тих бирачких спискова се води у општинама. Општине су задужене за вођење тих бирачких спискова. У великом броју општина су опозиционе партије на власти, тако да би контрола свуда била узајамна. Опет не искључујем могућност да негде дође до неке малверзације, до неке махинације, али би се малверзације и махинације свеле на минимум.

Новинар: А медији?

Др Шешељ: Што се тиче медија, ми имамо толико много радио и телевизијских станица у Србији, а толико је ослабљена државна телевизија, да монопол на државној телевизији не може нешто битно да угрози. Али, наравно, за одржавање нових избора било би потребно усвојити стриктна правила за понашање, и за понашање државне телевизије, и успоставити ригорознију контролу њеног деловања. Прошли пут је била нека контрола, али потпуно неефикасна. Овога пута би морала да буде много ефикаснија.

Али у Србији сада има више стоти локалних радио и телевизијских станица, да се добром организацијом сваки почетни монопол може превазићи. И онај ко успоставља монопол, успоставља га онда на своју штету. Партије које имају монопол над државном телевизијом требало је одавно да су свесне да тај монопол њима највише штети. Еклатантан пример тог монопола данас је решимо Студио Б. А Студио Б највише данас штети управо оној партији која је успоставила тај монопол.

Тако вам је и на свим локалним радио и телевизијским станицама. Највише успевају оне које имају уравнотежен приступ свим политичким партијама. Ми то врло добро познајемо и непрекидно путујемо кроз Србију, непрекидно гостујемо, мада у последње време и наша странка има проблема. Томиславу Николићу су отказали емисију у Зрењанину јер није пристао да му се унапред снимом емисија Драгану Тодоровићу су отказали емисију у Бајиној Башти, мени су отказали емисију у Петровцу, у Сремској Митровици, и пре тога на "Палми плус" у Јагодини, и то на личну интервенцију савезног министра Горана Матића. Али, откажу нам једну, ми путујемо на другу, откажу у Петровцу, а из Јагодине се телевизија види и у Петровцу, откажу у Сремској Митровици, али се види из неког другог места и у Сремској Митровици. И онда онај ко откаже или ко прави сметње то чини пре свега на своју штету. У Зрењанину су Томиславу Николићу отказали емисију, али он је био на Телевизији "Ритам" која се види у целом Зрењанину боље него зренјанинска телевизија. Дакле, нису то неки непремостиви проблеми.

Сад су услови, што се тиче могућности предизборне кампање свих странака много бољи него икада раније. А сад је кључно питање хоћемо ли на тај начин да решавамо проблеме, или на неки ванинституционални. Сваки ванинституционални начин прети крвавим обрачуном, сваки.

Новинар: Да се вратимо мало на ситуацију у вези са Косовом и Метохијом. По вашем мишљењу, шта може Савезна Република Југославија да учини да би спречила све даље опструкције и непоштовање Резолуције Савета безбедности од неких страних учесника?

Др Шешељ: Савезна Република Југославија тренутно не може много да уради. Она треба непрекидно да алармира светску јавност и да подноси представке Уједињеним нацијама и владама страних земаља и тако даље.

Али у перспективи наш статус у међународним односима може се променити. Битно би се променио ако ускоро постанемо пуноправни члан Савеза Русије и Белорусије, а онда, са измењеним статусом можемо постављати конкретније захтеве са много више шанси да се они усвоје. И после извесног времена, наравно, и захтев да све трупе под окриљем Уједињених нација напусте Косово и Метохију био би потпуно легалан и легитиман, и са аспекта унутрашњег права и са аспекта међународног јавног права.

СРПСКИ РАДИКАЛИ ЗА НАЈШИРУ КОАЛИЦИЈУ

5. АВГУСТ 1999. ГОДИНЕ

Др Војислав Шешељ: На данашњи дан хрватска усташка војска окупирала је српски Книн, окупирала је пре четири године целу Републику Српску Крајину, уз директну помоћ Американаца и њихових западних савезника. Српска радикална странка у то време није имала довољно снаге, моћи и утицаја да спречи окупацију Републике Српске Крајине. Наше снаге су биле сувише слабе да бисмо ефикасније помогли, али Српска радикална странка никад неће одустати од ослобађања целе територије Републике Српске Крајине. Никада неће мо прихватити хрватску усташку окупацију и никада нећемо признати хрватску државу док се не ослободи Република Српска Крајина и док јој се не омогући да се уједини са осталим српским земљама.

Јуче је у Влади Србије био консултивни састанак представника свих парламентарних политичких странака из Народне скупштине Републике Србије. На том консултативном састанку председник Владе је понудио реконструкцију Владе, тако што би све озбиљније парламентарне странке ушле у Владу пропорционално својој снази у Скупштини и у квалитативном и у квантитативном смислу. То је одавно политика Српске радикалне странке. Ми смо се за ту варијанту, ако се сећате, залагали одмах после септембарских избора 1997. године. Инсистирали смо на томе шест месеци, док није постало очигледно да Српски покрет обнове не прихвата четворну варијанту, него покушава да направи трговину на тројној основи са левичарским странкама, па се прерачунао у тој трговини, и онда одустао од учешћа у Влади Србије.

И после нашег подношења оставки на функције у Влади Србије и раскидања коалиције, већ скоро два месеца ми се залажемо за исту такву варијанту. За нову владу, или реконструисану Владу, да се направи прекомпозиција извршне власти, да нову владу чине представници ових пет најозбиљнијих парламентарних странака.

Српска радикална странка је јуче прихватила ту варијанту, СПС и ЈУЛсу такође прихватили, Српски покрет обнове и Савез војвођанских Мађара су одбили.

Српски покрет обнове је инсистирао на некој другој варијанти. Они су, каже Миковић, за реформску демократску владу. Ја сам на то одговорио - ево, и ми смо за реформску демократску владу, да формирамо ту владу и да она буде реформска и демократска. Али, он каже -

постоје још неки политички фактори који би требало да уђу у ту владу. Па који су то фактори? Има ових пет странака, који је то још фактор? Миковић на то питање није знао да одговори. Онда сам му, на лицу места, пред свим осталим страначким челницима рекао - хајде, ево наше две странке имају апсолутну већину у Народној скупштини, да ми сада изнудимо заједничким снагама распуштање Народне скупштине и заказивање ванредних избора. Ако је скупштина у кризи, ако је парламентарни процес у кризи, хајде да идемо на ванредне изборе, па да се народ изјасни какву Владу жели, дајући поверење појединим странкама. На то је Миковић одговорио да нема овлашћење свог главног одбора да разматра питање ванредних избора и да не може да се изјасни. Пошто је ипак била реч о јавном скупу, препричавам вам атмосферу у којој је разговор вођен, дакле, на тај начин је тражио нешто а не зна шта тражи.

Ми знамо шта тражимо. Ми хоћемо коалицију свих странака. Дакле, хоћемо Владу народног јединства која би обухватала све странке, која би имала унутрашњу равнотежу адекватну страначкој посланичкој равнотежи у Народној скупштини.

Ако Српски покрет обнове остане при свом одбијању, онда ће морати Владу да се реконструише и без њих. Шта ми ту можемо, ми не можемо никога на силу натерати у Владу. Али ми и даље желимо да и Српски покрет обнове учествује у свему томе, без обзира на то шта ми мислимо о њиховој странци, о њиховој

идеологији, о њиховој политици. Мислимо најлошије ствари, сигурно. Ви знате зашто мислимо најлошије о свима њима и њиховој партији.

Међутим, нама би одговарало и због унутрашње равнотеже Владе, и због већег степена обухваћености свих парламентарних фракција у Народној скупштини да та влада буде што шири. А наравно да се заснива на овим принципима пропорционалности и у квалитативном и у квантитативном смислу. У квантитативном смислу по броју портфеља, односно по броју мандата у Влади, а у квалитативном смислу по значају појединих министарстава.

Што се тиче Савезне владе, заказан је састанак за данас у 13 и 30 часова код Момира Булатовића. Ми ћемо такође бити присутни и остајемо при нашем старом инсистирању. Ми желимо реконструисану Савезну владу у којој ће учествовати све парламентарне странке из Србије и из Црне Горе. И та влада се може реконструисати само на једном принципу, принципу пропорционалности.

Црна Гора и Србија су равноправне федералне јединице, а Устав је прописао шта та њихова равноправност значи у пракси. У Већу република и Србија и Црна Гора имају по двадесет посланика, у Већу грађана Србија има 108, а Црна Гора 30. То је мера усаглашавања принципа равноправности са демократским начелом - један човек, један глас.

Дакле, да би се та равноправност изразила у правом облику, мало се одступило од тог принципа један човек, је-

Четврта годишњица "Олује" и "Бљеска": српски радикали никада неће признати хрватску усташку окупацију и одустати од наде за уједињење Републике Српске Крајине са осталим српским земљама

дан глас; уместо да Црна Гора има седам, осам посланика, или максимално десет у Већу грађана, она има 30. То је та мера и равноправности и поштовања начела један човек, један глас. А колика је која снага појединих странака у Савезној скупштини мери се извлачењем средње вредности њихове снаге у Већу република и у Већу грађана.

Влада, саздана тако на принципу равноправности, онда ради и политички, и економски, и социјални програм у сагласности са таквом снагом. А ниједна странка не би могла да доминира. Наравно, да би се то решење постигло, потребно је претходно решити питање Већа република Савезне скупштине и ту Српска радикална странка никада неће одустати од инсистирања, док постоји овакав закон по коме скупштине федералних јединица бирају посланике за Горњи дом Савезне скупштине да се ти посланици бирају на принципу пропорционалности.

У прошлом мандату ми смо били ускраћени, без обзира на страначки договор, наша три мандата су дуго остала упражњена, а онда су их неке друге странке попуниле. Ми сматрамо да се такво искуство не сме ниједној партији поновити и да се ту мора доследно поштовати принцип пропорционалности, и у овом мандату у Србији је тај принцип поштован. У прошлом мандату је поштован у Црној Гори, међутим, онда су српским радикалима отели њихова два посланичка места у Већу република из Црне Горе, тога се вероватно сећате.

Да би све те ствари предали прошлости, наравно не и забораву, морамо да памтимо ради искуства, да нам се не би поновило, сада инсистирамо на принцип једнаком договору заснованом на Уставу. Наш једини оријентир може бити постојећи Устав, без обзира на то што и ми имамо примедбе на тај устав. Устав има своје слабости, своје мањкавости и тако даље, али док га не променимо на Уставом прописан начин, морамо да га поштујемо.

Изволите, имате ли ви неко питање?

Новинар: На Телевизији Ваљево, 18. јуна ове године, изјавили сте да су Косово и Метохија окупирани, да је тамо војска НАТО-а и да је тиме обесмишљен ваш даљи останак у Влади Србије. Шта се ту променило?

Др Шешељ: Није се ништа променило. Косово и Метохија су окупирани, и ми смо напустили Владу Србије. Али, дајући оставке на чланство у Влади ми нисмо дали оставке даље бављење политиком. А, нажалост, по свим проценама расположења јавног мњења још увек је прилично невероватно очекивати да би сами радикали могли освојити апсолутну већину гласова грађана и апсолутну већину посланичких места у Народној и Савезној скупштини.

Све док не буде могуће да радикали сами освоје апсолутну већину, ми ћемо бити принуђени на склапање извесних коалиција.

Ми смо присталице најширих коалиција, дакле, и на републичком и на са-

везном нивоу, ширих коалиција у односу на оне које су већ постојале или данас постоје. Али ако је то немогуће због одбијања неких странака да уопште улазе у коалиције те врсте, због њиховог настојања да власт добију неким ванинституционалним путем, онда нама преостаје да правимо компромисне коалиције само са оним странкама које

Шанса: ни на предлог српских радикала да скупштинском већином коју имају са посланицима СПО изнуде ванредне изборе, Милан Миковић "није имао овлашћење свог Главног одбора"!

пристану да се праве те коалиције. Ако ми направимо нову коалицију са левицарским партијама, онда ће то бити само због тога што друге странке нису хтеле да учествују. Па ми не можемо никог на силу натерати да учествује.

Дакле, по питању Косова и Метохије ништа се није променило, тамо је и даље на делу окупација, и даље остаје на делу наше апсолутно немирење том окупацијом.

Новинар: Дакле, ући ћете у Владу са СПС-ом и ЈУЛ-ом, иако су они дозволили окупацију Косова и Метохије, како сте рекли?

Др Шешељ: Они су дозволили окупацију под притиском, а Српски покрет обнове је желео окупацију и залагао се месецима за ту окупацију. Сетите се колико је Вук Драшковић имао јавних наступа у којима је убеђивао народ Србије и Југославије да је нама таква врста окупације најбоља, јер је рекао да долазе трупе Уједињених нација које су под заставом Уједињених нација, да је кроз то изражен наш суверенитет, да нам долазе трупе из најдемократскијих земаља света, јесу ли то његове речи?

Долазе нам трупе из најдемократскијих земаља света, оне ће чувати мир, равноправност, демократију, Срби ће бити максимално заштитени и тако даље, све су то његове речи. Дакле, његове позиције су још горе.

Ако смо спремни у овој широј коалицији да сарађујемо и с њим, што се онда чудите што смо спремни да сарађу-

јемо са овим левицарским странкама које су, у сваком случају неупоредиво мањи кривац што је дошло до окупације Косова и Метохије, него Вук Драшковић. Јер да је Драшковић био против окупације Косова и Метохије, Народна скупштина би одбила план Ахтисари - Черномирдин.

Сад Драшковић кука због онога што се дешава на Косову и Метохији. А ми смо унапред рекли - дешаваће се то и то, видели сте ваљда и мој говор са затворене седнице Народне скупштине, објавили смо га у претходном броју "Велике Србије".

Или, са Савезом за промене, коме очигледно Гелбард даје налоге шта треба да ради и како треба да се понаша, и за чије је активности Америка издвојила сто милиона долара.

Која је онда ту могућа варијанта? Постоји пет политичких фактора у Србији, Српска радикална странка, Социјалистичка партија Србије, Југословенска левица, Српски покрет обнове и Савез за промене предвођен Демократском странком. Демократска странка је ту једина озбиљна партија, ово остало је све неки бућкуриш који ће највише главобоље задати Ђинђићу, али кад жели такве варијанте, шта му ја ту могу, није моје да га саветујем. Постоји ту пет странака.

И да се сутра одрже избори, опет би било тих пет странака, можда уз промену односа снага. Прошли пут су демократе бојкотовале изборе, сад би имали извршен проценат гласова и посланика, неке би се странке смањиле, неке би се повећале и тако даље. Али опет би остало тих пет странака. Ја сам лично убеђен да тренутно ниједна не би имала апсолутну већину, да би опет коалиције биле нужне. Која је онда ту коалиција могућа? За нас је најпримеријана ова општа која обухвата све, а ако је она немогућа због одбијања неких странака да учествују, онда идемо на ову ужу варијанту која је примерена. Не мислите ваљда да бих и ја пристао да идем у Херцег Нови да ми Гелбард даје налоге и да извршавам те његове налоге. Да ли вам та варијанта уопште допире до свести? Верујем да не допире. Шта је онда друго могуће?

Новинар: Да будете у опозицији.

Др Шешељ: Да будемо у опозицији? Али ми желимо да будемо у власти. Нисмо ми формирали странку да вечито будемо у опозицији. Ми смо формирали странку да се боримо и да освојимо власт. Нио смо успели да је освојимо сами, јер је таква воља народа. Ако већ не можемо сами, онда тражимо варијанту која укључује комбинацију с неким другим странкама.

Не мислите ви ваљда да је бити опозиција нека вредност сама по себи. Није никад то вредно, тужно је бити опозиција, поготову бити вечита опозиција. Па наравно, то вам је елементарна политичка логика. То вам као професор уставног права и политичког система гарантујем.

Новинар: Да ли сте ви успешна власт?

Др Шешељ: Да, ми смо релативно успешна власт. И мислимо да ова влада

има иза себе многе крупне резултате. Прво, донели смо Србији политичку, економску и социјалну стабилност коју одавно није имала. Са овом владом Србија је добила најдисциплинованију владу у својој историји.

Ову владу апсолутно никакве афере нису потресале. Ова влада је имала неколико веома успешних потеза у економској и социјалној сфери. Ова влада је успела да среди релативно добро стање на универзитету, и поприлично у медијима. Ова влада има читав низ других успешних потеза. И да се није десило ово што се десило са Косовом и Метохијом, ми бисмо били у потпуности задовољни радом владе.

Новинар: Да ли ћете данас дати сагласност за улазак Српске радикалне странке у Савезну владу? Уколико да, да ли можете да прокоментаришете већ неке ставове о томе да ће то бити до сада најјача коалиција левице и радикала и на републичком и на савезном нивоу?

Др Шешељ: Ми желимо да у Савезну владу уђу Српска радикална странка, Социјалистичка партија Србије, Југословенска левица, Српски покрет обнове, Савез војвођанских Мађара из Србије. Желимо да уђу Демократска партија социјалиста Црне Горе, Социјалистичка народна странка Црне Горе и Српска народна странка Црне Горе.

Немамо ништа против да уђу и ове мање странке, ако се удруже у једну посланичку групу, па да ипак представљају извесну снагу. То су Демократска странка, Демократска странка Србије, Демократски центар, колико их већ тамо има, а ниједна нема самосталну посланичку групу. То је наш основни концепт. То желимо, за то се залажемо. А ако неке странке одбијају, не можемо ми следити њихову политику одбијања, поготову ако своје одбијање образлажу неким небуловним тезама и аргументима.

Ми желимо најширу коалицију, али о свему се може разговарати. Дакле, не везујемо се ни за личност мандатара, не везујемо се за било шта друго, осим за један солидан политички, економски, социјални програм који бисмо сами морали да урадимо. Инсистираћемо, ако се неки договор постигне, да се он уради за најкраће време, на пример за недељу дана, или за десетак дана.

Неке контуре тог програма се већ виде кроз извесне међустраничне консултације које се дешавају ових дана и недеља. Ако нека странка одбије, шта ми ту можемо? Не можемо ми никога да натерамо у Владу, или да вучемо за рукав, нити можемо слепо да следимо њихову политику, па кад они неће, нећемо ни ми због тога што они неће. То је, једноставно, непринципијелно политичко понашање. Ми желимо отворено да разговарамо са свима о свему. Али, ако неко жели у нешто и да нас убеди, мора имати убедљиве аргументе, а не да га следимо зато што он тврди да је у праву, а нема аргументе.

Новинар: А поводом коментара да ће то бити досад најјача коалиција са левицом?

Др Шешељ: Шта значи то - до сада најјача коалиција са левицом? То ће бити сада коалиција и на републичком и на савезном нивоу, а досад је била коалиција искључиво на републичком нивоу. Али то је само под условом да на савезном нивоу све друге странке одбију.

И Демократска партија социјалиста Црне Горе је левичарска партија, бар се тако до сада декларисала, па су и они елемент левице у нашој земљи. То што се левица међусобно сукобљава, то је њихова ствар, то нас и не интересује у принципу. Ми смо се и радовали кад је дошло до сукоба и расцепа у бившој Демократској партији социјалиста Црне Горе, је ли тако? То нам је одговарало политички, као странци.

Али желимо у тој влади и Српски покрет обнове. Било би места бар за једног министра Савеза војвођанских Мађара. А ове друге посланичке групације, ако се удруже, па формирају посланичку групу, вероватно један мандат може и њима да припадне. Дакле, кад би се сви сложили, то не би била влада где би радикали имали много министара. Али желе да учествују и мислим да су, ако ништа друго, досад доказали да су компетентни за оне функције које су обављали на републичком нивоу, да та компетентност радикала може да се очекује и на савезном нивоу.

Новинар: Рекли сте да сте јуче Миковићу понудили моментално распуштање Скупштине и сазивање нових ванредних избора. Да ли би те изборе по вама требало да надгледају неке независне институције, с обзиром да су на прошлим председничким изборима они који су их спроводили обезбедили 700.000 гласова вашим противкандидатима на Косову? Не верујем да опет имате поверења у те људе.

Др Шешељ: Ми можемо да се сложимо са свим врстама посматрача који би

били на бирачким местима, контролисали изборе и алармирали јавност ако се деси нешто што није у складу са законом и другим прописима.

Што се тиче прошлих избора, све наше примедбе су биле базиране на ситуацију на Косову и Метохији. Овога пута, ако се сад закажу избори, они би се вероватно држали у свим деловима Србије осим на Косову и Метохији. И ако би били савезни избори, онда би били на савезном нивоу, у свим деловима савезне републике осим на Косову и Метохији. Онда трај проблем по себи отпада.

Новинар: Откуд толико ваше поверење у социјалисте и ЈУЛ?

Др Шешељ: Немамо ми никакво поверење у социјалисте и ЈУЛ. Ми смо само реални и прагматични политичари. Нисмо ми одлучили да социјалисти и ЈУЛ имају 110 посланика у Народној скупштини. И кад искључите тих тридесетак косовских, то је опет 80 посланика. Нисмо ми одлучили да Српски покрет обнове има 45, нисмо ми одлучили да радикали имају 83. То је народ одлучио на изборима. Ми се само прилагођавамо народној вољи. И покушавамо да постигнемо оно што се реално може постићи. А ако кажемо - хвала, нећемо ми ни у чему да учествујемо, онда би то било једно имбецилно политичко понашање, једна врста политичког аутизма која не доводи до успеха било које врсте. А ми поверења немамо ни у кога.

Да смо имали поверења у Социјалистичку партију, били би чланови Социјалистичке партије, да смо имали поверење у ЈУЛ, били би чланови ЈУЛ-а, да смо имали поверење у Српски покрет обнове, били би чланови Српског покрета обнове, да смо имали поверење у Демократску странку, били би чланови Демократске странке. Пошто немамо ни у кога од њих поверење, ми смо формирали своју политичку партију.

Мандати који обавезују 83 посланика у Скупштини Србије: подносиоци оставке на чланство у Влади, српски радикали нису поднели и оставке на даље бављење политиком

Новинар: Влада Црне Горе данас би требало да усвоји платформу о начину функционисања и односима са Србијом. Ако је усвоји, може ли бити проблема у Југославији око поделе заједничке имовине?

Др Шешел: Ја мислим да су то бесмислице. Влада Црне Горе, уместо да ради оно што је по Уставу и законима њена надлежност, бави се оним што није њена надлежност. Може Влада Црне Горе да одлучи шта год хоће, шта се то нас тиче. По савезном Уставу није предвиђена могућност да се нека федерална јединица отцепи, што значи да се ниједна федерална јединица на уставни и демократски начин не може отцепити. Ако неко покуша на силу да се отцепи, зна се шта му следује.

Новинар: Шта?

Др Шешел: Шта му следује? Примена свих уставних средстава да се онемогући. Исто оно што би Американци урадили да Калифорнија покуша да се отцепи. Питајте Американце шта би они урадили, то ће и овде да уради савезна држава, бар се тако надам.

Новинар: У чему се састоји реконструкција Републичке владе?

Др Шешел: Она још није извршена, о реконструкцији се тек разговара.

Новинар: У чему би се састојала, о чему је разговарано?

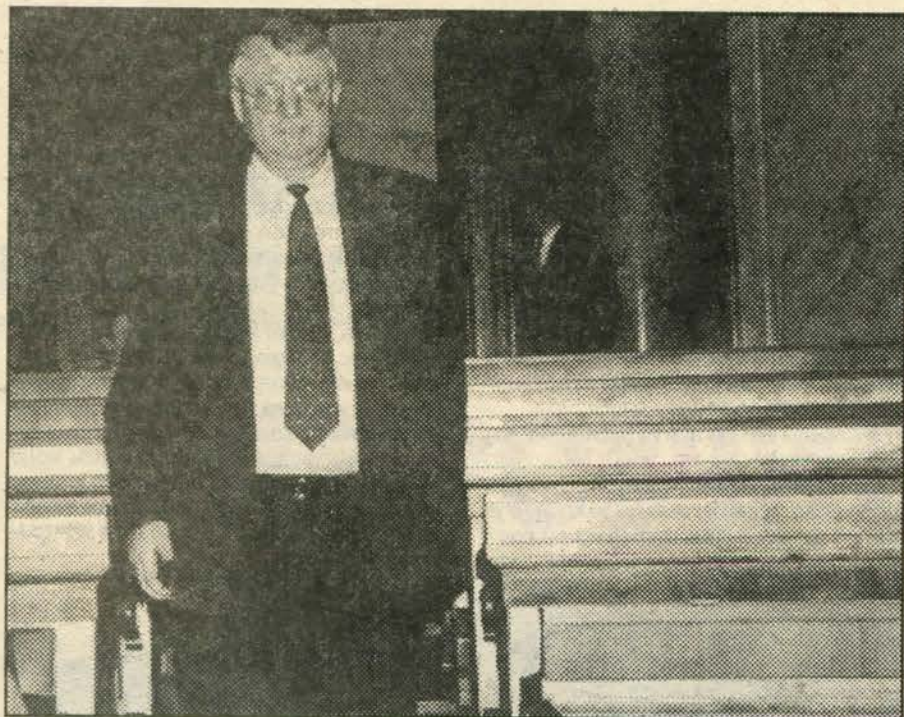
Др Шешел: Јуче је тек први јавни разговор те врсте вођен. Реконструкција би се састојала у томе што би у Владу ушли представници свих странака. То би била она максимална реконструкција. Пошто неке странке одбијају, можда ће реконструкција бити минимална. Ваљда ће нека бити, ја не знам унапред каква ће бити.

Новинар (страни): Да ли бисте могли да кажете како Америка у овом тренутку финансијски помаже прозападне партије?

Др Шешел: О томе Америка отворено говори. И сада је надлежни орган представничког дома Конгреса Сједињених Америчких Држава донео одлуку да се издвоји сто милиона долара за свргавање режима у Београду. И одлука садржи као основне елементе намену да се део новца потроши на интензификацију делатности "Гласа Америке" и "Слободне Европе", део на помагање опозиционих политичких партија прозападно оријентисаних у Србији, а део на потпомагање такозваних независних медија и независних удружења грађана који се у суштини баве субверзивним делатностима.

За прошлу годину је планирано 35 милиона долара, значи, за ову годину три пута више. Претпостављам да буџетска година у Америци почиње 1. јула, нисам потпуно сигуран. То је суштина америчких настојања.

Американци су извршили агресију на нашу земљу, изазвали су нам огромне људске жртве, материјална разарања, и успели су да окупирају Косово и Метохију. Али још нису успели да окупирају целу Савезну Републику Југославију. Они сматрају да им је најјефтиније да то постигну без рата, субверзивним делатностима. И окупљају поли-

У Савезној влади има места за све које је народ бирао: не постоје разлози за успоравање политичких, економских и социјалних реформи

тичке партије без неких већих утемељења у народу, и разним другим облицима субверзивних делатности покушавају да продубе нашу економску кризу и социјалну беду, да би дошло до изливана незадовољства народа на београдским улицама, крвопролића и преврата.

У те сврхе покушавају да врбују све оне за које претпостављају да их је могуће врбовати. Некад су то бивши генерали, некада неуспели политичари, некад пропали новинари, углавном људи који су било кад били у естаблишменту.

Најтипичнији је пример Александра Тијанића који се оглашава преко Интернета. Мислим да нема новинара у овој просторији који се неће сложити да је реч о једном од најпоқваренијих људи српске јавне политичке сцене, који је чак био и министар у једној фази, нема шта није био. Сад и он глуми да је опозиционар, јер је просто заљубљен у америчке доларе. Та зелена доларска боја неке људе просто опчињава. На сву срећу никад такви људи не представљају већину становништва Србије.

Новинар (страни): Шта бисте ви другачије урадили у рату на Косову?

Др Шешел: Српска радикална странка никад не би прихватила план Ахтисари - Черномирдин. Ми би се борили до краја, до потпуне победе над Американцима. Ако је вијетнамски народ успео да победи Американце, убеђен сам да би то могао и српски народ. Жртве би биле веће, разарања би била већа сигурно, али победа нам сигурно не би измакла.

Новинар: Рекли сте да сте се радовали својевремено расцепу ДПС-а. Да ли то значи да бисте се сада радовали и расцепу СПС-а, који неки најављују?

Др Шешел: Ми се радујемо расцепу у свим конкурентским партијама. Ако има где и да припомогнемо, кажите нам, врло радо бисмо то учинили.

Новинар: Одлазите у нову Републичку и Савезну владу.

Др Шешел: Не зна се да ли улазимо, још нису сви договори постигнути. Начелна сагласност је дата.

Новинар: Начелно улазите. Зар не мислите да би било природније да сте одбили улазак у обе владе како би морали да се распишу нови избори, што би довело до неких промена у власти и наде да може да се спасе српство које је још преостало?

Др Шешел: Што се тиче наде, нада постоји док је Српске радикалне странке. Кад би се одмах ишло на изборе, које изгледа нико не жели, састав скупштина би се сигурно променио. Али не нарочито битно. Не у тој мери да нека од снажнијих странака из садашње скупштине више уопште не буде у скупштини. И не у тој мери да једна једина странка постане способна да сама влада. Дакле, променио би се само однос снага међу већ постојећим странкама. И вероватно би се Ђинђић још вратио у Скупштину са извесним бројем посланика, ко зна колико, али не нарочито много, сви знамо да то не би било нарочито много, је ли тако? А изгубило би се наредних шест месеци.

Сад се поставља питање да ли је баш сада најповољнији моменат за изборе или не. Савез за промене неће изборе, Српски покрет обнове неће изборе, социјалисти и ЈУЛ кажу - па нисмо баш за изборе, али и не бежимо од њих. А радикали кажу - ми смо спремни за изборе, али не инсистирамо нарочито да се одмах иде на изборе.

Нема ниједне озбиљне партије у Србији која тражи да се одмах иде на изборе. Чим се појави та партија вероватно ће Српска радикална странка бити сагласна да се одмах одрже. Мислим, по свему судећи, ни ове левицарске странке не одбијају, бар тако говоре и у кому-

никацији с нама, и јуче на састанку, и Горица Гајевић и Љубиша Ристић су такође рекли да немају ништа против, ако се договоримо да идемо сви на изборе. Али сад да се распишу избори па да они кажу - ми бојкотирамо, шта то значи?

Савез за промене тражи изборе али тек после годину дана, а годину дана да влада Влада експерата. А где су крили досад те експерте, који су то експерти. Да су то заиста били експерти, они би већ одавно формирали политичку партију, изашли на изборе, освојили власт и показали шта знају. А ти који би власт без избора не могу да добију власт, никада не могу да добију власт.

Новинар: Ни по цену грађанског рата?

Др Шешел: Ни по ту цену. Ко је то још добио власт у некој земљи тако што је претио да ће изазвати грађански рат?

љда је стручњак за неке друге послове. Можда може три кубика земље дневно да ископа, али да управља државом не може.

Новинар: Подсетићу вас да господин Аврамовић није био уопште познат у земљи, па када је дошао у позицију да стабилизује динар, то је доста брзо урадио, иако већина грађана ове земље није никад ни чула до тада за њега.

Др Шешел: Аврамовић никакав динар није стабилизовао. Он је само један старкеља, онако мало крепкији, кога је пре више година Социјалистичка партија Србије искористила у пропагандне сврхе да замајава народ преко телевизије. Дође на седницу Савезне скупштине па заспи усред седнице. Програм који је назван Аврамовићевим писао је лично Никола Станић, од прве до последње речи. Аврамовић није знао шта му про-

Новинар: Ко би сада требало да буде председник Владе? Хоће ли остати председник Марјановић?

Др Шешел: То сад зависи од тога да ли је одбијање Српског покрета обнове дефинитивно или није. Знате, Српски покрет обнове и радикали имају више од половине. Кад би се правило четворни договор, можда није баш извесно да би то био социјалиста. Можда би био радикал. Између социјалиста и радикала нема много разлике у броју гласова. Али то су сада све хипотетичка размисљања.

Ако остане досадашњи однос снага у тој влади, онда левица има ипак извесну превагу. У досадашњој влади радикали су имали 15 места, социјалисти 15, ЈУЛ је имао 5, значи левица укупно 20, и један је био ванстраначки. О свему може да се разговара, ја сам напоменуо и на данашњој конференцији, да се ни за једну личност не везујемо, ни Булатовића, ни Марјановића. Тражимо дијалог међу свим озбиљним странкама и желимо да тај дијалог уроди плодом, да се формира концентрациона Влада народног јединства, да може имати епитете реформска и демократска, и треба да буде и реформска и демократска. Али нисте у реформи ако вам неко каже пропашћемо ако нам Американци не дају паре.

Знамо унапред да Американци не дају паре, јер нису луди да деле паре. И што би давали паре? Поткупе неколико политичара и постигну много више него кад дају милијарде долара државног кредита. А да Американци не дају паре најбољи су вам пример и Румунија и Бугарска, а поготову Македонија. Нема државе на свету која је послушнија Американцима од Македоније. А шта је Македонија добила? Ништа. Не дају им ни паре да поправе путеве куда су прошле ове њихове трупе.

Не дају они паре, али поткупе политичаре. Купе Љупчета Георгијевског, купе оног џемперовског, Тулурковског, поткупе неке људе у Бугарској, поткупе неке људе у Румунији, и са ситнишем управљају државама. Њима дају по неколико милиона долара да не би морали да улажу милијарде.

Тако вам је код нас, овде су спремни да дају 100 милиона. А шта значи сто милиона долара за државу каква је Савезна Република Југославија? Ништа. Али шта значи за ове политичке маргиналце? Значи много. Нека свако од њих добије по 100.000 долара, па је то већ много. Не може за читав свој живот да заради толико. То је суштина америчке игре. Поткупе ситнишем ове бедне људе и покушавају с њима да остваре своје циљеве, да не би морали да улажу милијарде. Да су Американци хтели да уложе милијарде, давно би их уложили. И те би милијарде уложене у нашу земљу изазвале политичке, и економске, и социјалне реформе, и све. Да су Американци пре десет година уложили пет милијарди долара у Србију, све би било другачије. Србија је већ десет година фактички у опасном стању.

Пример Македоније: уместо да поправе путеве којима су прошле њихове трупе, Американци поткупљују политичаре

Дајте нам власт или чувајте се, ко је то још добио? Нико још тако није добио власт.

Нека неко покуша у Америци тако да добије власт. Нека запрети Демократској странци - предајте нам власт, или ћемо сви на улице. Како би реаговала Демократска странка? Цркла би од смеха. И ја црках од смеха кад неко тражи да му се тако преда власт. Па нисам се ја десет година бавио овим страначким радом, учествовао у формирању странке и са својим сарадницима по седамдесет, осамдесет пута уздуж и попреко прокрстарио Србију да би сад неком идиоту предао власт на таџи, па макар се он звао и Млађен Динкић, зато што њега воле Американци, зато што му дају помало пара сваког месеца. Па не може тако. Нека изађе тај Динкић на изборе па да видимо колико вреди. Да ли је баш стручњак као што тврди да јесте. Стручњаци се на изборима доказују. Онај ко није у стању ништа да постигне на изборима, није никакав стручњак. Ва-

грам уопште садржи.

А где су они Аврамовићеви златници, да ли се сећате оних његових небулоза са златницима? Сећате се, нема их нигде. Аврамовић прво са својим програмом није имао никакве везе, нити има везе са овоземаљским животом. Неки дан је био у Сремској Митровици, говорио на митингу и тражио да се смени Радоје Контић. Па му је неко дошапнуо - није Контић него Булатовић, а он онда каже - и Булатовић и Контић да се смене! И сад ви хоћете да тај човек буде председник!? Јесте ли га ви срели негде уживо?

Може ли тај човек да буде председник Владе? Не може, грехота је, он је у тим животним годинама кад треба да размисља да ће данас, сутра пред светог Петра. То је природан процес, и ми ћемо пре или касније, некемо дође раније, некемо касније. Он је имао среће што је већ живот оставио иза себе. И сад да он буде председник Владе? То би била најсмешнија влада у Србији.

ЕКСКЛУЗИВНО

ЈАВНИ ПОЗИВ ЗА КУПОВИНУ НАЈЛЕФТИНИЈИХ ПЛАЦЕВА У СРБИЈИ

**ИЗВРШНИ ОДБОР
СКУПШТИНЕ ОПШТИНЕ ЗЕМУН
РАСПИСУЈЕ**

ЈАВНИ КОНКУРС

За доделу парцела у Петровчићу

- Плацеви се уступају уз накнаду од 15 динара по квадратном метру
- Право учешћа имају сва правна и физичка лица
- Сваки учесник конкурса дужан је да на име оглашавања уплати 50,00 динара на жиро рачун „Земунских новина“ 40805-637-5-6006714
- Пријаве на конкурс достављају се Одељењу за имовинско-правне послове Општине Земун, Трг победе 1, други спрат – соба број 60
- Све информације на телефон 011/198-323 локал 36

ПЕТРОВЧИЋ

ЦЕНА ПЛАЦЕВА:

15 din/m²

**ЦЕНЕ ПЛАЦЕВА ВАЖЕ
ДО 31. АВГУСТА 1999. ГОДИНЕ**

ПЛАВИ ХОРИЗОНТ

У НАЈСУНЧАНИЈЕМ ДЕЛУ ЗЕМУНА
НАЈМЛАЂЕ ОПШТИНСКО НАСЕЉЕ

- НАСЕЉЕ ОД БЛИЗУ 900 ПАРЦЕЛА
ВЕЛИЧИНЕ ОД 5 ДО 8 АРИ
- ИДЕАЛНА САОБРАЋАЈНА ВЕЗА
- ИНФРАСТРУКТУРА ВЕЋ НА ОБОДУ НАСЕЉА

ИЗВРШНИ ОДБОР
СКУПШТИНЕ ОПШТИНЕ ЗЕМУН
РАСПИСУЈЕ КОНКУРС

ЗА ДОДЕЛУ ПАРЦЕЛА У НАСЕЉУ
ПЛАВИ ХОРИЗОНТ

- Парцеле се налазе у продужетку насеља „Алтина“, са леве стране пруге Београд-Батајина, од Добановачког пута до насеља Земун поље.
- Право учешћа на конкурсима имају сва правна и физичка лица.
- Парцеле се додељују уз надокнаду од 150 динара/м².
- Сваки учесник конкурса дужан је да на име трошкова уплати износ од 200 динара на жиро-рачун бр. 40805-637-5-6006714 „Земунске новине“.
- Пријаве се подnose у Одељењу за имовинско-правне и стамбене послове, соба 65, а информације на телефон 198-323/36

CENA PLACEVA:
150 din/m²

